ZAMANIN ÖTESİNDEKİ

BARIŞ SAVAŞÇILARI

Bilim-kurgu formatında hazırlanmıştır. Macera, bilim, araştırma ve tarihi konuları içermektedir.

DİKEY UÇUŞ
ZAMANDA YOLCULUK

Yazar: Ali Vedat AKBULAK

İSBN:

İSTANBUL, 2023

BASKI:

KAPAK

Ali Vedat AKBULAK

1. BASKI: Mart 2023
İSBN:

GİRİŞ

Saati durdursam, acaba zaman durur mu?
Gereksiz, boş, yerli-yersiz, zamansız, anlamadan, dinlemeden, pervazsız, küfürlü konuşan! Zamanı durdurup iğrenç konuşanların ağzını tıpalamak geldi içimden. Kibirli ve anlamsız konuşan o kadar çoğaldı ki, zamanı durdurup onları susturmak istedim.
Ben yoruldum be zaman, ben yoruldum be dünya. Ne zaman benim yüzümü güldüreceksin!

Bugün hala insanlık zaman kavramını tam manasıyla çözememiştir. Acaba insanlık bir gün zamanda yolculuk yapabilir mi?
Yıldızlar, galaksiler arası yolculuk yapılabilir mi? Gerçekten de bu mümkün mü? Evrende zamanın ötesine yolculuk yapılabileceği düşüncesiyle bu romanı kaleme aldım. Böyle bir ilme ulaşmak mümkün. Ama nasıl?
İnsanlığın ışık hızına ulaşabileceği hatta onu geçebilmesi mümkün mü, belki de mümkün.
Anlamsız, gereksiz ve boş konuşma olmasaydı, anlamlı sözler gümüş, düşünmek ise altın değerinde olsaydı şimdi belki yıldızlar arası seyahat başlamıştı bile.
Şimdi yapılan ve yapılacak çalışmaları bilim kurgu roman tarzında arz ederiz.

Ali Vedat AKBULAK

***

Ayhan ile Gökhan zamanda yolculuk yapan bir cihaz icat ederler. Önce tarihteki bazı olayları görmek için geçmişe giderler. Zamanda yapılan yolculuğa dikey uçuş ismini verirler. Bunun için tarihe bir yolculuk yaparak ABD'de konuşulan resmi dili İngilizce yerine Almanca yapmak isterler. Bunda pek başarılı olamazlar. Sonra Edison'un elektriği bulması sırasında yaptığı deneyleri izler, Edison ve asistanı yaşlı bir ihtiyarın yardımı ile elektriği bulduklarını öğrenirler. **İşte bu yaşlı adam kim?**

Başlangıçta bunu bir eğlence ve hobi olarak yaparlar. Ama sonrasında olayı ciddiye alır ve zaman olayını derinlemesine araştırmaya karar verirler. Yaptıkları bu başarıları hemen herkesten bir sır gibi gizlerler. Daha sonra bu çalışmaları tek başlarına yürütemeyeceklerini anlarlar. Kendileriyle bu çalışmalara hem katılacak hem de bu bilimsel çalışma ve buluşu bir sır gibi gizleyecek yardımcılar yetiştirmeye karar verirler. Güvendiği öğrencileri küçük yaştan eğitir, onları içlerine alarak bir ekip oluştururlar. Kendi aralarında görev dağılımı yaparlar. Önce geçmişe sonra da geleceğe gider, burada bir dünya savaşı ile karşılaşırlar. Savaştan en çok etkilenen milletin Türkler olduğunu görürler.

Dünya savaşında nükleer silahlar kullanılmıştır. Bunların görüntüleri ile geri gelirler. Olayları anlatırken kendilerini tutamaz ve canlı bağlantıda gözyaşlarına boğulurlar.

Daha sonra bunun gerçeğini öğrenmek için geçmiş ve geleceğe dikey uçuş yaparlar. Muhtemel bir dünya savaşını önlemek için planlar kurulur. Geleceğe gitmek için tüm hazırlıklar yapılır. Ekip olarak geleceğe giderler. Geçmişe gitmek geçmişin frekans, koordinat ve dalga boyutlarını çözmek daha kolaydır ama geleceğin frekans, koordinat ve dalga boyutlarının çözümü çok zordur. Geleceği görme, işitme, algılama ve duyu organlarının tamamının farklı dalga boylarını ve frekanslarının çözülmesi geçmişe göre daha zaman alıcıdır.

Çalışmaların 6. günü şans eseri geleceğin dalga boyutunu ve frekanslarının salisedeki titreşim sayıları bulunur.

Bilimin amacı insanlığı yok etmeye yönelikse bu o zaman haramdır ve yasak olmalıdır. Bilimin gayesi insanlığın hayatını kolaylaştıracak, yaşam kalitesini yükseltmeye yönelik olmalıdır. Teknoloji insanlığı yok etmek için değil insana hizmet için olmalıdır anlayışını dünya genelinde yaygınlaştırmak için çaba sarf ederler. Böylece gelecekte çıkması muhtemel bir dünya savaşının önüne geçilebileceği düşüncesini, masaya yatırarak tartışırlar.

Dünya savaşının çıkışının asıl sebebi Türkiye'den kaynaklandığı öğrenilir. Dünya savaşını önlemek için ilk önce bu problemin giderilmesi gerekir. Çünkü Türkiye'de FETÖ terör örgütü, devletin tüm kurumlarının içine sızmış sonra da ciddi bir askeri darbe girişimi olur. Bu durum karşısında dünya ülkeleri farklı bloklara bölünür. Dünya Devletleri arasında Türkiye'deki darbeyi destekleyenler ve desteklemeyenler birbiriyle savaşa tutuşurlar. Hal böyle olunca Türkiye farklı iki bloğun savaş arenası olur. Bu gelişmelerin bir süre sonra III. Dünya savaşının patlak verdiğini öğrenirler.

Bu defa yeni bir görevi daha üstlenirler. Yeni görev, FETÖ terör örgütünün darbe girişimini önlemek olur. Ama bunun için geçmişe gitmeleri gerekir. Çünkü bunların faaliyetlerinin kökleri 40 yıl öncesine dayanmaktadır. Kırk yıl önceden halkı ve devlet adamlarını uyarmak için geçmişe giderek bunların asıl faaliyetleri hakkında bilgi edinir ve devlet adamlarını büyük tehlike karşısında uyarırlar.

Zaman ötesi dikey uçuşta, teknolojide en üstün olan süper ülkelerin askeri karargâh ve cephanelikleri vurarak geri dönerler. Böylece 3. Dünya Savaşı'ndan Türkiye müttefiki İslam devletleri zaferle çıkar.

Şimdi sizi bu müthiş kurgulardan oluşan romanın akışı ile baş başa bırakıyorum.

Ali Vedat AKBULAK

1. BÖLÜM

ZAMAN MAKİNESİ USTURLAP'IN BULUNMA HİKÂYESİ

Ayhan bir okulda tarih öğretmenidir. Aynı zamanda fiziğe, felsefeye de merakı var ve bununla ilgili inceleme ve araştırmalar yapmıştır. Fizik ve felsefe bilimleri aracılığı ile zamana bir yolculuk yaparak tarihin gizemini araştırmak için birçok çalışma ve araştırma içindedir. Başlangıçta buna bir hobi ve boş zamanını değerlendirme olarak başlar. Ama zamanla bu alanda oldukça detaylı araştırma, bulgu, bilgi ve deneyimler kazanır. Böyle bir zaman makinesi yapılmasının mümkün olduğunu anlayınca çalışmalarını hızlandırır.

Tarihin gizemini çözmek, birtakım hakikatlerini öğrenmek istemektedir. Bunun için tek çare olarak tarihe yolculuk yapabileceği bir araç yapmak olacaktır.

Ayhan, okul müdürüne bir proje sunar.

Proje konusu; Zamanda Yolculuk Yapılabilir mi?"

Okul müdürü başta buna çok şaşırsa da sonra projeyi onaylar. Okulun tarih öğretmenlerinden birisi olan Ayhan öğretmen, bu proje kabul edildiği için okul müdürlüğüne teşekkür eder.

Görüşmede okul müdürü başını biraz yana eğerek gözüyle Ayhan Bey'i biraz süzdü ve başını evet manasında sallayarak, "Elimden gelen desteği vereceğim. Allah işinize sürat versin" dedi. Ayhan Bey de cevaben okul müdürüne teşekkürünü yineledi.

Ayhan Bey, "Bu çalışmalarımızın gizli olmasını istiyorum. Ben, istekli ve yetenekli bazı öğrencileri seçeceğim, onlarla birlikte bu çalışmaları yapacağım. Şimdilik çalışmamızdan kimsenin haberdar olmasını istemiyorum"

Müdür Bey, evet manasında başını sallayarak "Tamam" dedi.

İlk iş olarak okul binasının sığınağındaki havalandırmalar kontrol edilir, araçlar uygun şekilde düzenlenir ve çalışmalara orada başlanılır.
Masalar kurulur, üzerlerine bilgisayarlar yerleştirilir. Bilgisayarlar arasında veri ve bilgi paylaşımı online ağla birbirlerine bağlanır. Casus yazılımlar karşısında gerekli önlemler alınır. Özel bir program geliştirilerek yapılan çalışmaların çalınması ve ele geçirilmesini önlemek için gerekli tedbirler alanır. Ana bilgisayara tüm data ve bilgiler yüklenir. Ana bilgisayar ile tüm internet ağ bağlantıları kesilerek dışarıdan bu bilgilere ulaşım engellenmeye çalışılır. Ayrıca virüs ve siber saldırı-programın çökmesi ve çalınması karşısında önlem alınarak yapılan çalışmalar günü birlik yedeklenebilecektir.

Aslında tarih öğretmeni Ayhan, zaman ile ilgili çalışmalara 10 yıl önce başlamıştır. İçinde zamana karşı öyle bir ilgi uyanmış ve zamanın ne olduğu ile ilgili yazılar okumuş, belgeseller izlemiş. Bu çalışmalarda hayli yol katletmiştir. Bunun için sorumluğunu iyi bilen, ağzını sıkı tutan ilgili ve istekli öğrencilere ihtiyacı vardı. Gerekli deneyimi kazanabilecek şahısların yardımına ihtiyaç vardı. Küçük yaştan eğitilmeleri gerekirdi.
Radar takip yazılımı, robotik yazılım ve uçuş eğitim yazılımı yönünden de bilgilendirilmeleri ve bu alanlarda eğitilmeleri gerekirdi.
Fizik, felsefe ve coğrafya bilgisinde de oldukça iyi olmaları gerekirdi. Bu alanlarda eksiklikleri varsa mevcut eksikliklerini tamamlamaları çalışmalar açısında destekleyici olacaktı.

Ayhan Bey'in amacı çocuklara beyin fırtınası yaratmak, onların ilgilerini fizik, felsefe, matematik, yazılım, bilgi işlem gibi alanlara çekerek, sorumluluk yüklemeyi öğretmek ve bu alanda eğitmekti. Yoksa Ayhan Bey hemen tüm çalışmaları yapmış ve denemelerinde başarılı olmuştu.

Müdür Bey tarafından proje onaylanınca Ayhan Bey güvenilir öğrencilerle birebir, yüz yüze görüşerek onların isimlerini listeye yazdı. Birçok öğrenci olayın önemini bilmediği için kabul etmedi. Kimisinin evi uzak olduğu için kabul etmedi, kimisinin ise velisi izin vermedi. Projede çalışmayı kabul eden öğrenciler Ayhan öğretmeni sevenlerden oluşuyordu. Sırf onu kırmamak için bunu kabul etmişlerdi. Bazılarının ise bu alana gerçekten ilgileri vardı.

Çalışma zamanı olarak okul çıkışı kararlaştırıldı. Başlangıçta haftada bir gün çalışma yapılırken daha sonrasında olayın ciddiyeti anlaşılınca, çalışmaya katılan öğrenciler haftada 2 güne, sonrasında 3'e derken çalışmalar hemen her gün yapılmaya başlandı. Hatta zamanla hafta sonlarını bile okuldaki sığınakta geçiriyorlardı.

Araştırma çalışmasına katılan gönüllü öğrencilerin velileri onlara yiyecek ve içecek getiriyor bazen de yemeklerini yapıyorlardı.

Çalışmaların altıncı haftasında toplantıya katılan öğrenciler araştırma ve bulgularda hayli ilerlemişlerdi. İlgileri de git gide artmıştı. Hazırlıklarını genellikle şimdilik okul kütüphanesinde yapıyorlardı.

Genç Mucitlerin bugünkü görevlerinden birisi: **Zaman Nedir**, zaman kavramı hakkında bilgi toplamak.

Zamanın ne olduğu hakkında, ilginç bilgilere ulaşmışlardı. Yazılmış eserleri, yapılmış belgesel filmleri incelediler, sonrasında bu düşüncelerini okul paydos çıkışında birbirleriyle okul kütüphanesinde paylaştılar. Çocuklar "zaman kavramı" üzerinde tartışma ve çalışmalar yaptılar.

Onur:

"Zaman bence 3 aşamadan oluşmuştur; yaşanmış olanlara geçmiş, yaşanmakta olan olaylara şimdi, yaşanacak olan olaylara ise gelecek denir," dedi.

İlknur ise; "Algılarımızın altına yerleşen, varlığı adeta genlerimize işlemiş, aslında hem olan, hem de olmamış farklı iki kısımdan oluşur. Olmakta olan ana; şimdiki an denir," dedi.

Sıra **Faruk'a** geldiğinde, biraz düşündü sonra: "Bence zaman yaşadıklarımız, içine sığdırdığımız soyut bir kavramdır. Bu nedenle zaman hem somut hem de soyut bir kavramdır diyebilir miyiz acaba?" diyerek yüzünü kırıştırdı sonra sözlerine: "Yani zaman soyut bir kavramdır. Biz yaptıklarımızla onu somut hale getiriyoruz," diyerek sözünü bitirdi.

İlknur: "Zaman, değişmesi bir doğru çizgiyle gösterilebilen bir akış çizgisi mi?" diye düşünüyorum.

Emir' de tok bir sesle elini ve kolunu heyecandan sallayarak:
"Zamanı bir nehre benzetebiliriz belki. Akan bir nehir içinde bulunan hemen her şeyi alıp götürüyor. Nehirde bulunan bir cismin bulunduğu yer; "şimdi" diye düşünüyorum. Yani, içinde bulunduğu an, şimdi.
-"Önceden geçtiği yerler; geçmiş.
Ve gideceği yerler ise gelecek, olarak göstermek mümkündür. Diye düşünmekteyim," dedi.

Gökay: "Ben de Emir gibi düşünüyorum. İşte bu zaman ne? Zaman bence de bir nehirin içindeki su gibidir. Nehrin içinde akan su, "zamandır." Akarsu içinde akmakta olan cisimler ise varlık âlemidir. Bir tren rayını düşünün. Önceden geçtiği istasyonlara "geçmiş", geçmekte olduğu istasyon "şimdi" ve sonradan geçeceği istasyonlar ise "gelecek" olarak tanımlayabiliriz. Yani zamanı; yönü belirlenmiş bir tren rayına da benzetilebiliriz," şeklinde destekleyici bir fikir ileri sürdü.

Ayhan Öğretmen söze girerek: "Zaman kavramını tek bir tanıma sığdırmak mümkün olmasa da sübjektif olarak zaman, geçmişin, şimdinin ve geleceğin içindeki yaşantılara ve bu yaşantıların bilincine dayanan üç boyutlu ve tarihsel bir haldir. Zaman,

objektif olarak da keyfi bir yaşantı olmakla birlikte sabit olan bir an'a göre ölçülebilen soyut bir kavramdır.[1]

Ama zaman olgusunun zihinlerde oluşturdu imge bir tarafa, gerçekte asıl sorgulanması gereken konu şudur bence. Zaman evrendeki diğer her şeyle birlikte var olup, çevresiyle de etkileşim halinde olan fiziksel bir şeydir. Yoksa yalnızca insan zihninin ürettiği suni bir oluşum değildir.

Arkadaşlar, aslında bilim insanları tarafından çok farklı görüşler öne sürülüyor. Ama aralarındaki ortak payda ise zamanın aslında kişisel bir algı yanılgısı olduğu yönündedir.

İngiltere Oxford Üniversitesi öğretim görevlisi Huw Price, Felsefe konusunda bir akademik danışman. Price'a göre; zamanın mutlak bazı özellikleri, aslında dünyanın fiziksel halleriyle değil, bizim düşünsel yapımızın şartlarıyla şekillendiğini söylemiştir," dedi.

Ayhan hoca sözünü bitirdiğinde, Eray: "Albert Einstein zamanın bir ilizyon ama güçlü bir ilizyon olabileceğini söylemiştir," diyerek ekleme yaptı.

Ayrıca Genç araştırmacılar şu teorik bilgilere ulaşırlar ve bununla ilgili bir sunum yaparlar. Sunumda:

-Zaman bir nehir gibidir akıp gider.

-Saatlerimiz bize zamanı ne kadar doğru gösterirse göstersin "zaman" Yüce Yaratıcı tarafından bize sunulmuş gizemli bir sırdır.

Zaman farklı hızlarda akıp gider. Zamanı yaratan ışıktır. Işık cisimlerin üzerinden geçtiğinde zaman denen şey ortaya çıkar.

Eğer biri size canım sıkılıyor, zaman geçmiyor diyorsa aslında onun için zaman daha hızlı akar da ondan. Böylesi insanların "**zaman yetmiyor**" diyen insanlara göre daha erken yaşlandığını görmekteyiz. Kanaatime göre zamanla hareket arasında bir ilişki var.

[1] KELAM ARAŞTIRMALARI 9:1 (2011), SS.335-364.

Albert Einstein, zamanın duran insanla hareket eden insan arasında farklı olduğunu, uzayda hareketle zaman arasında temel bir ilişkinin var olduğunu, söylemiş.
Hareket halinde olmayan sabit duran için zamanın daha hızlı geçtiğini ama hareket halinde olanlar için ise zamanın daha hızlı geçtiği söylense de burada bir algı yanılması olduğunu sanıyorum. Bu nedenle zaman bizim için gizemli bir sırdır.

Ayhan öğretmen ayağa kalkarak, bir elini cebine soktu ve konuşmaya başladı:
"Birçok felsefeci zamanın, aslında anlardan meydana geldiğini söylemiştir. Biz sadece içinde bulunduğumuz o anı görebiliyoruz. Geçmiş ve gelecek anları göremiyoruz. Geçmiş ve gelecek vardır, gerçektir, şimdiki zaman kadar gerçektir."

Sonra Ayhan hoca tahtaya zamanın üç ana bölümünü aşağıdaki gibi yazar:
"Zaman, üç ana bölüme ayrılır. Yani zaman farklı üç ana dilimden oluşur:

1. **Geçmiş:** Yaşanmış olaylar
2. **Şimdiki** zaman; içinde bulunulan an veya yaşanılan olaylar
3. Ve **gelecek** zamandan oluşur. Olması muhtemel olaylara gelecek zaman denir. Gelecek zaman; geçmişten bağımsız olmayan şimdiki zaman içinde şekillenen ve gelecek zamanda ortaya çıkan olay ve olgulara, denir.

"Bizim için "şimdi" dediğimiz "an" en önemlidir. Çünkü bütün hareket ve eylemlerimizi ancak şimdi içinde bulunduğumuz an karar verebiliyor ve karar verdiğimiz düşüncelerimiz irade ve akılımızla uygulamaya koyuyoruz. Çünkü gelecekte karşılaştığımız veya yapacağımız şeyler, ancak şimdiki zamanda planlananların ürünüdür.
Yani şimdiki düşüncelerimiz ve planlayarak eyleme dökme isteklerimiz zamanın şartlarına göre oluşumuna gelecek zaman denir. Başka bir tabirle şu anki düşüncelerimiz bizim gelecekte

karşılaşacağımız olaylardır. Daha sonra slayttan anlatmaya devam eder:

Bizim için en önemli dilim içinde bulunduğumuz ‘an’dır, diyebiliriz.

"Yani düşüncelerimiz; aklımızı

Aklımız; kararımızı,

Kararımız; alışkanlıklarımızı,

Alışkanlıklarımız ise yaşantımızı oluşturuyor. Bütün bunlar zaman içinde cereyan eder. Bu da zamanı soyut olmaktan çıkarıp somut haline getirir.”

Ayhan Bey bunları söyledikten sonra biraz durakladı. O anda ortalık sessizliğe büründü.

Eray sessizliği bitirerek: "Bizim zaman algımız sadece “şu an” üzerine odaklanmış ve ancak “şu an”ı algılayabiliyoruz. Geçmişi ve geleceği algılayamıyoruz. Ancak kimileri için böyle değildir. Örneğin peygamberler normal insanlardan farklı algıya sahip olduğu kanısındayım. Peygamberlerin zaman bilgisi daha çok “Gaybî Bilgi”ye dayanır.

Hatice, "Bazı Peygamberlerin bir yerden bir yere çok hızlı gittikleri ile ilgili elimizde bilgi var.

Acaba dünya ve uzayda bunlar için verilmiş veya sadece Peygamber ve evliyaların kullanımına bazı solucan delikleri mi var? Mesela Hz. Süleyman (a.s)'ın yaptığı gibi. Rüzgârın gücüyle bir yerden başka bir yere anında gidebiliyordu.

Hz. Süleyman (a.s)’ın emrindeki bir şahsın; Belkıs’ın tahtını bir göz kırpma kadar kısa bir sürede alıp gelmesi, olayı. Bunların da üzerinde kafa yormak lazım, bence." dedi.

Fatma sohbete girerek; "Ya doğru bence de. Hz. Muhammed (sav) Mekke’den Medine’ye oradan Kudüs’e ve oradan da Miraç’a yükseliyor. Acaba bunun sırrı nedir. Veya Kur’an hangi mucizeye işaret ederek ibret almamızı istemektedir, bunu anlamaya çalıştım. Bazı İslâm âlimleri Peygamberimizin “Miraç”a

gidişinde cismen değil ruhen gittiğini, bazıları da beden varlığı ile "Burak" adlı binekle gittiğini söylemiş.

Onur, "Evren büyük bir patlamayla oluştu ve hala büyük bir hızla genişlemektedir. Pek çok düşünür bu genişlemenin giderek yavaşlayacağını düşünmekteydi. Teorileri de bu yöndeydi. Oysa sonradan yapılan araştırma ve gözlemlere dayanarak evren; iddiaların tam tersine artan bir hızla genişlediği bilimsel olarak kanıtlandı.

Eray, "Evren'in hesaplı hareketi ateistlerin teorilerini yerle bir etti. Evrenin içindeki gezegenlerin hareketini merkezkaç kuvvetine bağlamışlar. Peki merkezkaç kuvveti nasıl oluştu, sorusuna ise ateistler cevap veremiyor. Çünkü ateistler; "Kainatın "Büyük Patlama (Big Ben) teorisine göre aynı anda kendi kendisini oluştuğunu ve genişlediğini ve bir süre sonra bu genişlemedeki hızının giderek azalacağını ve içe dönerek geri bir hızla küçüleceğini söylemişlerdi. " Ama ateistlerin bu söylediklerinin doğru olmadığı ortaya çıktı."

Onur: "Kâinatın büyük bir patlamayla oluştuğu ve bu patlamadan sonra hızının giderek artan ivmeyle devam ettiği bilim adamlarınca ispatlanmış durumdadır," görüşünü vurgular

Bu sırada kapı zili çaldı. Nazik ve narin bir ses tonuyla "Girebilir miyiz," derler. Tüm gözler kapıdan içeri giren kızlara yöneldi.

Kızlardan ikisi tesettürlüydü-Yasemin ve Aslı. Diğeri sarışın saçlı, iri beden yapısına sahip uzun boylu yüzü dolgun –Ayfer'

Ayhan, "Girin!" dedi. "

Nisa; "Selamun Aleykum."

Ayhan Öğretmen: "Aleykum Selam"

Yasemin: "Hocam biz de toplantıya katılabilir miyiz?" diyerek toplantıya katılmak için izin istediler.

Ayhan, "Buyurun oturun," der ve konuşmasına kaldığı yerden devam edilir: "Değişim" olmayan bir yerde zaman kavramı

olmaz. Zamanın olduğu yerde mutlaka bir değişim vardır. Değişimi ise **olmuş, oluyor** ve **olacaklar** şeklindedir.

Olmuş olaylar geçmişte yaşanmıştır.

İçinde olunan zaman ise yaşanılan olaylar yumağıdır.

Olacaklar ise sebeplerin bir araya gelmesiyle meydana gelecek ve yaşanacak olaylardır," der.

Serkan, teyit ederek; "Evet hocam çok doğru, ben de bu görüşteyim" der.

Nisa, "Ben de bu konu hakkında çok düşündüm ve kafa yordum. Gerçekten z**aman kavramı acaba nedir?** Bunun üzerinde durup uzun uzadıya düşündüm."

Ayhan Öğretmen, söze karışarak, "Bence zaman ile ışık arasında bir ilişki vardır. Zamanın yaratıcısı ışıktır. Yani ışık olmasaydı zaman olmayacaktı. Işık hem renklerin hem de zamanın yaratıcısıdır.

Gözlerimiz, sadece üç boyutlu cisimlerin belirlenmiş frekans dalga boylarını algılayabilmektedir. Başka cisimleri algılayamayız. Oysa kâinat yapmış olduğumuz gözlemlere göre farlı boyutlardan oluşmuştur. Biz sadece üç boyutlu varlıkları fark edebiliyoruz. Cisimlerin renkleri yoktur. Doğada gördüğümüz tüm renkler güneşten gelen ışınların cisimlere çarptıktan sonra bize ulaşma anında farklı kırılmaları sonucu oluşan renklerdir. Yani aslında renk diye bir şey yoktur. Dokunma algımız da öyledir, bizim için tanımlanan cisimlerin, tadını, rengini, kokusunu, sertliğini, acısını, güzelliğini algılayabiliyoruz. Mesela **ruh, cin, melek** bunları beş duyu organımızla algılayamıyoruz. Çünkü bizim algılarımız eni-boyu-derinliği olan 3 boyutlu cisim ve varlıkları algılayabiliyor. Bunların boyutları farklıdır. Bizim için tanımlanmayan cisim ve varlıkların kokularını, hareketlerini, etkilerini algılayamıyoruz.

Her şeyi aynı anda yaşıyor olabilir ve bu zamanı bize yaşatan algılarımız ve zihnimizin olduğunu söyleyen düşünürler var."

Hatice söz hakkı için elini kaldırır. Ayhan Hoca buyurun der

"Üstat Mevlana -Yaşam ve hayat insanların düşüncelerinin beyaz perde üzerindeki yansımalarıdır-" diyerek sözünü bitirir.

Ayhan öğretmen tekrar sözüne kaldığı yerden devam etti.

"Bazı düşünürler -Zaman geçmişten geleceğe doğru akan bir ışık yansıması- olabileceğini söylemiş. Öyle sanıyorum ki ışık, bizim algılarımızda zaman kavramını oluşturuyor.

Evrende bulunduğumuz yerin konumu, cisim ve eşyalara bakmamız geçmişten geleceğe doğrudur. Bizim algılarımız sadece içinde bulunduğumuz "o an" meydana gelmekte olan olayları algılayabilme yetkisine sahiptir. Yani geçmişten geleceğe doğru akan cisimlerin "o anki" konumunu algılayabiliyoruz.

*****

2. BÖLÜM
BİR ŞİRKET TOPLANTISI

Ayhan öğretmen aynı zamanda okuldan sonra hafta sonlarında ve haftanın bazı günlerinde bir şirkette çalışmaktaydı. Çünkü yaptığı çalışmalar için paraya ihtiyacı vardı. 20 yıldan beridir gizlice sürdürdüğü bu çalışmalar için herhangi bir devlet veya yardım kuruluşundan bir destek almamıştı. Aylık maaşı da yeterli gelmiyordu. Tüm yaptığı çalışmaların masraflarını kendi imkânları ölçüsünde gideriyordu.

Şirket'te Ayhan beyin muhatap olduğu ve birlikte çalıştığı biri vardı. Adı Gökhan'dı. Bir yetmiş-iki boylarında güler yüzlü, normal kiloya sahip, esmer tenli ve zayıf yüzlüydü. Yüzünde yaşlılık kırışıklıkları yeni yeni belirginleşmeye başlamıştı. Güler yüzlülüğü yüzündeki kırışıklıkları gizliyordu. Hiçbir şeyi dert edinmeyen, olacaklar olacağına varır hesabıyla hareket edn biriydi. İşleri çok iyi yapmak isterdi, ama zaman zaman eline gözüne bulaştırırdı. Ayhan Bey'in teklifi üzerine Gökhan da Ayhan'ın çalıştığı şirkete girmişti. Her ikisi de basın-yayın haber editörlüğü üzerine yazılan yazıları denetliyorlardı.

Patron, şirkette bir toplantı yapılacaktır, toplantıyı düzenleme ve yönetme görevini Gökhan ve Ayhan Bey'e verir. Patron; Gökhan'a şirketin düzen, disiplin ve kuralları üzerine bir konuşma hazırlamasını, ister. "Yarın hazırlan gel, bu konuşmayı sen yapacaksın," der.

Gökhan ve Ayhan bir gün sonra yapılacak toplantı için hazırlıklara başlarlar.

Sabah saat 09,00 günlerden ise salı günüydü. Gökhan Bey, kaba ve biraz da sert bir ses tonuyla: "Ayhan!" der.
Ayhan; "Efendim"
"Bura gel!**"**

Gökhan Bey; "Bugün öğleden sonra saat 11'de şirkette toplantı yapılacak! Odayı düzenle ve sandalyeleri düzgün bir şekilde diz!" der. Ayhan, Gökhan Bey'in bu konuşma üslubuna biraz kırılsa da istenilen işi en iyi şekilde yerine getirir. Sandalyeleri yerli yerine dizdirir. Toplantı odasına bir çiçek yerleştirir.

Gökhan: **Evet şeyyy…Ben.. deniz Sizin başkanınız, yani sizin müdürünüz yani ben deniz buranın genel Müdürünün sahibiyim. Yani ben deniz şeyyyyy yani şeyyyyy**" sonra" heyecanından kekeler ve konuşamaz.
Şirket toplantısındakiler dudakları kapalı olarak içlerinden çaktırmadan kıkır kıkır gülerler.

Gökhan heyecanlanmış eli titriyordu. Masada bulunan meyve suyuna eli çarptı meyve suyu devrildi. Çok heyecanlanmıştı. Patron ve toplantıya katılan herkes bu anda büyük şaşkınlık içinde gülüşmeye başladılar. Devrilen meyve suyu patronun üzerine döküldü. Gökhan sonra bunu düzeltmek isterken ayağı sehpaya takılır ve sehpanın üstündeki sürahi yere düşerek kırılır.

Patron çok kızmış nefesini içine çekerek bekliyordu. Sonra Gökhan'a; "Ne oluyor Gökhan!" diyerek yumuşak bir ses tonuyla gülücük atar. Ayrıca patronun daveti üzerine toplantıya katılan bir misafir de vardı. Patron misafir olarak katılan şahsı tanıştırdı. Sonra da misafir katılımcıya söz hakkı verdiğinde, misafir katılımcı doğru haber nasıl yapılır, haber oluşturmanın püf ve ince yanlarını anlattı.

Öğle Yemek Vakti:

Toplantı bitmiş öğle yemeği vakti gelmişti. Yemek saatinde şirkette çalışanlar yemekhaneye doğru gitmekteydiler. Yemekhaneye girenler yemek için sıraya girmiş sırayla yemeklerini alıyorlardı. Bu arada Gökhan ve Ayhan da sıradaydı. Gökhan; Ayhan'ın arkasında sırada beklemekteyken, ses tonunu kalınlaştırarak: "Ya Ayhan burada ağabeyi benim, sıranı bana ver," der.

Ayhan bu duruma hiç ses çıkarmaz. Gökhan hafiften sıyrılarak Ayhan'ın önüne geçer. Ayhan'a doğru uzatılan tabletteki yemeği kendisi alır. Sonra oturmak için boş bir masaya gider. Ayhan'da bir sonraki tabağı alarak Gökhan'ın masasına gidip karşına oturur. Ayhan, Gökhan'a; "Seni seni kaynakçı! Sen böyle kaynak yapmayı nerede öğrendin bakalım!" diyerek takılmak ister. Sonra da yemeklerini gülüşerek yerler. Tam da bu anda Ezan okunmaya başlar. Ayhan Bey, Gökhan'a sana bir sorum var.

Gökhan buyur; "Ezan neden okunur?"

-Namaza çağrılıyoruz.

-Evet bildin. Ama tam değil, cevabınızı biraz eksik.

-Pekî eksikliği tamamlar mısın?

-Ezan saatlerinde yoklama alınıyor, Allah kullarının nerede olduğunu Ezan saatlerinde tespit ettiriyor. Evet, cevabınız doğru, biz insanlar namaza çağrılıyoruz. Ama bununla birlikte namaza gitmeyenler de var. Gitmeyenlerin ise gün içinde nerelerde oldu belirleniyor."

"Allah verdiği nimetler için teşekkür etmemizi yani şükür etmemizi istiyor. Namaz ise bence bir protokoldür. Namazı değerli kılan duadır," diyerek sözlerini bitirir.

Gökhan yemeğini bitirdiğinde; ekmekle yemek tabağını öğle bir silip temizleyerek yemişti ki tabağını yıkamaya gerek yoktu.

Namazdan sonra her ikisi de şirketin mescidine giderek namazlarını kıldıklarında daha öğle arası dinlenme ve yemek süresi bitmemişti. Bu nedenle her ikisi de birlikte konuşarak şirketin çay ocağına gittiler. Gökhan elindeki çaydan birkaç yudum aldıktan sonra yüzünü Ayhan'a dönerek: "Neden bana ağabeyi demiyorsun?" diyerek biraz şaka yaparak takılmak ister.

Ayhan gülümseyerek: "Neden sana ağabeyi diyeyim ki?"

Gökhan dudağını büzerek: "Çünkü ben senden iki yaş daha büyüğüm."

Ayhan, tok bir sesle: "Hayır sen doğru söylemiyorsun, bunu ispatlaman lazım.

Gökhan elini cebine atarak cebinden kimliğini çıkarır ve yaşını göstererek: "Bak ben, senden iki yaş daha büyüyüm de ondan."

Bu arada Ayhan da elini cebine atarak kimliğini çıkarır ve kimliğini gösterir. Ayhan Bey gülerek Gökhan'a, "Ben senin ağabeyinim. Bundan sonra bana ağabeyi demezsen seni konuşturmam," diyerek yavaş adımlarla Gökhan Bey'in yanına geldi.

Gökhan, "Tamam ben sana bundan sonra "abi" diyeceğim," der.

Gökhan kendi içinde şaşırmış bir durumdaydı. Ayhan ile 2 hafta önce tanışmasından birkaç gün sonra Ayhan'ın masasının üzerinde Ayhan'ın kimliğini görmüştü. Kendisi Ayhan'dan 2 yaş daha büyüktü. Nasıl oldu da bugün gösterdiği kimlikte Ayhan'dan 2 yaş daha küçük oldu bunu anlayamaz. Bu duruma Gökhan kendi kendisine oldukça çok şaşırmıştı. "Vay be" dedi. "Ya ben gözümle onun kimliğine baktım, o benden iki yaş küçüktü şimdi benden iki yaş büyük. Bu nasıl olur! Bunda bir bit yeniği var," diye düşünür. Ve olayın sırrını öğrenmek ister.

Gökhan şakacı ve esprili biriydi. Bunun için bir gün bir büyüteçle iş yerine gelir. Mola saatine doğru herkes yorulmuştu. Gökhan: "Bana saçından bir tel verir misin?" dedi Ayhan'a,

-"Neden?"

"İnceleyip gerçek yaşını öğrenmek istiyorum da. Ondan!"

O anda hızla Ayhan'a yönelir ve Ayhan'ın kafasından bir tel saç alır. Sonra da kendi saçından bir tel alıp mikroskopta inceler ve buradan Ayhan'ın yaşını teşhis etmeye çalışır ama bunu başaramaz.

Şirkette çalışanlar Gökhan'ın bu haline şaşırıp gülüşürler. Hem Ayhan hem de şirkette çalışanlar Gökhan'ın böylesine tuhaf ilgisine bir anlam veremeyerek kahkaha atarak birbirlerine bakıp gülüşürler.

Gökhan daha sonra şirket çıkışında elindeki büyüteçle yola koyulur ve Ayhan'ın izini sürmeye başlar. Ayhan'ın akrabalarına ulaşmaya çalışır. Nihayetinde Ayhan'ın akrabalarından birine

ulaşır. Kapının zilini çalar ve bir kadın kapıyı açar: "Buyurun," der.

Gökhan:

" Şey rahatsız ettim, özür dilerim, Ayhan'ı tanıyor musunuz?"

Kadın:

"Evet, benim annemin kardeşinin oğludur," der.

Gökhan:

"Yani dayın oğlu mu?"

Kadın:

"Evet öyle sanırım"

-Annenin kardeşinin oğluysa buna dayıoğlu denir. Bunu uzatmaya gerek yok. Annenin kardeşi dayın, annenin kız kardeşine ise "teyze" denir. Babanın erkek kardeşi "amca", babanın kız kardeşi "hala" veya "bibi" denir.

"Ha öyle mi?" der.

–Evet.

–Sen kimsin neden soruyorsun?

Kekeleyerek; "Şey ben onun arkadaşıyım."

–Ne oldu?

Kadın iyice endişelenmeye başlar. Gökhan'a yönelerek: "Ne oldu? Ayhan'ın başına bir şey mi geldi?" diyerek biraz da korkuya kapılarak endişelenir.

Gökhan kekeler ve dudağını büzerek;

–Hayır, hayır ihhmm… bir şey olmadı, sadece ben onun yaşını merak ediyorum da.

–Maden arkadaşısın, git kendisine sor!

–"Şey şüpheliyim de ondann….,ıhm.." diye cevap verir.

Kadın kendi içinde: "Deli midir ya bu herif ne!" diye düşünür.

Sonra sinirlenir ve nazikçe kapıyı Gökhan'ın yüzüne kapatır.

Bunun üzerine Gökhan Ayhan'ın takıldığı bir çay ocağına gider. Orada bulunanlara: "Ayhan'ı kim tanır?" der.

İçlerinden biri; "Ben tanırım." Sonra biraz duraksar ve "Neden soruyorsunuz?" der.

Gökhan, Ayhan'ın arkadaşı olduğunu ona bir sürpriz yapmak istediğini, bu nedenle onun hakkında sürpriz ve şaşırtıcı bilgilere ulaşmak istiyorum" der. İçlerinden biri; Erkan. Ayhan'ın akrabalarının evini tarif eder.

Gökhan tarif edilen yolu takip ederek belirtilen adrese varır ve kapı zilini çalar. Kapı açılır. 18 yaşlarında bir kız kapıyı açar. Kız, şaşkın bakışlar içinde önce kapıyı çalanın kim olduğunu süzmeye çalışır.

–"Evet buyurun?" der.

Gökhan yine kekeleyerek; "Siz… siz Ayhan'ı tanır mısınız?"

Kız: –"Evet, o benim babamın annesinin kızının en küçük oğlunun abisidir."

Gökhan: "Yani halanın oğludur ama en küçüğü değil."

Kız sert bir şekilde; "Evet, o da ne demek; neden sordun. Sen kimsin?" der.

"Ben onun arkadaşıyım. Onun yaşını öğrenmek istiyorum."

–O zaman git kendisinden sor!" der ve o da kapıyı Gökhan'ın yüzüne kapatır. Sonra içinden; "Haydaa.. Bu kim? Deli mi ya bu herif."

Gökhan tekrar kapının ziline basar. Kız tekrar kapıyı açar.

Gökhan kekeleyerek: "Şey… şey ben onun için bir sürpriz yapmak istiyorum. Bu nedenle onun haberi olmasın istiyorum. Doğum tarihini öğrenerek ve ona doğum günü sürprizi yapmak istiyorum."

Kız: "O zaman anneme sorayım. Bir dakika."

Kız dudağını büzerek: "Anne…" tekrardan seslenerek "Anne..!" "Az bir bakar mısın?"

Annesi o anda mutfaktadır ve elinde lastik eldivenle kapıya kapıya kadar gelir. Eldivenleri elinden çıkarır, sonra başını eşarbı ile örterek: "Buyurun, ne istemiştiniz?"

–"Ben Ayhan'ın çok samimi arkadaşıyım. Şey… siz Ayhan'ı tanır mısınız?"

Kadın biraz endişelenir. Sonra;

– "Şey… ne oldu ki?...."

–"Hiç, hiç korkulacak bir şey yok. Ben sadece ona bir sürpriz hazırlamak istiyorum da. Ondan sizi rahatsız ettim. Onunla ilgili bazı sürpriz bilgiler öğrenmek istiyorum. Onu şaşırtmak için.

Kadın: Sen kimlerdensin oğlum. Seni birilerine benzetiyorum. De bakalım, senin annenin, babanın adı ne?

Gökhan: Benim baba tarafım Kafkas Oğuzlarındandır. 93 harbinde Anadolu'ya gelmişler. Anne tarafım da Karaman Türklerine dayanır. Onlar Ortodoks Hristiyanlarından. Ama Türkler, Rum kökenli değil. Osmanlılar döneminde Müslüman olmuşlar. Fakat Yıldırım Bayezit döneminde Balkanlara sürülmüşler.

Balkan Savaşlarında büyük Türk katliamında ise zar zor kendilerini Anadolu'ya atmışlar. Allah korusun Allah korusun onlar da o zaman ölseydi şimdi ben diye bir kimse olmayacaktı. Annemin ismi Hatice, Babamın ismi de Deli İdris. Iğdır'ın Taşburun köyündeniz. Siz Ayhan'ı tanır mısınız?"

Kadın: "Evet tanırım. Ben Ayhan'ın annesinin babasının oğlunun eşiyim."

Gökhan: "Yani bu da demek oluyor ki, yengesisiniz."

–Evladım, senin anneni tanıyorum. Annen benim çocukluk arkadaşım. O zaman baban ile evlendikten sonra Taşburun köyüne gelin olarak gitti. Tıpa tıp annenin fotokopisisin. Annene çok benziyorsun. Buyurun evladım, isterseniz eve buyurun."

Gökhan elini kadına uzatarak kadının elini öpmek ister, ama kadın elini vermeyerek çeker.

Kadın: "Ben el vermiyorum. Çünkü peygamberimiz ve dinimiz bunu uygun görmemiş," der ve sonra yine tekrarlar: "Buyur evladım eve buyurun, bir çayımızı için."

Gökhan ayakkabısını çıkarıp eve girer. Kadının o anda kocası salonda koltukta oturmuş gazete okuyordu.

"Beyim, beyim misafir var," der.

Gökhan, "Selamunaleykum," der.

Ayhan'ın dayısı da ayağa kalkarak "Aleykumselam, Merhaba hoş geldin," diyerek misafirle tokalaşır. Sonra; eliyle boş koltuğu işaret ederek "Buyurun oturun" der.

Evde ayrıca yaşlı bir bayan var. Gözünde oldukça kalın bir gözlük vardı ve örgü örüyordu.

Kadın.

Ben anneni çok yakından tanırım, maşallah çok ağırbaşlı biriydi. Ama biraz başarısızdı. Yani tembel tenekeydi. Ama ev işlerinde çok titizdi. Derslerine hiç çalışmazdı. Hep benden kopya çekmeye çalışırdı. Ben olmasam annen sınıfta kalırdı. Ama annen benim en iyi arkadaşımdı.

Örgü ören yaşlı bayanı işaret eder. Bu Bayan Kibare, benim misafirimdir. Aynı zamanda kocamın ablasının eşinin kız kardeşidir. Ayhan'ı çok yakından tanır.

Gökhan:

"Nasıl tanımaz olur ki, Ayhan bu Kibare ablanın yeğenidir," sonra susar. Ortalıkta bir süre sessizlik hâkim olur.

Gökhan: "Ayhan'ı tanır mısın, onun yaşı kaç?"diyerek tekrar sorar.

Kibare: "Ben Ayhan'ın babasının ablasıyım."

Gökhan: "Yani bibisisin (halası)."

Ayhan'ın halası Ayhan hakkında oldukça çok şeyler anlatır.

Kibare: Ben büyüttüm. Bu dizlerimde lay-lay dedim. Hatta ona kendi sütümden bile verdim. Çocukluğunda çok hastalanırdı.

Bir bilsen o var ya çok yaramaz ve sinirliydi. Ben hayatımda öyle yaramaz çocuk görmedim. Maşallah maymun gibi ağaçtan ağaca, daldan budağa geçerdi. Bir defasına onun yaşıtlarından birisi de onun gibi ağaca tırmandı. Var ya ağaçtan yere bir

çakıldı. Ambulansla doktora zor yetiştirler. Şimdi öğretmen olmuş, maşallah onun babası da çok çalışkandı. Elinden her şey gelirdi. Köydeki ahali onun babası yani benim kardeşim için diyorlardı ki, imkânı olsa tayyare yapar.
Ayhan çok kitap okurdu. Ama bilmiyorum ne okuyordu. Annesi onun çok okumasına karşıydı. Çok okumaktan aklını kaçıracak diye çok üzülürdü. Annesi kitap okuduğunda Ayhan'ın elinden okuduğu kitabı alır sonra Ayhan'a "Oğlum kitap okuma aklını kaçıracaksın", der üzülürdü. Zaten okuma yazması da yoktu annesinin. Ne okuduğunu da bilmiyordu. O da bu nedenle annesinden gizli kitap okurdu. Ama çok faydası oldu. Sonunda annesine okuma yazma ve Kur'an okumayı öğretti.

Gökhan: "Teyze, Ayhan kaç yaşında? Yaşını bilir misin?"

–He, benim kızım Fatma'dan 4 yaş büyüktür. O zaman pamuk toplanma zamanıydı. Bir yıl sonra da köyü sel bastı. Sel baskınında Ayhan daha bebekti, yeni doğmuştu. Galiba 6 Aylıktı.
Gökhan burada Ayhan'ın gerçek yaşını öğrenir. Gökhan daha sonra elindeki büyüteci öperek cebine koymak istediğinde aniden kimliği cebinden düşer.

Bu kimlik bir polis kimliğiydi. Devlet Ayhan Bey'in hareketlerinden şüphelenmiş ve Gökhan'ı Ayhan hakkında bilgi toplamakla görevlendirmişti.

Öyle ki Gökhan, Ayhan ile samimiyet kurmuş, kendisi de bir okulda din kültür öğretmeni olduğunu söylemişti. İlahiyattan mezun olunca KPSS'de yeterli puan alamayınca polisliğe başvurmuş ve polis olmuş. Ama Ayhan, Gökhan'ın bu gizli görevini bilmiyordu. Akrabaları Gökhan'ın eğilip merceği cebeni koyduğu sırada ayakkabılarını giyinerken yere düşürdüğü sivil polis kimliğini görmüş ve bunu sonradan Ayhan'a söylemişlerdi.

Meğerse Gökhan komiklik yaparak, komik hareketleri ile istihbarat topluyormuş. Kötü niyetli değildi. Zamanla Gökhan ile Ayhan arasında samimiyet oluşmuş iyi bir arkadaş olmuşlardı.

Gökhan Ayhan'ı bir gölge gibi takip etmekteydi. Bir gün Ayhan'ın gittiği yeri görünce inanamadı.
Ayhan çevredeki, bazı milletvekilleri, bazı doktorlarla irtibat içinde olduğunu gördü. Onlarla zaman zaman siyasi, toplumsal sorunlar hakkında sohbetler ederdi.
Ayhan'ın bu çalışmaları Gökhan'ı hayretlere düşürmüştü. Artık Ayhan'ın oldukça bilgili birisi olduğunu anlamıştı. Zaman zaman toplumun saygın şahıslarına dini, ilmi, bilgiler anlattığını görür ve bunları not ederdi.

Gökhan zamanla Ayhan'dan etkilenir. Ama yine de Gökhan hâlen uzaktan Ayhan'ı takip etmekteydi.
Ayhan bir bahçeden geçip garaj gibi bir yerin kapısını açar ve oraya girer. Ayhan Bey, kapıyı kapattır ama kilitlemez. Kapı tahtadandı. Belli ki Ayhan gizli bir şeyler çeviriyordu. Gökhan yavaşça kapıyı hafiften aralayarak kapının arasından Ayhan'ı süzer. Ayhan'ın arkası Gökhan'a dönük bir cihazla uğraşmaktaydı.
Ayhan gelen tıkırtı sesi nedeniyle Gökhan'ı fark edince; "İçeri gel Gökhan." diyerek seslendi.

Gökhan çekingen bir tavırla içeri girer ve gördüklerine inanamaz. Sonra Ayhan ile el sıkışarak merhabalaşırlar.

Gökhan Ayhan'a dönerek: -"Ben biliyordum, ben sezmiştim senin farklı biri olduğunu ben biliyordum," der.

Ayhan: "Sana görev verirsem yapar mısın?"
Gökhan "hazır ola" geçerek asker selamında biraz da sesini kalınlaştırarak: "Emret, öl de! Öleyim. Vur de! Vurayım, geber de gebereyim, sürün de sürüneyim." Gökhan hâlen bu komik tutumlarını sürdürmekteydi ve komikçe de bir cevap vermesi Ayhan Bey'in gülümsemesine neden oldu.

Ayhan: "Ne öl diyorum, ne vur. Ne de benim emrime gir derim. Ben sadece senin benimle ortak çalışmanı istiyorum. Burada gördüğün cihaz ve benim hakkımda kimseye bilgi verme. Aramızda olan her şey her ikimizin arasında bir sır olarak kalsın. Eğer bunu bir kimseye bildirirsen aramızdaki dostluk sona erer.

Gökhan: "Görevim ne başkanım!" der.

Ayhan: "Dünya'daki kötülükleri yok etmek, iyilikleri yaygınlaştırmak, ahlaka davet etmek. Oluşturulmak istenen kötü gelişmelerin ve olayların önüne geçmek yani gücümüz yettiğince engellemek gelişimlerin ve olayların akışını değiştirmek. GDO'lu ve hormonlu gıda ürünleri üretenlerle mücadele etmek. Halkın sağlığı ile oynayanlara fırsat vermemek. Sömürülmek istenen Türk ve İslam Dünyası'nı emperyalizme karşı korumak ve onlarla mücadele etmek.

Komşu ülkelerle düşmanca değil dostça ilişkiler kurmak. Yani anlayacağın, dünya barışı, refahı ve mutluluğu için çalışmak. Din adına halkı sömürmeye çalışan münafıklara ve İŞİT'çi zihniyete karşı halkı uyarmak. Halk adına hareket ettiğini iddia eden sosyalist düşünceli PKK gibi örgütlere fırsat vermemek.

Taassup düşünce ve bağnazlığı yıkarak hoşgörüyü geliştirmek.

Allah'ın nimetleri karşısında şükreden bir gençlik ve toplum oluşturmak.

Yardımlaşmayı, kardeşliği, dostluğu geliştirmek.

Sılay-i Rahim'i yaygınlaştırmak.[2]

Sonra her ikisi göz göze geldiler bir süre sessizlik oldu.

Ayhan: "Bu karşında gördüğün cihaz, "Zaman Aşıran Usturlap Cihazı"dır**.** Uzun süredir yaptığım çalışma ve icadımdır. Tam 14 yıldan beri bu cihazı yapmak için uğraşıyorum."

Sonra eliyle göstererek: "Gördüğün şu cihazı geliştirdim. Yazılımlar ve frekans dalgaları üzerinde araştırma yaptım.

[2] **Sılay-ı rahim**: akraba ziyareti

Cisimlerin manyetik çekimleri üzerinde derece ölçümleri yaptım. Nihayetinde bu çalışmaları ve bu eseri ortaya çıkardım.

Ama bunu kimseye söylememen gerekir, yoksa dünyanın bütün ajanları bu cihazı elimizden almak için harekete geçer. Hiç kimsenin yanında böyle bir cihazdan bahsetmeyin. Yoksa ağızdan ağza, dilden dile herkese ulaşır. Bizim bu cihazı elimizden almak veya sahiplenmek için kapitalistler seni de beni de gözlerini hiç kırpmadan yok ederler!

Gökhan: "Evet anlaşıldı, ne annemin annesinin oğluna, ne de babamın dedesinin torununun neticesine söylemeyeceğim. Emret başkanım!"

Ayhan gülümseyerek; "O da sen mi olursun," der.

Ama hala Gökhan'ın aklına takılan bir olay var. Bunun için birden yüzünü Ayhan'a çevirerek;

"Yalnız başkanım sana birşey sorabilir miyim? Bir türlü içinden çıkamadım da."

"Evet sor."

Senin kimliğini masanın üzerinde görmüştüm. O zaman orada senin yaşına baktığımda senin yaşın benden 2 yaş küçüktü. Ama iki hafta sonra, sen bana kimliğini gösterdiğinde 2 yaş benden büyüktün. Burada bana oyun mu oynadın? Yoksa bu cihazla yeni bir kimlik mi çıkardın?"

Ayhan önce biraz gülümsedi. Sonra; "Hayır, kayıp olan kimliğimi yeniden nüfustan çıkartmıştım. Fakat bir hafta sonra fark ettim ki nüfusta yaşımı iki yaş küçük yazmışlar. Ben de bunun için tekrar başvurarak değiştirttim," cevap verdi.

Gökhan: "Tamam anlaşıldı, şimdi okula gidiyorum."

Gökhan yine komik bir ses tonuyla Ayhan'a:

"Hadi hoşça kal," diyerek oradan çalıştığı okula gider.

Ayhan, sonraki zamanda usturlap hakkında bilgi verir. Usturlap ile nasıl zamanlar arasında yolculuk yapıldığını anlatır. Gökhan

sivil polisti. Sonraki zamanda Murat isminde birisiyle tanışır. Murat Polis, Kaymakam Bey'in koruyucusuydu. Murat Polis sayesinde Kaymakam Bey'le de tanışır. Yaptığı çalışmalardan onlara da bahseder. Kaymakam Bey de gerekli desteği vereceğini söyler. Bu nedenle emniyet teşkilatı içinde Ayhan'a yardımcı olacak bir ekip kurulur. Her zaman arkandayız, elimizden gelen ne varsa yapacağız derler.

****

3. Bölüm.

ABD'DE RESMİ DİL NEDEN ALMANCA DEĞİL İNGİLİZCE?

Gökhan ile Ayhan tüm hazırlıkları yaparlar.

Ayhan'ın dikkatini ABD'deki konuşulan resmi dil İngilizce çeker. Burada neden İngilizce konuşuluyor. Keşke ABD'de konuşulan resmi dil Almanca olsaydı diye düşünmekteydi. Almanca dilinin konuşulması için plan yapar ve dikey uçuş hazırlıklarına başlar. İlk görevleri bu olur: "Dikey uçuş!" Yani zamanda yolculuk ışıktan daha hızlı hareket eden bir uzay gemisi. Her ikisi için heyecanlı bir yolculuk olacaktı.

Ayhan bütün yapacaklarını planlar ve gerekli malzemeyi yanlarına alırlar.

Gökhan, limonata satan eski Osmanlı insanların giydikleri gibi giymişti. Gökhan; dönemin özelliklerine uygun eski Türk kıyafetleri gibi giyinir.

Ayhan ise maskeli kovboy kıyafeti giymiştir. Gözünde kocaman siyah gözlük vardı. Bu kıyafetleri ile tarihe yolculuğun ilki gerçekleştirmek için çok heyecanlıydılar. Acaba başarılı bir yolculuk yapabilecekler mi?

Ya Allah Bismillah diyerek hareket komutunun tuşlarına basar ve 1789 yılına giderler.

Tarih: 1789,

Yer: ABD Meclis Binası önü.

ABD Devleti'nin kurulduğu resmen ilan edilmiştir. 1789 yılında yapılan ilk başkanlık seçimlerinde başkomutan George Washington ABD'nin ilk başkanı seçilmişti. Fakat kongrede resmi dil konusunda anlaşmazlık yaşanıyordu. Özellikle üç dil üzerinde durulmaktaydı.

Resmi dil;

-İspanyolca mı?

-İngilizce mi?

-Almanca mı olacaktı?

Kongrede bu tarihte bir oylama yapılacaktı. Ayhan'ın amacı burada İngiliz temsilcilerinin sayısını azaltmaktı. Yapılan oylamalarda kongrede Almanca dili 1 oy farkla kabul edilmemişti. Yani 1 oy farkla İngilizce dili resmi olarak konuşulma kararı alınmıştı.

İşte Ayhan ve Gökhan bu tarihi akışı değiştirmek için gitmişlerdi.

Kongre binasının önünde, üç milletin ordu komutanları ayrı ayrı yerlerde silahlar tetkikte beklemekteydi. Her an birbirleri ile savaşa girebilirlerdi. Her başkanın 3 yardımcı askeri vardı. Hepsi gergin bir şekilde beklemekteydi. Kongre binasının önünde kapı girişinin sağ tarafında Gökhan limonata satmaya başlar. Sesini incelterek yine o eski komik hareketleri sergileyerek: "Limonata", "limonata" diyerek bağırır.

Kongre üyelerinden biri kongre binasına girerken Gökhan ve elindeki limonata dikkatini çeker; "Limonata da ne demektir?" diye sorar. ("What does lemonade mean?" he asks.)

Gökhan: "Bu Türk limonudur," ("This is the Turkish lemonate,")

Sonra yine İngilizce olarak: "İçecek, içecek," diyerek eliyle işaret eder. "Çok soğuk, kuvvet verir, kanı durultur, kalp krizine iyi gelir, damar açıcı, böbrek temizleyicidir. Hem insanın "C" vitaminini yükseltir.

Kongre temsilcisi, "C" vitamini de ne demek?" diye sorar.

Gökhan: "Bir iç! Çok leziz, Almanca "şimek gut," der.

"Hey you Turk! how did you get here? (Hey sen Türk! Buraya nasıl geldin?)" diye sorar.

"Bir cihazla geldik,"der

"O da ne?" der.

O anda Ayhan hemen devreye girer. Gökhan'ın kulağında küpe şeklinde telsiz vardır. Kulaklarına taktıkları küpeyle uzaktan birbirleriyle konuşmaktadırlar.

Ayhan heyecanlı titrek bir ses tonuyla fısıldayarak: "Biz taciriz, bu limonata. Bu da ayran bunları pazarlamak için geldik," de.

Gökhan aynısını tekrarlar.

Elinde iki farklı limonata kovası vardı. "Biz taciriz, bu limonata. Bu da ayran bunları pazarlamak için geldik," der.

Limonata içenlere hep sağ tarafındaki kovadan veriyordu. Fakat birisine sol taraftaki limonatadan verdi. Bu şahıs İngiltere'yi temsil eden kongre üyesiydi.

Gökhan ve Ayhan'ın asıl amaçları İngiltere'yi temsil eden kongre üyesinden ikisini bayıltarak hastalandırmak ve toplantıya katılmasını önlemekti. Ama bunu başarabilecekler miydi?

İngiliz komutan ve temsilcisi Gökhan'ın verdiği ayrandan içti ve sonra gittiler. Limonata yarım saat sonra etkisini göstererek İngiliz temsilciyi bayıltarak hastalandıracaktı.

Kongre binasına girmekte olan Alman temsilci de limonata ister.

Gökhan sol taraftaki limonata kovasından vermek istemez, ama Alman temsilci bunu bir türlü kabul etmek istemez.

Gökhan ısrarla sağ taraftaki kovadan limonata vermek istediyse de Alman temsilci; eliyle işaret ederek; "Hayır ben sol taraftakinden içeceğim," der.

Gökhan vermek istemez. Aralarında tartışma çıkar.

Alman temsilci silahını çekerek Gökhan'a doğrultur: "Ey Turk!" Parmağıyla İngiliz temsilcinin içtiği kovayı işaret ederek: "Bana bundan ver!" der. Gökhan da vermek zorunda kalır.

Alman temsilcinin danışmanı da ister. Alman temsilci limonatayı içtikten sonra kongre binasına gider fakat danışmanı yarım saate yakın bir süre orada birilerini bekler. Bir anda başı dönerek yere yığılır. Durum anlaşılır. Alman ve İngiliz askerleri silahlarını çekerek Gökhan'ı tutuklamaya gelir. Gökhan elindeki limonata kovasını atarak koçmaya başlayınca arkasından

kovalama başlar. Askerler Gökhan'a ateş eder, ama vurmak istemezler. Çünkü konuşturmak istemektedirler. Gökhan kendisini zor Ayhan'ın yanına atar, "Hadi kaçalım, bizi öldürecekler!" der.

"Ya Allah Bismillah" diyerek olay yerinden usturlap ile ayrılırlar.

Ayhan: "Neden Alman Kongre temsilcisini de bayılttın. Seninle biz böyle mi konuşmuştuk?" söyledi.

Gökhan: "Yahu ben ne yapayım! İngiliz temsilcinin birine limonatayı verdim. Sonra diğer İngiliz'i beklerken Alman temsilci geldi. -Ben diğerinden içeceğim- yani İngiliz temsilcinin içtiği kovadaki limonatadan içmek istedi. Ben de vermeyince bana silah çekti. Ne olacak! İnatçı Alman!

Biz bunlara yardıma gelmişiz, oysa bu herifin yaptığına bak. Bana silah çekti. Neredeyse beni vuracaktı. Bu nedenle ona da aynı kovadaki limonatadan vermek zorunda kaldım. Artık bir daha zamanda yolculuk falan filan yok. Ateş ettiler. Neredeyse ben vurulacaktım!"

Böylece Ayhan ve Gökhan'ın tarihe yolculuklarında planlanan işin ilke ilki başarısızlıkla sonuçlanır. Tarihin akışına müdahale edemezler. Ama buradan öğrendikleri yeni tecrübe ve deneyimler olur. Tarihte meydana gelmiş olaylara müdahale etmek ve akışı değiştirmenin mümkün olmadığı düşüncesi ile geri dönerler.

***

ELEKTRİĞİ KİM İCAT ETTİ?

O Yaşlı Adam Kimdi?

Ayhan bir gün sınıfta işlediği dersi hatırlar. Fen Bilgisi öğretmeni Cesim Kaya sınıfta ders işlediğinde; öğrencilere, elektrik diye bir şey vardır, ama onu bir türlü bilim adamları nasıl kullanacaklarını bulamıyorlardı. Milattan önce biliniyordu ama nasıl kullanacaklarını bilemiyorlardı. Aslında elektrik sayesinde bugün insanların hayat şartları çok kolaylaşmış durumdadır. Ta.. tarihteki Mısırlılar döneminden beri elektrik bulunmuş ama o döneme kadar nasıl yararlanılacağı ile ilgili bilgi sahibi değillerdi. Mısırlıların elektrik ile ilgili buluşları var ve kablosuz lambayı buldukları tahmin edilmektedir. Ama biz bunu hiyeroglif şekillere bakarak tahmin yürütüyoruz, dediği aklına geldi.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah'ı Teal: "**Allah göklerin ve yerin nurudur. Onun nurunun misali bir lamba yuvası gibidir ki, onda bir kandil vardır. Kandil de cam fanus içindedir. Cam fanus ise, inci gibi parlayan bir yıldıza benzer ki, ne doğuya ne de batıya ait olmayan mübarek bir ağacın yakıtından tutuşturulur. Onun yakıtı, kendisine ateş dokunmasa bile ışık verecek kabiliyettedir. O nur üstüne nurdur. Allah dilediğini nuruna kavuşturur.**
İnsanlara da Allah böyle misaller verir. Çünkü Allah her şeyi hakkıyla bilendir,"[3] buyurmuştur.

Eray söze karışarak: Ben Yüce kitabımız Kur'an'da böyle bir Ayet'in olduğunu bilmiyordum."

Sonra Eray, elindeki kalemle önünde açık bulunan defterine bu ayeti yazarak not etti.

[3] Kur'an-ı Kerim: Nur suresi 35. ayet

Ayhan Bey: "Elektriğin bulunmasıyla ilgili çeşitli spekülasyonlar vardır. Elektriğin aydınlatıcı olarak kullanılmasının Edison değil de Nikola Tesla tarafından bulunduğu iddia edilmiştir. Bunun ne kadar doğru olup olmadığını tarihe bir yolculukla öğrenebilir miyiz? diye düşünmüyor değilim,"dedi.

Bunun için ikinci adım olarak 1880 yılına bir yolculuk yapmak lazımdı. Ama Ayhan hala bu yolculukları yaparken öğrencilerine bu husus ile ilgili bir bilgi vermezler. Öncesinde onları eğitmek ve ilgilerini çekerek yetiştirmek istiyorlardı. Öğrenciler şimdilik Ayhan ve Gökhan'ın zamanda dikey yolculuk yaptıklarını bilmiyorlardı. Ayhan ve Gökhan bunu bir sır gibi kimseye söylememişlerdi. Bunu ikisinden başka kimse bilmiyordu.

Her ikisi de ışıktan daha hızlı uçan ve zamanın çağlarını yarıp geçen kabine geçtiler. Tüm hazırlıkları yaptılar, koordinatların kodlamasını yaptılar, sıra komut düğmesine basmaya gelmişti.

Ayhan komut düğmesine basarak "**Ya Allah Bismillah**" diyerek yolculuğu başlattı. Bir süre sonra Edison'un çalıştığı binanın önüne geldiler. Ayhan ise uzaktan Gökhan'ı gözetlemekteydi.

Bu arada Edison dokuz bin dokuz yüz seksen yedinci deneyi yapmasına rağmen hala var olan elektriği aydınlatmada kullanmayı başaramamıştı. Edison, hemen her gün araştırma yerine gelir, çalışmalarını yapar ama bir türlü istediği sonuca ulaşamaz.

Sonra işyerinden ayrılırken asistanına buraları topla ve düzenle diyerek çalıştığı yerden ayrılıp giderdi.

Edison çalışma yerinden ayrıldıktan sonra yaşlı bir adam deney yapılan odanın kapısına dayanır ve kapıyı çalar. Asistan kapıyı açar. Yaşlı adam, Edison'u asistanına sorar; "Bulamadınız değil mi?" Asistan ise "Hayır bulamadık," der.

Her defasında Edison sabahleyin geldiğinde asistanına:

"Dün ben ayrıldıktan sonra ne oldu ne yaptın?" diye sorar.

Asistan da hep aynı hikâyeyi anlatır. Yaşlı adam: "Hayır bulamadık," cevabını verirdi. Yaşlı adam da geri dönüp giderdi.

Anlaşılan o ki yine o yaşlı adam gelmiş ve aynı soruyu sormuş "Hayır" cevabını almıştı.

Perşembe gününün sabah saatlerinin ilk vaktiydi. Rüzgârın esintisiyle ağaçtaki yapraklar, dallarıyla birlikte birbirine sürtünmesiyle koro halinde ninni söyler gibi, bir o tarafa, bir bu tarafa ses çıkararak sallanıyorlardı.

Ayniden gök gürledi ve şiddetli sağanak yağmuru başladı. Gökhan ıslanmamak için binanın dibine kadar sokularak kendisini ıslanmaktan korumaya çalıştıysa da bunda başarılı olamadı. Dizlerinden tam aşağıya kadar ıslanmıştı.

Ayhan ile Gökhan birlikte çıktıkları tarihe yolculuk seyahatlerinde birlikte bulunmazlardı. Çünkü birinin başına bir şey gelse diğeri ona müdahale ederek kurtarmak için böyle yapıyorlardı. Bu nedenle Gökhan işi yapar, Ayhan da uzaktan onu takip ederek komutlarla ne yapılması gerektiğini birbirlerine söyler ve yardımlaşırlardı. Sol kollarına taktıkları saat ve sağ kulaklarındaki küpe aslında bir telsizdi. Böylece uzaktan birbirleri ile irtibat kurmaktaydılar.

Yağmur sonrası hava tertemiz olmuştu. Gökyüzü oldukça berrak ve temizdi. Her taraf pırıl pırıl yağışla yıkanmış hava misk gibi tertemiz olmuştu. Kurban olduğum Allah yağdırdığı yağmurla havayı, ağaçları, her şeyi yıkayarak temizlemiş hem de susuzluk içinde bulunan bitki ve canlılara su indirmişti. Böyle günün sabahında Edison çalıştığı yere her zamanki gibi geldi.

Yorgun ve bitkin bir haldeydi. Belki de gece boyu hiç uyumamıştı. Artık ümitleri tükenmiş gibiydi. Asistanına dönerek; "Benden sonra dün hangi gelişmeler oldu, ne yaptın?"

Asistan: "Yine o yaşlı adam geldi. "Bulamadınız değil mi" diye sordu. Ben de "hayır" cevabını verdim."

Edison bu defa asistanına şöyle söyler.

"Ben gittiğimde o yaşlı adam tekrar geldiğinde yine aynı soruyu sorduğunda sen ona; "Neden bulamıyoruz bunu bize söyler misin?" de. Belki bir bildiği vardır. O yaşlı adamın da fikrine başvuralım, ne dersin?"

Asistan başını evet manasında sallayarak: "Tamam," der.

Gün içinde vakit öğleden sonra olmuştu. Edison öğleden sonra ayrılır ayrılmaz her zamanki gibi yaşlı adam bir süre sonra kapıya yine dayanarak kapıyı vurmaya başlar. Asistan kapı açtığında yine o Yaşlı Adam, Asistan'a: "Bulamadınız değil mi?"

Asistan; "Hayır, bulamadık. Sizin bir fikriniz var mı? Neden bulamıyoruz?"

Yaşlı Adam: "Evet bir bildiğim var. Siz ampulün içindeki havayı boşaltmıyorsunuz da ondan. Ampulün içindeki havayı boşaltarak bunu bir daha deneyin," dedikten sonra gider. Bir daha o yaşlı adımı kimse görmez.

Ertesi gün Edison gelir Asistan'a "Benden sonra ne yaptın?" der.

Asistan: "O yaşlı adam yine geldi. Ben O'na söylediğimde neden yanmıyor, bir bildiğin var mı diye sordum. "Ampulün içindeki havayı boşaltın." dedi.

Bunun üzerine Edison, "Doğru ya biz bu kadar deney yapmamıza rağmen hiç bunu düşünmedik. Hemen deneyelim." diyerek denileni yaptılar. Ampül ışık vermeye başlar.

Edison: "Aman Allah'ım bu ne! Başardık! Nihayetinde ampul ışık veriyor!"

Gökhan Ayhan'a dönerek: "Acaba o yaşlı ihtiyar adam kimdir?"

Ayhan: "Bilmiyorum, hiç bir fikrim yok," dedi.

Gökhan: "Hadi gidelim," der.

"**Ya Allah Bismillah**" diyerek her ikisi de Usturlap ile geri kendi çağlarına dönerler.

***

Ayhan ile Gökhan geri dönüşte görev yaptığı okula gider. Öğrenciler sessizce sınıfta öğretmenlerinin gelmesini beklemektedirler. Ayhan hızla okula girer, öğretmenler odasına girişte arkadaşlarına "Selamun Aleykum, arkadaşlar, hepinize günaydın," der. Sonra çantasını masanın üzerine koyar.

Çantasından ve dolabından aldığı bazı kitapları eline alır. Tam kapı çıkışında sol tarafta ayna vardır. Aynada kendisine biraz çeki düzen verir ve kapıyı açarak merdivenlerden ikinci kata çıkmaktaydı.

Cebinden çıkardığı ders programına bakarak hangi sınıfa dersinin olduğuna bakardı. 10/E sınıfına dersi vardır. Eray adlı öğrenci bu sınıfın öğrencisiydi. Eray'ın boyu diğer öğrencilere göre daha gelişmiş uzun boylu, sevimli ve saygılı bir öğrenciydi. Verilen görev ve sorumlulukları yerine getiren mert bir delikanlı. Saçları düz, yüzü genişçe, gözler hafiften çekik ve dolgunca ydı. Liderlik vasfına sahip, kimseyi incitmez, uyumlu, boş konuşmayı sevmeyen bir öğrenciydi. Ders öğretmenleri sınıfa girdiğinde pür dikkat hemen ayağa kalkar, sonra sınıfı sayar ve ders öğretmenine sınıfın mevcudunu söyler. Ders öğretmeni tamam oturabilirsin dediğinde yerine geçerdi. Gözleri öğretmenin gözünde kulağı ise öğretmenin ağzındaydı.

Ayhan öğretmen, derse başlamadan önce öğrencilere bir espri yapar, ardından derse başlardı.

Eray: "Hocam sınıfı saydım sınıfta 30 kişi var 2 kişi de gelmemiş gelmeyenlerin birisi, Zeynep, diğeri Hacer. Hocam bu arkadaşların numarası tahtada sağ üst köşeye yazdım," dedi.

Ayhan öğretmen:

"Peki teşekkür ederim oturabilirsin," dediğinde Eray yerine oturdu.

Ayhan Öğretmen; önce ders defterine işlenecek konunun adlarını yazdı. Bir de sınıfı saydı, gelmeyen öğrencilerin ismini zikretti. Sonra imza atarak ayağa kalkarak: "Arkadaşlar, derse başlamadan önce size bir şey soracağım, bakayım kim doğrusunu bilecek.

Acaba içinizde en değerliniz kimdir, diye bir soru sorsam bana kim, nasıl bir cevap verebilir?

Öğrenciler bu soruya oldukça şaşırmışlardı. İlk defa karşılaşmışlardı böyle bir soruyla. Tabi ki belki de her birisi kendisinin en değerli olduğunu söyleyecekti. Tüm öğrenciler

başını yere eğmiş sessizce ne tür cevap verebilirler diye düşünmekteyken ortalığı bir anda sessizlik oluşmuştu.

Birden bu sessizliği Ayhan öğretmenin konuşması sonlandırdı.

"Arkadaşlar, Peygamberimiz buyuruyor ki, bir insana yardım eden, tüm insanlığa yardım etmiş, bir insanı öldüren tüm insanlığı öldürmüş gibidir. Şimdi buradan hareket ederek bana cevap verin," dedi.

Öğrenciler hala sessiz bir şekilde bekliyorlardı, ne cevap verebileceklerini tekrar düşünmeye ve Ayhan Hoca'nın söylediklerini yeniden yorumlamaya çalışırken; Ayhan hoca tekrar şunları söyledi:

"Bir insana değer veren tüm insanlar kadar değerlidir. İnsana değer vermeyen ise değersizdir.

Bu nedenle sizden şunu istiyorum. İnsanlara değer verin. Birbirinize değer verin. Aranızda saygı, sevgi, hoşgörü ve yardımseverliği geliştirin. O zaman değeriniz tüm insanlık kadar değerli olur. Yani sizin değeriniz dünya kadar olur.

Arkadaşlar insanlar dilinin altında saklıdır. İnsanı değerli kılan en güzel şey; güzel ahlaklı olmasıdır.

Tüm bunları yapan insan değerlidir. Hem de değeri dünya kadar olur," diyerek sustu ve bir süre öğrencileri süzdü.

"Dilinizi iyi kullanın. Ağzınızdan küfür kelimesi çıkarmayın. Küfürlü konuşan insanların ağzı lağımdan farksızdır. Böylesi insanları uyarın veya onlardan uzak durmaya çalışın," dedi ve sonra derse başladı. Dersin konusu Kanuni dönemi Osmanlı Devleti idi.

Nihayetinde son dersin çıkış zili çalmıştı. Zil sonrası Ayhan Hoca öğretmenler odasında on dakika dinlendi, çayını yudumladı. Sonra grupla birlikte kütüphaneye indiler. Kütüphanede gönüllü çalışan öğrenciler hazır şekilde beklemekteydiler. Ayhan Bey daha sabah yeni dönmüş, hiç dinlenmeden okula gitmişti. Çok yorgundu. Kütüphanede bekleyen öğrencilerin yanına gitti, içeri girdiğinde öğrenciler ayağa kalktılar.

"Oturun," dedi.

Ayhan öğretmen sınıf yoklamasını yaptı ve sınıf defterine işleyeceği konuyu yazdıktan sonra öğrencilere: "Bir hafta boyunca ne gibi çalışma yaptınız," sorusunu yöneltti. Bir öğrenci: "Hocam bu hafta yazılı vardı, yazılılar nedeniyle hiç bir çalışma yapamadık," dedi.

Ayhan Hoca: "O zaman bugün bir çalışma yapmamıza gerek yok. Ben de çok yorgunum, herkes evine gidebilir. Haftaya hemen herkes verilen çalışmayı yapsın. Çalışma yapanlar da yaptıkları çalışmaları yeniden gözden geçirsinler" dedi.

Orada bulunan çocuklar hep bir ağızdan: "Tamam hocam," diyerek ayağa kalktılar, çantalarını aldılar. Etrafı toparladıktan sonra sandalyeleri de düzelterek bulundukları kütüphaneyi terk ettiler. Hizmetliye odayı kilitlemesini söylediler. Sonra hemen herkes kendi evinin yolunu tuttu. Aynı semt ve sokakta olanlar birlikte yürüdüler. Birbirlerinden ayrılacakları zaman da iyi akşamlar, Allah ısmarladık veya Allah'a emanet ol diyerek birbirlerinden ayrıldılar.

Eray eve vardığında kapı ziline bastı ve:

Eray'ın annesi; "Kim o'" dedi.

–"Benim Anne."

Eray'ın Annesi Kapı zilinin otomatiğine basarak kapıyı açtı. Eray bulunduğu katın kapısına geldiğinde annesi kapıda bekliyordu. Kapıdan geçerken Annesinin yüzüne bir öpücük kondurduktan sonra odaya girdiğinde babası ayak ayak üzerine atmış çayını yudumlamaktaydı. Eray, ağır adımlarla babasına yaklaştı her zaman olduğu gibi babasının elinden öptü, nasılsın babacığım" dedi.

Babası da sert bir ses tonuyla: "İyiyim oğlum, yazılıların nasıl geçiyor. Bu gün yine biraz geciktin, şu yaptığınız yazarlık projesi için mi yine geciktiniz oğlum?" diye sordu.

"Babacığım okul kütüphanesindeydim. Onun için," diyerek kısa bir cevap verdi.

Sonra Annesine dönerek: "Anne, bugün yemekte ne var?”

Annesi: "Senin en sevdiğin yemek var oğlum," diyerek Eray'a mutfaktan sesledi.

Eray mutfağa giderken annesine: "Dünyaların en tatlı annesi! Ne kadar da düşüncelisin, benim en sevdiğim yemeği hazırlamışsın. Onu bil ki Peygamberimiz cennet senin gibi anaların ayağının altında olduğunu söylemiş. Anne doğru söyle benden memnun musun? Çünkü Yüce Allah kitabımız Kur'an'da "öf bile demeyin" diyor.[4]

"Evladım o ne demek, tabi ki memnum. Allah zihin açıklığı versin."

Eray'ın Babası söze karışarak; "Evladım o senin için değil, bence yaşlanan anne ve babalar için söylenmiştir," dedi.

Eray sandalyeye oturmuştu. Ama ellerini yıkamadan sofraya oturmuştu. Hemen ayağa kalktı ve lavaboya gitti. Elini sabunla iyice yıkadı. Asılı duran kahverengi havluyu alarak elini kuruladı. Sonra mutfaktaki yemek masasına oturdu. "Bismillahirrahmanirrahim" diyerek ilk lokmayı ağzına koydu. "Hımm çok lezzetli anneciğim, ellerine sağlık," dedi.

Annesi: "Afiyet olsun şeker tombişim," dedi.

[4] İsra: 22. 23.ayetlerde: Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi anne ve babaya iyilikle davranmanızı emrediyor. Onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlanırsa onlara "öf" bile deme! Onları azarlama! İkisine de gönül alıcı güzel sözler söyle.

4. BÖLÜM

ÖĞRENCİLER BÜYÜK BİR İLGİ VE İSTEKLE ÇALIŞMALARINI SÜRDÜRMEYE OLDUKÇA KARARLI

Aradan bir hafta geçmişti. Öğrenciler yine kütüphanede son ders çıkış zilinden sonra beklemekteydiler.

Ayhan Öğretmen içeri girdiğinde öğrenciler ayağa kalktı.

Ayhan Öğretmen; "Oturun arkadaşlar," dedi.

Öğrencilerin hepsi kendi bulunduğu yerdeki sandalyelerine oturdular. Ayhan öğretmen; "Çocuklar, bugün daha dinç görünüyorsunuz, maşallah gözleriniz ışık saçıyor," dedi ve önündeki dosyalara bir göz attı. Öğrencilere hangi görev ve sorumlulukları verdiğini gözden geçirdi. Öğrencilerin gözü Ayhan öğretmende sessizce bekliyorlardı.

Ayhan Bey, öğrencilere dönerek:

"Bu hafta ne yaptınız?" diyerek sordu. "Yaptığınız çalışma var mı? İçinizden biri elektrik, ışık ve zaman hakkında bilgi toplayacaktı. Var mı bununla ilgili çalışmanız," dediğinde:

"Evet hocam," dediler.

Eray: "Yaptığımız çalışmaları sunum olarak bilgisayara yükledik. Dosya olarak da hazırlayarak masanıza bıraktık," dedi.

"Hangi masaya bıraktınız, önümde göremiyorum."

"Hocam, sığınaktaki masanıza bıraktık. Siz dediniz ya yaptığınız çalışmalar sığınağın dışına çıkmasın, biz de bu nedenle çalışmalarımızı sığınakta yaptık ve veri olarak orada bulundurmaktayız."

Ayhan Bey ayağa kalkarak: "Hadi sığınağa gidelim," diyerek hep birlikte sığınağa gittiler.

Toplantı odasında her bir öğrenci kendi yerinde oturdu. Sonra projeksiyon cihazını açtılar. Sığınağın bir duvarında Dünya haritası, bir diğer tarafında ise kainat ve yıldızları resmeden

kocaman bir resim vardı. Tam karşıda ise koca dev ekran gibi duran projeksiyonun ışığını yansıttığı beyaz perde vardı. Yaptıkları çalışmaları o dev ekrandan takip edeceklerdi. Sığınağa cep telefonu ile katılmama kararı almışlardı. Bu nedenle sığınağa cep telefonunu getirmiyorlardı.

Tüm çalışmalar Eray'ın başkanlığında yürütülmekteydi.

Eray: "Arkadaşlar artık her şey hazır mı?" diyerek sordu.

Orada bulunan tüm öğrenciler:"Evet, hazırız," cevabını verdiler. Eray sonra Ayhan öğretmene dönerek: Hocam tamam biz hazırız, başlatalım mı?

Ayhan Bey: "Evet başlayabilirsiniz arkadaşlar, bakalım hangi çalışmaları nasıl yapmıtınız," dedi.

Eray başıyla evet manasında "Başla komutunu" verdi. Sonra hemen herkes projeksiyon cihazından beyaz perdeye yansıyan çalışmaları izlemeye başladılar.

İlk defa 30 yıl önce, iki Amerikalı astronot, Neil Armstrong ve Edwin Buzz Aldrin Dünya Küresi'nden ayrılarak altı saat sonra Ay'a aya kbastılar.

Neil Armstrong, Ay'a ilk ayak basan insan olarak tarihe geçmişti. Ay'daki iki astronot, ABD bayrağını diktikten sonra, Ay yüzeyinden toprak ve taş örnekleri bazı bilimsel testler yapmak üzere dünyaya getirmişlerdi. Ayın yerçekimi, Dünya'nın çekim gücünden altı kat daha az olduğundan Ay'da yürümekte çok kolay olmuştu.

Aya ilk ayak bastıktan sonra 1972'den beridir kimse dünya yörüngesinden ötelere gitmeye cesaret edememiş.

Yüce Allah Yunus suresi 5, Ra'd Suresi 2, Nahl Suresi 12. ayetlerde ay, dünya ve güneş hakkında şöyle buyurmuştur:

"***Öyle bir mabuttur O, Güneşi parlak ışıklı, ayı bir nur kılan odur. Yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona menziller tayin etti. Allah bunları boş yere değil, gerçek***

bir fayda için halk etti. Güneşi ve ayı ram etmiştir.[5] hepsi de muayyen bir zamana dek yürür gider. Rabbinize kavuşacağınızı iyice anlamanız için işleri tedbir ve tasarruf edip yapan odur. O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Bütün yıldızlar da O'nun emri ile sizin hizmetinize verilmiştir. Şüphesiz bunlarda aklını kullanan bir millet için ibretler vardır."

Eğer yıldızlar arası bir uzay gemisi ile yolculuk tasarlansa bu şimdilik mümkün gözükmüyor. Zira Dünya yörüngesinden çıkıldığında milyonlarca irili ufaklı taşlar var ve bunların hızları bir kurşundan neredeyse 29 kat daha hızlıdır. Buralarda hareket etmek bir atış poligonunda dolaşmaktan daha tehlikeli olur.

Bugün o ilk büyük patlamadan (Big Ben) 13, 7 milyar yıl sonra biz bu ilk ışık dalgasına ulaştık.

Evrenin boyutları ışık hızı ile sınırlıdır.

Işık Hızı bir yılda 10 trilyon km yol almaktadır.

Yani bir ışık yılı 10 trilyon km dır.

Işık hızı bütün evrenin bir ölçü birimidir.

Kızıl Kayma:

Galaksilerin arasında sabit hızla hareket ederken ortaya çıkıyor. Galaksiler arasındaki mesafe büyüdüğünde ışık genişleyerek kızıl renge dönüşüyor.

Işık bir galaksiden diğer galaksiye geçiş yaparken uzayın genişlemesine bağlı olarak büyüyor. Bu da dalga boyu kısa olan ışığın giderek uzamasına ve kırmızı ışık dalgasına dönüşmesini sağlıyor.

Kızıl kayma bir ölçü birimi olabilir mi? Kırmızı ışık dalgalı galaksiler daha uzak mesafelerdedir. Evren genişliyor. Genişlemeye paralel olarak ışık dalgası maviden kırmızıya dönüşüyor.

[5] Ram: Boyun eğdirmek

Işık Ufku:

Tüm yönlerde tüm evreni kapsayan bir küre gibidir.

Kozmik plan, arka plan ışıması büyük patlamadan (big ben) sonra 400 bin yıl sonrasına ait görüntülerdir.

Evren genişliyor ve evrenin genişlemesi ışık hızından daha hızlıdır.

Bizden uzakta olan galaksiler bize yakın olan galaksilerden daha hızlı hareket ediyor. Galaksilerdeki cisimler artan hızla birbirinden uzaklaşıyorlar. Albert Einstein bu kadar mükemmellik karşısında tüm olanların bir illüzyon olduğunu, insanoğlunun çok güçlü bir illüzyon ile karşı karşıya olduğunu aksi taktirde bu muhteşem sistemin nasıl da bir düzen içinde hareket edebilir ki, demiştir.

İngiliz Fizikçi Stephen Hawking de kâinat o kadar düzenli hareket ediyor ki bu nedenle bir Tanrı'ya ihtiyaç yoktur diyerek ateist düşünceyi ortaya koymuştur.

Einstein; Evren ışık hızının etrafında bükûldüğü fikrini savunmuştur.

Işık hızı sabit ve kaynağın hareketinden bağımsızdır. Bu bilime aykırı gibi görünebilir ama doğanın gerçeğidir.

Evrendeki her ışık demeti uzay boşluğunda aynı hızda hareket eder. Onun kaynağı kuyruklu yıldız veya bir başka yıldız ne olursa olsun ışığın evrendeki hızı sabittir.

Işık cam veya su gibi şeylerin içinden geçtiğinde kırılmaya uğrayarak yavaşlıyor.

Işığın asıl hızı saniyede 299.000 km dir. Bu, evrensel değişmez bir kuraldır. Işık sadece uzay boşluğunda ancak bu kadar hızla hareket eder.

Işık farklı ortamlarda farklı hızlara sahiptir. Mesela su ve su damlacıkları içinde hareket ederken hızındaki bu değişme nedeniyle kırılma ve dalgalanma olur. Işık farklı ortamlarda farklı hareket etmeseydi hayat daha bambaşka olurdu. Örneğin

görme olayı olmazdı ve göremezdik. Yani görme diye bir şey olmazdı.

Işık kırılması olmasaydı gök kuşağı da olmazdı. Uzaydaki yıldızların hareketlerini fark edemezdik. Uzayı karanlık ve ışık damlalarından ibaret olarak görürdük.
Işık cama çarptığında yavaşlıyor ve bu sayede teleskoplar vardır. Eğer ışık camdan geçerken ışıkta yavaşlama ve kırılma olmasaydı, teleskoplar işe yaramazdı.

Görme olayı, göz retinası sayesinde olur. Tıpkı camdan yapılan mercekler gibi. Gözlerimizden ışığın geçişi esnasında retina ortamından geçerken yavaşladığı için görebiliyoruz.

Işık cam zerreleri tarafından emiliyor ve oradan tekrar yayılıyor. Burada bir gecikime faktörü oluşuyor. Işık bir atoma çarpıyor, atom titreşiyor ve sonra ışık demetini gönderiyor. Bu yüzden gecikme faktörü oluşuyor.

Gecikme aynı zamanda mercek olarak şekillenmiş cama çarptığında ışığın şekillenmesini sağlıyor.
Işık, doğru biçimde kıvrıldığında **odaklayıcı, toplayıcı ve büyütücü** olabiliyor.

Yani Işık camdan geçerken kırılma olmasaydı teleskop diye bir cihaz üretilemezdi. Işık camdan yani mercekten geçerken geniş miktarlardaki ışık mercekler tarafından toplanıyor ve bu sayede görme olayı gerçekleşiyor.

Ama bazı bilim adamları ışığı daha da yavaşlatacak mercekler üretmeyi tasarlıyorlar.
Işık teleskoplardaki camlardan yaklaşık 199 bin km hızla geçer. Yani uzay boşluğunun 1/3 kadar bir hız kaybı yaşar, yani yavaşlar.
Işık, Güneş ışınını 155 milyon km ötelerden 8 dakika içinde bize taşıyor.

Işık, farklı yüzeylere çarptığında farklı kırılmalara uğrar ve bu da renkleri oluşturur. Cisimlerin rengi yoktur. Cisimlere renk veren ışık kaynağıdır.

Ayhan Hoca yapılan belgesel çalışmayı durdurmasını ister sonra öğrencilere:

Asıl sorun burada gizlidir. Işığın ne olduğunu bulmamız gerekir.

Bir sonraki toplantıya biri bize daha detaylı ışık hakkında sunum hazırlasın."

Eray: "Hocam tamam. Ben hazırlarım," der.

Ayhan Bey: Tamam bu alanda hayli çalışmalar yapmışsınız. Aferin." der.

Ayhan Hoca yapılan çalışmalar karşısında hayli şaşırır. Sonra gülümseyerek öğrencilere: "Benim, ne yetenekli öğrencilerim varmış. Arkadaşlar bugünlük çalışma tamamdır. Aferin! Çok iyi iş çıkarmışsınız, ödevinizi iyi yapmışsınız. Yarın görüşmek üzere hoşça kalın." diyerek takdirlerinin bildirir.

Çalışmalar Son Aşamada:

Aradan yıllar geçmiş hala öğrenciler büyük istek ve şevkle çalışıyorlardı. Lise 10. sınıftan beridir gece ve gündüz zihinleri hep bu çalışmalardaydı. Hem okuldaki derslerine çalışıyor;

- Hem de zamanda yolculuk yapılabilir mi?
- Işık hızına ulaşmak mümkün olacak mıydı?

Bunun üzerine çalışmaları yoğun bir şekilde devam ettirmekteydiler.

Ne kadar da bu çalışmalar ile istenilen ve istedikleri sonuca ulaşmanın güç olduğun anlasalar da, kendilerinden sonrakilere bir yol haritası en azından bırakmış olacaklardı. Ama ortada olan bir gerçek vardı. Öğrencilerin başarıları artmış, zihinleri güçlenmişti. Muhakeme yapma kabiliyetleriyle harika düşünceler

üretiyorlardı. Burada yaptıkları bu çalışmaları okuldaki başarılarının artmasına neden olmuştu.

Girişken, görev ve sorumluluk almaya istekli, yükümlülüklerini yerine getirmesini bilen öğrencilerdi. Güzel konuşmayı ve kimseyi incitmemeyi öğrenmişlerdi.

***

5. Bölüm:

Günlerden pazartesiydi. İlkbahar kendisini hissettirmeye başlamıştı. Ağaçlar yeni çiçek açmıştı. Tabiat ana gerinerek kendi güzelliğini sergilemeye başlamıştı. Sabahın erken saatleri idi. Güneş daha doğmamıştı. Tüm canlılarda bir kıpırdanma ve hareketlilik vardı. Sanki kuşlar bu ilkbaharın gelişini ötüşleriyle kutluyorlardı. Kargalar "Gağ" diye ses çıkarırken, güvercinler ve martılar da kendi dillerince ötüşüyorlardı. Okul bahçesindeki horozlar, "ü ülüüü" sesi ile her yerin güven içinde olduğunu duyuruyordu. Horozların ötüşleri yaban hayvanlarının içine korku düşürüyordu. Kelebekler öğleden sonra uçuşmaya başlayacak, arılar da, bal yapmak için bir çiçekten diğer çiçeğe konup karınlarını doyurmaya çalışacaklardı. Böylece hem kendi karınlarını doyuracak, hem de ayakları ile çiçekleri aşılayarak meyve vermelerinde katkıları olacaktı.

Çünkü Yüce Yaratıcı, böyle vahiy etmişti. Tabiatta bulunan canlı ve cansız tüm varlıklar insan hariç Allah'a boyun eğmiş kendilerine vahiy edileni kusursuz şekilde yapmaktaydı. İnsana düşen ise tüm bu incelikleri, hassasiyeti ve sanatın yaratıcısını bularak ona iman etmesiydi. Ama ne yazık ki çok insan bunun idrakinde bile değildi. Allah'ın "Kün" emri ile doğa tüm güzelliğini, nimetlerini ve verimini insana sunuyordu.[6] İnsana düşen tek vazife ise bu güzellikleri sunan sanatın yaratıcısını bularak şükretmekti.

Evet mart ayı bitmiş nisan ayı girmişti. Nisan ayının daha ilk gününün akşamı sağanak yağmur yağmaya başlamıştı. Gök gürlüyor, bardaktan boşalırcasına yağmur yağıyordu. Nisan ayının yağmuru bereket, sağlık demekti. Nisan ayı yağmurunun, insan üzerindeki ağırlık, kötülük ve nazarı temizlediğine inanılır.

---

[6] **"Kün"-"Ol" :** Bakara Suresi 117. Ayet: "O, göklerin ve yerin eşsiz-örneksiz yaratıcısıdır; bir şeyin olmasını dilediğinde ona "ol!" der, hemen oluverir.

Ayhan, hemen her yıl nisan ayında yağan yağmur altında ıslanıncaya kadar şemsiyesiz dolaşırdı. Sonra hemen eve gelir üşütmemek için üzerini değiştirirdi. Çünkü kışın yaşanılan tüm olumsuzluk ve negatif enerji ile birlikte nazarın insan üzerinde oluşturduğu tesirleri yok etmede nisan ayı yağmurunun oldukça önemli etkileri vardı. Böyle bir günün akşamı nisan yağmuru sabaha kadar yağmış sabah hava mis gibi tertemiz, gökyüzü masmavi olmuştu. İnsanın içinden iş yapmak gelmiyordu. Tabiatın güzelliklerini sevdikleri ile birlikte doyasıya seyretmek istiyordu. Bu nedenle her yılın nisan ayında öğrencilerin tabiat ile baş başa kalması o güzelliklerin tadını çıkararak yürüyüş yapmak, için, Milli Eğitim Bakanlığı bir hafta tatil etse ne güzel bir karar olurdu, diye kendi içinden geçirmekteydi.

Ayhan Bey hemen her zaman sabah Ezan'ından 1 saat önce uyanır abdest alır, gece namazını kılar ve sonra sabah namazını beklerdi. Sabah Ezan'ı okunduğunda ise sabah namazını kılar sonrasında ise eğer vakti varsa 20 dakika Kur'an okurdu. Ardından günlük yapması gereken işine başlardı.

Bugün de aynısını yaptı. Abdest aldı, namazını kıldı. Namaz sonrası Kur'an-ı Kerim'i besmeleyle açtı ve okudu. Daha sonra kahvaltısını yaptı. Hazırlanarak okula gitti.

***

6. Bölüm

Nisan ayının ilk pazartesi günüydü. 8. ders saati bitmiş ve çıkış zili çalmıştı.

Projeyi yürüten öğrenciler, zil çaldığında çok acıkmışlardı. Önce bir güzel okul kantininde karınlarını doyurdular. Daha sonra kütüphane'ye gittiler. Kütüphane'ye gittiklerinde Ayhan Bey, kendilerini beklemekteydi. İçeri giren öğrenciler "Selamun Aleykum" diyerek içeri giriyor, Ayhan hoca da "Ve Aleykum Selam" diyerek selamlarını alıyordu.

Hemen herkes kendi çalışma yaptığı masasına oturdu. Aralarında bir düzen ve disiplin vardı. Herkesin çalışma alanı farklı ve çalışma yaptıkları bilgisayarları bulunmaktaydı. Yerlerinde oturup çalışmalarına başladılar.

Ayhan öğretmen her zamanki gibi önce "Bismillahirrahmanirrahim" dedi. Sonra bize bu günümüzü bağışlayan, nimetleri üzerimize yağdıran Allah'a hamd eder, onun peygamberlerine ve peygamberlerinin en sevdiklerine selat ve selam getirir, sonra yüksek sesle merhaba arkadaşlar hoş geldiniz, derdi. Daha sonra bir espri yapar, hemen herkesle göz teması kurarak "Nasılsınız arkadaşlar? Bir sıkıntı ve olumsuz durum var mı?" diye sorardı. Evet bugün de Ayhan öğretmen aynısını yaptı.

Sonra Ayhan öğretmen ayağa kalkarak "Arkadaşlar çalışmalarımızda son aşamaya geldik. Artık iş meyve toplamaya geldi. Az uyudunuz, az yediniz, oyun oynamadınız, arkadaşlarınızla geziye çıkmadınız. Gününüz çalışmakla geçti. Hem okul dersleri, hem buradaki çalışmalar derken çok yoruldunuz. Ben de aynı durumdayım. Aşağı yukarı 8 hafta boyunca haftanın 4 günü ders çıkışlarında ışık ile ilgili çalışma yaptınız. Ve ışık alanında eminim ki bir üniversitede araştırma görevlileri kadar belki onlardan daha fazla bilgi sahibi oldunuz. Ayrıca dört hafta boyunca haftanın altı gününü "Kuantum Fiziği"

üzerine çalışma yaptınız. Arkadaşlar ışık hızına ulaşmak için bunlar gerekliydi. Yani ışık ve kuantum fiziği bunlar çok önemli. Tabi ki başlangıçta sayımız yirmi kişinin üzerindeyken bu sayı ben de dahil olmak üzere 6 kişiye indi. Aramıza daha da katılanlar olabilir veya ayrılanlar olabilir. Aslında bu iyi oldu."dedi. Önündeki çaydan birkaç yudum aldı. Öğrenciler başlarını evet manasında sallayarak hafif bir ses tonuyla "Aynen hocam," dediler.

Öğretmen konuşmasına şöyle bir soruyla sürdürdü: "Arkadaşlar ben size bugün bir müjde vereceğim; çalışmalarımızda hangi aşamada olduğumuza dair. Size bir sevindirici, bir de üzücü haber vereceğim. Önce hangisini söylememi istersiniz?" diye sordu.

İçlerinde birisi heyecanlanarak: "Hocam önce sevinip sonra üzülmek istemiyoruz. Öncesinde bizi üzüp sonra vereceğiniz sevindirici haberle bizim üzüntü ve kederimizi giderin," dediler.

Ayhan Hoca: "Şimdi herkes bunu kabul ediyor mu, bunda hemfikir misiniz arkadaşlar?" dediğinde; orada bulunanlar hep birlikte "Evet" dediler.

Arkadaşlar biliyorum çok yoruldunuz, çok zorlu günler geçirdiniz. Gençliğinizi doyasıya yaşayamadınız. Bu durumdan belki birçoğunuzun ailesi rahatsızdır. Belki bundan sonra da aramızdan ayrılanlar olabilir. Çünkü daha biz çalışmalarımızın asıl zor bölümüne geçmek üzereyiz. Asıl zorluk bundan sonra başlayacak. Okul müdürümüz; "Meyve veren ağaç taşlanır," ata sözünü söylemişti. Evet aynısı başımıza gelebilir. Cehaletin çocukları bir takım engel ve zorluklar çıkarabilir. Zorluk ve sıkıntılara sebat etmeli tahammül göstermeliyiz. Yani zorluklara dayanarak sonuna kadar çalışma hedeflerimizden caymamalıyız.

Ayhan Hoca; Evet bu doğru, hem de çok doğru. Oysa biz daha meyve veren ağacın meyvesini görmedik. Asıl sorun bu ağaç meyve vermeye başladığında ortaya çıkacak. Her taraftan başımıza bela yağdırmak isteyenler olabilir. Çeşitli iftiralarla

karşılaşabiliriz. Bu nedenle birinci kural buradaki çalışmaları bir sır olarak görüp ağzınızı sıkı tutup kimseye bahsetmemektir.

Şimdi biz buradaki çalışmalarımızda başarırsak artık yokluk ve fakirlik bizim yüzümüze kapanacak. Makam, şöhret kapıları önümüze açılacak. Dünya bizi konuşacak, bizi anlatacak, düşüncesindeyseniz yanılmış olursunuz. Piyasayı ve dengeleri ellerinde bulunduranlar bu meydanı bize bırakarak; "Ay ne kadar da insanlığa faydınız oldu," diyerek bizi omuzlarına alarak yükselteceklerini mi sanıyorsunuz?

Ayhan öğretmen biraz durdu önündeki su bardağından bir yudum alarak boğazının kuruluğunu giderdi, sonra tekrar kaldığı yerden konuşmaya devam etti: "Yoksa bizi kendileri için büyük rakip olarak görecekler ve bizi ortadan kaldırmaya mı çalışacaklar? Maalesef düşman insaflı değildir. Onlar bizim varlığımıza ve yaptıklarımıza alkışlamayacakları gibi bizi hedeflerine alarak yok etmeye de çalışabilir

Piri Reis! Ona da iftira atıp padişahtan idamını istediler. Piri Reis bir bilim adamıydı ve bu muhterem şahıs padişahın bir emri ile kafası kesilerek idam edildi.

Tarihten ders almak gerekir. Şimdiden her ihtimale karşı önlemimizi almamız gerekir. Gözünüzü korkutmak istemiyorum dört bir yandan bize saldırılar da olabilir. Siz de biliyorsunuz ki dünya büyük bir cehalet içinde. Buna rağmen alan razı, veren razı, herkes kendi durumunu kabullenmiş durumda. Toplumsal ilişkiler menfaat ve çıkarlar üzerine kurulmuş. Boyun eğmeyi ve kötülüklerin önünde diz çökmeyi kader veya kadercilikle eşleştirmiş olanların sayısı ne yazık ki azımsanmayacak kadar çok.

Bakın arkadaşlar ben size onca tarih kitabı okuttum ve siz de az çok bunu bilirsiniz. Arapların müstekbir olanları rakip gördüklerini bir an önce Allah adına öldürme yoluna giderler. Peygamberimizin damadı ve torunlarını bile, Allah adına şehit edilmesi Arap cehaletinin vahametini gösterir.

Türklerin kötü olanları ise sevmedikleri veya rakip olarak gördükleri kimselerin etkisini yok etmek için çevresini boşaltarak değersizleştirmeye çalışırlar. Önem vermezler, sonrasında ise böylece etkisini kırarak önüne büyük bir set çekmeye çalışırlar. Bu nedenle tarihte kurulan birçok Türk devletinin yıkılışı böyledir. Rakip veya sevmedikleri yöneticilerinin –yani hükümdarlarını-. Etrafından dağılıp gitmişlerdir. Böyle olunca da liyakatli devlet adamları görevden el çeker. Devlet liyakatsiz olanların eline geçtiğinde iyi yönetilemediğinden zayıflamaya başlar. Bu durum düşmanın işine yarar. Düşmanın zulmü, baskıları akıllarını başına getirir, sonra direnişe geçer ve yeniden kaybettikleri bağımsızlıklarını ve devletlerini kurmaya çalışırlar. Ama nice canlar yok olur, nice namuslar kirletilir, köle pazarlarında alınıp satılmışlardır.

Bu nedenle tarihten örnek almamız ve çok dikkatli olmamız gerekir. İşte bunu başarabilecek miyiz? Bu işin daha zor olanıdır. Aramızda kıskançlık, kibir durumları ortaya çıkabilir. Kıskançlık ve kibir şeytanın büyük oklarındandır.

Hz. Yusuf (a.s)'un kardeşleri Hz. Yusuf (a.s)'u neden öldürmek istediler ki. Ya da Kabil, neden Habil'i öldürdü. Çünkü nefiste var olan kıskançlık duygularını iyi eğitememişlerdi. Eğer bunlar kendilerinde olan bu kıskançlık duygusunu eğitebilselerdi bu gibi kötülükleri bir başkasına yaşatmayacaklardı.

Öncelikle kendi aramızda birbirimize olan saygımızda bir kusurumuzun olmaması gerekir. Her biriniz bir yönüyle diğerinden üstünlün olabilir. Bu gibi durumlar aranızda kıskançlığa neden olmamalı. Eğer içinizde kıskançlık duygusu varsa bu kıskançlık duygunuzu eğitmelisiniz. Bilmiyorum ama içinizde bu duyguların ne gibi emareleri yani belirti ve izleri var onu da kendiniz teşhis etmelisiniz. Bu nedenle önce kendi içinizdeki duygularınızı iyice gözden geçirip tüm kötü, çirkin, haset dolu duygularınızdan arınmanız gerekir.

Bu arada şunu bilin ki hemen herkesin içinde kıskançlık ve kibir gibi duyguların emareleri vardır. Bu duygular insanın kendisini savunması ve geliştirmesi için gereklidir. Kıskançlık ve kibir duygusu veya güdüsü eğitilmediğinde insanın fıtratını da bozabimektedir. Bu duygular çevrenin olumsuz şartları içinde yeşerip kök saldığında olumsuz bir takım şeyler yaşanabiliyor.

Güzel konuşun, güzel söyleyin. Erkeğin hicabı gözüdür. Bakılması gereken yerlere bakın, bakılması gerekmeyen şeylere bakmayın. Başkalarının özeli ile asla ilgilenmeyin. Kulağınızı da başkalarının özeline sonuna kadar kapatın. Elinizde olmadan başkasına ait gördüğünüz özel olayları görmezlikten gelin ve bu durumu unutun. Birisiyle ilgili olumsuzlukları duymayın, unutuverin ve kimseye bahsetmeyin. Asla zanla hareket etmeyin. İnsan onuruna saygı gösterin. İnsan şahsiyetine yönelik, en ufak sözlerden kendinizi sakındırın. Boş sözlerden kendinizi sakındırdığınız gibi birisinin hoşlanmayacağı bir şekilde arkasından kendisini kesinlikle eleştiri yaparak çekiştirmeyin. Dinimiz bunların hepsini haram kılmıştır. Yüce Allah Hucurât Suresi 12. Ayette: "***Ey iman edenler! Zannın çoğundan sakının; çünkü bazı zanlar günahtır. Gizlilikleri araştırmayın, birbirinizin gıybetini yapmayın***." buyurmuştur.

Sizler, kendinizde var olan bu gibi duygularınızı yani nefsinizi tam manasıyla eğitmeyi başardığınızda, bu defa şeytan çevrenizde bulunan ve nefsini eğitmemiş müşrik veya münafıkları ya da size en yakın akrabalarınızı size sataştırmaya çalışacaktır. Daha doğrusu şeytan, şeytanlaşmış kişilerle birlikte bunu yapmaya çalışacaktır.

Bakın Lagaralı Hasan Çelebi, roket ile ilk uçan biri olmasına rağmen sonrasında başına neler geldi.
Yine Hazarfen ilk uçan adam olmasına rağmen başına ne geldi. Önce Cezayir'e sürüldü, sonra da orada zehirlettirildi.

Ya Piri Reis! Piri Reis bir bilim adamıydı; onca devlete hizmet etmesine rağmen atılan iftira sonucu önce tutuklanıp hapsedildi, sonra kafası kesilerek idam edildi. Piri Reis bir bilgin ve bilim adamıydı. Eğer Piri Reis'in yaptıkları çalışmalara kulak asılsaydı, onun projeleri dönemin padişahı Kanuni tarafından yürürlüğe konulsaydı, Coğrafi Keşiflere Türkler de katılacak ve İslam yenidünyanın kıtalar ve beldelerde yayılacak ve belki de şimdi o kıtalarda İslam devletlerinden bahsetmek mümkün olacaktı. Batı ve ABD gibi devletler de bu kadar güçlü olmayacaktı.

Yine İstanbul'da kurulan Rasathane'nin dönemin padişahı tarafından yıktırılması olayını hatırlayın. Günümüz Türkiye'sinde ise birçok bilim adamının 15 Temmuz öncesinde şüpheli ölümleri vuku bulmuştur. Yine fizik mühendislerimizin bindiği uçağın düşmesi ise başka bir muammadır.

İşte şimdi biz kendimizi açığa çıkardığımızda aynı durumla karşı karşıya kalmaktan korkmaktayım. Böylesi zorluklar bizi beklemektedir. Bu nedenle ne yapıp edin, ağzınızı sıkı tutun." dedi.

Ayhan Bey, eliyle başının yan tarafını hafiften kaşıdı ve

"Bu durumlara hazır mısınız?" diye sorduğunda, öğrenciler hep birlikte: "evet" evet diyerek bağırdılar.

Böyle bir zorluğa karşı her zaman dirençli olmalısınız. Burada nefsinize büyük iş düşmektedir. Bakın arkadaşlar, şeytanın düşmanlığı Allah'a değil, şeytanın düşmanlığı Âdemoğluna -yani bizedir.

Önce vesvese ile caydırmaya çalışır.

Bunda başarılı olamazsa insanı överek kibirlendirmeye çalışır. İşin burasında kibir ve şeytanın övgü dolu vesvesesine kulak asan bir Müslüman'dan ancak bir "harici" veya bir "İŞİD" üyesi çıkar.

Böylesi zihniyete sahip olanlar kimseyi beğenmez, kendi yaptıklarının en iyi görürken, başkalarının yaptığı şey ne kadar iyi olsa bile beğenmez. Kibirli bir Müslüman'dan iyi bir dindar

değil iyi bir din istismarcısı çıkar. Din istismarcılarının İslam dünyasının başına açtığı felaketler Haçlı zihniyetinden daha kötü etki bırakmıştır. Bu taassup düşünceli herifler, bir müşrik ve kâfirden daha çok insan katledebilir. Peki Neden? Çünkü bu tür mutaassıp düşünceye sahip olanlar Allah adına yapıyor ya ondan! Böylesi zihniyeti taşıyanlar, şeytanın vesvesesini Allah'tan gelen bir ilham olarak görür. Bu nedenle işin asıl zorlu tarafına girdiniz. Öncesinde nefsinizi terbiye etmelisiniz, ardından çevrenizi. Eğer çevremiz ahlak ve erdemden yoksun olursa korkarım bu bizi çok zorlayacaktır.

"Şunları asla unutmayın:

- Ölümü ve Allah'ı unutmayın. Doğru yolda olmanın bence en kestirme yolu budur.

"Ölüm yok oluş değildir. Ölüm; bu âlemden diğer aleme geçişte bir köprüdür. Allah'ı Teala'nın her şeye kadir olduğunu, tabiatın bütün kurallarının ve hareketlerinin yaratıcısının Allah olduğunu unutmayı. Geniş zamanınızda Allah'ı unutmayın ki dar zamanınızda Allah sizi kendi halinize bırakmasın. Bunu yaparsanız asla şeytanın vesvesesi sizi caydıramaz.

Yapmaya çalıştığınız tüm şeyleri Allah rızası için yapın. Allah rızası için yaptığınız her şeyin karşılığını Allah'tan alacaksınız.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah: "*Kıyamet günü, adalet terazilerini kuracağız, hiçbir kimse hiçbir şeyde haksızlığa uğramayacak, hatta hardal tanesi ağırlığında bir işin bile karşılığını vereceğiz, bizim hesap görüşümüz yeter.*" buyurmuştur.

Öğrencilerden biri el kaldırarak: "Hocam şimdi biz nefsimizi nasıl terbiye edebiliriz?" diye sorduğunda; Ayhan öğretmen:

"Peygamberimiz bir sefer dönüşünde orduyu kumluk bir sahada durdurur. Ortada kumdan başka bir şey yok. Sonra orduya herkesin bulduğu çalı, çırpı ne varsa getirmesini söyler. Ona; "*Ya Allah'ın Resulü, biz bu kumluk sahada ne bulabiliriz ki. Gördüğünüz gibi her taraf kum. Kumdan başka bir şey yok*,

Bari uygun yerde orduyu durdurup bizden bunu isteseydiniz," derler.

Peygamberimiz; "*Siz yine de bir gayret edin ve bulmaya çalışın, kim ne bulsa getirsin,"* buyurur. İslam ordusunda bulunan bütün askerler etrafa dağılır ve çalı çırpı aramaya başlarlar. Hemen herkes bulduğu ufak, tefek kırıntılarla geri döner. Peygamberimizin gösterdiği yere yığmaya başlarlar. Bu toplananlardan bir tepe gibi çalı çırpı oluşur. Sonra Peygamberimiz bunu ateşe verir.

Sonra orduya şöyle seslenir: "*Biz düşmanı yendik, bu işin kolay olanıydı. Asıl düşman nefsimizdir. Nefsimizi yenemezsek asıl o zaman düşmana yenilmiş oluruz. Küçük günahlardan kaçının, küçük günahlardan kaçınmazsanız bir süre sonra bunun gibi bir tepe olur ve bu durum sizin kalbinizin mühürlenmesine neden olur. Bütün birikintilerinizi, yani iyi amellerinizi yakarak küle çevirir."*

Onur ayniden araya girerek:

–"Şimdi biz ne yapalım? Varsa bildiğiniz bize söyleyin, onu yapalım, hocam," dedi.

Gökhan Bey:

–"Evet arkadaşlar yakında üç aylara gireceğiz. Bu aylarda oruç tutmaya çalışın. Mümkünse tamamını oruç tutarak geçirin. Nefsinizi, öfkenizi, hayal ve düşüncenizi terbiye edin. Şimdiye kadar biz akılı bilime ve bilgiyle olgunlaştırdık. Şimdi sıra nefis ve öfkenizin eğitiminde. Hadi sizi göreyim.

–Ayhan öğretmeni dinleyen öğrenciler: "Tamam hocam" dediler. "Yani sevindirici haberi 3 ay sonra alacağız." Dediler.

– "Evet aynen arkadaşlar bunu yapın sevindirici haberi de o zaman söyleyeceğim."

Böylece Ayhan'ın bu konuşmasından sonra toplantı sonlandırıldı. Yaz tatili de girmişti zaten. Yazın en şiddetli olduğu illerde kırk gün oruç tuttular. Sonra kışın en şiddetli olduğu yerlerde de kırk gün oruç tuttular. Buna on gün daha eklediler.

Gözlerini haram bakışlardan korudular.

Gece, teheccüd namazlarını kıldılar. Boş yere hiç konuşmadılar. Boşluk bulduklarında Allah'ı tefekkür ettiler, dillerinden zikir eksik olmadı. Kalplerine Allah'ın sevgisini yerleştirdiler. Yaratıcıya ve yaratıcının yarattığı her şeyi yaratandan ötürü sevdiler. İnsanlara değer verdiler, kimseyi inancından, renginden, konuşmasından dolayı küçümsemediler. Sözlerine Besmeleyle başladılar. Konuşmalarında Allah'ı andılar, O'nun peygamberini ve peygamberinin sevdiklerine salat ve salavat gönderdiler. Fakire yardım ettiler. İnsanlara iyiliği anlatılar. Zorlu olaylar karşısında sabırlı olmayı öğrendiler. Aç ve oruçlu oldukları halde dağların ıssız eteklerinde yürüdüler. Dere ve tepeler aştılar. Dağ eteği ve tepelerden vadileri seyrettiler. Dere kenarında oturup derede akan suyun şırıltı sesini dinlediler. Rüzgârın fısıltısına kulak asarak ilahiler söylediler. Sabah vakti Güneş'in doğuşunu, akşam vakti Güneş'in kızıl rengini seyrettiler. Yüksek dağların soğuk ve karlı zirvesine yürüyüş yaptılar. Uçurumların kenarında iz sürdüler. Gecenin karanlığında nöbetleşe çadırda uyudular. Kurt ve ayılarla karşı karşılaştılar. Allah'ı düşündüler, Allah'ı andılar, Allah'ı zikrettiler. Onun sevgisini kalplerinin derinliklerinde yerleştirdiler. Kur'an Okumayı öğrendiler. Kur'an-ı hatmettiler. En çok korktukları Allah oldu. En çok sevdikleri de yine Allah oldu. Allah'ın sevdiklerini sevdiler, sevmediklerini sevmediler. Allah'ın düşmanlarını düşman, dostlarını dost bildiler. Peygamberimize ve Ehl-i Beyt'ine sevgi beslediler. Kerbelâ şehitlerine ağladılar. Onları katledenleri lanetlediler. Kalplerinin sağ tarafına iyi olmayı, sol taraflarına ise kötülüklerle mücadele şuurunu nakşettiler.

Nihayetinde 90 gün böylece gelip geçmişti. Artık onların ruhları çelikten bir zırha dönüşmüştü. Parmakları aslan pençesi kadar sert, gözleri kartal bakışı gibi keskin olmuştu. Sadece Allah'ın önünde boyun eğmeyi ahdetmiş, başka bir kimsenin önünde diz çökmemenin şuuruna ermişlerdi. Özgür olmanın, hür yaşamanın tadını çıkarıyorlardı. Artık kalplerinde, şeytanın gönüllerine sızabileceği ve vesvesesini fısıldayabileceği toplu iğne kadar bile

bir açıklık yoktu. İçlerindeki vahşiliği, kıskançlığı silmişler yerine alçak gönüllü olmayı öğrenmişlerdir. Görev ve sorumluluklarını başarılı bir şekilde sonuçlandırdılar. Ayhan Bey'in vereceği sevindirici haberi büyük bir heyecanla bekliyorlardı. Acaba bu sevindirici haber ne olabilirdi ki? Merakla hepsi bekleyiş içindeydi.

Önceden kararlaştırdıkları toplantı günü gelmişti. Belirlenen bir yerde buluştular. Şimdi sevindirici haberi sabırla bekleme anını yaşıyorlardı. Toplantı yerleri bir kafeteryaydı. Sabah saat 08:30'da İstanbul-Bahçelievler Basınsitesi'nde toplandılar. Ayhan öğretmen; düzene, disipline, saygıya, görgüye önem veren, gelenekçi kültürü savunan biriydi. Bu nedenle ne olursa olsun toplantı yerine belirlenen saatte gelmeleri lazımdı. Bundan dolayı geç kalmamaları gerekirdi. Hemen hepsi toplantı yapacakları kafeteryaya yarım saat önceden gelmiş ve sessizce Ayhan Hocayı bekliyorlardı. Hemen herkes birbiriyle selamlaştı, sonra sessiz olarak beklemeye başladılar.

Bir süre sonra Hasan, Serkan ve Ozan da geldiler, böylece sayıları dokuz kişiye ulaştı. Aradan beş dakika geçmişti ki Nisa ile Yaren de geldiler. Şimdi sayıları on bir kişiye ulaşmıştı. Öğrenciler Ayhan öğretmenin vereceği müjdeli haberi oldukça merak ediyorlardı.

Kendi aralarında aşağıdaki kararı almışlardı:

-Boş ve gereksiz yere konuşma olmayacak.

-Kendilerini ilgilendirmeyen meselelere girmeyecekler.

-Göz kapağını bir hicap gibi kullanacaklardı. Varsa yararlı söz söyleyecekler yoksa da sessizce bekleyip kendi içlerinde tefekkür[7] içinde olacaklardı. Bu nedenle aralarında hiçbir konuşma olmadı, hemen herkes merakla Ayhan öğretmeni beklemekteyken; Ayhan öğretmen ve okul Müdürü birlikte göründüler.

[7]Tefekkür: Düşünme, Allahı ve azametini düşünme

Eray: "İşte ufukta gemi göründü arkadaşlar! Müdür Bey ile Ayhan Öğretmen birlikte geliyor!" dedi sevinçli sevinçli.

Okul Müdürü ile Ayhan öğretmen her ikisi de sesiz ve durgun bir halde önce çevreyi kolaçan ederek süzdüler, sonra ağır adımlarla içeri girdiler. Günlerden perşembe sabahıydı. Havada, biraz esintili vardı. Gökyüzü parçalı bulutluydu. Yaz tatili bitmiş, pazartesi okullar açılacaktı. Müdür Bey önde ardında Ayhan öğretmenle birlikte ağır adımlarla içeri girdiler. "Selamun Aleykum günaydın," dediler her ikisi de.

Öğrenciler hep birlikte ayağa kalkarak: "Ve aleykum selam," diyerek selamlarını aldılar. Ayhan öğretmen ile okul müdürü kendilerine ayrılan boş sandalyelere oturdular. Herkes için kahvaltılık bir şeyler istediler. Kahvaltılarını birlikte yaptıktan sonra müdür bey kendisinin toplantısının olduğunu, hemen gitmesi gerektiğini, hizmetlilere talimat verdiğini söyledi. Çalışmalarınızı başlatabilirsiniz dedi. Sonra garsonu çağırdı. Hesabın ne kadar olduğunu sordu. Okul müdürü hesabı ödeyerek ayağa kalktı. Hemen herkes Ayhan öğretmen de dahil olmak üzere ayağa kalktılar. Müdür Bey tokalaşarak ve "Allah Ismarladık," diyerek ayrıldı. Sonra Ayhan öğretmenle toplantıya katılan 13 kişi tekrar oturdular. Ayhan öğretmenin vereceği hayırlı haberi bekliyordular.

Ayhan Hoca:

"Maşallah çelik gibi olmuşsunuz. Gözleriniz kartal gözü, yumruğunuz fil ayağı gibi ağır, pençeniz zırhtan daha keskin olmuştur."

"Evet hocam."

Ayhan hoca Kars şivesiyle;

"Ne yaptınız bakalım tatil boyunca hele bir anlatın,"dedi.

"Evet hocam dediklerinizi aynen yaptık, başlangıçta çok zorlandık, ama sonrasında açlığa da susuzluğa da dayandık.

Tabiatın sert koşullarına karşı direndik. Gündüzleri yürüyüş yaptık, geceleri zamanımızı ibadetle geçirdik. Geceleri 4,

gündüzleri ise öğleden sonra 2 saat toplam günlük uyku saatimiz 6 saat. Allah'ı zikir ettik. Onu dilimizden hiç düşürmedik. Birbirimize Allah'ın mucizelerini anlattık. Öğleye kadar kitap okuyup öğleden sonra 2-3 saat uyuduk. Sonra akşam, gün batımına kadar yürüdük, spor yaptık. Hocam, Erkan adlı birisi ile tanıştık ve onun kardeşi Ercan'la birlikte bize uzak doğu ve yakın dövüş sanatını öğrettiler. Ata binmeyi, ok atmayı, silah kullanmayı öğrendik. Sonra okulumuzun ustası Yaşar abi bize parkur yapmanın püf noktalarını anlattı.

Özel harekâttan bir emniyet amiri de bize çok yardımcı oldu. Onlar da bize silah kullanmayı öğrettiler. Bizi özel harekâtın eğitildiği kamplara götürdüler. Orada biz savunma eğitimi aldık. Atlamasını, tırmanmasını, silah kullanmasını biliyoruz hocam. Besmelesiz asla bir iş yapmıyoruz, abdestsiz ayağımızı yere basmıyoruz. En büyük düşman olarak kendi nefsimizi gördük, onu dizginledik. Anladık ki nefis bir yaban atı gibi eğitilmesi, yontulması gereken bir güdüdür. Meğerse nefsin ıslaha, eğitime ihtiyacı varmış. Nefis eğitilmediğinde zamanla o akrebe dönüşür ve insanın ruhunu zehirler. Hakeza nefis eğitilmediğinde "Cehalet" denen düşmanın hedefini yerine getireceği bir "binek atına" dönüşür. O zaman da öyle birisi, zamanla vahşileşerek canavara dönüşür. Artık öyle bir konumdayız ki, demiri bile sıksak demir avucumuzda erir." dediler.

Ayhan öğretmen:

"Bu güzel. Maşallah. Arkadaşlar ben sizinle konuşacaklarımı Müdür Beyle de konuştum. Bana pek inanmadı gibime geldi. Yaptıklarımızı yerinde görmek için bugün bizim çalıştığımız yere gelecek. Allahtan toplantısı var da gitti. Ben Müdür Beyin yanında aynı rahatlıkta sizinle konuşamazdım. Bilirsiniz ben biraz çekingenim. Şimdi hemen çalışma yerine gidelim, orada sevindirici haberi vereceğim.

Üç taksi çevirdiler ve taksiye binerek çalışma yerlerine gittiler.

Çalışma yerlerine, kapının önüne geldiklerinde, çok şaşırmışlardı.

Kocaman 20 cm.'lik bir çelik kapı vardı. Ayhan hoca çantasından çıkardığı tabletine dokunarak: "Akım! Akım! Kapıyı açar mısın," dedi.

Araştırmacı öğrenciler, kendi kendilerine bu "Akın" da kimmiş diye içlerinden geçirdiler. Oysa Ayhan öğretmen "Akın" değil "Akım" demişti. Bunu iyi anlayamamışlardı. Her halde yeni göreve başlayan birisidir diye kendi içlerinde düşündüler. Sonra tablette mavi renkli manyetik dalga ve çizgilerden oluşan ruh gibi biri göründü.

Robot: "Şifreyi yazmanız gerekir," dedi. Bu manyetik dalgadan oluşan herif insan gibi Ayhan ile konuşmuştu.

Ayhan Bey, şifreyi yazdığında kapı açılıverdi.

Ayhan: "İşte siz kampta eğitim yaptığınızda, biz de bu kapıyı yaptık ve burayı bu şekilde düzenledik." Sağ olsun Bahçelievler Belediye başkanı bize çok yardımcı oldu. Masraflarımızın bir kısmını karşıladı.

Kapı açıldığında hemen herkes besmeleyle içeri girdi. İçerisi tam manasıyla muhteşemdi. Hemen herkesin çalışma yeri ve çalışma yerlerinde adları yazılıydı. Karşıda ise büyük dev ekran durmaktaydı. Öğrenciler ayakta dona kalmışlardı. Nereye oturacaklarını, ne yapacaklarını şimdilik bilmiyorlardı. Hemen herkes sessiz bir şekilde etrafı süzüyordu. Sonra bu sessizliği Ayhan öğretmen bozdu ve eliyle işaret ederek:

"Arkadaşlar buyurun buraya, toplantı masasına geçelim." dediğinde büyülü dünyanın tesirinden yeni kurtulmuş gibi kendilerine geldiler. Sonra "He…. hocam bir şey mi dediniz?" dediklerinde:

"Buyurun bu toplantı masasına oturun," dedi.

Hemen herkes toplantıda kendileri için ayrılan protokol sırasına göre yerlerine oturdular.

Ayhan hoca yerine oturduktan bir süre sonra tablette o mavi renkli ruha benzeyen manyetik adam göründü:

"Kapıda Ömer hoca var," dedi.

Ayhan Bey: "Açın kapıyı gelsin dedi. Ömer hoca içeri girdiğinde önce çevreyi bir süzdü. Sonra hemen herkes ayağa kalktı. Robot Destan, Ömer Hocaya kibar bir dille; "Şimdi Ömer Bey'i Kuran tilaveti için kürsüye davet ediyoruz," dedi.

Ömer Hoca, harika bir sesle Kur'an okudu. Ardından Kısa bir konuşma yaptı. "Sizi tebrik ederim. Bunca güzel çalışmalar yapmışsınız. Hemen her zaman sizi destekleyeceğim," dedikten sonra kürsüden ayrılarak masada kendisi için ayrılan yere oturdu.

Bu arada gençlerin yaptığı eğitim çalışmaları ile ilgili kısa bir sunum yapıldı.

Ömer hoca söz hakkı alarak; "Arkadaşlar buranın kendisine has kuralları var. Bana ancak bu kadar süre ve bu kadar zaman verilmiş. Bu nedenle benim gitmem gerekir. Çünkü sizin daha yapacak çok işiniz var." Sonra Ömer Hoca; "İzninizle" diyerek ayağa kalktı.

Hemen herkes Ömer Bey'le birlikte ayağa kalktılar. Ömer Hoca tokalaşarak salondan ayrılmak istediğinde, Ayhan Hoca tablete dokundu. Hemen yine o mavi renkli manyetik Robot Adam bu defa dev ekranda göründü. Ayhan Hoca; Akım, kapıyı açar mısın dediğinde; Akım:

"Peki efendim," dedi. Sonra kapı açılıverdi.

Ömer Hoca dışarı çıktıktan sonra kapı tekrar kendiliğinden otomatik olarak kapandı. Odanın hiçbir yerinde dışarıdan gelen ışık yoktu. Havalandırmaları vardı. Klimalar sürekli içerideki hava sıcaklığını dengede tutuyordu. İçerideki ısı 24 dereceye ayarlıydı. Dışarıdan herhangi bir kimse burada ne olup bittiğini bilmiyordu. Öğrencilerden bazıları kendi kendilerine bu "Akın" mı, yoksa "Akım" mi diye düşünüyorlardı. Bunu iyi anlayamamışlardı. Boş konuşma ve gereksiz soru sorma olmayacaktı. Bunun için gereksiz soru sormadılar. Elbette birazdan Ayhan öğretmen durumu kendilerine anlatacaktı. Bu nedenle kimse burada ne olup bittiğini sorma gereği duymadılar.

-Gereksiz soru sormak yok.

-Boş yere konuşmak yok.

-Sorumluluk icabı, iş icabı konuşma olacaktı. Diğer türlü hemen herkes, bir asker gibiydi. Aralarında mükemmel bir hiyerarşik düzen oluşturmuşlardı.

Öğrencilerden biri –Serkan: "Hocam sevindirici haberiniz buradaki düzenleme mi?" diye sordu.

Ayhan öğretmen:" Hayır bu daha işin başlangıcı," diyerek hafiften kısık bir gülümseme yaptı. "Asıl sevindirici haberi verdiğimde dilinizi ısıracaksınız." diyerek oradaki öğrencileri gülümseyerek gözüyle süzdü ve; "Bu buzdağının görünen yüzü. Siz şimdi çevreyi bir güzel dolaşın, yerlerinize oturun, tatilde yaptıklarınızı rapor edin. Eksik gördüklerinizi, olmasını istediklerinizi yazın. Ben şimdi ayrılıyorum, bir saat sonra geleceğim. Ama ben gelene kadar kimse buradan ayrılmasın. Masanın üzerinde yapmanız gerekenler var, onu yapın. Onlar bir deney niteliğindedir. Bu deneyleri mutlaka yapın. "

Onur: "Hocam, o manyetik dalgalardan oluşan Robot Adam; "Akın" mı, yoksa "Akım" mı, dediğinde…

Ayhan Bey, gülümseyerek Onur'a baktı ve gözleriyle öncesinde Onur'u süzerek; "Akım" dedi.

Sonra Ayhan Bey, tabletini eline alarak parmağıyla dokunduğunda yine o mavi renkli, Robot Adam göründü.

Ayhan Bey; "Akım, kapıyı açar mısın?" dediğinde kapı açıldı. Ayhan Öğretmen dışarı çıktığında kapı otomatik olarak kapandı.

Ayhan Bey ayrılmadan önce, süre vermişti. Bir saat içinde verilen görevleri yapmaları gerekirdi. Kapı da kapanmıştı. Kapıyı nasıl açacaklarını da bilmiyorlardı. Komut nasıl veriliyor onu da bilmiyorlardı.

Herkes masanın üzerinde duran görevlerini okudu. Ve bu görevi bir an önce yapmalıydılar.

Görev 1:

Bir şahıs en hızlı bir şekilde;

Kat 1'de 9/A sınıfına kaç dakika veya saniyede gidip gelebilir?

Kat 2'de 10/E sınıfına kaç dakikada gidip gelebilir?

Kat 3'te 11/G sınıfına kaç dakikada gidip gelebilir?

Kat 4'de 12/H sınıfına kaç dakikada gidip gelebilir?

Görev 2: Ben gözlüğümü bu sınıfların birisinin masasının üzerinde unuttum. Ama hangi sınıfın masasında unuttuğumu bilmiyorum. Bunu iyice hatırlayamıyorum. Bu nedenle gözlüğümü bulmak için tüm sınıflara girip masasının üzerine bakarak gözlüğümü bulmaya çalışacağım. Böyle bir durumda gözlüğümü en erken ve en geç kaç dakika veya saniyede bulup alıp gelebilirim?

Not: Zaman bizim için çok önemli,….

Sorular bunlardır.

Öğrencilerin kapı kapalı olduğundan dışarı çıkıp gelme imkânları yoktu. Bunun için kapının açılması gerekirdi. Kapı açılamayınca da bunu yapamayız diye düşündüler. O zaman Ayhan öğretmene telefon açıp durumu izah etmek, kapıyı nasıl açabileceklerini sormak istediler. Ayhan Öğretmen, neden kapıyı kilitleyerek gitmiş olabilir, diyerek kendi aralarında tartıştılar. Başka bir yol bulmalıydılar. Evet içlerinden birisinin aklına bir fikir geldi.

–"Arkadaşlar, bilgisayarda binanın krokisi var, oradan ölçebiliriz." Diğerleri de "Evet bu doğru," dediler.

Hemen çalışma masalarına geçtiler. Okulun krokisini bilgisayardan açtılar. Metre cinsinden hesaplayıp 10 dakika içinde çok kısa sürede görevlerini tamamladılar. Daha sonra eğitim kamplarında yaptıklarını rapor halinde Ayhan öğretmenin masasının üzerine koydular.

****

7. Bölüm

SEVİNDİRİCİ HABER:

Aradan bir saat geçmişti. Ayniden kapı zili çaldı ve kapı açıldığında Ayhan ile yanında biri vardı. Öğrenciler ilk defa bu şahsı görüyorlardı. Daha önce hiç karşılaşmamışlardı. Kısa boylu kırışık suretli, palyaço tipli, iri gözlü biriydi.

Ayhan'dan aşağı yukarı beş santim daha küçük boya sahipti.

Her ikisi de içeri girdiğinde Ayhan: –"Selamun Aleykum arkadaşlar," dediğinde öğrenciler de hep birden: –"Ve Aleykum Selam," dediler.

Ayhan Öğretmen, toplantı masasına otururken: "Arkadaşlar toplantı masasına gelin," dedi.

Hemen herkes toplantı masasına gelerek kendi yerlerine oturdular.

Sonra Ayhan: "Arkadaşlar sizi Gökhan Bey'i tanıştırmak istiyorum. Kendisi ilahiyat mezunudur. Öncesinde Milli İstihbarat-Sivil Savunmada görev yapmaktayken, istifa ederek şimdi bir İmam Hatip Lisesinde din kültür öğretmenliği yapmaktadır," dedi.

Sonra herkesin isimlerini birer birer söyleyerek tanıştırdı.

Ayhan, Gökhan'a dönerek: "Bu gördüğünüz arkadaşlarız bizim okuldan 4 yıl önce mezun olan öğrencilerimizdir. Şimdi üniversitede okuyorlar.

Arkadaşlar sevindirici haberi vermeden önce şu verdiğim çalışmaları yaptınız mı?"

Hep birden: – "Evet" sesi yükseldi.

"Söyleyin bakalım ne yaptınız?"

Eray yapılan çalışmaların raporunu eline alarak: "Hocam; kat 1'de 9/A en hızlı bir şekilde buradan gidip gelişimiz 3 dakika 36 saniye,"

"Kat 2'de 10/E sınıfına 5 dakika 21 Saniye,"

"Kat 3'te 11/G sınıfına gidip gelmemiz 7 dakika, 48 saniye,"
Kat 4'de 12/H sınıfına da gidip gelmemiz ise 9 dakika, 52 saniye" dedi.

Görev 2:

Görev 2 için ise bir şahıs okuldaki tüm sınıfların hepsini dolaşarak gidip gelme süresi ancak 24 dakika 36 saniye sürer

Ayhan, önce öğrencilere anlamlı anlamlı baktı. Onlara:

–"Ben size daha kolayını ne kadar kısa sürede gidip gelinebileceğini söyleyeceğim. Buna çok şaşıracaksınız," diyerek durdu ve yeniden öğrencileri süzmeye başladı. Herkes meraklı bir bekleyiş içindeydi.

Onları şaşırtan acaba ne olabilirdi? Ayhan tekrar konuşmaya başladı:

"Ben tüm bunları bir göz kırpması kadar kısa sürede yapabilirim." Dediğinde öğrenciler bu duruma oldukça şaşırdılar. "Hayır olamaz, bu mümkün değil" dediler.

Sonra Ayhan hoca, Eray'a gülümseyerek: "O zaman bir deneyelim. Şu anda üzerinde taşıdığın önemli bir şeyini bana verebilir misin?"

Eray: "Evet hocam" dedi. "Sonra boynunda taşıdığı gümüş ay yıldızlı kolyeyi çıkararak Ayhan öğretmene uzatarak; "Buyurun hocam," dedi.

"Şimdi sen bunu gidiyorsun, sınıfın birisine öğretmen masasının üzerine koyup geliyorsun. Hangi sınıfa koyduğunu da bana söylemeyeceksin. Sen gidip gelinceye kadar benim gözlerim bağlı kalacak ve bu sürede ben sessizce gözlerim bağlı olarak seni bekleyeceğim.

Ayhan öğretmen, ayağa kalkarak askılıkta asılı duran kızların eşarplardan birisini alarak Eray'a verdi. Eray; "Gözümü bununla bağla," dedi.

Eray denilenleri yaptı. Gökhan Bey kapıya açılma komutunu verdiğinde; Kapı otomatik olarak açıldı. Eray hızla merdivenleri tırmanarak kolyeyi 11-B sınıfındaki masanın üzerine koyarak

hızla geri döndü. Selam vererek içeri girdi. İçeride bulunan herkes; "Ve-aleykum selam" dediler.

Eray, hızla Ayhan öğretmene yönelerek gözlerine bağladığı eşarbı açtı.

Ayhan Öğretmen; gülümseyerek; "Ben o bıraktığın anahtarı 1 saniyeden daha kısa sürede alıp geleceğim, dersem ne dersin? Bana inanır mısın?

Eray, "Hayır bu mümkün değil, "ASLA!" cevabını verdi.

Onur: "Hocam galiba şaka yapıyorsunuz" dedi.

Gökhan; "Hayır, bence şaka yapmıyor. Hatta öyle hızlı alıp gelecek ki, siz gidip geldiğini bile fark etmeyeceksiniz." dediğinde orada bulunanlar gülüştüler. Gökhan'ın espri yaptığını sandılar.

Ayhan: "Ben bunu yapabilirim. İşte yaptığınız çalışmalar sonlandı. Diktiğiniz ağaç büyüdü, dallandı, budaklandı ve şimdi meyvesini toplama zamanı. Onun kökü sabit dalları sarkmış ve başı eğiktir. Şimdi ben ışık hızıyla gidip alıp geleceğim. Hatta ışıktan daha hızlı…" dediğinde tekrar bir gülüşme oldu. Ayhan öğretmenin gerçekten şaka yaptığını sandılar.

Öğrenciler hala bir şey anlayamamışlardı ve kendileri ile şaka yaptığını sanmaktaydılar.

Ayhan güler bir yüz ve normal bir ses tonuyla;

"Şimdi ben o kadar hızlı bir şekilde gidip alıp geleceğim ki Ben ve Gökhan Bey'in sizinle şaka yapmadığımızı ispatlayacağım.

Böyle yaparsam sizi inandırmam biraz zor olabilir. Onun için yapmasam mı?...Acaba" dedi. Yine herkes gülüşmeye başladı.

Öğrenciler hala şaşkınlıkla Ayhan öğretmeni dinliyor, Ayhan öğretmenin ne yapmaya çalıştığını anlayamaya çalışıyorlardı.

Ayhan öğretmen elindeki tableti Gökhan'a verdi. Sonra üzerinde "Burak" yazan cihazın önüne geçti. Bu cihazın arkasında duvara yapışık koca bir afiş ve kıvrımlı halkalardan oluşan saat figürü baskın şekildeydi. Üzerinde de "Dikey Uçuş; Zamanda Yolculuk"

yazısı vardı. Gökhan bir süre sonra elindeki tablet ile komut tuşlarını harekete geçirdi. Eray'ın ay-yıldızlı kolyesi Gökhan öğretmenin elindeydi. Gökhan hariç orada bulunanlar büyük bir şaşkınlık içindeydiler. Herkes bunu nasıl yaptığını sormaya başladı. Sonra Ayhan:

"Hadi şimdi tekrar toplantı masasına gelin, bunun felsefesini size anlatayım." dedi.

Ayhan hoca orada bulunanlara yönelerek: "Arkadaşlar ben tam yirmi sekiz yıldır bu işle uğraşıyorum. Şimdi yaşım elli üzeridir. Biz bu işi daha önceden yapmıştık. 1700'lü yıllarının ortalarına gittik. Daha sonra da 1800'lü yıllara gittik. Her iki denemede başarılı olduk. Buradan bazı çıkarımlarımız ve deneyimlerimiz oldu. Size daha sonra bu deneyimlerimiz hakkında bilgi vereceğim. Bu deneyimlerden bazı ipuçları vermek istiyorum" dedi ki; Onur, patavatsızca, izin almadan ayağa kalkarak, Ayhan öğretmenin sözünü titrek bir ses tonuyla kesti:

–"Ben bu olanlara inanmıyorum, bizi büyük bir hayal kırıklığına uğrattınız. Siz ya büyücülük yapıyorsunuz, ya da bir sihirbazsınız. İzninizle ben buradan ayrılmak istiyorum! Bir dakika bile burada durmak istemiyorum…"

Ayhan ve orada bulunanlar bir anda sessizliğe büründüler. Orada bulunanların neşeli ve güler yüzleri yerini endişeli bakışlara bırakmıştı. Bir anda ortalıkta sessizlik oluştu. Herkes birbirinin yüzüne bakıyordu.

Ayhan Bey; bu sessizliği bozdu." "Ama biliyorsun Onur! Daha öncesinden sözleşmiştik. Aramızda karar almıştık; anca beraber, kanca beraber. Birbirimizi yarı yolda bırakmayacağımıza dair söz vermiştik. Ne çabuk unuttun. Ne çabuk bundan caydın. Bu ne patavatsızlıktır," dedi.

Onur kırgın ve üzgün tavırlarıyla yine titrek ve daha sert bir ses tonuyla "Hayır hocam, artık ben sizin saçmalıklarınıza inanmak istemiyorum. Lütfen kapıyı açın da ben gideyim! Yazık hocam onca zamanımızı, onca emeğimizi bu gibi şeylerle zayi ettik. Bizi

kandırdınız. Siz hiç yerinizden kalkmadınız bile. Şu kolye elinde belirdi. Bizimle kafa mı buluyorsun? Hocam! Bu ne demektir? Sen bizi çocuk mu sandın! Ben artık senin öğrencin olmak istemiyorum. Yirmi dört yaşlarına geldik. Bizim de bir aklımız var. Şimdi hemen kapıyı açın da ben gideyim…" dedi ve sessizce yerine oturdu.

Ayhan: "Tamam önce biraz sakinleşin, sonra gereğini yaparız."

"Ne yani, ben anlayamadım, neden bırakmıyorsunuz ben gideyim!"

Ayhan Öğretmen, Onurun bu sözleri üzerine önce hafiften acı bir gülümseme yaptı sonra önünde masada duran tableti eline aldı ve tabletten Akım'ı sesledi. Manyetik dalgalardan oluşan akım bu defa boşlukta belirdi. Ayhan Bey Akım'a: ""Bana Destan'ı gönderebilir misin?"

Akım aniden ortalıkta belirdi: "Evet hemen gönderiyorum," dedi ve sonra kayboldu. Diğer öğrenciler de bu duruma şaşırmışlardı. Çünkü Akım'ın aniden havada belirip sonra kaybolmasına oldukça şaşırmışlardı. İçlerinde bu akım cin mi diye düşünenler bile oldu.

Onur kendi kendine, mırıldanarak ve yanındakilerin de duyabileceği bir ses tonuyla: "Baksana bu cin olmalıdır. Bir bilim adamının cinci olacağını hiç sanmazdım. Cinci hoca duymuştum ama cinci öğretmen duymamıştım. Şimdi buna da şahit oldum."

Bir süre sonra başka bir robot geldi: "Selamun Aleykum, ben Destan. Buyurun" dedi.

Ayhan Bey: "Onur Bey'i bekleme salonuna alın! Orada yarım saat kadar beklemesini rica edin. Mümkünse canı sıkılmaması için, bugünün gazetelerini takip edebileceği bir ortam hazırlayın," talimatını verdi.

Destan isimli Robot: "Tamam efendim," dedi.

Destan, kibar ve nazik bir ses tonuyla Onur'a yönelerek: "Buyurun efendim gidelim," dedi.

Onur hala şaşkındı ve başına bundan sonra nelerin gelebileceği vahimine kapılmıştı. Bu nedenle içinde korku ve endişe vardı. Ama ekip arkadaşlarının kendisine sahip çıkacağını, kendisini destekleyeceği ümidi içindeydi. Korkusuz ve cesur biriydi. Sözünü esirgemeyen, yılmadan verilen görevi yerine getiren bir kişiliğe sahipti ama bir o kadar da sabırsızdı. Bir şey yaparken hemen olmasını, hemen sonucu görmek isterdi. Akla önem verir, aklın her şeyin üzerinde bir güç olduğuna inanırdı. Mantık dışı gördüğü şeylere karşı da anında tepkisini koyardı. Bu anlayışından da asla taviz vermezdi.

Onur ayağa kalktı, sonra hiddetlenerek: "Lütfen hemen kapıyı açın! Ben gitmek istiyorum," dedi.

Ayhan Bey yumuşak ve kibar bir dille: "Biraz sabırlı ol Onur. Bu ne hiddet bu ne şiddet, bu ne Celal! Şimdi ben burada kendi başıma karar veremem. Burada diğer ekip arkadaşlarının da görüşlerini almak istiyorum. Diğer arkadaşlar bakalım ne diyor, onların görüşlerini de alalım. Biz az önce yaptığımız çalışmalarla ilgili bir durum değerlendirmesi yapana kadar sabredin. Aramızda bir durum değerlendirmesi yapalım.

Diğer arkadaşların da bu duruma üzülüp üzülmediğini bilmiyorum. Patavatsızca konuşmana şaşırdık!"

Onur biraz sakinleşerek: "Hocam keşke ben de diğer arkadaşlar gibi çok önceden onlarla birlikte ayrılsaydım!…" dedi.

Ayhan Bey: "Keşke de öyle yapsaydınız, ama hala geç kalmış değilsin. Ben size bunu bir hobi olarak yapmanızı söylemiştim. Ama neyse, siz şimdi bekleme odasına gidiniz. Yarım saat içinde biz durum değerlendirmesi yapacağız, sonra sizi uğurlayacağız."

Onur, ayağa kalktı yanındaki robot ile birlikte toplantı odasından bekleme salonuna geçti.

Onur'un tavrı Eray'ın sol tarafında oturan Gökhan Bey'i de şaşırtmıştı.

Ayhan öğretmenin morali kırılmış, üzgün olarak: "Şimdi biriniz bana bu kolyeyi nasıl aldığımızı açıklayabilir mi? Bundan ne

anladınız acaba?" sorusunu yönlendirdi. Ancak soruya kimse cevap veremedi. Herkes şaşkındı.

Eray: "Hocam mümkünse bunu bir de ben yapabilir miyim?"

Ayhan: "Evet. Seni biz kendi evine göndereceğiz. Gidip evinizden önemli bir eşyanı alıp geleceksin. Bunu yapabilir misin?" diye sordu.

"Hocam sabahleyin ben pasomu evde unuttum. Dün giyindiğim gömleğin cebindeydi. Sabah gömleğimi giymek istediğimde baktım gömleğim ter kokuyor. O nedenle onu çıkararak başka bir gömlek yani şu an üzerimdeki gömleği giyindim. Pasomu gidip gömleğimin cebinden alıp geleceğim."

"Tamam şimdi Burak adlı cihazın önüne geç."

Eray önce gitti, abdest aldı, iki rekât namaz kıldı. Sonra dua etti. Allah'ım her şeye sen kadirsin, her şeyi sen görüyorsun. Varsa burada bir yanlışlık beni bu yanlışlıktan geri çevir, yoksa bana yardım et ve beni destekle, diye dua ettikten sonra geldi.

"Hocam ben hazırım. Hocam aklıma takılan bir soru daha var. Ben de sizin gibi bir göz kırpması kadar süre içinde mi gidip geleceğim? Bir saniyeden daha az zamanda nasıl gidip geleceğim?"

Ayhan: "Sen şimdi verilen görevi yap. Sen pasonu alıp geldikten sonra bu sorunun cevabını konuşuruz. Burada bir ekibiz. Ekipçe senin gidip alıp gelme hadisesini değerlendireceğiz. Ben senin sorunun asıl cevabını o zaman vereceğim.

Arkadaşlar siz kuantum fiziğini öğrendiniz. Biz bunu kuantum fiziği ile yapıyoruz. Bu da kendi dalında bir bilimdir. Artık onun ayrıntılarını anlatmama gerek yok. Siz bununla ilgili araştırma ve çalışmalar yapmıştınız. Üniversitede de bu bölümü okuyorsunuz. Sizin bu bilimi benden daha iyi bildiğini sanıyorum. Şu an göreviniz denilenleri yapmaktır. Sadece kendinizi verilen göreve odaklayın. Başka bir şey düşünmeyin, yoksa Burak adlı cihazda yanar küle dönersiniz.

Sizin yapmanız gereken şu: Eve gidip pasoyu alıp gelmektir. En kolay, en ekonomik, en kestirme yoldan. Nasıl işinize geliyorsa öyle yapın. Yani evinize minibüsle de, taksiyle de, yürüyerek de gidip gelebilirsiniz. Ama şunu unutma. Biz burada senin gelmeni bekleyeceğiz. Sen gelene kadar da başka bir şey yapmayacağız. Başka bir kelime söylemeyeceğiz. Sen anahtarı sınıfa koyup geldiğinde sende bu düşünce vardı. Şimdi de aynısını yap. Ayhan öğretmen gözleri bağlı beni bekliyor, düşüncesindeydin. Ama hızlı bir şekilde koşarak bırakıp geldin. Aynen öyle yap. Biz sen gidip gelene kadar burada seni bekleyeceğiz. Bak Onur da bekleme odasında. Onu da fazla bekletmeyelim.

Burada sizin tek göreviniz bu; dikkatini dağıtma, yoksa yanarsın. Burada yanmak, yanarak ölmek manasında değil, görev ve sorumluluğu yerine getirilmediğinde kaybetmek manasındadır. Hadi sana başarılar! Bakalım bu işi başarabilecek misin?

Ben sana inanıyorum, bunu başaracaksın. Üç ay Cilo ve Kafkas dağlarında boşuna mı nefes tüketiniz? Şimdi bunu yap da görelim!

Burada zaman senin için farklı işleyecek, bizim için de farklı. Sen bunu hiç fark etmeyeceksin. Senin için zaman hızlı olmayacak.

Biz zamanı tarif ederken zaman için ne demiştik, hatırlamaya çalışın. "Zaman; nehir içinde akan su gibidir. O suyun içindeki cisimler bu gördüğümüz varlık âlemi. Sen o nehrin içinden çıktığında zaman senin için işlemeyecek, sen işlerini yapacaksın. Sonra geri döndüğünde nehrin içinden çıktığın yerden ancak geri dönebilirsin. Sen nehirden çıktığında su ve beraberinde taşıdığı her şey senin için duracak, seni bekleyecek, sen geri döndüğünde o nehir içindeki su tekrar akmaya başlayacak. Zamanın saati tekrar işlemeye başlayacak." Sonra Ayhan öğretmen biraz duraksadı. Herkesin gözlerine bakarak onları süzdü.

"Eray bu nedenle biz senin çıktığını hiç fark bile edemeyeceğiz. Sen buradan ayrıldıktan sonra belki 5 gün kalacaksın. Belki

aylarca kalacaksın. Bizim için dünya ve içindekiler bir nehirdir. Nehir içinde akmakta olan su da ışıktır. Zamanı belirginleştiren ışıktır," diyerek sözlerini sonlandırdı Ayhan öğretmen.

Eray: "Evet hocam biz bunun eğitimini almıştık. Bu zamanda yolculuk ve ışık hızında hareket ancak böyle olabilir," demiştiniz.

Sonra Eray Burak adlı cihazın önüne geçti. Tok ve titrek bir ses tonuyla:

"Ben hazırım", dedi.

Ayhan öğretmen, tableti tekrar eline aldı. Kapıya açıl komutu verdi. Kapı açıldı.

"Arkadaşlar şimdi zamanda yolculuk ve ışık hızından daha hızlı hareket etmek için tabletteki tuşlara dokunacağım. Bana ve Eray'a iyice dikkat edin, dedi. Sonra elindeki tabletin tuşuna dokunduğu anda Paso Eray'ın cebindeydi. Eray elini cebine atarak Pasoyu gösterdi.

Orda bulunanlar oldukça şaşırmıştı. Hatta çok büyük şaşkınlık içindeydiler.

Ayhan öğretmen, Eray'a yönelerek:

"Başından neler geçtiğini nasıl alıp geldiğini tüm ayrıntılarına kadar anlat bakalım," dedi.

Eray: "Hocam siz tuşa bastığınızda ben ayağa kalktım. Normal olarak hızlı adımlarla yürüyerek buradan ayrıldım. Sonra okulun ön taraftaki giriş kapısının önüne gittim. Oradan ana yola koşar adımlarla çıktım. Ev ile bura arası 6 km. dır. Evimiz Bağcılar Hacı Bektaş Veli Parkı'nın oralarda bir yerde. Bir taksi çevirdim, taksiye bindim. Taksiciyi adresime doğru yönlendirdim. Çok susamıştım. Taksiciyi durdurup aşağı inip bir marketten su aldım. Tekrar taksiye bindim. Suyu arabanın içinde içtim. Taksi evin önünde durdu. Kapının ziline bastım. Annem "Kimsiniz" diye seslendi. "Benim, anneciğim Eray" dediğimde, annem kapıyı açtı. Üçüncü katta bulunan dairemizin kapısının önüne vardığımda annem kapıyı aralı bırakmıştı ama kendisi mutfaktaydı ve elinde eldivenler vardı.

Anneme; ben bir şeyi alıp hemen çıkacağımı, söyledim. Sonra gömleğimi aradım bulamadım. Anneme: "Anne, gömleğim nerede?"

Annem hangi gömlek olduğunu sordu. Ben de: "Dün giydiğim gömleğim, onun cebinde pasom vardı," dedim. Annem bana; "Oğlum gömleğin kirli çamaşırlar bölümünde, oradan bul al," dedi. Ben de kirli çamaşırları karıştırarak gömleği buldum, cebinden pasomu aldım. Sonra buzdolabından meyve suyu alıp içtim. Ardından anneme; "Hoşça kal," dedim. "İşim var hemen çıkmam gerekir" diyerek evden hızla ayrıldım.

Taksiciye beni beklemesini söylemiştim. Apartmanın önünde beklemekte olan taksiye binerek tekrar buraya geldim.

Evet arkadaşlar hepsi bu kadar."

Orada bulunan hemen herkes; şaşkındı: "Sen bütün bu anlattıklarını gerçekten yaptın mı?" Senin bu yaptıklarını anlatman bile beş altı dakikayı buldu."

Eray: "Evet!... Ben ne kadar süre içinde gidip aldım. Yani ben bütün bu gidip gelmem 5,6 dakikayı mı buldu yani?

Hasan, sen hiç buradan ayrılmadın ki, ne 5,6 dakikası…

Eray: "Yani bütün bunlar saniyeden daha kısa süre içinde mi yaptım," dedi.

Serkan büyük bir şaşkınlık içinde; "Hayır bu olamaz, bu mümkün değil," dedi.

Ayhan Öğretmen: "Evet, Eray! O kadar bile değildir,"

Orada bulunanların hemen hepsi, bir ağızdan, "Biz fark bile… etmedik…" dediler.

Sen burada yerinde oturuyordun. Hiç ayrılmadın ki," dediklerinde Eray büyük şaşkınlık içindeydi.

Sonra Eray: "Ne yani şimdi ben bu kadar süreyi 1 saniyeden daha kısa süre içinde mi gidip geldim?"

Ayhan Hoca:-Evet 1 saniyeden bile daha kısa sürede yaptın. Burada olan herkes şahidimiz ki evet!"

Eray: "Hocam sizi tebrik ederim. Vay be, biz neler de yapmışız öyle farkında olmadan."

Ayhan Öğretmen: "Peki sen buraya girdiğinde ne gördün?"

"Ben çevrede hiç bir şeye bakmadım, sadece amacım kalktığım yere oturarak pasoyu size uzatmaktı. Kendimi bu şekilde konsantre etmiştim. Odada bulunan her şey sabitti. Tıpkı resimdeki fotoğraflar gibi. Ben işte gelip o yerime oturduğumda sizi fark edebildim," dedi ve sonra heyecanlı bir gülümseme "Of be biz…" dedi.

Ayhan: "Aferin. Maşallah. Ben başaracağını tahmin etmiştim."

Orada bulunan diğer herkes şaşkındı.

Sonra Ayhan Bey: "İsterseniz sizinle de aynı deneyi yapalım mı, ne dersiniz?" dediğinde bir süre sessizlik yaşandı.

"Hem bu sizin için bir alıştırma olur."

Ekipte bulunan Eray dışındaki öğrenciler:

"Hocam bizim içimizde en ufak bir şüphe yok. Biz her şeyi gördük ve tanık olduk. En ufak şüphemiz yok. Eray'ın da yalan konuşacağına, bizi kandıracağına ihtimal vermiyoruz.

Biz size de inandık ama emin olmak istedik. Eğer varsa bununla ilgili görev, o zaman hem gideriz hem de öğreniriz. Yoksa zamanımızı israf etmeyelim. İlkelerimizden birisi de bu değil miydi?"

-Boş şey

-Boş zaman

-Gereksiz ve lüzumsuz şeylerden kaçınmamızı istemiştiniz."

Öğrencilerin böylesi bir cevap vermesi Ayhan öğretmenin Onur nedeniyle oluşan üzüntüsünü telafi etmişti. Şimdi herkesin moralleri düzelmişti.

Gökhan Bey; "Eğer her şey anlaşıldıysa buyurun toplantı masasına geçelim."

Hemen herkes masada kendi yerlerine oturdu. Ayhan Bey, her zaman olduğu gibi "Bismillahirrahmanirrahim" diyerek konuşmaya başladı.

"Arkadaşlar, gördüğünüz gibi her şey zora gidiyor. Yani işin zorunu aştık kolayına kavuşmadık. Gittikçe daha zor ve sıkıntılı durumlarla karşılaşabiliriz. Bu nedenle olaylar ve gelişmeler karşısında sabırlı olmanız ve hata yapmamanız gerekir. Kalbimize şeytanın vesvesesinin sızabileceği en ufak bir açıklık bırakmayalım."

Ayhan Bey konuşmasına ara verdiğinde bu defa Gökhan Bey: "

Arkadaşlar; Allah'ın lütufu ve inayeti ile büyük bir iş başardık. Ama bilin ki bu ilim düşman eline geçerse çok kötü amaçlar için kullanabilir. Zalim ve kötü zihniyetli kimse veya yöneticilerin eline geçmemesi gerekir.

Bakın arkadaşlar, II. Viyana savaşında Osmanlılar savaşı kaybettiğinde her şey düşmanın eline geçti. Top döküm planları, humbaracı sınıfta çalışan mühendisler, düşmana esir düştü. Düşman bu bilim adamlarımız ve mühendislerimizden her şeyi yani ulaşmak istedikleri bilgileri sorgulayarak öğrendiler. Sonrasında da Osmanlılar; kaybettiği toprakları bir türlü geri alamadılar. Çünkü düşman bizden öğrendikleri ilim ile daha güçlü silahlar yapmıştı. Bizim ise mühendislerimiz yoktu artık. Bu defa Avrupa'dan mühendis getirtmek zorunda kalındı. Ama onlardan yeterince yani istenilen randıman alınamadı. Yeni mühendisler de yetiştirilemedi. O günden sonra teknolojik yönden Avrupa'ya olan üstünlüğümüzü kaybettik. Neredeyse yapılan bu hata yüzünden İran sınırlarına kadar bütün Müslümanları katledeceklerdi. Bu nedenle bu icadımızı bir sır gibi gizli tutmalıyız."

Ayhan, sözlerini bitirdiğinde Gökhan konuşmaya başladı:

"Arkadaşlar, dünya ilahi bir nizama göre işlemektedir.

İnsanların düşünceleri,

-yaptıkları eylemler,

-kötülükleri,

-yaptıkları iyilikleri

gelecekte karşılaşacakları imtihanlarının esaslarını belirlemektedir. Dünyadaki ilahi nizam bir matematiksel formül gibi işlemektedir. İnsanların yaptıkları hatalar gelecekte karşılarına bir engel olarak çıkar. Allah'u Teala'nın olaylara; belirli kurallar içinde bir nizam ve adalet çerçevesinde tecelli ettiği kanaatindeyim.

Biliniz ki niyetler çok önemli. Hatta niyetlerimiz amallerimizden çok daha önemlidir. Çünkü niyetlerimiz amellerimize bir rota çizer. Biz insanlar tarafından doğa yasalarına bir müdahale olduğunda onun sert sonucu ile karşılaşabiliyoruz.

Yani doğanın belirli yasaları ve kuralları vardır bence. Biz insanoğlu olarak doğanın işleyiş çarkına pek fazla müdahale etme gücümüz yoktur. Doğanın ve tabiatın kurallarına aykırı hareket ettiğimizdeyse bunun ağır faturasını ödemek zorunda kalabiliyoruz" diyerek sustuğunda bu defa da Ayhan konuşmaya başladı:

Misal olarak bir dere yolunu veya bir akarsu yolunu daraltıp yaşam alanımızı genişletmek için oraya ev veya apartman diktiğimizde, zaman içerisinde bunun ağır bedeliyle karşılaşabiliriz. Sen doğa kanunlarına bir yumruk atarsan, o bir süre sonra sana indirdiği yumruğun etkisi bir balyoz gücünde geri dönüşü olur. Bunun altından kalkamazsın. Doğa olayları belirlenmiş ilahi nizam çerçevesinde gerçekleşmektedir.

Bunu asla unutmayın. Asla kendi başınıza kalkıp doğaya ve tabiata kural koymaya çalışmayın," dedi.

Ortalığı bir süre sessizlik aldı, sonra Gökhan tekrar konuşmaya başladı:"Size ben bir başka örnek vermek istiyorum müsaadenizle, dediğinde oradakiler: "Estağfirullah" sözcüğünü bir kora ekibi gibi -tek bir ağızdan çıkmış gibi- söylediler.

Anlatılan bir rivayete göre Hz. Musa (a.s) döneminde adamın biri; Musa peygamber'in yanına varır. "Ben de sizin gibi hayvanların dilini ve konuştuğu lisanı anlamak istiyorum," der. Hz. Musa (a.s) bunu kabul etmez. Ama adam çok ısrar edince

Hz. Musa (a.s) sen bunu kaldıramazsın, ben onun için sana böyle bir ilmi öğretmek istemiyorum, dese de adam ısrarından vazgeçmez.

Bunun üzerine Hz. Musa (a.s) kabul eder ve ısrarcı adama hayvanların dilini anlama ilmini öğretir. Adam artık hayvanların kendi aralarında yaptıkları konuşmaları anlamaktadır.
Bir sabah horozun köpeğe: "Bak sen artık keyif edeceksin. Bugün sahibimizin eşeği ölecek, sen o eşeğin etini yiyeceksin keyif edeceksin," dediğini duyunca adam, hemen eşeğini pazara götürüp satar.

Bu olaydan sonra aradan bir iki hafta geçer. Bir sabah adam dışarı çıktığında, horozun köpeğe; "Sen bugün keyif edeceksin. Sahibimizin atı bugün ölecek. Sen onun etinden yiyip keyif edeceksin." Köpek ve horozun bu konuşmasını duyan adam, hemen atı pazara götürüp satar. Aradan yine bir süre geçer. Adam mutludur.

Hayvanların dilinden anlamak adama keyif verir. Eğer hayvanların dilinden anlamasaydı, eşeğinin de atanın da ne zaman öleceğini bilmeyecekti. Atı ve eşeği de ölünce zarar edecekti. İçinde böyle düşünmekteydi. İyi ki hayvanların dilini öğrenmişim diye kendi içinden düşünmekte ve bu düşüncesinden de keyif almaktaydı.

Aradan haftalar hatta aylar geçmişti. Bir sabah horoz köpeğe ve kümesteki diğer tavukları başına toplayarak; "Bakın beni dinleyin. Bugün sahibimiz ölecek. O, ölünce ona yemek verecekler. Bir hafta hepimiz keyif edeceğiz. Yemeklerden arta kalanları bize verecekler." Sonra horoz biraz yüksek yere çıkarak ötmeye başlar: "Üü'ülü üüü, duyduk duymadık demeyin. Bizim bölge güven içinde....
Herkes mutlu ve neşeli. Sizin için hiç bir tehlike yok. Hem Allah'ı zikredin hem de rızkınızı arayıp bulun. Sahibimiz ölecek! Ona yemek verecekler. Arta kalanları bize verecekler! Üüü üü!…"

Adam horozu şaşkınlıkla dinlemektedir. Adam önce dona kalır. Ne yapacağını şaşırır, sonra hemen Hz. Musa (a.s)'ya koşar. Ona durumu anlatır. Kendisine yardım etmesini ister. Ölmek istemediğini, ömrünün uzamasını ister.

Hz. Musa (a.s) adama:

"Kusura bakma, benim elimden bu saatten sonra hiç bir şey gelmez. Mukadderatın onaylanmış. Kaderin kesinleşmiş.

Keşke sen horozdan, eşeğin ve atın öleceğini duyduğunda onu satmasaydın. Onların ölümü senin için sadaka olacaktı ve ömrün uzayacaktı. Kusura bakma benim elimden bir şey gelmez," der.

Gökhan konuşmaya devam eder: "Evet arkadaşlar, doğanın belirli yasaları ve kuralları vardır. Bu kural ve yasalar Allah'u Teala'nın koyduğu matematiksel yasalara göre işlemektedir."

Ayhan Bey söze başladı: Ben size Roma devletini örnek vereyim. Hristiyanlık yayılmaya başladığında bu dinin yayılmaması için, Roma imparatorluğu tüm gücünü kullandı. Engellemek için aklınıza gelen tüm işkence ve zulümleri uyguladı. Ama başaramadı. Bu durum Roma devletinin giderek zayıflamasına neden oldu. Önce kavimler göçü saldırısı ile yağmalandı. Sonra sahtekâr din adamlarının baskısından başkenti Roma'dan İstanbul'a taşıdı. Ardından salgın hastalıklar nedeniyle nüfusunun yarısını kaybetti. Müslüman Türk ve Arap saldırıları karşısında tutunamadı ve varlığı sona erdi. Daha bunun gibi tarihten binlerce örnek verebiliriz. Yani diyeceğim o ki, ilahi nizam tarafından düzenlenen ve kontrol edilen olayların akışına biz insan oğlunun müdahale etme imkânı yoktur."

Volkan Öğretmen de sessizce gelmiş boş bulduğu bir yere oturmuştu. Volkan Bey, okulun İngilizce öğretmeniydi. Volkan Öğretmen: "İzniniz olursa birkaç kelime de ben söylemek istiyorum,"dedi.

Ayhan Öğretmen: "Tabi buyurun hocam, menuniyetle" diye karşılık verdi.

Volkan: "Arkadaşlar anne karnında bir bebeği düşünün. O bebek normal olarak anne karnında bir mesene suyunun içinde göbek bağı ile annesine bağlıdır. Bebeğin anne karnında ağız ve burun delikleri belirginleştikten sonra, tek yapması gereken ağzını açmamasıdır. Ayaklarını oynatır, kollarını oynatır. Ama ağzını açmaması gerekir. Şayet bebek ağzını açıp da bir yudum mesene suyu almağa tamah ederse o bebek zehirlenir. Bu durum bebeği ya öldürebilir veya felç eder ya da engelli doğmasına neden olur. Çünkü yapılmaması gerekeni yaptığından bir ömür boyu başına iş açmış olur.

Bu dünya hayatı da bizim için böyledir. Bizim için belirlenen ve payınıza düşen rızkımız vardır. Şayet hakkımıza razı olmaz hakkımıza düşenden fazlasını almaya kalkarsak o bebek gibi zehirlenir bunun faturası ağır olur," ikazında bulundu.

Ayhan Bey sözlerine; "İlahi nizam bizim israftan kaçınmamızı istiyor. Eğer bunun aksine davranırsak kıtlıkla karşılaşırız. Çünkü ilahi nizamın terazisi ölçüyle kurulmuştur." dedi ve sözlerini Kur'an'dan bir ayetle sürdürdü.

"***Ey Âdemoğulları! Her namaz kılacağınızda güzelce giyinin, yiyin için fakat israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez***."[8]

Eğer Allah Kur'anda bir şeyi emretmişse demek ki, orada doğa için oluşturduğu bir kuralı yani belirlediği bir nizamı vardır. Biz bu kurala uymadığımızda ağır fatura ile yine kendimiz karşılaşıyoruz. Doğa ve evren Kur'an Sure ve Ayetleri ile şifrelenmiştir. Bundan dolayı hadislerde; günde en az 50 ayet okumamız tavsiye edilmiş.

"İnsan toplumsal bir varlıktır. İnsanlar birbirine muhtaçtır. İnsanların ihtiyaçları çeşitlidir. Biz insanlar ihtiyaç duyduğumuz şeyleri tek başına gerçekleştiremeyiz. Çünkü ilahi nizamın

[8] Kur'an-ı Kerim Araf Suresi 31. Ayet

terazisi böyle yani yardımlaşmaya yönelik kurulmuştur. Yüce Yaratıcı biz insanları birbirimize muhtaç kılmıştır. Bir insanın toplumsal olabilmesi için güzel ahlaka ihtiyaç vardır. Bu nedenle Allah peygamberleri aracılığı ile ahlaklı olmamızı istemiştir. Eğer biz insanlar ahlak yönünden kendimizi terbiye etmezsek kendimizi değersizleştiririz. İnsan değerlidir, ancak ahlaklı olduğu süre zarfında. İnsanı değerli kılan güzel ahlakıdır. Bu nedenle Yüce Allah bizim Allah'ın ahlakı ile Kur'an'ın ahlakı ile eğitilmemizi istiyor. Bu hususiyette de bizden peygamberleri örnek almamızı istemiştir.

Allah bize önem vermeseydi peygamber göndermezdi. Bize önem verdiği için peygamberler göndermiştir. İşte biz, Allah'u Teala'nın bizden istediği güzel ahlaktan kendimizi mahrum edersek toplumsal asayişi sağlamak mümkün olmaz. Sorumluluklarımızın bilincinde olamayız, birbirimize zarar veririz.

Bir yabancı düşünür -galiba hatırladığım kadarıyla- Nietzsche: "*Ahlakı bozuk insan yeryüzünün en iğrenç yaratığıdır*." der. Ahlakı bozuk insandan her şey beklenir. Her şeyden önce güzel ahlak sahibi olunmalı ve insanları güzel ahlaklı olmaya teşvik etmeliyiz.

İlim ve bilimin sonucunda ortaya çıkan teknolojinin hedefi insanlığa hizmet etmek olmalıdır. Bilimin kurallarını belirleyen ve yaratan Allah olduğu için Allah-u Teala'ya şükür etmekten aciz olunmaması gerekir.

İlim ve bilimin gayesi insanların hayatını kolaylaştırması yönüyle önemlidir. Avrupalılar akıl çağını 17. yüzyıldan beri savunmaktadırlar. Buna da modern devlet anlayışı demişlerdi.

Bu görüşe göre her ülke kendi çıkarları doğrultusunda politikalar belirliyor. Böyle olunca da bu fikir ve düşünce akımı dünyaya barış değil savaş getiriyor. Devletler bu düşüncelerinin yanlışlığını görmeli ve kurulan bütün devletler politikalarını yeniden gözden geçirerek her birisi sahip olduğu ve hâkimiyeti altındaki yerlerde insanlığın yaşam şartlarını kolaylaştıracak

projeler üretmelidir. Yapılan işler Allah rızası için yapılmalı. Eğer yapılan işler Allah rızası için yapılmadığında o zaman işlerinize şeytanın vesvesesi karışır. Ezelden beri Adem oğullarına düşman olan şeytan işe karışınca da; işlerden istenilen sonuç alınamıyor. Sonrasında ise her şey allak bullak olarak, ters-yüz, tepe-takla gidiyor.

Ayhan Bey konuşmasını sürdürürken Gökhan tahtaya:

"Güzel ahlak sahibi:

-Birisini arkadan çekiştirmez.

-Küfürlü konuşmaz.

-Birsinin kalbini kırmaz, diliyle kimseyi incitmez.

-Olur olmadık yere ona buna lanet okumaz.

-Ahdine vefa eder, sözünden caymaz.

-Yalan konuşmaz.

-Aldatmaz.

-İhanet etmez, sözlerini yazdı.

Biz; Allah'ın taktir ettiği yasaları değiştirme hakkına sahip değiliz. Böyle bir güç bize verilmemiştir.

Onu bilin ki; bize verilen en büyük nimet, akıldır. Ömür ve bu can ise bize bir emanettir. Vakti geldiğinde Yüce Yaratıcı emanetini bizden geri alacaktır. Biz bir gün kaçınılmaz kesinliği olan bir sonuçla karşılaşacağız. Yani bir gün biz, ölüme teslim olarak diğer aleme geçiş yapacağız. O alemde Allah'ın huzurunda yaptıklarımızdan sorguya çekileceğiz.

Bundan kimse şimdiye kadar kurtulamamıştır.

İki şeyi asla unutmayın.

-Ölümü ve Allah'ı unutmayın.

Yaptığınız bütün işleri de Allah için yapın. Hakkınıza düşenden fazlasına göz dikmeyin. Hakkınıza düşenden fazlasına tamah da etmeyiniz. Bu ruhunuzu zehirler ve kalbinizi mühürler. Tabiat ve doğadaki her şey Allah'ın sanatıdır. Yüksek, yüce, muhteşem bir sanatçı ile karşı karşıyayız ve onun huzurundayız. Yani sonsuz Kudret'in gözetimi altında sınavdayız. Yaratıcı bize verdiği tüm

nimet ve ilimlerle O'na (Allah'a) yönelip Allah'ı yüceltmemizi istemiştir. Bunu da ancak akıl ile sağlayabiliriz. Akıl bize bunun için verilmiştir. O, biz insanları değerli kılmış ve yarattığı tüm insanlara bir görev vermiştir. Görevimiz; Allah'a iman etmek, Allah'ın ahlakını yaygınlaştırmaktır. İmanın temeli namazdır. Namazsız iman olmaz. Onu da biliniz ki Allah rızası için yapılmayan her şey boşunadır, sonu yoktur.

Söze kaldığı yerden Gökhan başladı: "Şimdi biz bu muhteşem ilmi bulduk. Dünyada çığır açacak bir durumdur.

Biz bu ilim ile tarihi hakikatleri öğreneceğiz. Tarihten dersler alacağız. Zaman içerisinde geleceğe de gideceğiz. Ama sınırlarımızı korumaya çalışacağız. Haddimizi aşmayacağız. Olayların akışına müdahale etmemeliyiz. Hani bir söz var. Dere yatağını kendi bulur. İnsanların hayatı ve geleceği, mevcut düşüncelerine göre şekillenmektedir. Kötü olaylar karşısında ümitsizliğe kapılmayın. Bilin ki bir yaprak dahi Allah'ın izni olmadan, kıpırdayamaz ve yere düşemez. Bu nizam-ı Alemde her şey Allah'ın kontrolü ve gözetimi altındadır. Allah'ın kontrol edemediği ve haberdar olmadığı iğnenin ucu kadarki bir yer yoktur. Çünkü Allah (c.c.) tüm alemin her yerini kapsamıştır. Bu nedenle olaylar zaman zaman güçleşip sizi zorlayabilir. Zorluk ve engeller sizin imtihanınız olur. Sabırlı olursanız Allah size yardımını gönderir. Böylesi durumlarda sabırlı olmak gerekir. Bolluk ve refah içinde de bulunduğumuzda azıtmamalı, şımarmalıyız," diyerek sözlerini tamamladı.

Bir süre konuşma olmadı, yaklaşık bir iki dakika sonra Ayhan Bey: "Şimdi arkadaşlar!... Onur meselesine gelelim. Çocuk orada bekliyor. Arkadaşınızın meselesini nasıl çözmemizi önerirsiniz. Bizim bu sırrımızın yayılmaması gerekir. Eğer dışarıda, burada yaptığımız çalışmalardan bahsederse biz zor durumda kalırız.

Eray: "Hocam bizim aklımız durdu, ne yapacağımızı ben düşünemiyorum. Tutuklayalım dersek mümkün değil. Hem

arkadaşımız bunu nasıl yapabiliriz ki. Bizim yetkimiz de yok. Ne yapacağımız hususiyetinde ben bir şey söyleyemeyeceğim."

Ayhan Bey: "Yok daha neler duyuyorum... Ne tutuklaması, burası dağ başı mı? Tutuklama yürürlükte olan kanunlar çerçevesinde hâkimin kararıyla polis tarafından yapılır. Herkes kendi başına hareket ederse anarşizm ortaya çıkar. O zaman bizim bir anarşist veya teröristten ne farkımız kalır. Kaş yapayım derken göz çıkarırız. Sadece dikkatli olun. İnşallah gidip orada burada bir şey söylemez. Yaparsa bunu o zaman düşünürüz. Siz de bir hobi çalışması olduğunu söylersiniz. Ama hiç sanmam. Onur adı gibi onurlu biridir. Sözünde duran, sadık bir arkadaşımızdır. En azından biz onu öyle tanıyoruz, böyle de hatırlayalım. Sonraki zamanda da hatasını anlasa bile asla gururundan veya utancından gelip özür dilemez. Özür dilese bile yine de bizimle çalışmaz. Ben ona güveniyorum arkadaşlar, siz ne dersiniz," herkesin yüzü güldü ve: "Hocam size katılıyoruz. Doğrusu da budur," dediler.

Ayhan öğretmen; "Destan" adlı robotu çağırdı. Onur'u yanlarına göndermesini istedi. Bir süre sonra Onur, yüzü asık ağır adımlarla kendilerine doğru yürüyerek geldi.

Ayhan Bey: "Onur! Hakkını helal et, kusura bakma seni biraz beklettik. Onca zamanın belki bizim yüzümüzden ziyan oldu. Bu nedenle hakkını helal et. Gidebilirsin." dedi. Sonra elindeki tablet ile kapıya açılma komutunu verdiğinde kapı açıldı. Onur ağır adımlarla hiç bir şey söylemeden kapıdan geçerek gözlerden kayboldu.

Bir süre ortalığa sessizlik hâkim oldu. Herkes derin düşüncelere dalmıştı. Onur çok sevdikleri bir arkadaştı. Onur'un ayrılması nedeniyle içlerinde tuhaf ve buruk bir hüzün hissi oluştu.

Masada bulunanlardan bazıları önlerindeki dosyaları karıştırırken bazıları da elini çenesine dayayarak sessizce düşünüyorlardı. Ayhan Bey de elindeki tabletten bir şeylere bakıyordu.

Aniden bu sessizliği Faruk bozdu.
"Hocam" dedi. Ayhan gözlerini Faruk'a çevirdiğinde; "Ya müdür bey de Onur gibi bizim yaptıklarımızı saçma bulsa ve bizi azarlarsa ne olur?"

Ayhan Hoca biraz içini çekerek buruk bir ses tonuyla: "O, zaman pılımızı pırtımızı toplar başka bir yere taşınırız. Tabi ki bunu da kabul etmemiz gerekir ki, müdür bizden dolayı bazı zamanlar çok sıkıntı çekmektedir. Zaman zaman başını ağrıtanlar olmaktadır. Ama sanmam. Müdürümüz anlayışlı, teknolojide böyle bir şeyler yapılabileceğine inanan biridir. Bizim için de çok fedakârlıklarda bulundu. Birçok işadamı ile konuşarak milyon masraflarımızı karşıladı. Bizim de onun yüzünü ak çıkarmamız gerekir. "Elhamdulillah" başardık sayılır. Belki yaptıklarımızı ona gösterirsek, buna çok sevinecektir. Belki başlangıçta inandırmamız zor olabilir. Müdürümüz ön yargıyla hareket eden mutaassıp düşünceli biri değildir. Mutlaka bizi sonuna kadar dinleyecek, yaptıklarımızı yerinde gözlemleyecektir.

İşte Onur arkadaşımızın da eksikliği bundandı. Aklına takılanı bize sorsaydı, ben biraz daha sabretmesini isteyecek ve onun içindeki şüpheleri giderecektim. Yok artık Onur'un bizim ekibimize tekrar katılmasını asla düşünemiyorum.
İnsan öğretmenine "saçmalıyorsun" der mi hiç! Ben doğrusu bu sözünden dolayı çok kırıldım. O bu sözleri ile kendi saygınlığını yok etti. Böyle birisi ile artık bir daha ortak çalışmamızın mümkün olmayacağı kanaatindeyim.

Benim korkum, Ankara! Biz buradaki buluşumuzu Ankara'ya anlatırsak hangi sonuçla karşılaşabileceğimizi şimdiden kestiremiyorum. Anlatsak bile Türkiye ajan kaynıyor. Kimin ne olduğunu bilemiyoruz. Dünyanın en zeki, en kurnaz ajanları bizim ülkemizde cirit atıyor. Bu nedenle dünya üzerinde yürütülen politik çıkarlar hep bizim başımız üzerinde uçuşuyor. Burada yaptığımız çalışmaları Ankara'dan nasıl uzak tutabiliriz, diye düşünmekteyim. Bu bilimin kötü eller eline geçmesi

durumunda kötü insanlar, dünyanın başına bela yağdırır. Ben bu nedenle çok karamsarım. Kötü düşünce ve ellere sahip insanlardan korumanın önlemlerini almalıyız.

Hatta bazen, çekiç ve balyozu alıp her şeyi kırıp tüm çalışmaları sonlandırmak, herkesi dağıtmak istiyorum. Bu nedenle hayli endişeliyim. Bakın, nükleer bombayı bulan bilim adamlarının bir kısmının görüşü alınmadan Japonya'ya atıldığında buna çok üzüldüler. Hatta orada çalışan birçok bilim adamı istifa ederek çiftçiliğe başladı. Dinamiti bulan Alfred Nobel, bu bombayı bulduğunda yol ve tünel yapımında kullanılmasını istemiştir. Ama ne yazık ki kötü insanlar bunu savaşlarda insanlara karşı kullandığında bu duruma çok üzülmüştür.

Bu konuşmalar sürerken aniden kapı zile çaldı. Ayhan hoca tabletten kapı zilini çalanın kim olduğuna baktığında Müdür Bey kapının önünde duruyordu. Ayhan, tabletten açılma komutuna bastığında kapı açıldı. Müdür Bey içeri girdiğinde hemen herkes ayağa kalktı.
"Selamun Aleykum," dedi.

Hemen herkes bir ağızdan: "Aleykum selam müdürüm, hoş geldiniz," dediler.
Müdür Bey hemen herkesle tokalaştıktan sonra gülümseyerek:
"Nasılsınız," dedi. Sonra kendisine en yakın boş sandalyeye oturdu.
Ayhan Öğretmen: "Müdür Bey çay ister misin?" dedi. Müdür bey başını evet manasında sallayarak: "Evet iyi olur serinletir" dedi.
Faruk ayağa kalkarak tepsi içinde herkese çay getirdi. Çaylar içildi. Müdür Bey: "Arkadaşlar kusura bakmayın biraz geç geldim. Kaymakam beyin yanından geliyorum. Toplantı biraz uzun sürdü."

Ayhan Bey, burada Müdür beyin ilk defa karşılaştığı Gökhan Bey'i tanıştırdı. Her ikisi de birbirlerine gülümseyerek memnun oldum dediler. Sonra konuşmaya:

"Müdürüm iyi ki toplantı uzamış, iyi ki daha erken gelmediniz. Biz burada bazı problemlerle karşılaştık, bazı çalışmalar yaptık. Arkadaşların aklında bazı soru işaretleri vardı onları giderdik. Yaptığımız denemelerde yüzde yüz başarı sağladık."
"Maşallah." dedi müdür bey.

Sonra Ayhan, Eray'a yönelerek:
"Sen burada yaptığımız denemeleri ve çalışmaları anlatır mısın?" dedi.
Eray burada olan bitenleri birer, birer anlattı. Müdür bey hayret ve büyük şaşkınlıkla dinliyordu.
Eray: "Tüm olanları noktası, virgülüne kadar olduğu gibi anlattım. Ne eksik ne fazla, gördüklerimi ve yaptıklarımız aynen size söylediğim gibidir." diyerek sözlerini sonlandırdı.

Müdür Bey önce elini başına götürdü, parmaklarıyla saçını kaşımaya başladı.
Eray, Müdür Beye: "Müdürüm istersen bir deneme de sizin yanınızda yapalım. Ne dersin?"
Müdür Bey: "Olur bir yapın bakalım," dedi.

Müdür Bey, yukarı kendi odasına çıktı. Orada bulunan hizmetlileri, güvenlik görevlisini ve memur hanımı yanına çağırdı. Toplam dokuz kişiydiler. Müdür Bey masasındaki küçük radyoyu Ayla ismindeki çalışan hizmetliye verdi.

Sonra Müdür Bey çalışanlara: "Her biriniz farklı sınıfa gidin. Bu radyoyu 12-B sınıfındaki masanın üzerine koyup öğretmen sandalyesine oturun. Ben çağırdığımda benim yanıma gelin. Size sorularım olacaktır,"dedi.

Çalışan hizmetliler, memur hanım, güvenlik görevlisi denilenleri yaptılar. Müdür Bey, aşağı Ayhan hocanın yanına indi. Burada Ayhan Bey, Eray'a Burak adlı cihazın önüne geçmesini istedi. Eray, Ayhan öğretmenin dediğini yaparak cihazın önüne geçti. Ayhan, önce besmele çekti, sonra tuşa bastığında radyo Eray'ın elindeydi.

Gökhan ve diğer orada bulunanlar da sessizce olan biteni izliyordular.
Müdür oldukça şaşırmıştı.
Ayan Öğretmen: "Sayın müdürüm bir de sizin odanızdan denememizi ister misin? Eray sizin odanıza gelsin. Biz cep telefonu ile Eray'ın yerini yani koordinatlarını tespit edip onu uzaktan yönetmeye çalışacağız," dedi.

Müdür Bey yukarı odasına gitti. Güvenlik görevlisini telsizle çağırdı. Bu defa radyoyu 10-İ sınıfındaki masanın üzerine koymasını istedi. Güvenlik görevlisi Burhan Bey; "Başüstüne müdürüm," dedi.
Bir süre sonra Burhan elindeki telsizden: "Müdürüm, tamam biz hazırız, radyo 10-İ sınıfında masanın üzerinde," dedi.

Eray, cep telefonu ile Ayhan öğretmeni aradı ve hazır olduklarını söyledi. Ayhan Bey komut tuşuna basmasıyla radyo Eray'ın elindeydi. Müdür Bey bu defa güvenlik görevlisi ve hizmetlilere radyoyu bıraktıkları yerden alıp kendisine getirmesini istedi.

Hizmetliler, radyonun aniden masanın üzerinde olmadığını fark ettiklerini, söylediler. Müdür bey, ben bilmem ne yapıp edin radyoyu bulup bana getirin dedi. Tüm çalışanlar tekrar aradılar ama radyo yok olmuştu. Sonra çalışanlar müdürüm üzgünüz, maalesef radyo aniden masada olmadığını fark ettik. Sıraların gözlerine, dolapların içine baktıklarını ama sanki yer yarıldı da içine çekti, biz bulamıyoruz, dediler.
Müdür bey, aşağı sığınağa çalışmaların yapıldığı yere tekrar indi. Radyo Eray'ın önünde duruyordu.

Müdür Bey: "Hepinizi tebrik ederim. İyi bir iş yapmışsınız. Tüm dünyada hatta tarihte bu durum bir çığır açacak niteliktedir. Bu çalışma müthiş bir çalışma olmuş. Nasıl bu başarıya ulaştınız bunu bilemem. Ama ben sadece Taktir-i İlahi'nin ilimlerinden birisinin sizin elinizde tecelli ettiğine inanıyorum. Yaratana ve yaratıcıya şükürler ve hamt olsun. Böyle bir ilmi bulmanız, elbette ki bir tesadüf değildir. Böyle bir ilmi hâk ettiğiniz için

Allah'ın yardım ve lütfu size nasip olmuştur. Bunun için Allah'a ne kadar şükür etsek azdır.

Ayhan Bey bu arada tüm endişelerini müdür beyle de paylaştı. Müdür bey de kendisinin de aynı endişe ve korku içinde olduğunu söyledi ve daha sonra:

"Böyle bir ilmi dünyadan gizlememiz gerekir. Bu durum hem sizin hayatınızı hem de benim hayatımı tehlikeye düşürür, hem de bu ilim kötü ellere geçerse vallahi dünyanın anasını ağlatırlar."

Müdür Bey: "Evet ben de sizin gibi aynı endişe içindeyim. Bu nedenle bu durumu bir sır gibi gizli tutmalıyız. Size katılıyorum arkadaşlar," dedi.

Sonra Müdür Bey görevlendirdiği hizmetlileri odaya çağırarak onlara: "Burada yaptığımız deneyden kimseye bahsetmeyin." dedi.

Zaten hizmetliler ne yapıldığını, ne olduğunu anlamamışlardı bile.

Ardından hep birlikte Müdür Bey'in odasına çıktılar. Müdür Bey hizmetliyi elindeki telsizle arayarak çay istedi. Kapı ve pencere karşılıklı açık olduklarından cereyan vardı. Hafif bir rüzgâr masanın üzerindeki kâğıtları yere serpiştirdi. Eray, hemen yere saçılan kâğıtları toplayarak tekrar masanın üzerindeki yerine koydu.

Eray, daha sonra Onur meselesini Müdür Bey'e anlattı.

Müdür Bey, içini çekti, biraz kendi kendine düşündü. Nefesini içine iyice soluyarak ağzını yumdu. Dudaklarını büzdü. Başını hafiften sallayarak: "Bu durum üzerine orada çekim odası oluşturun. Eğer Onur orada, burada bu çalışmalardan konuşursa, biz bunu bir tiyatro olarak yaptığımızı söyleyerek geçiştiririz. Bilim-Kurgu senaryosu yazdığımızı söyleriz. Zaten kendisi de bu duruma, böyle bir çalışmaya hatta içinde olduğu bir projeye inanmadıysa pek orada burada söyleyeceğini

sanmam. Bu duruma o kadar kafanızı takmayın. Siz çalışmalarınızı son hızla sürdürün.” Sonra Müdür Bey, parmaklarını yumruk şeklinde yaparak havaya kaldırdı. “Sonuna kadar arkanızdayım. Siz çalışmalarınıza son gaz devam edin,” dedi.

Ayhan ve Gökhan hocalar da kafalarını sallayarak: "Evet öyle yapalım," dediler.

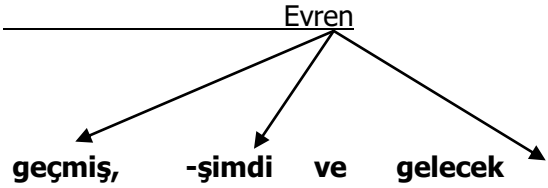
Ayhan Öğretmen ekip arkadaşlarına dönerek

"Arkadaşlar bugünlük bu kadar. Herkes kendi masasını düzenlesin. Toplanın. Ben de Müdür beyle çıkıyorum. Allah’a emanet olun," diyerek Müdür beyle ayrıldılar.

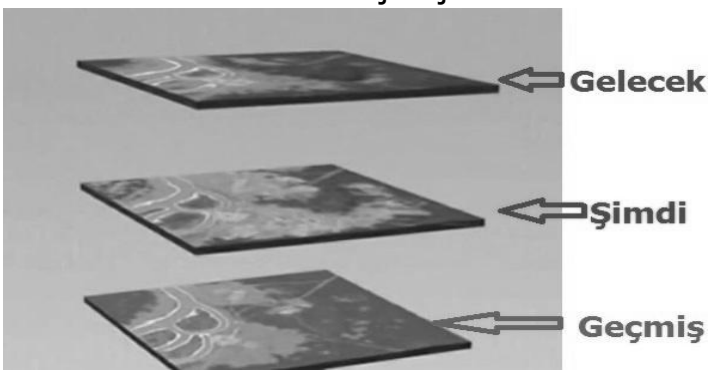
8. BÖLÜM

Artık tüm ümitsizlikler bitmiş, herkes daha gönüllü ve istekliydiler. Ayhan öğretmenin kendilerine sevindirici bir haber vereceğim dediği o haber büyük bir sürpriz olmuştu. Öncesinde çok şaşkınlık yaşamış olsalar da, sonrasında bu sevindirici haberi, İstanbul boğazında bir yemekte birbirlerini tebrik ettmişlerdi. Yemekten sonra Ayhan Öğretmen; dikey uçuş ve zamanda yolculuk nasıl yapıldığını anlaşılır şekilde anlattı.

Ayhan Bey; "Zamanda Yolculuk ve Dikey Uçuş" olayını sunum şeklinde hazırladığı belgesel anlatımla açıkladı.



zaman katmanlarından oluşmuştur:



Şekilde gördüğünüz bu üç zaman da, ayni anda yaşanıyor olabilir. Ama bizim algılarımız tamamen şimdiki zamanı algılamaya yöneliktir. Yani burada bir algı yanılması vardır.

Resimde de gördüğünüz gibi evrendeki bu zaman katmanları iç içe girmiştir. Zamanın katmanları farklı dalga, frekans ve titreşim boyutlarından oluşurlar. Evrendeki farklı zamanlar iç içe geçmiştir.

Nehirdeki suyun, akışını kafanızda canlandırın. Zamanı oluşturan şeyin ışık olduğunu söylemiştik. Nehrin içindeki suyu, ışık olarak düşünün. Işık da aynen nehir gibi bir yönden başka bir yöne akıp gitmektedir. İşte bu da zaman diye bir kavramın oluşmasına neden olmaktadır. Ama ışığın nehir içindeki sudan farkı var. O da, yansıtma özelliğidir. Bir başka farklı özelliği ise fotoğraflama özelliğinin de oluşu.

Işığın şimdiki zamanı fotoğraflayıp aldığı görüntüleri başka bir perdede oluşturacağı görüntü gelecek zamanı, önceki olayları fotoğraflayıp şimdiki zamanda yansıttığı görüntüler ise geçmiş zamanı oluşturur.

Yaşadıklarımızı an be an fotoğraflaması ise şimdiki zamanı oluşturur.

Peki dikey uçuş nedir? Burak adlı cihaz ile ışık taneciklerini taşıyan foton atomlarının milimetre içindeki titreşim sayılarının hareketini 90^0 dikey saptırdığımızda zamanın etkisini sıfıra iniyor. O zaman, zamandan bağımsız hale geliniyor. Bunu da Mevlana Celallettin Rumi'nin bir sözü ile açıklayabiliriz. Mevlana Celalettin Rumi dünya hayatının ve yaşamının insan düşüncelerinin beyaz perdede yansıması olduğunu demiş. Şimdi buradan hareket ederek, akan bir nehri zihninizde canlandırın. Su akıyor siz de o su içindesiniz.

Yani nehir akıntısı içinde sürüklenmekte olan tekne ve cisimleri düşünün. Bütün cisimler suyun aktığı yöne doğru sürüklenmektedirler. Siz ve sizinle birlikte bulunan her şey ve herkes suyun içinde sabit bir yerde duruyorsunuz. Ama su akıyor. Su aktığı için siz suyun değil kendinizin hareket halinde olduğunuzu sanıyorsunuz. Oysa hareket halinde olan siz değil

hareket halinde olan sudur. Siz bir yolunu bulup akan su içinden dışarı çıkabilmeyi başarırsanız akarsuyun hem öncesini hem de sonraki bölümünü görebilirsiniz. Ama geri dönüşünüz aynı nokta olmalıdır. Çünkü başka şansınız yok. İşte böyle olunca da zamanda yolculuk yaptığınızda sizin gidiş ve gelişinizi kimse fark edemiyor. Burada kanaatimce algı yanılması içindeyiz. Algı yanılmasına bir örnek olarak Güneş ve Dünya'nın hareketlerini örnek olarak verebiliriz. Algılarımız bize Güneş'in Dünya etrafında döndüğü bilgisinin doğru olduğunu söyler. Oysa gerçekten araştırma yaptığımızda bunun tam tersi olduğunu görüyoruz.

Varlık âlemindeki bütün her şey bizim bilmediğimiz ve çözemediğimiz fakat Allah'ın bildiği ve vahiy ettiği bir yöne doğru hareket halindedir. Bu anlattıklarımı daha anlaşılır kılmak için nehrin içinde durduğumuz yer şimdiki zamandır. Yani bizim nehir içinde bulunduğumuz yer o an, içinde bulunduğumuz zamanı ifade eder. Zaman; **<u>şimdi, geçmiş ve gelecek</u>** olmak üzerde üç kısma ayrılır.



Geçmiş: Bizim için gerçekleşmiş bir olaydır. **Gelecek** ise bizim için meçhuldür. Geleceği şimdiki ve geçmiş zamanda yapılanlar etkileyebilir. Geçmişte de yapılanlar şimdiki ve gelecek zamanın üzerinde etkilidir.

Şimdi gelelim asıl unsur zamana. Işık zaman değildir. Işık sadece zamanı oluşturup hızla o ortamdan ayrılan zamanın yaratıcısıdır. Işığın ayrılmasından sonra ortaya çıkan görüntü birimlerine zaman denir.

Zamanı bir akarsuya benzettiğimizde, biz nehir içinde nehrin akıntısından dolayı geriye gidemiyoruz. Bu mümkün değil. Biz suyun akışının ters yönünde değil su ile birlikte sürekli ileri gitmek zorundayız.
Eğer bir yolunu bulup nehirden dışarı çıkmayı başarabilirsek bu durumda, zamanın bütün yönlerini algılaya biliriz. Oradan geçmişi ve geleceği aynı anda görebiliriz, ya da yaşayabiliriz. Nehrin dışında olduğumuzda; zamanın yaratıcısı ışık bizi etkileyemeyecek. Böyle olduğunda da zamanın bizim üzerindeki etkisi o anda "0" olacaktır.

Fakat tekrar geri dönüşümüz yani zaman girdabının içine girip normal yaşantımıza devam etmek istediğimizde, ancak o çıktığımız noktadan geri dönmek mümkündür. Farklı noktadan nehre geri dönemeyiz, bu mümkün değil. Çünkü doğanın şartları böyle planlanmış. Yüce yaratıcı böyle bir nizam oluşturmuş. Böyle olunca; zamanda yolculuk yapanlar, normal yaşantılarına devam edenler tarafından algılanamıyor.

Dikey uçuş yaparak zamanda yolculuk yapıldığında gittiğin yerde belki on yıl kalmışsın ama geri dönüşte bir saniye bile geçmemiştir." Tıpkı o nehirde çıktığın noktaya geri dönmen gibidir," dedi.
Herkes büyük merak ve ilgiyle dinliyordu. Ayhan Bey önünde duran bardaktan birkaç yudum su içtikten sonra; bilmem anlata biliyor muyum," dediğinde: "Evet hocam şimdi daha net anlayabiliyoruz."dediler.
"Peki o zaman birkaç cümle ile artık sözlerimi noktalamak istiyorum."
"Yani hem zamanı oluşturan ışık, hem de mekân; farklı titreşim sayıları ve dalga boylarından oluşur. Eğer siz bir araç yardımı ile mekan ve zamanda yolculuk yaptıysanız bunun adı; "DİKEY UÇUŞ" olur.

Eray hem geçmişi hem de geleceği aynı anda yaşamaktaydı. Yani anlayacağınız o ki; Eray için şimdiki zaman ortadan

kalkmıştı. Bu nedenle biz Eray'ın gidiş ve gelişini fark edemedik," diyerek slayt anlatımını bitirdi.

Sonra Ayhan Bey, herkesi gülümseyerek süzdü. "Şimdi dikey uçuş felsefesini ve zamanda yolculuğu anladınız mı? Siz bu alanda yeterlisiniz ve sizi tebrik ederim. Doğrusu sizin sabırla katılım göstererek yürüttüğünüz bu çalışmalarınız beni şaşırttı. Hepinizi tebrik ederim," dedi.

Eray söze karışarak: "Keşke Onur arkadaşımız da, biraz sabredebilseydi."

Gökhan Bey: "Ne yazık ki sabredemedi."dedi.

Ayhan Bey; "Eğer yorulmadıysanız, izniniz olursa şimdi size başka konudan bahsedeceğim.

Zehra: "Estağfurullah" buyurun," dedi.

Ayhan Bey; "Önce bir dinlenin, yarım saat kadar, sonra biraz daha sohbet edip konuşmalarımızı sonlandıracağım. Ne dersiniz. Yani bir çay molası verelim mi?"

Ayhan Hoca'yı dinleyenler hep birlikte, "Evet Hocam" dediler.

***

Yarım saat bitmiş herkes büyük bir merakla yerlerine oturarak Ayhan Hoca'nın bir an önce konuşmasını beklemekteydiler.

Ayhan Hoca: "Biliyorsunuz ki geçmiş ve gelecek birbiri ile etkileşim içindedir. Dört ayaklı hayvanlarda dengeyi sağlayan kolları yok, ama bunun yerine kuyrukları var. Kuyrukları hayvanları yürürken ve koşarken dengelerini sağlamada önemli bir organdır. Bizler için de kollarımız öyledir. Kollarımız bağlı halde hızlı koşamayız. Hızlı yürüyemeyiz. Çünkü kollarımız aynı zamanda bizim dengeli yürümemizi sağlar. Şayet hayvanların kuyrukları olmasıydı, istedikleri hıza ulaşarak koşamayacaklardı.

Tarih de gelecek için öğledir. Geleceği dengeli bir şekilde götürmek için geçmişteki doğru bilgilere ihtiyacımız var. Yanlış bilgiler gelecekteki dengeyi olumsuz etkiler. Olumsuzluklar fitnesel hareketleri doğurur. Yanlış düşünceler, yanlış fikirleri ortaya çıkarır. Bu yanlışlıklar da dünyaya kaos, geçimsizlik ve savaş getirir. Bir mutluluk, bir barış getirmez. Adalet sistemleri çöker. Bundan dolayı güvenli bir gelecek oluşturmak için geçmişte yapılan hataları tahlil edip çözümleyerek doğru bilgiye ulaşılmalıdır. Doğru bilgiye ulaşılmadan geçmişteki yalan yanlış bilgilerle geleceğe yüründüğünde dengesizlikler ortaya çıkar. Bu dengesizlikler muhatabı kimse onu tepe takla yere devirir.

Çünkü ilahi nizam, olayların akışını böyle planlamıştır. Yani Yüce Allah böyle emretmiştir.

Misal olarak Emevilerin yaptıkları hatalar Emevi devleti ve hanedanlığını yok etti. Bu hanedanlığın soyu ve ismi silindi. Onların yerine Abbasiler geldiler. Abbasiler de yapılan hataları farklı versiyonla yürütmeye çalıştılar. Oysa kendilerince bildikleri doğrular yanlışlıklarla doluydu. Böylesi hatalı bir toplum ve devlet yönetimi de Abbasilerin varlığını yeryüzünden sildi. Abbasilerin yıkılışı Emevilerden daha kötü bir şekilde gerçekleşti.

Başka bir çok örnek vermek mümkündür. Geleceğin bizim için meçhul olduğunu söylemiştik. Gelecekte ne gibi imtihan, sınav veya musibetle karşılaşacağımızı tam olarak kestiremediğimizden bir öndere veya kılavuza ihtiyacımız var. Çünkü gittiğimiz gelecek yolu üzerinde; zaman zaman tıkanmalar yaşanabilir. Bazı güçlüklerle karşılaşabiliriz. Bunun için geleceği iyi gören veya yaptıklarımız karşısında gelecekte ne gibi zorluk veya engelleri önceden kestiren veya gören birisi lazım. Bu da direk gaibi bilgi alanına girer. Bu engelleri sorunsuz aşmak için Yüce Yaratıcıdan gaybi bilgi alan peygamberler veya peygamberlerin varis olarak yerine bıraktıkları kimselerle mümkün olur.

Geleceğe doğru yapılan yolculukta tıkanıklık yaşandığında veya yol ayrımına girildiğinde Kur'an ve ayetler yardımıyla yol ayrımında hangi yolun doğru olduğunu anlamak mümkün olur. Tıpkı yollardaki levhalar gibi. Yol ayrımında levhalar aracılığı ile gideceğimiz yönü nasıl belirliyorsak, gelecek yolculuğunda da Kur'an ayetleri de bizim için aynı kolaylığı sağlar. Fakat Kur'an ayetleri zaman zaman çoğu defa tek başına yeterli olmaya bilir de. Çünkü Kur'an ayetlerini çok iyi anlayan birisi de lazım. O birisi hem de gaibi bilgisi olması lazım. İşte biz bu gibi şahıslara "Peygamber, İmam, Önder, Rehber, Kılavuz" diyoruz.

Bizi geleceğe taşıyan zaman; bizim için şimdiki zamanda meçhul olduğundan, hata yapmadan kayıp vermeden, gitmek çok önemlidir. Karşılaşılan olumsuzlukların kaynağını tarihte aramak gerekir. Tarihten gelen yanlış bilgiler nedeniyle insanlar şimdiki zamanda neyi nasıl yapacaklarını bilemiyor ve hatalı karar veriyorlar. Bu gibi gelişmeler de gelecekte olumsuzlukların yaşanmasına neden olur. Şayet geçmişteki hataları göremez veya bu hataları çözüme kavuşturulmadan yola çıkılırsa bunun bumerang etkisi yani geri tepkimesi geçmişten çok daha ağır sonuçlar doğurabiliyor.

Ama yanlışlıkları giderdiğimizde hatalarımızı sıfırladığımızda, doğrular üzerine bir adalet kurulduğunda, geçmişteki olaylar

tekerrür etmez. Böylece biz geleceğe doğru güvenle hareket edebiliriz. Ama çoğu defa yeni ve farklı olaylarla karşı karşıya kalınmaktadır. Çünkü hayat ve yaşam şartları sürekli değişim içindedir. Zamanın akışı şartların da değişmesine neden olmaktadır. Yani her iki durumda da gelecek yolculuk için bir kılavuza ihtiyacımız var.

Bizim yaşantımız geçmişten geleceğe doğrudur. Bunun için şimdiki zamanda ışığa ihtiyacımız var. Işık kaynağının yeterli derecede şarj edilmesi gerekir. Zaman içinde doğru tarih bilgisi, gelecek için bir ışık kaynağıdır. Bildiğiniz gibi tarihle ilgili bir takım eksiklikler var. Bazı doğru bilgiler ise bilinçli olarak tahrip edilmiştir ya da insanlardan gizleniyor olabilir," diye açıklamalarda bulundu."

Biraz duraksadı. Sonra "İster misiniz Zaman İçinde Dikey Uçuş, yapmayı?"

Şimdi sizlerin farklı zamanlara gitmenizi istiyorum. Zaman içerisinde Dikey Uçuşla gittiğiniz yerlerde bize doğru bilgi getirebilir misiniz?"

Ayhan Bey'i dinleyen ekip üyeleri hep birlikte: "Evet" dediler.

Ayhan öğretmen Faruk'a dönerek: "Faruk sen Hun İmparatorluğu döneminde; Teoman ve Metehan ile ilgili bize doğru bilgi getirmenizi, Birhat, Sen Roma Devleti strateji ve taktiklerini öğrenmek üzere o zamana gitmeni,

İlknur, Sen İskender dönemine İskender ile Persler arasındaki savaşlar dönemine gitmenizi istiyorum. İlginizi çeken farklı zaman da olabilir.

Sonra orada bulunanlar Ayhan öğretmen de dahil kahkaha atarak gülüştüler.

"Eray, sen de Burak adlı cihazın başında durarak sistemi ve komutları yönetebilir misin?

Eray başını evet manasında salladı.

Yarın geldiğimde tarihe yaptığınız yolculukların özetini rapor olarak masamın üzerinde istiyorum. Şimdi ben gidiyorum. Hoşça kalın. Hepiniz Allah'a emanet olun. Size zamanda dikey uçuş için iyi seyirler dilerim," dedi.

Ayhan öğretmen yüzünü dönüp gitmekteyken aniden duraksadı. Sonra geri dönerek: "Ha bu arada "Akım"ın kod şifre numarası "**FZA-Ay" bunu tuşladığınızda Akım sizin emrinizde olacaktır," derken bir yandan da; Ayhan Hoca kitabı eline alarak, üzerindeki yazıyı işaret etti.

"Akımın kullanım kılavuzu da masanın üzerindeki kitapçıkta. "İşte bu AKIM"ın KULLANIM KILAVUZU,' dedi. Biraz duraksadı, dudaklarını büzerek; "Bakalım yarın hangi sürprizle karşılaşacağız," diyerek dudaklarını ve yüzünü kırıştırdı.

Gökhan ile birlikte araştırma merkezinden ayrılmak için adımlarını atmaya başladılar.

Ayhan ve Gökhan öğretmen tam da birlikte dışarı çıkmışlardı ki birkaç kız öğrencisiyle kapı önünde karşılaştılar. O kızlardan birisi "Selamun Aleykum" hocam dedi.

Ayhan öğretmen yumuşak bir ses tonuyla gülümseyerek: "Ve aleykum selam, hoş geldiniz. Nasılsınız?" dedi. Sonra; "Bu ne sürpriz!"
"Hocam; gördüğünüz gibi artık çelik gibiyiz. Yumruğumuz balyoz gibi ağır, parmaklarımız kartal pençesi gibi ama çelikten. Hocam çok zorlandık. Ama Allah'a şükür tamamlamayı başardık. " dediler.

Ayhan Öğretmen: Maşallah, hayırlı olsun. Aramıza katıldığınız için çok memnun oldum," dedi ve sonra duraksayarak: "Ya diğerleri!".

Asena: "Hocam onlar elendiler. Yarıda bıraktılar. Bazıları hastalandı, ondan dolayı ayrıldı. Bazıları da kendisini zora sokmak istemedi. Zoru görünce "bizim bu dağda, bayırda, çayırda işimiz ne" diyerek ayrıldılar.

Ayhan Hoca: Maşallah bakıyorum ki eğitiminizi tamamlamayı başardınız. Aferin bu ne güzellik" dedi ve sonra Asena'ya dönerek; " Sen kapanmışsın Asena!" dedi.

Asena: Evet Hocam! Hocam biliyor musun, ben artık tokalaşırken el vermiyorum.

Ayhan Öğretmen: "Ben saygı duyuyorum inanç ve düşüncelerinize. Benim için sorun olmaz."

Asena: Eğitimde aldığımız derslerden birisi de Kur'an'ın hem Türkçe, hem de Arapça hatmedilmesiydi. Ben ikisini de yaptım. Bu arada nur suresinde örtünme ile ilgili ayeti okuduğumda hemen gidip eşarbı başıma bağlayıp örtündüm. Düşündüm ki Allah her şeyin yaratıcısıdır ve O'na yakışan en güzel kelime emretmek. Eğer biz onun gerçek kulu isek. Bize de yakışan en güzel hareket emre itaat. Hocam ben Allah'ın Kur'an'daki örtünme emrine itaat etmeye karar verdim ve bu nedenle kayıtsız şartsız Allah'ın emrine itaat ederek örtünmeye karar verdim.

Ayhan Öğretmen: Ne yani Nur suresini okuyuncaya kadar başın açık olarak mı Kur'an-ı Kerim'i okudun?

Asena: "Hayır hocam," dedi. "Kurs öğretmenimiz daha kitabı açmadan bize nur suresindeki kadınlarla ilgili örtünme ayetini okuyarak böyle başı açık Kur'an okumanın sakınsası yoktur ama yine de edeben örtünmek iyidir. Çünkü Allah bunu emretmiştir. Yani Allah'ın emrine rağmen namahrem karşısında örtünmemek günah, dedi. Sevap kazanayım derken günah kazanırsınınız dediğinde; ben de eğer bizim yaratıcımız, yoktan bizi var eden, nimetleri bize karşılıksız bağışlayan ve kıyamet günü bizi hesaba çekecek, bizim tek mabudumuz ve yaratıcımız bunu istiyorsa bize değer veriyor, demektir. O yaratıcı bize değer verip bize; "Örtünün," diyorsa o zaman neden kapanmayacağım diyerek bir anda kapanmaya karar verdim ve kapandım."

Gökhan Bey: "Maşallah, Allah kabul etsin, hayırlı olsun bu iyi olmuş," dedi.
Kızların her üçü de bir ağızdan: "Teşekkür ederiz, hocam." dediler.

Ayhan Hoca Gökhan'a dönerek; "Bu Asena, şu da Zeynep, diğeri de kızım Zehra" diyerek tanıştırdı.
Gökhan: "Ben de Memnun oldum," dedi.

Ayhan Bey: "Zehra kızım, İngilizce ve Almancayı iyi bilir ama Türkçesi biraz zayıf. Sonra Zehra'ya yönelerek kızım gel hele babanın boynuna sarıl, seni çok özledim." diyerek kızını gülümseyerek kucakladı. Zehra da babası Ayhan'ın elini öptü.

Ayhan Bey; Gökhan'a yönelerek: "Siz isterseniz burada kalın, benim az önce anlattıklarımı ve yaptığımız çalışmaları yeni gelen kızlara da anlat. Sonra kızlara çalışma yeri ve bilgisayar ayarla. Cihazların nasıl kullanıldığını öğret. Eray da sana yardımcı olsun. Benim çıkmam gerekir. Biraz yapmam gereken işler var," dedi.

Gökhan: "Peki." Diyerek yeni gelen kızlarla birlikkte geri döndü.
Ayhan: "Arkadaşlar görüşmek üzere hepiniz hoşça kalın, Allah'a emanet olun. Unutmadan şunu da söyleyeyim. Kızlara bir giriş kartı verin, bir de parmak izlerini kaydedin. Artık içeri giriş çıkışlar avuç içine veya parmak izine göre olsun. Onları da ayarlayın."
Gökhan Bey; "Peki hocam," dedi.

****

9. BÖLÜM:

BARIŞ SAVAŞÇILARININ DİKEY UÇUŞU

Ayhan hoca işlerini tam bitirdi. Eve vardı. Biraz eve gidip uzanarak dinlenmek istedi. Sonra televizyonu açtı ki aklına namaz geldi. Namaz vakti girmek üzereydi. Abdestini aldı 5 dakika sonra ezan okunmaya başladı. Namazını kıldıktan sonra haberleri izlemek için televizyonu açtı. Bir süre sonra çok yorgun olduğunu hisseti ve bunun için televizyonu tekrar kapattı. Oturduğu koltukta uzandı ve biraz gözlerini kapatıp dinlenmeye başladı. Takriben 10, 15 dakika uyumuştu ki bir anda telefon çalmaya başladı. Telefonu açtığında, arayan Eray'ın sesiydi.

"Buyur Eray,"dedi Ayhan Bey.

"Hocam!" Ee….

"Evet Eray."

"Hocam Ee…bilmem nasıl söylesem ki…"

"Evet Eray seni dinliyorum."

"Hocam buradan söyleyemem. Nasıl söyleyeceğimi de bilemiyorum." "Hocam araştırma merkezine acil gelmeniz lazım. Kızlar!..."

"Ne'oldu kızlara!?"

"Hocam kızlar ağlıyor!"

"Problem ne!"

"Hocam problem yok. Ama bilmiyorum niye Ağlıyorlar. Şimdilik korkulacak derecede problem yok ama kızlar bunu çok dert edinmişler. Hıçkıra hıçkıra ağlıyorlar, susturamıyorum."

"O zaman beni ışınla. Yaklaşık 5 dakika içinde hazırlanacağım. Eray! 5 dakika sonra beni ora ışınla. Bulunduğum yerin konumunu sana gönderiyorum. Ona göre ki koordinatlarımı tespit ederken hata yapma," dedi.

"Tamam hocam."

Ayhan Bey, kendi kendine çok endişelenir, "Acaba kızların başına kötü bir şey mi geldi! Kabahat bende ki, kızları gönderiyorum!" diye düşünürken hızlı bir şekilde hazırlanmaktaydı.

Ayhan Bey beş dakika içinde araştırma merkezine gider. Kızların bayılacak derecede hüngür hüngür ağladığını görür.

Ayhan Bey kızlara: "Ne oldu, neden ağlıyorsunuz?" dese de kızlar o kadar hüzünlü, o kadar acıklı durumdaydılar ki, Ayhan öğretmenin geldiğini bile fark edememişlerdi. Her ikisi de hıçkırıklar içinde ağlamaktaydı. Adeta şoktaydılar. Hala yaşadıkları olayın etkisi altındaydılar. Ayhan hoca hemen sürahiyi eline aldı ama içinde su yok denecek kadar azdı. Sürahideki su, yarım bardak ya vardı ya yoktu. Sürahideki suyu avucuna dökerek kızların üzerine serpti.

Sonra: "Hey ne oldu? Hey bana bakın, ne oldu?"

"Kızlar hala hıçkıra hıçkıra ağlıyordu."

Ayhan hoca: "Eray'a döndü, ne oldu bunlara? Bunları bu kadar dertli ve yanıklı ağlatan şey ne? Biliyor musun?" dedi.

Eray, kekeleyerek; "Şey hocam… Hepsi benimmm…. suçum. Sizden izin almalıydım. Şey hocam…., şey!" kekeleyerek konuşmak istedi. Ama Eray da bir şey bilmiyordu.

Ayhan hoca biraz sinirlenerek: "Hadi söyle meraktan çatlatma beni! Ne oldu Eray! Meraktan çatlatacaksın beni. Başlarına kötü bir şey mi geldi?"

"Hocam kızlar tutturdu biz geleceğe gitmek istiyoruz. Biliyorsunuz hocam, kızlar hem buradaki çalışmalara, hem de üniversiteye gidiyorlar. Ama üniversitede istedikleri bölüme girememişler. Sınavlarda yeterli puanı alamamışlar. Asena tıp bölümü istiyordu, ama yeterli puan alamamış. Meryem İstanbul Üniversitesi tarih bölümünde okuyor o da hukuk okumak istiyordu. Her ikisi de şimdi okudukları bölümden memnun değiller. Zehra için problem yok. O, Alman vatandaşı. Almanca ve İngilizceyi Türkçeden daha iyi biliyor. Diğer iki kız yani Asena

ile Meryem Hem üniversitede derslerini yürütürken hem de sınavlara hazırlanıyorlar. Ayrıca burada da, bizim yaptığımız çalışmalara katılıyorlar. Arkadaşlarımız "Zaman Yolculuğu ve Işık Hızı Araştırma Merkezi'nin" aktif elemanı olmak için yaz kampına da katıldılar. 120 gün orada sıkı bir eğitim kursundan geçtiler. Yanı Hocam nasıl desem ki! İki yıl sonraki yıla gitmek istediler. Sizin kızınız Zehra'yı da yanlarında götürdüler. İki yıl sonra üniversitede hangi bölümü kazanabileceklerini görmek için bunu istediler."

"Eeee o zaman burada işleri ne. Bari fizik mühendisliğini okusaydılar. O bölüm için hazırlansaydılar. Daha iyi olmaz mıydı?"

"Evet hocam ama bunu bir hobi olarak yapıyorlar. Siz de tarih bölümünden mezunsunuz. Ama burada ışık hızı üzerine başarılı projeleriniz var."
"Şimdi durum ne? Neden ağlıyorlar?"
"Eee.. Hocam çok ısrar edince ben de üç yıl sonraki zamana yani 3 yıl geleceğe yönelik dikey uçuş izinlerini onayladım. Orada tatsız durumlarla yani tehlikeli durumlarla karşılaşmışlar. Neredeyse hayatlarını kaybedeceklerdi. Ben oradan ışınlayarak almasaydım orada kurşuna dizilerek öldürüleceklerdi."

Ayhan Bey: "Ya Eray! sen… sen.. neden… bahsediyorsun!" Diyerek bir süre kekeledi…. Sonra duraksayarak: "Biz bunların ailelerine o zaman ne cevap verirdik? Kendimizi nasıl temize çıkarabilirdik!" dedi ve sonra her iki elini kafasının yanlarına götürerek düşünmeye başladı.

Eray: "Şey hocam özür dilerim, hepsi benim yüzümden. Ama ülkemizde 2 yıl sonra savaş çıktığını nereden bilebilirdik?"

Ayhan Bey: "Tamam şimdi mesele anlaşıldı. Her şeyde bir hayır vardır, diyelim. Biraz sakinleştiklerinde benim yanıma gelsinler. Bakalım durum neymiş. Sen de orada yaptıkları çekimleri bana getir. İzleyelim, bakalım ne olmuş."

Eray; "Tamam hocam" dedi.

Asena ağır ağır kendisini toparlayarak sakinleşmeye başladı.

Asena: "Hocam" dedi sonra duraksadı tekrar ağlayarak konuşmaya başladı. Eliyle işaret ederek:"Hocam çekimler… burada. Şu çantanın içinde!"

Ayhan Bey: "Hele anlatın bakalım. Başınızdan ne geçti? Neye tanık oldunuz?"

Asena ağlamaklı bir ses tonuyla; "Hocam, insan bu kadar mı acımasız olurmuş! Meğerse!.... Bunlar insan olamazlar!" dedi ve tekrar hıçkırıklara boğuldu.

"Hocam o alçaklar, o hainler var ya onlara lanet olsun! Allah kahretsin onları!" dedi ve tekrar ağlamaya başladı. "Bunlar insan olamaz!"

"Öldürün diyor, ya! Hepsini öldürün diyor! Kimseyi canlı bırakmayın! Uçan kuşa kadar kıpırdayan her şeyin kafasına sıkın!" diyerek emirler yağdıran alçaklar! Yahu bunlar insan! Hayvanlar bile öyle öldürülemez!

Ellerinde otomatik makineli silahlar….. Hocam otomatik silahlarla, öldürmekten zevk alıyorlardı adeta!"

Asena'yı yine ağlama krizleri tuttu. Hıçkırıklara boğulmuş için için ağlıyordu.

Bu arada Zehra ise çok soğukkanlı bir şekilde içini çekip duruyordu. Sonra Zehra da ağlamaya başladı. Şimdi her üç kızın ağlama sesleri birbirine karışmış hüngür hüngür ağlıyorlardı.

Asena: "Hocam ben hala annemin, babamın kardeşlerimin hayatta olup olmadığımdan şüphe içindeyim! Ne olursunuz biriniz bana bir şey söylesin. Onlar sağ mı, ben hemen eve gitmek istiyorum! Herkesi katlediyorlardı!"

Zehra: "Sen mi daha çok adam öldürdün ben mi diye bir birleri ile yarış halindeydiler!"

Asena: "Ben kendi sokağımıza gittim, ikamet ettiğimiz binamızı bulamadım, hocam! Ülkemizi Suriye'den daha kötü delik deşik etmişlerdi. Bütün binalar yerle bir olmuştu. Havada savaş jetleri, yerde tanklar, askerler! Yanlarında aç bırakılmış köpekler. Esir olarak topladıkları halkın üzerine salıyorlardı. Herkese kurşun yağdırıyorlardı. İnsanlarımızı tarayarak öldürüyorlardı. Halk korku ve dehşet içinde bağırarak kaçışıyordu"

Zehra: "Bir de utanmadan -Bunları öldür öldür bitmez- ne kadar da çok Türk varmış," diyorlardı.

Asena: "Ben kendimden geçerek, oradaki olayı şimdi yaşıyormuş gibi bağırmaya başladım. Babaa!!! Anne!!! Diye bağırdım! Öyle olunca onlar beni fark ettiler.

Oradaki esirler arasında gördüğüm bir kadın sanki benim annemdi. Bilemiyorum belki benzetmiş de olabilirim. Ama uzaktan bakıyordum. Bir dahaki sefere silahsız, hazırlıksız gitmeyeceğim. Ben nereden bilebilirdim ki Hocam!.. Ben şimdiki Türkiye, şimdiki İstanbul'a gidiyor gibi gittim." dedi ve sonra hıçkırıklara boğuldu.
Ayhan Bey, Asena'ya bir bardak su verdi. Asena bardağı alarak yudumlayarak içti.

Gökhan Bey: " Daha sonra.." dedi.

Asena: "Böylesi korkunç olayla karşılaşınca kâbus oldu benim ilk yolculuğum," dedi ve sonra çantasından kâğıt mendil çıkartıp gözyaşını sildi.

Asena: " Cep telefonumu aradım bulamadım. Meğerse telefonumu düşürmüşüm. Telsizi de yanıma almamıştım. Aramaya başladım. Yıkık bir apartmanın yanındaydım ve bir türlü bulamıyordum. Havan topunun namlusunu bize yönelttiler. "Orada biri var! Ateş açmayın! "Onu buraya getirin!" dediler. Zeynep ile Zehra yanıma koştular. Benim kollarımdan tutup olay

yerinden hızla koşmaya başladık. Tam 1 dakika sonra ayrıldığımız yer büyük bir patlamayla yerle bir oldu."

Zehra: "Oradan uzaklaşırken bir yandan da Koordinatları Eray'a gönderdim. -Acil bizi al! Tehlikedeyiz!- Mesajım üzerine Eray bizi ışınlayarak oradan aldı.

Gökhan gülümseyerek: "Şimdi belki alçaklar sizi arıyorlar, Bulamayınca da çıldıracaklar."dedi.

Asena: "Hepsi bu kadar hocam! Çekimler de orada. Bakabilirsiniz."

Hocam gelecekte büyük bir tehlike bizi bekliyor? Bu bir algı yanılgısı mı? Bir rüya mı gördüm! Yoksa bu bir kâbus muydu? Bana söyleyin lütfen. Benim annem, babam ve kardeşlerim ölecekler mi? Yani onların ömrü 3 yıl sonra bitecek mi?" diyerek hıçkırıklara boğularak ağlıyordu.

"Yani 3 yıl sonra Türkiye diye bir devlet olmayacak mı? Biz dünya haritasından silinecek miyiz? Bana bir şey söyleyin! Bana bu yaşadıklarımın bir hayal olduğunu, bir rüya olduğunu, bir algı yanılması olduğunu söyleyin."

Ayhan Bey: "İsterseniz bir daha gidelim. Ama hazırlıklı! Duruma bakalım, olanlar nedir? Bir bakalım, olayın aslını öğrenelim. Farklı yere gitmiş olmayasınız?"

Ayhan Bey, Eray'a: "Eray! Sen kızları yanlışlıkla Suriye'ye veya Yemen gibi yerlere göndermiş olmayasın!" dedi.

Bu arada Gökhan da büyük bir şaşkınlık içinde sessizce dinlemekteydi.
Gökhan Eray'dan; Zeynep ile Asena'nın gönderildiği zamanın planını istedi. Eray, planı getirdiğinde, koordinatlar, zamanın titreşim ve dalga boyları tekrardan iyice incelendiğinde bir yanlışlık olmadığını 3 yıl sonraki İstanbul'a dikey uçuş yapıldığı doğrulandı.

Bu nedenle herkes şoktaydı. "Bu felaket ne olabilirdi ki! Bunun sebebi acaba ne olabilirdi?" diye düşünmeye başladılar. Böylesi bir felaketi önlemenin bir yolu var mıydı, diyerek fikir yürütmeye başladılar.

Ayhan öğretmen ile Gökhan; Asena ile Zeynep'in orada yapılan çekimlerini tekrar tekrar en ayrıntısına kadar izlediler.

Bu arada Zeynep ve Asena hala ağlamaktaydılar. Asena sonra Ayhan öğretmene dönerek ağlamaklı bir ses tonuyla; "Hocam ben bugün uyuyamam! Ben o alçaklardan intikam almadan uyuyamam. Eğer bu yaşadıklarımız gerçekse ve zamanda dikey uçuş yolculuğu yapılabiliyorsa onları gidip durduralım. Kesinlikle onların yok edilmesi gerekir. Yoksa biz niye eğitim aldık ki!" dedi.
Bir anda ortalık sessizliğe büründü.

Ayhan, kendi içinde alçak sesle; "Acaba Türkiye savaşa mı girmiş? diye düşünür.
-"Pekî ordumuz nerede kaldı?"
"Yabancı askerler elini kolunu sallayarak rahat bir şekilde öldürme ve katliam yapabiliyorsa koca Türk ordusu nereye kaybolmuş olabilir," diyerek yapılan çekimler üzerinde tartışma yaptılar.

Ayhan Hoca aynı soruyu bu defa sesli olarak orada bulunanlara da sorar.

Asena, ağlamaklı bir ses tonuyla; "Bilmiyorum hocam hiç bir şeyi teşhis edemedim. İç savaş mı desem, ne desem bilmiyorum. Hocam hani siz bir ara demiştiniz ya, bir gün savaş olursa düşmanın merhametine sığınmayın, onlarda merhamet yoktur. Hocam, vahşi bir canavar gibi her tarafı yakıp yıkıp yok ediyorlardı. Şimdi ben Afganlıların, Suriyelilerin, Irak ve Yemen halkının neler yaşadığını anladım. Evet ben buna şahit oldum. Filistinlilerin neler yaşadığını!... Hem de bu gözlerimle tanık oldum. Bir gurup askerler vardı onlar iyi. Ordunun kendi

askerleriydi. Bunlar aile ortamında yetişmiş insancıl askerlerdi. Ama paralı askerler var ya, tam bir ölüm makinesi. Tam bir psikopat! Sinek gibi insanları ezip geçiyorlardı. Sokaklar tanklarla doluydu. Hareket halindeki her şeye ateş açıyorlardı. Hareket eden her şeye ateş etme emri verilmişti. Yıkmaktan öldürmekten adeta zevk alıyorlardı. Bir insanın bu kadar vahşileşeceğini hiç sanmazdım. Allah böylesi zihniyeti taşıyanlara lanet etsin!"

Ayhan Bey, Eray'a yönelerek: "Operasyon alarm çağrısını yapın. İlk operasyonumuzu yapalım. Sen Eray, gideceğimiz savaş uçaklarını İstanbul'un dışında boş bir araziye ne bulursan indir. Sonra bizi oraya gönder," dedi.

Eray: Hocam bizim elimizde savaş uçağı mı var. Silahımız yok. Hocam ben nasıl savaş jetleri, uçaklar, silahlar ayarlayabilirim ki?

Ayhan Bey: Biraz kafayı çalıştır Eray. Bu operasyon için tüm ihtiyaç duyduğumuz her şeyi ışınla. ABD'den, Almanya'dan, Rusya'dan, Çin'den, geçmişten, gelecekten ışınla. Nereden bulsanız gidip alıp gelin. Onların askeri okullarındaki her şeyin yerleri ve koordinatları masanın yanındaki dolaptadır. Belgenin ismi "Askeri Strateji ve Savaş Malzemeleri"dir. Şimdi bizi, bir daha askeri malzeme üretmek için fabrika yaptırmaya yöneltmeyin. İhtiyaç duyduğun tüm bilgiler o dosyadadır. Hatta daha gelecek zamana giderek en etkili silah ve uçakları bulun ve getirin," dedi.

Eray: "Tamam hocam ben bunu düşünememiştim," dedi.

Eray hemen, önünde duran listede isimleri yazılı böylesi operasyonlarda görevlendirilecek pilotlara ulaşır. Kısa sürede savaş jetleri İstanbul'un dışında Çatalca'daki bir boş araziye iniş yaparlar. Savaş için Türk Askeri forması giyinilerek savaş jetlerine binilir.

Gökhan Bey; eline telsizi alarak: "Eray bizi kızları gönderdiğiniz zaman ve mekana ışınla," der. "Ama düşmanların ortasına değil. Düşmanın fark edemeyeceği bir yere ışınla."

Eray yaklaşık 5 dakika sonra 6'dan geri sayımı başlatır.

-6,-5,-4,-3,-2 ve "1" dediğinde komut düğmesine bastı.

Belirlenen koordinatlara başarılı bir dikey uçuşu yapıldı. Yüksek uçuşla tüm düşmanın askeri karargahları tespit edilerek krokileri çizildi.

Ardından Gökhan Bey'in emri ile Savaş Helikopterleri ve Askeri Uçaklarla düşman hedeflerine ateş açıldı. İstanbul'da karargâh kurmuş tüm düşman birlikleri yok edilir. Düşman tankları da imha edilir. Düşman askerleri o tarafa bu tarafa kaçışmaktadır. Bunlar da kim diye düşman generali şaşkına döner. Pantegon'a saldırıya uğradıklarını, büyük kayıp verdikleri haberleri düşer. Düşmanın komşu ülkedeki tüm üstleri imha edilir. Düşman generali Telefon konuşma anında; "BASKIN YEDİK!.. BASKINA UĞRADIK!... SAYIN BAKANIM!...YARDIM EDİN!..BASKIN!" sözlerini tekrarlarken bir bomba isabet eder ve oracıkta yok edilir. Sonra diğer düşman birliklerinin de karargâhları yok edilir.

Ayhan Bey; Asena, Zeynep ve Zehra'ya yönelerek, elindeki telsizle kızlara;"Nerede o katiller," diye sorar.

Asena elindeki telsizle: "Benim sağ çaprazımdaki karakoldalar, orada yığınak yapmışlar!" diye söyler.

Daha sonra güvenli iniş yaparlar. Öncesinde düşman karargahlarını uzaktan bir süre gözetlemeye başlarlar.

Koca şehir enkaz yığını haline gelmiş. Ayhan Bey oldukça şaşkındı ve yanındakilere: "Yahu bu İstanbul'u Suriye'den daha kötü durumuna düşürmüşler. Aman Allah'ım burada neler olmuş! Şam bile bu kadar tahrip edilmemişti. Buldukları tüm teröristleri ABD ordusuna almışlar. İşit, El-Kaide, Taliban!

Yamyamların hepsi burada. Anlaşılan o ki ABD kendi en seçkin vurucu timleri ile leş kargaları gibi başımıza üşüşmüşler."

Asena: "O tarafa bakın! Düşman bizi fark etti! Bunlar evet bunlar! Dikkat edin komutanım! Bakın bunlar Türk değil. Hepsi düşman. Özel paralı askerlerin bulunduğu askeri karargâh işte burası. Bir de Türk askerlerinin kıyafetini giyinmişler. Anlaşılan o ki teröristlikleri Türk Askeri adına yapıyorlar. Vay alçaklar vay!

Ayhan: "Kim bilir bu kıyafetle Kürt ve Alevi köylerini yakıp yıkmışlar, birbirleriyle iç savaş çıkarmak için. Kurtuluş Savaşı'nda da Şeyh Sait ve adamlarını bu şekilde isyan ettirmişlerdi. Bunlar öldürmek için yetiştirilmişlerdir. Adeta ölüm makinesi! İnsan postuna girmiş iki ayaklı vahşi canavarlar."

Zeynep: "Tamamen katliam için eğitilmişlerdir. Çok acımasızlardır. Hiç acıma duyguları yoktur."

Ayhan: "Bu İngiliz ve Fransızların şeytani savaş strateji planlarıdır. Tarihte ise Roma imparatoru bu yöntemi uygulamaktaydı."

Gökhan, yanlarında getirdikleri özel harekât timlerine**;** **"**İçindekilerle birlikte binanın tümünü yok edin!" emrini verdi. Böylece bu karakol içindekilerle birlikte yok edildi. O anda Gökhan'ın maharetleri ortaya çıktı. Düşmana karşı acımasız vahşi bir kaplan gibiydi. Yırtıcı bir kartal gibi emrindeki jetler ortalığı cehenneme çevirmişti. Düşmana ait tüm karakol ve karargâhlar birer birer yok ediliyordu. Düşman cesetleri havada uçuşuyordu.

Ayhan, Gökhan'a: "Anlaşılan Türkiye'nin müttefikk dostları, ihanet içinde! " dedi.

Gökhan: " Operasyon tamam!" sözünü anons eder.

Ayhan: "O zaman şimdi geri dönüyoruz. Operasyon başarılı bir şekilde tamamlandı. Arkadaşlar hepinizi tebrik ederim."

Ayhan, Eray ile bağlantı kurarak: "Eray; şimdi bizi geri alabilirsin," der.

Eray: "Tamam anlaşılmıştır!" cevabını verir.

Tüm ekip tek bir kayıp vermeden birlikte geri döndüler. Ayhan, çalışma ekibindekiler ile Gökhan'a; bugün evlerinize gidip dinlenebilirsiniz. Yarın da bu olayı çözün, der. Sonra Neden 3 yıl sonraki Türkiye'de böylesi bir vakanın yaşandığını öğrenmelerini ister. Neden yurdumuz aniden işgal altında kalmış olabilir? Bunun raporunun hazırlamalarını ister.

Asena ve Zeynep eve giderler, ikisi de çok üzgünlerdir. Her ikisi de anne ve babasına sarılırlar. Sizi çok özledim, derler. Onlar durumu anlayamazlar. Her hangi bir şey de anlatmazlar. Neden üzgün olduklarını sorduklarında hiç sizi çok özlemiştik, derler.

****

Bir gün sonra:

Herkes önceden kararlaştırıldığı gibi sabah saat 06:00'da araştırma merkezine geldiler. Yapılan çekimleri birlikte izlediler. Marmara bölgesinde her yer yıkılmıştı. Ama bir şey anlayamazlar. Kızlar tekrar gitmek isterler ama bu defa Eray onları göndermez. Gökhan öğretmenin yanında getirdiği iki pilotu araştırmak üzere gönderirler. Bunlar 2016 yılına giderler. Bu dönemde yani 2016 yılının 16 Temmuz gece yarısı saat 03:00 sıralarında Türkiye'de bir askeri darbe olduğunu, darbecilerin darbe sonrası asayişi sağlayamadıkları, bu gelişmeler; iç savaşa yol açacak eylemlere neden olduğu, bu nedenle Türkiye'de iç savaş çıktığı görülür. Dış devletlerin müdahale ederek işi içinden daha da çıkılmaz hale soktuklarını tespit ederler. 90 bin üst düzey devlet yöneticisi, kaymakam, vali, emniyet görevli, subay, aydın ve yazarlardan oluşan lider, düşünür ve yöneticileri çeşitli suikastlar ve uzaktan dürbünlü silahlarla öldürüldüğü, bu nedenle milletin lidersiz bırakıldığı rapor halinde sunulur. Ayrıca Türk askeri üniformasını giyinmiş İngiliz, Fransız ve ABD askerleri tarafından doğuda Kürtleri büyük katliam yaparak iç savaşa zemin hazırladıklarını rapor etmişler.

Ayhan ve Gökhan, sabah saat 08:30'da geldiğinde bu raporun masasının üzerinde hazır olduğunu görünce, en ince ayrıntısına kadar okudular.

Ayhan Bey, raporu okuyup bitirdiğinde yüzünü kırıştırdı ve dudaklarını büzerek: "Vay alçaklar vay! Demek ki bu hainler nihayetinde darbeyi yapabilmişler. Bunu sizin burnunuzdan fitil fitil getirteceğiz inşallah. Alçak herifler! Bu yaptığınız sizin yanınıza kâr mı kalacak!" dedi.

Sonra yumruklarını sıkarak hafiften masaya vurdu.

Acil toplanma sireni çaldığında hemen herkes kısa sürede araştırma merkezine geldi.

Ayhan Bey, her zamanki gibi "Bismillahirrahmanirrahim" diyerek konuşmasına başladı; "Bu günü bize bağışlayan, yoktan yaratan, bollukları başımıza yağdıran, geniş ve dar gününün, kıyamet gününün Rabbi olan Allah'a sığınır, hata yapmaktan, kul hakkı yemekten de ona sığınırım. Bizi yoktan yaratan yüce Allah'a ne kadar şükretsek azdır. Onun şanlı peygamberine ve peygamberinin en sevdiklerine selam olsun. Arkadaşlar hepiniz hoş geldiniz."

Toplantıda bulunanlar hep birlikte; "Hoş bulduk" dediler.

Acil siren sesinden de anlaşıldığı gibi toplantımızın konusu çok mühimdir. Kızların çekim yaptığı video ve fotoğrafları detaylı bir şekilde inceledik. Anlaşılan o ki; Türkiye çok yakın bir gelecekte büyük bir felaketle karşı karşıya gelecek. Yani büyük bir felaketin eşiğindeyiz. Bu da demek oluyor ki Türkiye keskin bir bıçak sırtında! Buna bir bakıma III. Dünya Savaşı da diyebiliriz. Bunu önlemek ve şimdiden bazı tedbirler almamız gerekir. Böylesi büyük dünya savaşını önleyemezsek bile en azından bu tehlikenin afaki etkisini ne kadar hafifletebilsek o kadar ülkemiz ve dünya açısında iyi olacaktır. Böylesi büyük bir dünya savaşının olumsuz etkilerini azaltarak milletimiz ve İslam ümmetinin lehine çevirmeliyiz. Tutulan raporda Anadolu'da yaşayan halkın yok edilme tehlikesi ile karşı karşıya olduğu belirtilmiştir.

Anlaşılan o ki onlar ilk etapta İran hududuna kadar biz Müslümanları yok etme planlarını aktif hale getirmek üzere hazırlıklarına başlamışlar. Bu da dünya savaşını tetiklemiş.

Ama şimdilik bu tehlikenin boyutları ve etki alanları hakkında yeterli derecede bilgi sahibi değiliz. Savaşın en şiddetli sürdüğü yer ise Türkiye.

Arkadaşlar bir yerde bir sorun varsa, önce o sorunun ana kaynağını bulmak sonra sorunun beslenme kanallarını tespit etmek gerekir. Ardından çözüm yolları ve nasıl çözüme kavuşturulur onun yolları aranmalıdır. Yanlış teşhis ve yanlış

yönlendirme sorunu çözmekten daha ziyade sorunu körükleyerek alevlendirir. Sorunları yaratan ana merkez zaman zaman kendisini kamufle edebilir. Şimdi Türkiye'de bir sorun var ve bu sorunun ana kaynağının asıl merkezi teşhis edilebilmiş değil. Demek oluyor ki şimdi biz, fırtına öncesi sessizliği yaşamaktayız. Türkiye gelecekte zayıflatma, bölünme, yıkılma ve yok edilme tehlikesi ile karşı karşıyadır. Bu sorunun kökü çok derinlerde aranmalıdır.

Eğer karşılaştığımız sorun:

-yumuşatma

-sızma,

-yerleşme

-değiştirme ve kökleşme şeklindeyse bu çok büyük bir tehlikedir. Karşı karşıya olduğumuz bu tehlikenin kökü derinlerde olduğu için gövdesi kalın, dalları kısa, meyvesi ise zehirlidir. Ama insanlar bunu ilk bakışta anlayamazlar. Bu ağacın meyvesini cazip, çekici ve tatlı sanırlar ama yediklerinde önce sarhoş olur sonra zehirlenirler. İşin en tuhaf yanı ise insanlar zehirlendiklerinin farkına bile varamıyor olmasıdır. Bu tür sorunları ancak liyakat ve basiretli yöneticiler anlayabilir ve çözümü de yine onlar yapabilir.

Bu durumun bir başka tuhaf yanı ise liyakat ve basiret sahibi onların bu tehlikeli gidişi anlattıklarında, halkın onlara karşı göstereceği tepkidi çok önemli. Genellikle bu tür sorunlarda halkı inandırmak çok zor oluyor. Hatta çoğu zaman mümkün bile olmuyor. Tarihte yok olan kavimlerin temel sebebi hep böyledir.

Çünkü bunlar o kadar kökleşmiş ve millettin milli ve manevi değerleri ile renklenmişler ki… Bu nedenle işimiz çok zor.

Çünkü bu tür sorunlar halk, devlet ve yabancı kanalından beslenmektedir. Bu sorunların binlerce kılcal damarları var. Birisini kapatsan diğer kanaldan sızarlar. Bu ikiyüzlü münafıklarla mücadele ettiğini anladıklarında iftira, tehdit, sahte delil ve şantaj gibi yollara başvurabiliyorlar.

Yine şunu belirtmek isterim; bu tür sorunların ana kaynağını ve merkezini tam doğru olarak teşhis etmek gerekir. Sızma, gevşetme, yerleşme, kök salma ve değiştirme şeklinde devletin tüm siyasi ve resmi teşkilatların içine yerleşmişler. Gel de pirincin taşını ayıkla.

Sorunların ana kaynağı teşhis edildiğinde anında harekete geçmek de doğru değildir. Ani çözümler kaş yapayım derken göz çıkarır. Çünkü bu tür sorunlar bir ahtapot ayağı gibi sarmal dolaştır. Seni sarmalayarak ağına düşürmek için her türlü iffetsiz iftiralardan, sahte delillerden ihanete kadar her türlü çorabı başına örebilirler. Tarihte de bu gibi fitnesel olayların farklı versiyonları olmuştur. Eski Mısırda bile bu tür hadiseler yaşanmıştır.

Şunu da unutmayalım günümüzdeki şeytan o dönemde de vardı. Devlet yönetiminde, siyasette, toplumsal yaşmada, özel hayatta yanlışlık yapıldığında şeytan ısırıyor. Biz insanlar hak yolundan ve adaletten sapmadığımız sürece güven içindeyiz ve şeytan doğru yolda olduğumuzda uzaktan sadece havlamakla yetinir. Ne zaman ki hak yoldan ayrılarak, adaletten sapma gösterilse o zaman şeytan ikinci hamlesini gerçekleştirerek yaklaşarak ısırır.

Mesela bir örnek de Osmanlılardan verecek olursak; Yeniçeri isyanları ile Osmanlı imparatorluğunu boğmaya çalışmışlardı. Daha sonra da tekke ve zaviyelerin içine sızarak çeşitli isyanlarla Osmanlının toplum yapısını çökerttiler.

Arkadaşlar bu tür sorunları yaratanlar; milletin, toplumun, kabilelerin kendi rengine bürünerek hareket ettikleri için bu onları cazip kılmıştır. Devletten beslenmeleri onları rahat ve güven içinde hareket etmelerini, dış güçlerden beslenmeleri ise onların gücüne güç katar. Bu da onları kısa sürede yenilmesi güç koca bir deve çevirir. Önlerine çıkanı ezip geçerler. Halkın kendi kültürel değerleri, inançları, yaşam biçimlerine önem

verirler. Halkın saf ve temiz, duygu ve inanç değerlerini kullanırlar. Böyle yaptıklarından dolayı hem halk, hem de mevcut devlet yönetici tarafından destek alırlar. Bu tür sorunlarla baş etmek çok zordur. Yani bu da demek oluyor ki başımız büyük bir belada.

Eğer böylesi tehlikeli ve bir o kadar da korkunç gelişmeler karşısında hemen harekete geçmezsek gelecek nesiller yüzyıllarca ağıt yakarak gözyaşı dökecek. Dökülen her gözyaşıyla bu acı hatıraların izi silinmeye çalışılacak.

İşte arkadaşlar böylesi bir felaket karşısında ya pes edip bekle gör konumuna gireceğiz, başımıza gelenlere "kader" diyerek katlanacağız! Ya da mücadelemizi sadece ülkemizde değil tüm dünyada sürdüreceğiz. Ne dersiniz bu **makûs gelecekle** mücadeleye var mısınız?" diye sorduğunda, hep birden güçlü bir ses tonuyla; "Evet!" cevabını verdiler.

Ama herkes hala şaşkındı. Kendi aralarında: "Biz nelerle karşı karşıyayız meğerse dediler. Vay be… Biz şimdiye kadar derin bir uykudaymışız.

Ayhan öğretmen kendi çayını doldurup yudumlayarak boğazındaki kuruluğu gidermeye çalıştı.

Gökhan Bey: "O zaman yeni görevinizde başarılar. Dua edin. Dua etmeyi unutmayın, duanın gücüne inanın. Unutmayın Allah'ın yardımı olmazsa böylesi bir sorunun altından kalkmamız çok zor," diyerek sözünü bitirdi.

Ardından araştırma merkezinin mescidine giderek namaz kıldılar. Namazı Gökhan kıldırdı. Orada bulunan herkes birlikte: "Allah'ım Mazlumları, zayıfları koru. Kimsesizleri sahibi ol.

"Allah'ım; Ümmeti İslam'a yönelen tüm iç ve dış tehditleri kahrı perişan et! İslam-ın bayrağını dalgalandıran tüm Müslüman ülkelerini koru. Düşmanla mücadelemizde bize yardımcı ol!

"Amin." sesi yükseldi bütün ağızlardan.

Ortalığı bir süre sessizlik kapladı. Herkes başını aşağı eğdi derin düşüncelere daldılar. O anda yine Ayhan, bu sessizliği bozdu: "Şimdi tekrar geleceğe dikey uçuş gerçekleştireceksiniz. Soruna neden olan ana tümörü bulmanız için. Daha sonra geçmişe giderek sorunu besleyen ana kaynak veya yan kılcal kanalları teşhis edip kurutmak olacaktır.

Gökhan araya girerek: "Hadi şimdi yeni görevinizde başarılar. Bize güzel haberlerle dönebileceğiniz ümidi içindeyim. Ama en azından sorunun ana tümörünü bulmanızı istiyoruz. Eğer bunu başarabilirseniz, bu defa tekrar geçmiş zamana giderek sorunu çözmeye çalışacaksınız.

Ayhan Bey: "Ey barış savaşçıları! Hepinize başarılar dilerim! İnşallah Allah sizi başarılı kılsın."
Kurul üyeleri hep birlikte; "amin," dediler.

***

10. BÖLÜM:

DİKEY UÇUŞ-GELCEĞE YOLCULUK: BÜYÜK DÜNYA SAVAŞI

Çocukların hemen hepsi 2023 yılından sonraki zamanlara yani geleceğe birer yıl arayla dağılırlar. Orada çalışmalarını tamamlayıncaya kadar kalacaklar ve sonra geri gelerek ne olup bittiği hakkında bilgi vereceklerdi. Sonrasında geçmişe gideceklerdi. Geçmiş tarihin derinliklerinde de araştırma, çekim ve inceleme yaptılar. Sonra hemen hepsi geri döndü. Ama içlerinden Zehra, Zeynep ve Asena geri dönmemişlerdi. Ayhan hoca merak edip duruyordu. Bunlar nereye gitmiş olabilirler, diye düşünmekteydi ki tam da o anda telefon geldi.

"Merkezden bizi duyan var mı? Beni duyuyor musunuz?" anonsu tekrarlayan kızlar:
"Ayhan Hocam, Gökhan Hocam ve Eray Başkanım beni duyuyor musunuz?
Bağlantılar galiba koptu,"dediler.

Eray: "Şimdi ben tekrardan deneyeyim," dedi ve arama tuşuyla kızları tekrar aradı. "Evet bağlantı sağlandı. Evet Zeynep sizi dinliyorum. Şu an durumunuz ne?
"Biz şu an tam da Üçüncü Büyük Dünya Savaşı'nın içinde bulunuyoruz.
Ortam çok kötü! Olaylar çok kötü gelişme göstermekte!"
Tüm dünya yasta. Bazı ülkeler dünya haritasından silindi."
Eray: "Durumun vahameti ne düzeyde? Biraz bize içinde bulunduğunuz savaş hakkında gözlemlerinizi aktarabilir misiniz?"

"Nükleer bombalar kullanılmış, çoğu yerde kadın, kız, yaşlı, genç ve diğer tüm canlılar yok olmuş. Milyonlarca insan öldü. Dünya ceset kaynıyor. Ceset! Bununla ilgili ben size görüntü

gönderiyorum," dedi ve bir süre sonra görüntüler bilgisayara yüklenmeye başlandı.

Eray: "Olaylar nasıl başladı," diye sordu:
"Neden insanlar böyle büyük bir savaşa başladı?" dediklerinde cevap alamadılar. Bağlantı kesilmişti.

Ayhan ile Gökhan hemen görüntüleri merkezdeki büyük ekrana yönlendi. Durum gerçekten içler acısı! Nükleer bombalar patlıyor, katliamlar yapılıyor. Füze rampaları, askeri cemseler, tanklar, savaş uçakları her tarafa ölüm yağdırıyordu adeta.
Sonra Asena ile bağlantı kuruldu. Beni duyan var mı?
Gökhan:
"Ben Gökhan, evet Asena duyuyoruz, dinlemedeyiz."
"Dünyadaki bazı karanlık güçler insanları özgürlükten köleliğe sürüklemek için bunları yaptılar. Önce Orta Doğu'yu hizaya getirmek istediler. Afganistan, Irak, Suriye derken Türkiye'yi de savaş alanına çevirmiş durumda.
Bunlar dünya üzerindeki, ekonomik, siyasi ve askeri gücü elde etmek için yaptılar.
-Su
-Enerji kaynakları
-Sebze ve meyve gibi gıda ürünlerinin tohumlarını kontrollerine almak istediler. Gıda ve yiyecek cinsinden ihtiyaç duyulan tüketim malzemelerini ele geçirmek için halkın elindeki tohumları kısırlaştırdılar.
Tohumları bir altın fiyatına satmaya başladılar.

Bu nedenle çiftçileri ancak karın tokluğuna çalıştırdılar; çiftçilerin kendi tarlalarında köle durumuna düştüklerini görmekteyiz. Bunun için taşeron şirketler kurdurarak köle durumuna düşen köylüleri işçi olarak çalıştırıyorlar. Köylüler kendi köy ve tarlalarında adeta köle konumuna düşmüş. Devlet yöneticilerinin üzerinde uyguladıkları baskı ile büyük firma ve şirketler tarafından akarsular ve nehirler kiraya verildi. Büyük firmalar nehir ve akarsulardaki suları parayla köylüye yani çiftçilere

satmaları büyük huzursuzlukların doğmasına neden oldu. Tohumlar da yüksek fiyatlarla satışa sunulur. Bu durumdan üretici de tüketici de memnun kalmıyor. Hal böyle olunca köylülerin topraklarını terk etmesi büyük göç dalgalarına neden oldu. Köylerinde kalan çiftçiler karın tokluğuna çalıştırılıyor. Şehirlerde büyük yığılmalar oldu. Bu gelişmeler büyük isyanları doğurmuş.

Tarihte Osmanlılar döneminde buna benzer hadiseler vuku bulmuştu. Osmanlılarda zannedersem 17.yüzyılın ilk yarısında buna benzer Büyük Kaçgun hadisesi yaşanmıştı. Osmanlı köylüleri, iktisadi baskılara ve artan vergi yüküne daha fazla dayanamayarak, yasal olmamasına rağmen köylerini terk etmişlerdi.

Ayrıca bu gelişmeler bize aynen Ortaçağ Avrupa'sındaki feodal sistemi hatırlatıyor.

Ortaçağ Avrupa'sında halk, can güvenlikleri karşılığında senyörlere sığınırdı. Senyörlerin himayesindeki vassallar bu köylüleri bir köle gibi topraklarında çalıştırırdı Bunlar iki öğün yemek karşılığında himayelerine girdikleri dük, baron veya senyörlerin işlerini gün boyunca yaparlardı. Şimdi de dünya aynı şartlara dönmüş durumda. Bu sisteme direnen halklar ile sistemi savunan ulusal güçlerin askerleri arasında savaş var.

Bu nedenle III. Dünya savaşı I ve II. Dünya Savaşı'ndan farklı boyuttadır.

Ortadoğu'da kaos, karışıklık ve savaş yaratarak halkı göç etmeye mecbur bırakıyorlar. I. Dünya Savaşı'nın çıkış sebebi yönetimi devşirme kökenlilerin elinde olan Osmanlıların kendi topraklarını savunamayacak hale gelmesi ve Osmanlı topraklarının paylaşımında anlaşmazlığa düşülmüştü. Bu da sömürgeci devletlerin arasında savaşa neden oldu. I. Dünya Savaşı hem sömürgeci kapitalist devletler birbirleriyle savaşırken hem de Türklerin çekilmek zorunda kaldığı toprakları ele geçirmek içindi. II. Dünya Savaşı I. Dünya Savaşı'nın devamı niteliğindeydi. Çünkü çıkan İspanyol gribi ve sıtma nedeniyle 50

milyonun üzerinde can kaybı yaşanmıştı. Bu nedenle takviye kuvveti sağlayamadılar. Böylece I. Dünya Savaşı son buldu. Savaş'a giren devletler istedikleri sonucu elde edememişlerdi.

İngiltere ve Fransa gibi devletler adil davranmayıp vaat ettikleri sözlerinde ve yaptıkları anlaşmalara bağlı kalmayarak kendi çıkarları doğrultusunda politikalar uyguladılar. Bu da demek oluyor ki İngiltere ve Fransa zaman kazanmak için I. Dünya Savaşı'nı durmak zorunda kalmışlardı. Bu yüzden II. Dünya Savaşı I. Dünya Savaşı'nın devamı niteliğindedir.

Ama III. Dünya Savaşı öyle görünmüyor. Tüm ülkeler hem kendi içindeki halkla hem de karşısındaki düşman blokla savaşmaktadır. Yani özgürlüğü savunan halklarla, feodalite sistemini savunan paralı askerler arasında şiddetli savaşlar sürmektedir.

Avrupa'da da savaş tüm şiddetiyle sürmektedir. Avrupa'da sosyalistler ile savaş yanlısı ırkçı faşistler arasında büyük iç savaşlar yaşanıyor. Avrupa'da önce Fransa'da çıktı daha sonra diğer ülkelere yayıldı. Almanya kendisini iç savaşın dışında tutmağa çalıştığını görmekteyiz. Bunda da pek başarılı olmadığını görmekteyiz. Almanya içindeki Türklerin, Nazi baskı ve zulmü karşısında göçe zorladığını, bu göçler sonucunda Rusya sınırında milyonlarca Türk mülteci toplandığını biliyoruz."

Gökhan: "Neden Türk göçmenler Türkiye'ye değil de Rusya'ya gidiyorlar?" diyerek bir soru yönelttiğinde:

Asena: "Çünkü Türkiye güvenli bir ülke değil. Türkiye'de yaşayan halk da başka topraklara yönelmiş, başka yerlere kaçmanın peşinde. Türk insanı kendi topraklarında mülteci durumunda. İŞİT, PKK, Barzanı güçleri hepsi leşin başına toplanan kargalar gibi Türk halkını yok etmeye çalışıyor." Kimin dost kimin düşman olduğu belli değil."

"Peki Türk Ordusu nereye kayboldu?" diyerek bir soru daha sorar Gökhan.

"Hocam ABD FETÖ'cülerin eliyle, ülkemizde bir darbe girişiminde bulundu. Sonra kendilerine rakip üst düzey Genaral ve subaylarımızı çeşitli iftiralarla görevden uzaklaştırdılar. Bunu biraz daha ileri götürecek olursak, ordudan Atatürkçü general ve subaylar Ergenekon veya Balyozcu operasyonları adı ile atılmışlar. Daha sonra yönetimi ve kontrolü denetimlerine almışlar. Yani kendi ordumuzu iç savaşa sokmuşlar. Orduda ve emniyette tam olarak kontrolü eline alan FETÖ'cüler sonra bu kadar askeri beslemek dinimizde israftır diyerek FETÖ terör başının emriyle terhis ederek 50 bine indirmişler. Sevr Antlaşmasıyla yapamadıklarını FETÖ'nün eliyle yapmışlar. Üst düzey subayları terhis olduğunda yani ordudan atıldığında ya da görevi dolan askerlerin görevi bittiğinde de bunlar birer birer suikastlarla ortadan kaldırmışlar. Yani anlayacağın Türkiye'de her şey böyle gelişme göstermiş başlangıçta," diyerek sözlerini sonlandırdı.

Asena Biraz aradan sonra tekrar: "Hocam, şimdi ben size Türkiye'de Kars'ta yaşanan vakadan sadece birini anlatacağım. Türkiye'nin her yerinde böylesi vakaların yaşanmış olduğunu gördük. Yaşanan bu vakıaların halka duyurulmadığını da görmekteyiz. Hani Tarih'te Sarıkamış'ta donarak hayatını kaybeden 80,90 bin askerin öldüğü nasıl gizlenmeye çalışıldıysa aynı durumu burada da gözlemledik. Bu tür vakalar halk ve basından gizliyorlar.

Hocam, Kars'ta terhis edilen askerler sabah erken saatlerde otobüse binerek kışladan ayrılıyor. Fakat bir saat sonra o askerlerin tamamının kafası torbalar içinde yine kışlada bulunmuş. Kim yaptı? Ne için yaptılar? Bununla ilgili tek bilgi sahibi değiliz. Bu da demek oluyor ki ordu içinde büyük ihanetle karşı karşıyayız. Bunlar yani FETÖ'cüler hem kendilerine hem de bu millete yazık ettiler. Devlet yönetiminde olan FETÖ'cülere bu kadar hatayı neden yaptıkları sorulduğunda: "Nereden bilebilirdik ki bunların bizi kandıracaklarını, biz onların kalbinin içini mi görüyorduk?" diyerek ilginç cevap veriyorlar.

İşte bu yaşananlar liyakat ve basiretli olmamanın sonuçlarının bumerang etkisidir. Din ve devlet liyakatsiz birilerinin eline düşerse elbette bu tür olaylarla karşılaşacaktık. Bundan kaçınmak mümkün değildi. şimdi bu millet ileri görüşlü olmayan liyakatsiz yöneticilerin günahına ortak olmuş ve milletimizin başına bela yağıyor.

Onlara; siz desteklediniz, siz yardım ettiniz, siz onların askeri oldunuz, siz onların emrine girdiniz, siz bu memleketi sattınız diyerek kendilerini kınadığımızda "Biz nereden bilebilirdik diyorsunuz," diye sorduğumuzda, bu defa da kadere sığınıyorlar. "Ne yapalım kader, demek ki böyle olması gerekiyormuş, nasip değilmiş" diyerek kendilerini temize çıkarttıkları gibi sorunu önceki hükümetlerin yeteneksizliğine, kadere ve bazen de halkın cehaletine bağlıyorlar.

Doğrusu bunların yürüttükleri devlet siyaset ve politikasından kimse bir şey anlamış değil." diyerek sözünü bitirdi.

Zehra; kaldığı yerden konuşmaya başladı: "Şu an mülteci durumuna düşen Türkler Nazilerin saldırısına maruz kaldıklarını görmekteyiz. İngiltere'de halk kraliyet ailesine saldırdı. Ama Kraliyet yanlısı İngiliz halkı ile Kraliyet ordusu tarafından bu şimdilik durdurulsa da iç savaş şu an tüm şiddetiyle İngiltere'de devam ediyor. İngiltere, içindeki bu iç savaş hakkında dünyaya bilgi vermek istemiyor."

Bu konuşmalar sürerken Hatice 'de orada bulunanlar arasındaydı ve Hatice:

"Biraz da ABD'den bahsedebilir misiniz? ABD'nin şu anki durumu ne?"

ABD'de iç savaş çıkmış durumda. Zenciler ayaklanmış. Devletin bu savaşı bastırmakta yetersiz kaldığı söylenmektedir. ABD Rusları suçlamış. ABD'ye bir nükleer bomba atıldığından bahsedenler var. Gündemi net takip edemiyoruz. Elektrik yok, su yok halk perişan. Beyaz Sarayın yerinde şimdi yeller esiyor.

Nükleer Bombayı atan güçlerin kim olduğu şimdilik kesinlik kazınmış da değil. Bu haberin doğru ya da yanlış olduğunu da şimdi bilemiyoruz. Ama bizi ABD'den daha çok şu an yaşadığımız topraklar ilgilendiriyor. Bu hususta Kore ve Çin birbirini suçluyor. Acaba ABD ordusu nükleer bombaları kullanılmak üzere taşınırken bir kaza sonucu mu patladı. Yoksa Kore, Çin veya Japonya gibi ülkelerden biri mi ABD'ye nükleer bomba attı haberleri kesinlik kazanmamış. ABD ayrıca 3 farklı Volkanik dağın tehdidi altında bulunuyor. ABD'nin 5 farklı eyaletinde iç savaş yaşanmış. ABD'de marketler ve birçok işyerlerinin yağmalandığını, can güvenliğinin olmadığını, büyük kasırga ile de başının belada olduğunu görmekteyiz. İngiltere'de Dünya Savaşı öncesinde yayınlanan gazetelerde ABD'nin bölünebileceğini haber olmuştu. Şimdi ise ABD'nin en az 5 farlı eyalete ayrılacağını sonrasında bu eyaletlerin her birisinin devlet statüsü adı altında İngiltere'ye bağlamak için çalışmaların sürdüğü ile ilgili haberler var."

Asena söze başladı:

"III. Dünya Savaşı'nda;

-Siyasi gücü ellerinde tutanlar,

-Ayrıca yönetim ve askeri güç unsurlarını da ellerinde tutmak istediler.

Bu durum karşısında birçok ülkede insanlar özgürlükleri uğruna büyük isyanlar başlattı. Bu gelişmeler büyük savaşların çıkmasına neden oldu. Avrupalı devletler Rusya'nın önünü kesmek ve etkisini kırmak için Ukrayna ile Rusya'yı karşı karşıya getirdi. Ruslar şimdiye kadar Ukrayna ile savaş halindeydi. Ama Çin'in bu oyunu bozarak Rusya tarafında savaşa gireceğini ilan etmesi üzerine dengeler bozuldu. Yani şu an ateşkes ilan etmişler.

Güney Kore ile Kuzey Kore de kendi arasında ABD'ye karşı Rusya'nın da etkisi ile güçlü bir ittifak oluşturduğunu

görmekteyiz." Dedi. O anda konuşma kesilir. Biraz sonra bağlantı tekrar kurulur.

"Ortadoğu'da Durum ne?"

"Şu an savaşlar Ortadoğu'da çok şiddetli biçimde devam ediyor. Ayrıca iklimde büyük değişmeler yaşandı. Ortadoğu iklim bakımından bol yağmurlu geçiyor. Sahra çöllerinde göl ve nehir yatakları var.

"Şu anda hangi yıldasınız Asena?"

"2023 yılındayız hocam. 2016 yılından beri Türkiye iç savaşa girdi. Şimdilik benim diyeceklerim bu kadar, hoşça kalın, burada elektrik yok, şarj bitmek üzere. Karargâhımıza gidip şarj etmem gerekir. Tekrardan hoşça kalın" dedi ve bağlantı kesildi.

11. BÖLÜM:

Süper Güçlerin Askeri Tesis ve Karargâhlarının Yok Edilmesi:

Hemen herkes Ayhan ve Gökhan'ın başkanlığında merkezde toplanmışlardı. Ayhan Bey:
Evet arkadaşlar sizler görevlerinizi başarı ile yerine getirdiniz. Bundan sonra ne yapamalıyız onun çözüm yollarını aramak için sizi bura topladık.

"Evet gençler, böyle bir savaş gelecekte kaçınılmaz gibidir. Bu günün şartları insanları büyük dünya savaşına sürüklüyor. Biz bugünden başlayarak bu şartları yumuşatabilir ya da gelecekte böylesi savaşın çıkma tehlikesi karşısında halkı bilinçlendirir uyarırsak, tüm dünya devletlerini etkileyebilirsek savaşı belki önleyebiliriz. Bu savaşı nasıl durdurabiliriz veya etkisini en aza indirebiliriz? Bunun planını yapmamız gerekir. Öncesinde ivedilikle Türkiye'nin başına sorun açabilecek FETÖ belasını bertaraf etmeliyiz. Bunu başardığımızda sorunun yüzde ellisini halletmiş olacağız. Yani FETÖ belasını def edebilirsek Türkiye 3. Dünya Savaşı'na daha güçlü girecek. 3. Dünya Savaşı'nın çıkış tarihi daha sonraya ertelenecek. Böyle olunca da biz toparlanma sürecinde güçleneceğiz.

Şimdi tarihe dikey uçuş gerçekleştirerek tüm dünyanın süper güçlerinin askeri karargahlarındaki cephaneleri yok etmek gerekir.

Bunu tabi ki üç aşamada yapacağız.

1. Bilinçlendirme Ayaması: Şimdiden halkı ve devlet adamlarını bu savaş hakkında bilinçlendirmek lazım. ABD, Fransa, İngiltere, Kanada, Hollanda, İspanya gibi ülkelerde barış yanlısı olan hümanistlerle de irtibata geçilebilir. Onların da yardımı gerekebilir. Özellikler bu düşünce ve fikirde olan mühendis, bilim adamı üst düzey askeri ve siyasilerden destek almak lazım.

2. Süper güçlerin askeri karargâhlarının kroki ve yerleri tespiti ve yok edilmesi

Savaşın etkilerini azaltmak ülkelerin strateji plan ve proje krokisi, koordinat ve dalga boylarının doğru olarak tespit edilmesi gerekir.

3.Dünyayı ele geçirmek isteyen bu karanlık güçlerin emelleri ve planları hakkında dünya bilgilendirmmeli ve bunun propagandasının da ayrıca yapmak vazifemizdir.

Gökhan: "Zaten dünya bunu biliyor. Şu an dünya ülkelerinin üçüncü dünya savaşına doğru sürüklendiği belli. Sorunun kaynağı belli! Ama soruna nasıl çözüm bulunabilir onu kimse bilemiyor. Bu ahtapot tüm dünyayı pençesine almış gibi. Bu ahtapotun en etkili Türkiye ayağı ise FETÖ örgütüdür. Bu nedenle kimse bir şey yapamıyor," der.

Bu durum hakkında bir istişare toplantısı yapılır. Özellikle dünyayı tehdit edebilecek güce sahip ülkelerin askeri üslerinin ve cephaneliklerinin yerlerinin belirlenmesi ve buraların krokilerinin çıkarılması kararı alınır.

Ayhan: "Arkadaşlar İnsan yeryüzünün halifesidir. Allah Kur'an'da öyle söylüyor.

Bazı alçaklar insan sayısını kendilerince çok buluyor ve bu nedenle savaşlar çıkararak bu sayıyı azaltma kararı almışlar. Bu kadar çok insanı biz nasıl kontrol altına alabiliriz diyerek kendilerince bir şeyler yapmaya çalışıyorlar.

-Özgür yaşayan insanları köleleştirmek için planlar tezgahlamışlar.

-Bu nedenle dünya genelinde çıkması muhtemel savaşın durdurulması gerekir.

Yaratıcı insanları yaratırken onlara veya bize sormadı ki. Yaratan yarattığının rızkını vermekteyken, insanlar hala neden ekonomik kaygılarla bir birleriyle savaş yaptıklarını anlamış değilim. Bu durum anlaşılır gibi değildir.

İnsanların, canı ve malı kutsaldır. Milyonlarca insanın ölümüne neden olan veya olabilecek böyle bir savaşa durdurmanın bir yolu olmalı.

Bunun için ne yapabiliriz, biraz düşünmek gerekir," diyerek konuşmaktayken, Hatice ağlamaklı bir ses tonuyla Ayhan'ın konuşmasını keser: "Böyle bir vakıayı nasıl durdurmak gerekir acaba, durdurmak mümkün olsa da keşke onu yapabilsek" der.

Ayhan bu anda Zeynep ve Asena ile irtibata girerek konuşmaya başlar ve onlara: Hımm, Tamam! Durum anlaşılmıştır. Hayatınız tehlikeye düşebilir şimdi hemen ikiniz de eve dönün.

Zeynep, ağlamaklı bir ses tonuyla konuşmaya başlar; "Hocam hayır. Buradaki insanların yardıma ihtiyaçları var. Biz bunları burada yüz üstü bırakamayız. Buradaki insanlara yardım ediyoruz."

Ayhan: "O zaman biz, size iki tane daha savaş helikopteri gönderiyoruz. Siz onları alın.

Asena: "Hocam o zaman hayatımız tehlikeye düşebilir. Hemen bizi fark ederek saldırırlar."

Ayhan: "Biz de birlikte geliyoruz. Bekleyin. Düşmana ait bütün hareket halindeki cisimleri yok etmek üzere geliyoruz. Bekleyin!" der ve bağlantı kesilir.

Hatice ayağa kalkarak alkışlar ve sonra da**: "**İyi olur hocam," şerefle yapmaya hazırız.

Ayhan:"Acil alarm çağrı butonuna basar. Hemen herkes gelir. Ama Asena ile Zeynep gelmezler. Hocam ne yazık ki, bildiğiniz gibi biz gelemiyoruz. Burada acil yardıma muhtaç insanlar ve yaralılar var. Onlara yardım etmekteyiz," zaten siz bizim bura geliyorsunuz, mesajını gönderirler.

Ayhan Bey: "Arkadaşlar, geleceğe yolculuk yapıyoruz. Yardıma muhtaç insanlar var. Ama sivillere yapılacak gıda, yiyecek tıbbi malzeme yardımları değil. Ölüler için yapılan yardımların hiçbir kıymeti yok. O insanların ölüleri zaten ölmüştür. Yaşayanları da

ya öleceklerdir ya da özgürlüklerini kaybetmiş olduklarından dolayı ölüdürler. Bu nedenle o insanların hayatta kalanları da ölüdür. Özgürlüğünü kaybetmiş bir halk için toprağın altı toprağın üstünde yaşamaktan daha hayırlıdır. Yani gelecekteki çağın tüm insanları ölüdür. İnsanları emirleri altına alıp sömüren küresel dünyanın liderleri de ölüdür. Onlar da, hırslarının, kibirlerinin ve paranın esiridir. Hedefleri sadece para kazanmak ve gücü ele geçirmek olan zavallılar da ölüdür. Bu nedenle ölülerin yemeye ihtiyacı yok. Ölülerin yardıma ihtiyaçları yok. Kızılay'ın veya Kızılhaç'ın yardımına ihtiyacı yok. Böylesi bir dünyada yaşayan halkın silaha ihtiyacı var. Bizim tek yapmamız gereken halka musallat olan paralı askeri cuntacıları yok etmektir. Eğer böyle yaparsak onlar için güvenli bir ortam doğacaktır. İnsanlar bir süre sonra ayağa kalkıp kendi yaralarını saracaklar," diyerek, sözlerini sonlandırır.

Gökhan: "Bu nedenle askeri yardım göndermemiz gerekir," der.

Ayhan öğretmen ayağa kalkınca, herkes onunla birlikte ayağa kalkar.

Daha sonra Ayhan dudaklarını büzerek biraz içini çekti. Bir süreliğine ortalığı sessizlik kapladı. Dudaklarını hafiften aralayarak nefesini içine çekip düşünmekteyken Gökhan söze başladı:

"Arkadaşlar Zeynep ile Asena'nın bulunduğu zamana gidiyoruz. Dünya semasındaki hava, kara ve denizlerinde bulunan tüm ülkelerin süper güçlerine ait savaş uçaklarını, denizaltı savaş gemilerini, imha edin. Hareket halinde gördüğünüz tüm savaş cisimlerine ateş ederek yok edin," diyerek emrindeki barış kartallarına talimat verdi.

Ayhan söze başlayarak: "Ama bunu yapmadan önce son bir defa uyarın ve 5 dakika süre zaman tanıyın. Bulundukları yeri derhal terk etmek için verdiğiniz süre dolduğunda sizi dinlemeyenleri yok edin. Onlara ciddi olduğunuzu bildirmek için

birkaç hedefi yok edin. Pilotlar eğer havada aktif görevdeyseler, onlara da derhal uçaktan atlamaları için 3 dakika süre tanıyın. Üç dakika içinde yok edileceğini bildirin. Aksi durumda ateş açarak yok edin. Tüm bunları yaparken tek bir sivilin burnunu dahi kanatmayın. Unutmayın; insan yeryüzünün halifesidir. Her hangi bir masum insanın bir tek damla kanının haksız yere düşürdüğünüzü görürsem bunun hesabını sizden sorarım."

Bu defa **Gökhan**:"Sizi dinlemeyen veya oyalamaya çalışanlara hiç acımayın!"

Araştırma merkezinin odasında bulunan hemen herkes ani bir ses tonuyla; "**TAMAM, EMRİNİZ YERİNE GETİRİLECEKTİR,** dediler.

Bu defa 50 yıl sonraki yani gelecek döneminin savaş uçakları getirtilmişti. Çağdaş dünyanın mevcut süper güçleri bu savaş uçaklarına karşı koyacak güçte değillerdi.

Kendilerini beklemekte olan savaş uçaklarının yanına gittiklerinde Gökhan tarafından yetiştirilen ordunun özel operasyon timleri vardı. Hepsi hazır bir şekilde silahlanmış bekliyordu.

Gökhan'ı ve yanındakileri gördüklerinde hepsi selama durdular. Yaklaşık 39 barış timi hazır bekliyordu. Gökhan ile birlikte sayıları 40 kişiye ulaştı. Tamamı askeri üniforma giymişlerdi.

Gökhan, gür bir sesle, hiddetli ve heybetli olarak: **HADİ BARIŞ KARTALLARI!** Sizler bu gün için yetiştirildiniz. Asker! Göreviniz ne! Tekrarla!" dediğinde Gökhan'ın komutasında hazır bekleyen barış timlerinin hepsi gür bir sesle:

-Havada!

-Karada!

-Suda!

-Uzayda"

Hareket halindeki tüm askeri araçları yok etmek!

Biz bunun için emir aldık! Komutanım," dediler.

Öğle ki barış savaşçılarının gür sesleri dalga dalga gökyüzüne yayılmıştı. Dağlar ve ovalar onların heybetli haykırışı karşısında tir tir titremişti. Dağlar adeta yerlerinde beşik gibi sallanıyordu. Bu durum çok gurur verici bir tabloydu. Tüm dünyanın bu heybetli ve gurur verici sahnesini seyretmesini isterdim.

Gökhan tok bir ses tonuyla: "Hadi Barış Kartalları! Görevinizi başarıyla tamamlayarak alnızın akıyla döneceğinizden eminim," diyerek operasyonun başlama emrini verdi.

Yeni getirtilen uzay araçları ile III. Dünya savaşının yapıldığı yıla giderler. Verilen görevi aynen yaparlar. Tüm ülkelerin savaş gemilerini, savaş uçaklarını, askeri karargâhlarını, denizaltı savaş gemilerini yok etmek için oradadırlar.
İlk önce Silah başında askeri uzman olarak çalışan personellere İngilizce olarak; Derhal bulunduğunuz ortamı terk edin!
Derhal bulunduğunuz ortamı terk edin! mesajları düşer.
Daha sonra mevcut bina kontrol merkezindeki bilgisayar şifreler kırılarak komuta kontrolü ele geçirilir.

Ardından imha etmek üzere olunan askeri uçak, araç, bilgisayar binalarının alarm sirenleri çalmaya başlar.

Derhal bulunduğunuz ortamı terk edin!" uyarısı alındığında küresel dünyanın çalışanları, askerleri, subayları, generalleri büyük şaşkınlık içine girerler.

Aynı şekilde güvenlik kodlarının kayıtlı olduğu tüm yönetici bakanları ve yöneticileri de bilgilendirilir. Onlara da aynı uyarı mesajları gelir. Bu durum üzerine üst düzey bir komutan telefonla arayarak:"Sayın bakanım şu anda ne ile karşı karşıya olduğumuzu bilemiyoruz. Başımız büyük belada gibi" der. Sonra sözüne: "Büyük bir saldırı tehdidi altında bulunuyoruz. Bu, bir tür siber saldırı da olabilir. Uzaylıların saldırısı da olabilir. Henüz düşman güçlerini, tanımlayamadık. Saldırıların nereden ve nasıl yapılacağını kestiremiyoruz. Yalnız bu gelişmeler çok

ciddi ve tehlikeli!..." dediğinde bakan konuşmaya başlar: "Her ihtimale karşı sığınaklara gidin. Eğer ciddi ve yalan olursa emir üzerine tatbikat yaptık dersiniz"

Komutan: "Emredersiniz!"der. Sonra tüm çalışanlara ve görev başında olanlara anons geçilir:

-Tüm çalışan ekiplere!

-Tüm çalışan ekiplere!

Derhal bulunduğunuz ortamı hızlı bir şekilde terk ederek en yakın sığınağa gidiniz!

Derhal bulunduğunuz ortamı hızlı bir şekilde terk ederek en yakın sığınağa gidiniz!

Derhal bulunduğunuz ortamı hızlı bir şekilde terk ederek en yakın sığınağa gidiniz!

Anonslar tekrar tekrar yapılıp durmaktaydı. 3 dakika sonra tekrar anons başlar:

Güvenlik Uyarısı!

Güvenlik Uyarısı!

Güvenlik Uyarısı!

Derhal bulunduğunuz ortamdan 10 dakika içinde uzaklaşın!

Bulunduğunuz yer birazdan yok edilecektir!!

Bulunduğunuz yer birazdan yok edilecektir!!

Bulunduğunuz yer birazdan yok edilecektir!!

Dikkat! Dikkat! Kaynağı teşhis edilemeyen bir saldırı tehdidi ile karşı karşıyayız.

Siber saldırı veya uzaylıların saldırısı altındayız. Görünürde bir düşman yok!

Radarlara takılan bir düşman aracı veya cismi teşhis etmiş değiliz. Fakat tehlikeli bir saldırı altındayız.

Bu defa kırmızı alarm siren mesajı gönderilir. Yapılan uyarının ne kadar ciddi olduğunu göstermek içindi bu:

Derhal bulunduğunuz yeri terk edin! Birazdan bulunduğunuz yer cehenneme çevrilecek! Eğer Cehennem'e gitmeye hazır değilseniz bulunduğunuz yeri derhal terk edin!
Siz dünyayı Cehennem'e çevirmek istiyordunuz, oysa bunu size yaptırmayacağız.
- O an uyarı saldırıları başlar. Görebilecekleri uzaklıkta bulunan ana jet uçaklarının bazıları vurulur.
Bir ABD subayı emri altındaki subaylara: "Anlaşılan o ki; bunların bizimle işleri yok! Yoksa bizi uyarmazlardı. Bizi bu bina ve araçlarla birlikte yere gömerlerdi. Bunların bizim teknoloji dünyasının savaş uçaklarıyla sorunları var. Bu uzaylılar bizim savaş jetlerine saldırıyor. Bunlar bizi değil bu aletleri yok edecekler gibi." diyerek yanındaki subaylarla hem konuşuyor hem de hızla koşar adımlarla sığınaklara gidiyorlardı.

Yeniden anonslar başlar**:** Eğer ölmek istemiyorsanız şu an 5 dakikanız kaldı.
Karşıya bakın! Karşıya bakın!

Karşıya bakıldığında piste duran birkaç uçak aynı anda vurulur ve büyük bir patlamayla yanmaya başlar. Yanan uçakların etkisiyle yakındaki uçaklar da hasar alır bazıları da yanmaya başlar.

İkinci saldırı binaya daha yakın uçaklara oldu. Bu nedenle saldırı ciddiye alınır ve bağrışarak kaçışmalar başlar.
Bakandan bir telefon gelir. Saldırının kaynağı ve cinsi hakkında bilgilerinin olup olmadığını sorar.
"Efendim sayın bakanım cevap negatif," diyerek kısa net bir cevap verir orda bulunan subay. Daha sonra da hızla yerini terk ederek sığınağa doğru koşar.

Bakan: "Anlaşılmıştır. Denilenleri yapın ve can güvenliğinizi sağlayın," dese de telsiz konuşmasını kimse duymaz. Çünkü ahize boş kendi kendine sallanmaktaydı.

Güvenlik alarm sirenleri hala kırmızıda idi. Anonslar tekrar: "Şimdi içinde bulunduğunuz yeri derhal terk ediniz!"

"Süre dolmak üzere!"

Süre dolmak üzere!"

Telsizlerden, jet savaş uçakları içinde hazırda bekleyen pilotlara da aynı duyuru İngilizce olarak gelir.

Uçak içinde hazırda bekleyen pilotlar aynı anonsu alırlar. Savaş içindeki uçağın bilgisayarından uyarı mesajları gelir.

Derhal koltuğunuzu terk edin! Birazdan vurulacaksınız! Parçalanmış vücutlarınla Cehennem'e yolculuk yapmak istemiyorsan derhal bulunduğun koltuğu terk ederek uzaklaş!

Sistem imha edilecek!

Sistem imha edilecek!

Derhal uçağı terk et!

Birazdan yok edileceksiniz!

Eğer ölmek istemiyorsanız 3 dakika içinde bulunduğunuz yeri derhal terk edip hızla uzaklaşın!

Ortalığı korkunç alarm sirenlerinin sesi kaplamıştı. Askeri üst ve karakollarda görev yapanlar korku içinde o tarafa bu tarafa bağrışarak kaçışıp durmaktaydılar.

Saldırının türü hakkında bilgi sahibi olunmadığından saldırı çeşitlerinin bütün sirenleri kullanılmaktaydı.

Orduda çalışan memur, asker, subay, levent kim var kim yok hepsi sığınaklara doğru bağrışarak kaçışıyordu.

Ama 5 dakika sonra ateş başlamaz. 5 dakika daha süre verilerek süre uzatılır.

Nihayetinde 15 dakika sonra yoğun ateş başlar. Ortalık cehennem gibiydi. Binaların kolonları o tarafa bu tarafa havada uçuşuyor. Jet uçakların, helikopterin parçaları o tarafa bu tarafa savruluyordu. Ortalık gerçekten de cehenneme dönmüştü. Süper güçlerin askeri karargâhları birer birer vuruluyordu. Şimdi her yer alev alevdi. Büyük patlama ve gürültüler ile ortalık

yangın yerine dönmüştü. Gökyüzünden adeta ateş yağıyordu. Irak, Suriye, Libya, gibi ülkelerde insanların başına ateş yağdırmanın korkunçluğunu şimdi ulusal emperyalistler yaşıyordu.
"Ne kötü bir şeymiş! Hava saldırıları karşısında can korkusuyla kaçışmak."

Savaş uçakları, savaş gemileri, askeri radar tarayıcıları, askeri tanklar yok ediliyordu. Bazı asker ve subaylar çıldırmıştı. Korkusundan silahını kendi kafasına dayayarak intihar eden asker ve subaylar vardı.

Sıra denizlerdeki savaş gemilerine gelmişti. Denizlerdeki gemiler vurulmadan önce uyarı onlara da yapıldı. Sonra uyarı ateşi açıldı. Onlara da önce 10 dakika verildi ve süre 5 dakika daha uzatıldı. Saldırının kaynağı ve cinsi tespit edilemediğinden olayın vahametini anlayan deniz kuvvetlerinin askerleri önce botlarını acil olarak suya attılar, sonra denize atlayarak botlara zar zor bindiler. Yaklaşık uyarı yaptıktan 15 dakika sonra denizlerdeki savaş gemilerine de yoğun ateş başladı. Koca gemiler büyük patlamalarla bir pamuk yumağı gibi parçaları o tarafa bu tarafa savruluyordu. Gemileri, uçakları, silahları gözlerinin önünde büyük patlama ve gürültü koparak denizin dibine batıyordu. Bir süre sonra denizin üzerinde koca savaş uçakları ve gemisinden tek eser kalmamıştı. Hepsi denizin dibini boylamıştı. Ama askerler suyun üzerinde botlarda kala kalmıştı.

Ulusal güçler, bu saldırının kimler tarafından yapıldığını hala anlayamamışlardı. Bu saldırının uzaylılar tarafından yapıldığını sanmaktaydılar.

Karşılarında kendilerine doğru ateş açanları teşhis edememiş ve onları tanımlayamamışlardı. Çok hızlı bir şekilde ortaya çıkıyorlar ve ortaya çıktıklarını fark ettiklerinde de emir komutu verip tetiğe basma fırsatı bulamadan yoğun ateş altında kalıyorlardı. Sonra da hızla gözlerden kayboluyorlardı. Zaman ötesinden gelen bu barış savaşçılarının boyutlarını o günün cihazlarıyla net

bir şekilde algılayamamışlardı. Ayrıca çıplak gözleriyle de görememişlerdi.

Çünkü onlar ortaya çıkmadan önce radarlar kilitleniyor devre dışı kalıyordu. Pilot ve uçağın otomatik kontrolü kilitlenerek devre dışı kalıyordu. Bir süre sonra uçak ve tanklar vurularak imha ediliyordu. ABD medyasında kendilerine saldıranların uzaylılar olduğu ile ilgili sansasyonel haberler dolaşıyordu. Zamanın ötesinden gelen Barış Savaşçıları III. Dünya Savaşı'nın etkilerini kırmaya çalıştı. Ama ne yazık ki emperyalistler çok sayıda insan hayatını kaybetmişti. ABD ve diğer emperyalist güçler Ortadoğu coğrafyasından tamamen temizlendi. Tüm ülkelere adaleti temsil eden barışçıl yöneticiler atandı. Yönetimlere izzet ve keramet sahibi, takvaca en üstün kimseler getirildi.

Ayhan Bey, telsizle Gökhan'a bağlanır: "Gökhan, vaziyet ne durumda!"

Gökhan Bey: "Görev başarı ile bitirilmiştir. Bize verilen ve vurulabilecek tüm hedefler yok edildi," der.

Ayhan sonra Eray'a bağlanır: "Eray beni duyuyor musun?"

"Evet hocam, duyuyorum, dinlemedeyim." "Görev tamamlanmıştır. Şimdi bizi alabilirsin."

"Hemen herkes araştırma merkezine ışınlanırlar. Giysi odasına giderek askeri elbiselerini çıkarırlar.

Ayhan hoca sonra dönerek başını –evet manasında–sallamaya başlar. O anda derin düşüncelere dalmıştır. İçini çeker ve gözlerini kıyafetlerdeki ay yıldız arması üzerinde yoğunlaştırmıştır. Bu anda kurul üyeleri ayakta hareket halindedir.

Ayhan Bey göreve katılan Gönüllü Barış Savaşçılarının hepsinin şapkasındaki veya elbisesindeki ay yıldızı teker teker öper. Sonra şöyle der: "Sebebini bilmediğim bir nedenden dolayı ben bu ay yıldızı çok seviyorum. Çocukluğumdan beri.

Zehra, babasını tebessümle süzerek; "Ben biliyorum baba." dedi.

Gökhan: "Söyle!" kızım.

Zehra: "Çünkü Ezan-ı Muhammed-i Temsil ediyor. En azından babam o düşüncededir."

Gökhan: "Hımm! Yani Demek öyle ha. Sen çözmüşsün."

Ayhan çocukluk yıllarını hatırlar ve o yıllara ait bir hatırasını anlatır:

"Çocukluk yıllarımda kurtuluş savaşıyla ilgili Ayhan Işık'ın baş rolde oynadığı bir film, izliyordum. Mustafa Kemal'in komutasındaki ordu düşmanı denize döktükten sonra Yunan bayrağını direkten indirdiler.

Filimde biri, al bayrağımızı göğsünden çıkarıp öptü sonra bayrak direğine asılmak üzere arkadaşlarına verdiğinde ben o kadar heyecanlanarak duygulandım ki!... Sevincimden meğerse bayılmışım. Bir baktım yüzüme su serpiyorlar. Yüzüme su dökerek beni ayılttılar. O zamanlar ilkokul 5. sınıfa gidiyordum. Şimdi bu armaları görünce o hatıram gözümde canlandı.

Kur'an-ı Kerim'i gördüğümde öperim. Çünkü onun içindekileri okumak Allah ile bizim aramızda en büyük bağdır.

Bir de bayrağı öperim. Bayrağımız özgürlük ve tevhidin temsilcisi yani nişanesidir. Özgür düşünce ve hürriyet olmazsa mutluluk elden gider. Bayrak bu dünyanın mutluluk kaynağı, Kur'an da hem bu dünyanın hem de Ahret yurdunun mutluluk kaynağına götürecek rotasıdır. Ama anlayana!

Bir de ilim öğrendiğim yere giriş yaptığımda o girdiğim veya gireceğim yerin kapısın öperim. Çünkü ilmin kaynağı, Hz. Muhammet (s.a.v.)'dır. İlim öğrenilen yerlerde peygamber kokusu vardır.

Hz. Ali der ki; "Peygamberimiz bana bin ilim öğretti, her ilmin bin kapısı vardır. Yani ilmin olduğu yerde hem Hz. Muhammed (s.a.v)'ın kokusu, hem de Hz. Ali (a.s)'ın kokusu vardır.

Arkadaşlar, bugün çarşamba. Biliyorum hemen her biriniz yoruldunuz. Şimdi hemen herkes gitsin dinlensin. İki gün dinlenme izniniz var. Üçüncü gün yani cumartesi günü toplantıyı yine her zamanki gibi sabah saat 06: 30'da yapacağız. Geçmişe ve geleceğe gittiniz. Orada gördüğünüz, duyduğunuz izlenimleri, deneyimleri tartışacağız. Umarım sorunun kaynağını, yani ana kaynağını tespit etmişsinizdir. Türkiye'yi ani anda Suriye ve Afganistan'a çeviren bu olayın gerçek nedeni ne? Sorunun çözümü için mutlaka tarihi bilgilere sahip olmamız gerekir. Eğer tarihi bilgilere sahip olamazsak sorunlara köklü çözüm bulamayız. Bu nedenle tarihte yapılan hata tekerrür edip durur. Herkese iyi akşamlar. Hoşça kalın," diyen Ayhan Gökhan ile birlikte ayrıldılar. Bir de yaptıklarınızın genel bir özetini istiyorum. Bunu da Zehra yapsın. Yani dikey uçuş sırasında nelere müdahale ettiniz. Başarılı ve başarısızlıklarınızı rapor haline getirin.

****

12. BÖLÜM
FETÖ ÖRGÜTÜ MERCEK ALTINDA

İki gün sonra günlerden cumartesiydi. Sabah saat 06:30'da hemen herkes araştırma merkezinde hazır bulunmaktaydılar. Ayhan hariç hemen herkes gelmişti. O anda Araştırma Merkezindeki telefon aniden çalmaya başladı. Arayan Ayhan Bey'di.

"Ben saat 11: 30'da geleceğim. Siz tartışma ve çalışmalara başlayın,"dedi.

Çalışmalar; Gökhan ve Eray'ın başkanlığında başlar. Ayhan toplantıya geldiğinde çalışmalar sürmekteydi.

Araştırma merkezindeki ekipte olanlar, yaşanılan zamandan kendi yaşadıkları zamanın dünyasına döndüklerinde bir saniye bile geçmemişti.

Kendi aralarında: "Buna inanansım gelmiyor. Ama kendi yanımdaki bu çekimler olmasaydı yaşadıklarımızı bir rüya sanacaktım." Bir diğeri ise "Zaten yaşadıklarımız bir rüyadan ibarettir. Geçmiş geçmişte kalmıştır. Geçmişimiz bizim için artık bir rüya olmuştur. Gelecek ise bizim için yaşanılacak olan ve yapacağımız şeylerdir. Şu an verdiğimiz kararlar, yaptığımız şeyler gelecekte bizim karşımıza çıkacaktır. Yaptıklarımızın sonuçları ile karşılaşacağız. Düşünerek verdiğimiz kararlarla da yüzleşeceğiz," diyerek birbirleri ile konuşup gülüşüyorlardı.

Hatice: "Vallahi dışarıda herhangi birisine burada yaptıklarımızı anlatsam bana güler, kafayı yemiş derler." diyerek hafiften dudağını aralayarak gülümsedi.

Gelecekte çıkması muhtemel III. Dünya Savaşı'na gönderilen her uçağa farklı açıları çeken 4 kamera monta edilmişti. İki kamera arkayı, iki kamera da ön tarafı çekiyordu. Bir kamera da pilot kabininden pilotun görüş alanını çekmek için yerleştirilmişti. Yapılan tüm saldırılar an be an kayıt altına alınmıştı. Bu video

ve görüntüleri dev ekrandan seyrettiler. Sonra birbirlerine espri yaparak: "Bu çekimler olmasaydı biz de Onur'un yaptığını yapar buradan kaçardık," diyerek gülüştüler.

Yaptıkları videoyu izledikten sonra ayağa kalkarak ıslık ve çığlıklarla birbirlerini alkışladılar. O anda Ayhan, içeri girdiğinde Faruk yaptığı çalışmaları, gözlemleri ve tarihi bilgileri paylaşmaktaydı. Ayhan öğretmen sessizce boş bir yere oturdu ve önce dinlemeye başladı.

Faruk: "Şimdi ben şu anda içinde bulunduğum olayları daha iyi anlayabilmeniz için tarihten örnekler vermek istiyorum," dedi.

Sonra ayağa kalkarak; "Biz Avrupa Hun İmparatorluğu dönemine gittik ve o dönemin siyasi olaylarının gelişimi üzerine bir takım gözlemlerde bulunduk. Bu dönemin politik fırıldaklarını rapor ettik."

Sonra projeksiyonu açarak hazırladığı sunum:

"Hunların Avrupa'ya yaptıkları akınlarda Avrupalı kavimlerin Hunları desteklediğini görmekteyiz. Çünkü Avrupa'daki halk Roma tekfurları ve Kiliselerin yaptıkları baskı ve zulmünden usanmışlardı. Bu nedenle başlangıçta Avrupa'daki çeşitli kavimlerin Türklere destek verdiklerini görmekteyiz. Sonraki zamanda Avrupa kıtasındaki kavimlerin Türklere yaptıkları yardım ve destekler bir bıçak gibi kesildiğine hatta Hunlara karşı direnişe geçtiklerine şahit olduk." Sonra yüzünü biraz kırıştırdı, biraz soluklandı ve:"Roma Kraliyet Sarayı Avrupa'daki Türk ilerleyişini durdurmak için Romalı askerlere Hun askerlerinin elbiselerini giydirip birçok köy ve kasabayı Türkler adına yakıp yıkarlar. Roma genarali Avrupa'ya yapılan Hun akınlarının önünü ancak bu şekilde alacaklarına inandıkları için bu tür fitnesel politika üretmişler."

"Atilla'nın zehirlenmesi olayında yine Romalı generaller etkili olmuştur.

Soylu bir Senyörün köyüne Hun askerleri kıyafetiyle saldıran Romalı askerler, köyü yakıp yıkar, sonra talan ederler. Önceden

planladıkları vassal bir kızın ailesini –anne, baba, kardeşlerin katleder, çalışanları ise köle olarak yanlarına alıp giderler. Köydeki katliamı komuta eden lejyon -tabi Hun askeri kıyafeti giyinmiştir- kızı tecavüz etmek için kızla birlikte köyde kalır. Bir süre bekler. Yağmacılar iyice uzaklaşıp gözden kaybolur. Kızı tecavüz etmek için tenha bir yere götürür. Kız bağırarak ağlar: "Bırak beni! Alçak! Domuz!" diyerek Hun kıyafeti giyinmiş Romalı lejyona direnir.

Kız çok kederlidir. kardeşlerini, babasını, yakın akrabalarını gözünün önünde hunharca öldüren adam, şimdi bedenine sahip olmak istiyor. Kız bağırarak "İmdat!, yardım eden yok mu, "mein Good" (benim Tanrı'm) neredesin!" diye bağırır.

Bu önceden Romalı general ve subaylar tarafından planlanmış, seçilmiş feodal sisteme göre yönetilen bir yerleşim yeriydi.

O anda uzakta Romalı askerlerin geldiğini görür. Bu da nereden çıktı diyerek kızı bırakarak atına binip kaçar. Dolaysıyla kız Romalı askerler tarafından kurtarıldığını sanmakta. Oysa bunun bir oyun olduğunu nereden anlayabilirdi ki. Hem de o çağda. Şeytan bile bin yıl düşünse böyle bir plan aklına gelmezdi.
Romalı general kıza ne olup bittiğini sorar. Kız olan biteni ağlayarak anlatır. Kardeşlerinin, yakınlarının ve tanıdığı herkesin Hun askerleri tarafından öldürüldüğünü ve yağmalandıklarını söyler. Giderken de köyü yakıp yıktıklarını söyler.

Oysa gerçekte bu yaşanan hadise tamamen göründüğünden farklıydı. Köyü yakan da, kızın kardeş ve akrabalarını öldüren de gerçekte Romalı askerlerdir. Romalılar Avrupa halklarını Atilla'ya karşı kışkırtmak için böyle bir plan tezgâhlamışlardır. Hani deniyor ya ben gördüklerime mi inanayım yoksa duyduklarıma mı? Tarih bize diyor ki bazen gördüklerin de yanıltıcı olabilir. Deliller sahte idi. Kızın tanık olduğu ve yaşadığı bu acıklı vaka Romalılar tarafından alçakla oynanan bir tezgâhtır.

Sonrasında bu kız Atilla'ya karşı bir yem olarak kullanılır. Romalılar büyük balığı yakalamak için oltaya takılan solucan gibi kızı yem olarak Atilla'ya karşı kullanırlar. Kurdukları tuzak çok etkili olur. Savaş meydanında yenemedikleri Atilla'yı böylesi alçakça bir tuzak sonucu ortadan kaldırma planı kurarlar. Kızı Atilla'nın yakınına bir yere götürürler. Az bir fiyat karşılığı günlük işleri yapmak üzere kızı Hun sarayına satarlar. Kız günlük işler yapar ve su taşıma işini üslenir. Ayrıca çamaşır yıkama gibi işler de yapar. Kız çalışkanlığı ve olgun hareketiyle sarayın dikkatini çeker. Atilla'nın eşi bu sıralarda bir doğum anında ölmüştür. Atilla'nın dikkatini bu köle kız çeker. Atilla da bu kızı sorur soruşturur.

Kızın kendisiyle konuşur. Köle kız yakın akrabalarının ve ailesinin bir baskın sırasında hepsinin öldürüldüğünü söyler. Atilla, kızın akrabalarının kim tarafından katledildiklerini sorar. Kız teşhis edemediğini söyler. Atilla önce kızı günlük saray işlerini, görmek için saray hizmetine alır. Bu arada çok olgun, dökümlü, gösterişli, kültürlü ve güzel bir kız olduğunu görünce bir süre sonra kıza evlenme teklifi yapar. Köle kız Atilla'yı öldürmek için tam da kendisine doğan bu fırsatı değerlendirir. Kızın Atilla ile evlenmesindeki gayesi Romalı generalin verdiği zehir ile Atilla'yı zehirlemektir. Zaten bu amaçla gönüllü olarak köle olarak satılmıştı. Kız, Attila'yı babasının, kardeşlerinin ve yakınlarının katili olarak görmektedir. Uzaktan kızı takip eden Romalı Casuslar böylece ellerini birbirine vurarak işte şimdi tuzağımıza düştü diyerek birbirlerine bakarak sırıtırlar. Kız düğün gecesi yüzüğünde taşıdığı zehri Atilla'nın suyuna karıştırarak Atilla'ya sunar. Atilla suyu içtikten bir süre sonra zehrin etkisiyle fenalaşır ve ölür.

Romalılar, böylece Atilla'yı alçakça hazırladıkları bir yöntemle ortadan kaldırmış oldular. Atilla'nın zehirlenerek öldüğü anlaşılınca bunun tek sorumlusu olarak gördükleri kız da Atilla'nın yardımcıları tarafından öldürülür.

Atilla'nın ölümü ile iç karışıklık yaşayan Hun İmparatorluğu bir de Romalıların kışkırtması sonucu çıkan isyanlarla uğraşmak zorunda kalır. Atilla öldükten sonra Roma generalleri kendi askerlerine Hun askerlerinin kıyafetlerini tekrar giydirirler. Sonra birçok köy, kasaba ve şehri yakıp yıkmanın devamını sürdürürler. Bu durum karşısında Avrupalı kavimler Türklere karşı direnişe geçerler. Avrupalı kavimler bu defa Romalı askerlerin safına geçerler ve Romalılarla birlikte Türklere karşı savaşırlar. Bu durum Hunların zayıflamasına ve tez zamanda yıkılmasına neden olur. Hunlar Avrupa'da başlayan tüm bu isyanları bastırmada yetersiz kalırlar. Yaptıkları birçok savaşta yıpranırlar ve bir süre sonra da yenilmeye başlarlar." Sunum burada biter.

Zehra: "Ne acı bir hadise. Babasını ve ailesini katledenlerle ittifak yaparak yanlış adamı öldürdü." dedi.

Eray: "Vay be ne planmış bu. Ben bin yıl düşünsem böyle bir şey aklıma gelmezdi vallahi." der.

Gökhan: "İşte en etkili beyin yıkama metodu,"

Hatice: " Şimdi ben anladıiım. Canlı bombacıları demek bu şekilde eğitiyorlar!..."

Ayhan: "Arkadaşlar bir takım tarihi gerçekler bilinmediğinde ve ibret alınmadığında tekerrür eder. Eğer bu gibi bir olay bilinmezse düşman aynı oyunu tekrar tezgâhlar. Eğer biz bu oyunun farkında olur, zamanında tedbir alırsak geleceğe güvenle yürürüz."

Birhat: "Hocam ben şimdi anladım. Orta Doğu'da Afganistan'da, Filistin'de neden savaşlar durmuyor. İnsanlar mezheplere, tarikatlara, fırkalara bölünmüşler ve birbirlerini öldürüyorlar. Her gün, birçok yerde olaylar var. Önce ikililik yaratıyorlar sonra bunların içine sızıp onlar adına diğer guruba saldırıyorlar. Bu nedenle buralarda sürekli karışıklık yaşanıyor.

Emirhan: "Onlar (Orta Doğu'nun insanları) da akıllı olsun, esen hafif meltem karşısında savrulmasınlar. Akıllı olsunlar, oyuna gelmesinler. Bir şey duyduklarında biraz gerçekleri araştırsınlar. Tanımadıkları kişilerin peşinden koşup onu evliya, şıh, şah seçmesinler" diyerek kınadı.

Hasan da; "bence de" diyerek söze başladı: "Ben de III. Dünya Savaşı çıkışının hemen öncesine gittim. NATO güçleri Romalıların kullandığı taktiği kullanıyorlardı. Türk askerleri formasıyla Kürt köylerini yakıp yıktığını, bu durum karşısında Kürtler direnişe geçti. Birçok Alevi ve Sünni Türk köylerinin yakılıp yıkıldığını gördüm. Türkiye tam bir cehennemin ortasındaydı. Önceden tespit edilen Alevi evlerinin kapıları işaretlenmişti. Ortam karışınca da Sünniler adına kapıları işaretlenmiş Alevi evleri yakılıp yıkılmaya ve katledilmeye başlandı. Bunu, iç savaş çıkartmak için yaptıkları belliydi zaten.

Araplar arasında da körüklenen mezhepçilik fitnesi nedeniyle birbirlerinin kafasını kesip top oynuyorlardı. Her taraf ceset kaynıyordu. Bu cesetler salgın hastalıklara neden olmuştu. Çocukları neden öldürüyorsunuz diye bir soru sorulduğunda bir terörist aynen şu cevabı verdi. Gerçekten bu cevap beni yaktı, küle çevirdi. Bakın verdiği cevabın iğrençliğine. Alçak adam! Ne olacak ki zavallı kül beyinli!" dedi Hasan.

Bu arada Hasan'ın gözleri yaşarmıştı. **Serkan** içini çekerek söze başladı:

"O katil terörist İŞİD'li teröristler! Bak verdiği cevaba: "Ben bu çocuğu öldürerek cennete gönderdim. Eğer öldürmeseydim o büyüdüğünde günahkâr olacak ve cehenneme gidecekti," dediğinde benim kanım dondu vallahi" dedi ve bir süre içini çekti. Gözlerinden sessizce yaşlar akıyordu.

Sonra Serkan kendisini topladı: "Bakın ya böyle bir cevap! Yahu bunlar insan olamaz! Allah bir insanı kalp kırmaktan kaçınmaya davet etmekteyken, insanların birbirlerinin arkasından çekiştirmeyi -gıybeti- bile yasak ettiği halde, bu herif bir

çocuğun Allah adına kafasını kesiyor. Neden bu çocuğu öldürdün diye bir soru sorulduğunda verdiği alçakça cevap! "Ben onu Cennet'e göndermek için öldürdüm." diyebiliyor. Bu düpedüz alçaklığın ta kendisidir!" dediğinde orada dinleyenlerin bazılarının gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

Serkan başını ellerinin arasına aldı, yere çömeldi, bir süre içini çekti.
Hasan ve Serkan'ı dinleyen herkes hüzünlü ve herkesin başı yere eğikti. Ortalık bir ara sessizliğe bürünmüştü. Bilgisayarların sesinden başka bir ses duyulmuyordu.

Ayhan Bey: "Acaba nerede hata yapıldı ki, hangi hatalar İslam ümmetinin Müslümanlarını bu şekilde canavarlaştırmış olabilir. Asıl olan o püf noktayı görmek lazımdır. Şimdi kalkıp bu ümmetin yaptığı o hassas hataları bir bir saysam emin olun ki o kalın kafalılar, bizi buracıkta kâfir ilan ederler.
Kötü yönetici ve fitneci kimseler bu ümmeti taaa nerelerden nerelere getirdiklerine tüm dünya şahit." dediğinde araya **Zehra girdi**:
"Bunlar yeni değil ki, peygamberimizin torunlarının kafasını kesmediler mi? Mızraklara takmadılar mı? Bunu yapanlar Gayr-i Müslümler değildi ki?" dedi. Sonra da başka bir söz söylemedi. Bir süre daha ortalığa sessizlik çöktü.

Ayhan: "İşte o hassas ayarlardan birisi bence budur. Bu gibi vakıalar üzerinde durulmadığı için bu tür acı hadiseler tekerrür edip duruyor" dedi.

Emirhan ayağa kalkarak: "Ben Emirhan ve grup arkadaşlarımız ile Faruk 2014'ten 2017 arasındaki zamanı inceledik.

Ben de Türkiye'de ortalığı bir anda kan gölüne çeviren olaylarla ilgili biraz bilgi vermek istiyorum. Türkiye'de 2016 yılında bir askeri darbe girişimi olmuş." Yani olacak," dedi. Sonra parmaklarını birbirine geçirerek önündeki kâğıtlardan birisini

diğer yana bıraktı ve alttaki kâğıtlara bakarak konuşmaya başladı:

"Askeri darbeden önce, cemaat lideri, beddua ayini düzenlemiş. Cumhurbaşkanı'na Beddua etmiş. Beddua ayininin hemen sonrası bu darbenin gerçekleşmesi dikkatimizi çekti. Perde arkasında planlı darbe, aşikârda beddua… Halkı din adına sömürme…

Yine 2000 yılı öncesinde bu alçak herif, Tansu Çillerin Partisi DYP ile Erbakan Hoca'nın Partisi bir koalisyon kurarak devleti yönetmekteyken bu durumdan hoşnut olmamış. Askeriye içine sızdırdığı komutanları harekete geçirmiş. Yani her üç darbenin hemen öncesinde beddua ayini düzenliyor.

Bu tür politikalarla insanların inançlarını istismar ederek, onları kendisine bağlamak gayesiyle kendisini kutsallaştırmak için böyle politikalar yaptığı kanaatindeyim.

"Ayrıca Rusya'nın 1990 yılı öncesi adı SSCB idi. Bu devlet 1990 yılından sonra dağılma aşamasına geçmiştir. Dağılmadan önce Yine bu Fetö denen herif bir konuşmada; "Nasıl da gümmür gümmür yıkılacak!" diyor. Akabinde SSCB dağılma sürecine giriyor.

Bu hain adamın tüm konuşmalarını inceledik. Rapor tutarak bunların ileride ülkeye verebileceği tehlikeler karşısında uyardık."

Mit tarafından Cemaat yurtlarında arama yapıldı. Faaliyetlerine son verilmek istendi. CIA, sağlık sorunları olduğunu ileri sürerek bu terör başını ABD'ye götürdü.

Hasan: Onlar da karşı hamleye geçtiler. 21 Aralık darbesi ile hükümeti devirmek istediler. Ama başarısız oldular. Bu defa şantaj yoluyla bazı devlet adımlarının gizli görüntülerini yaymakla tehdit ettiler. Ayrıca "Balyoz" ve "Ergenekon" soruşturmasıyla birçok önemli üst düzey devlet adamına zarar verdiler.

Gökhan söze karışarak: "Aman dikkatli olun, burada yaptığımız konuşmaları dışarılarda konuşmayın, aksi durumunda önümüze bir kaç belge koyar, bir de sahte ses kaydı, sonrasında bir terör örgütüne üye olmaktan....." dedi. Sonra acı bir gülümseme yaptı. Orada bulunanlar da Gökhan Beyle birlikte gülüştüler.

Faruk söze başladı: "Yurtlarında yaptığım gözlemlerim var. 28 Şubat dönemi yapılan askeri darbenin arkasında bu hainin terör başı ABD ajanının parmağı var. Bu cemaat 12 Eylül darbesi sonrası güçlenmişlerdir." Askeriye ve devlet içine sızma ilk defa 1970 yıllarında olduğunu tespit ettik.

2016 yılında yapılan darbe sonrası kendisini kâinat imamı ilan etmek için bazı hazırlıklar yaptığı bilgisine ulaştık. Kur'an ayetlerinden bir takım düzenleme ve yeni yorumlar yapmaya kalkması halktan tepki almasına neden olmuştu. Halktan aldığı tepki sonrası imamlarına gönderdiği mesajında halkı baskı altına almalarını istemiş." dedi ve bir süre sessiz olarak bekledi.

Sonra Faruk, masanın hemen üzerinde duran önündeki sürahiden bardağına su doldurdu. "Affedersiniz," dedikten sonra suyu içti. Tekrar kaldığı yerden:

"İşte bununla ilgili o dönem çekilmiş basına manşet olmuş fotoğraflar burada," diyerek herkese gösterdi.

Gökay söze girerek**:** Bu terör başının yakın adamlarının büyük kısmının Türklerden olması ABD'yi tedirgin etmekteydi. CIA, bir taşla iki kuş vurma yoluna gider. Aynen tarihteki Şerif Hüseyin olayı tekerrürü neredeyse burada yaşanacaktı.

Eray: "Kimdir Şerif Hüseyin?"diye bir soru sordu.

Gökan: "İngilizler I. Dünya Savaşı'nda bağımsız bir Arap devleti -daha doğrusu- Arap İmparatoru- kurmak için Osmanlı'ya karşı Şerif Hüseyin'i aldatarak kışkırtmışlar. Şerif Hüseyin II. Abdulhamit döneminde "Osmanlı mebusu" yani milletvekiliydi. İttihatçılar II. Abdulhamit'i tahtan indirerek yönetimi ele geçirdiklerinde Şerif Hüseyin'i Hicaz'a eyalet valisi olarak atadılar. İngilizler, Araplara; "Sizin efendiniz Türklerdir. Neden

kendi efendiniz kendiniz olmuyorsunuz. Eğer Türklere karşı savaşırsanız, sizi destekleriz. Hem siz hem de biz Türklerden kurtuluruz," derler.

İngilizlerin verdikleri bazı vaatlere kanan Şerif Hüseyin, I. Dünya Savaşı'nda Osmanlılara karşı savaşır. Osmanlı Devleti yıkıldığında Şerif Hüseyin' kendisini halife ilan eder. Fakat Şerif Hüseyin'in halifeliğini İngilizler tanımaz ve Şerif Hüseyin'e verdikleri sözlerinde durmazlar. Çünkü Şerif Hüseyin'in gücünden çekiniyorlardı.

Şerif Hüseyin Arap imparatorluğu kurmak istiyordu. Oysa FETÖ gözünü dünya çevirmişti. Dünya imparatorluğunu kurmak istiyordu. Bu da ABD'yi endişelendirdi. Bu sinsi adam, 1998'de bir gün Fatih'te yaptığı konuşmasında arkasında asılı Osmanlı haritası için:"Kaldırıınn…!" der, "Bu arkamdaki haritayı kaldırıiın!.. diyerek," yerine dünya haritasını asmalarını ister.

Çünkü bu Asi Adam artık Türkiye'yi avuçlarının içine aldığına inanmış, gözünü dağılan SSCB'e dikmişti. Sovyetler Birliği'nin yerinde kurulan bağımsız Türk cumhuriyetlerinde etkin bir güç olduğuna inanmaktaydı. Afrika'da da çok aktif faaliyetleri vardı. ABD derin devleti bile bundan rahatsız olur. Tabi bunu hiç yedirirler mi FETÖ'ye! CIA tarafından verilen görev çok sınırlı. Türkiye Cumhuriyeti'ni ve diğer İslam devletlerini böldürmek, mezhepçiliği körüklemekti. FETÖ, Avrupa'da da bir güç haline gelmişti.

Oysa FETÖ'nün sınırlarını aşarak dünyada bir güç olmaya kalkışması ABD' yönetimini de endişelendirir. Bu nedenle FETÖ'yü besleyen CIA' özellikle cemaatın gizli kanallarını gaza getirir. Yani bir taşla iki kuş! Türkiye'nin işini bitirdikten sonra FETÖ'nün de işini bitirme kararı alırlar. Bir taşla iki kuş. Kendi başlarına bela edecek değillerdi ya.

Eray söze karışarak: "Ne yani CIA bu cemaatı harcar mı sence?"

Gökhan: "Bence evet.” Dedi. “Ama onunla birlikte Türkiye'yi de," dedi ve biraz düşündü ve tekrar: "Haklıyla haksızı karıştırarak, yani bu olayda çok masum insanın canını yakmak için."

Hatice: "Yani bu demek oluyor ki delilleri karartıp haklıyla haksızı birbirinden ayrılmasının önüne geçerek her iki tarafı da çökertmeye çalışacaklar, öğle mi?"

Gökhan: "Öğle tahmin ediyorum. Çünkü onlar politik çıkarları gereği bunu yapacaklardı."

Ayhan söze karışarak: "O zaman bunu bir rapor halinde tutanaklara geçin, güvendiğiniz devlet adamlarına söyleyin. Bakın ileride böyle bir şey olursa, dikkatli olun, bunlar haklıyla haksızı ayırmanızı önlemek için bazı yanıltıcı adımlar atabilirler." diye uyarın.

Eray: "Tamam bu önemli, bunu rapora işledim."

Zehra elini çenesine dayayıp sessizce dinliyordu. **Zehra: "**İnsanların alnına kimin ne olduğu yazmıyor ki, baktığımızda anlayalım. Ancak onların yaptıkları eylemlere bakarak teşhis edebiliriz," diyerek konuşmaya katıldı.

Bunlar bu ülke için yıkıcı faaliyet içindedirler. Planlı ve sinsi olarak hareket ediyorlar. Ben gerçekten şaşırdım, dünyada neler de varmış! Bizim inanç değerlerimizle, bizim kültürümüzle, bizim dini anlayışımızla hareket ediyor, manevi değerlerimiz üzerine kök salıyor ve sonra kurşuna dönüştürüyorlar. Namlunun uçunda olan da Müslüman, namluyu çevirerek nişan aldıkları da,”dedi.

Ayhan: "Bakalım kuyruklarını ne zaman sallayacaklar. Ne zaman asıl renklerini gösterecekler. Şimdi söylersek büyük bir tepki alırız," diyerek sözünü bitirip konuşulanları dinlemeye başladı.

Hatice: "FETÖ’cülerin çıkardıkları “Sıkıntı Dergisi”nin bir sayısının köşe yazısında: Terör başı FETÖ’nün bir yazısını okumuştum. Mana aleminde insan öyle bir mertebeye yükselir

ki meleklerin kanat seslerinin hışıltısını duyabilecek düzeye ulaşır," sözü vardı. Ben öğrencilik yıllarımda onun bu sözü üzerine onun evliya olduğunu sanmıştım. Dolaylı yollardan kendisini kast ederek yazmış olabilir diye düşünmüştüm. Kafama bir soru işareti olarak takılmıştı. Acaba bu haini Allah mana aleminde bu kadar yükseltebilir mi, diye düşünmüştüm."

Hasan söze gülümseyerek: "Tabi yükseltir. Hem de çok yükseltir. Hem de o kadar yükseltir ki yükseltir, yükseltir, yükseltir sonra yükseklerden bir bırakıverir. Onun hiç kurtuluş imkânı olmaz. Atın pisliği gibi dağılıp gider. Firavun ve Nemrut gibi. Gürültüsü de çok şiddetli olur. Cehenneme düşüşü de çok sesli olur, büyük bir gümbürtüyle!"

Sude "Zaten peygamberimizi ruhen gördüğünü söylüyor. Eğer ruhen peygamberimizi görebiliyorsa demek ki melekleri de bir gün görecekti. İncelemek için izlediğim bir video konuşmasında; aniden ayağa kalkıyor. Heyecanlanarak halkı coşturmak için:

"Ayağa kalkın!",

"O burada!..",

"O burada!..",

"O geldi!.." hitabetli konuşmaları dinleyenlerin bazıları hıçkırıklar içinde ağlıyor.

Yani bu demek oluyor ki: "Benim konuşmamı dinlemek için Peygamber ruhen terör başı FETÖ'yü dinlemeye geliyor. Normal bir Hıristiyan bile bu yalanı uydurmaz. Bence bu herif gizlide bir satanist. Halkın dini duygularını istismar etmek için başvurduğu bir senaryo!"

Zeynep: "Neye dayanarak bunu söylüyorsun? Bu ağır bir kelimedir," dediğinde Gökhan:

"Hıristiyanlar yalan konuşmaz. Satanistler yalan konuşur. Gerçek Hıristiyanlar renkten renge bürünmez. Ama satanistler bukalemun gibi renkten renge bürünürler. Satanistler Avrupa'da iyi bir Hıristiyan, Ortadoğu ve Arap Topraklarında ise iyi bir Müslüman'lar. Türkiye'deyse iyi bir Türk olurlar." Böylece ırkçılığı, bağnazlığı ve mezhepçiliği körükleyerek fitne tohumları ile beyinleri ve zihinleri zehirliyorlar," diyerek sözüne nokta koydu.

Aradan üç gün geçmişti. Ayhan ve Gökhan geldiklerinde çocuklar, çalışmaları hazır hale getirmiş ve rapor olarak masanın üzerine bırakmışlardı. Ayhan ve Gökhan bunları alarak incelediler. Sonra: "Aferin tüm faaliyetlerini, kuruluş amaçlarını, gizli amaçlarını, görünür amaçlarını, yazmışsınız. Soruları nasıl çaldıklarını, hangi önemli stratejik noktaları ele geçirdiklerini yazmışsınız. Size bir şey söyleyeyim ki bu raporu hemen yok edin. Hatta bilgisayarda bile bulundurmayın. Erken öten horozun başını keserler. Her söz her yerde söylenmez. Hedef haline geliriz. Onlarla şu anda baş edecek güçte değiliz. Bir ahtapot gibi kolları bütün memleketin her yerine yetişiyor. Şimdi bunların yaptıklarını biliyorsunuz ve samimi olduğunuz devlet adamlarına anlatacaksınız. Sözlü olarak, yazılı değil. Yazılı olarak böyle yapmayın."

Eray, hemen ayağa kalktı tutulan raporu kibritle yaktı, bilgisayarda düzenlediği raporu da sildi. Sonra Ayhan ve Gökhan toplantı masasına oturdular. Biraz düşündüler. Hemen herkesi toplantı masasına çağırdılar.

Ayhan Bey; kafasını kaldırarak hemen herkesi bir kez süzdü sonra şu soruyu yöneltti: "Avrupa'nın genel durumu ile ilgili kim bana ne söyleyebilir?"

Herkes birbirinin yüzüne bakarak sessizce beklemeye başlamıştı ki, bu sessizliği Gökhan bozdu:

"Kirli paranın döndüğü Vatikan'da cinsel tacizler yaşanmaktadır. Dünyanın en güçlü bankası Vatikan'ın elindedir. Vatikan aynı zamanda ahlaksızlık ve cinsel istismar suçlamaları ile kendisini savunacak kelimeler söyleyememiştir.

Avrupa ülkelerinde israfın haddi hesabı yok. Kiliselerde adam yok, insansızlıktan kiliselerin çoğu kapanmış, kapanmayan diğerleri de kapanma noktasına gelmiş. Ortada karabulut yok ama şimşekler çakıyor. Papa bir güç ve yöneticiler ise bir başka güç. Hıristiyan dünyasında Papa tamamen Tanrının

yeryüzündeki mutlak temsilcisi olarak kabul ediliyor. Papaların iki kılıcı vardır.

Biri Papanın elindeki dini yetkisi, aforoz etme!

Diğeri ise papanın siyasi gücüdür.

O dönem Papa'nın ikinci kılıcı Roma-Germen İmparatoru Şarlken'in elindeydi, şimdi ise ABD' bu işi üslenmiş. Yaptırmak istedikleri şeyi ABD'ye yaptırıyorlar.

Batı toplumunda bu çarpıklıklar karşısında hızlı bir İslâm'a yönelme var.

Bu nedenle Danimarka ve Fransa gibi bazı ülkelerde İslam'a saldırı yaparak İslam'a yönelmenin önünü tıkamaya çalışıyorlar. Yapay İslami terörler teşkilatları oluşturuluyor.

Dünya genelinde yüzdelik olarak yılda iki ve üç kişi Hıristiyan oluyorken, Sadece Avrupa'da yılda yüz bine yakın kişi İslâm'ı seçiyor. Bunu önlemek için Müslüman terör örgütleri kurularak İslam kötü tanıtılmaya çalışıldı.

Hıristiyanların hızla İslâm'a geçişi var, bu nedenlerden dolayı Hıristiyanlık çöküşün eşiğinde. Bazı Avrupalı yazar ve düşünürler bu endişelerini dile getirmektedirler.

Ayhan: "Şimdi bana çözüm üretin. Çalışmalarınız çok güzel. Her şeyi yerli yerinde görmüşsünüz. Sorun belli. Daha önce de söylemiştim. Sorunu çözmek sorunun asıl kaynağını bulmak kadar zordur. Sorun tam olarak teşhis edilemeyip yanlış tedavi uygulandığında; sorun çözülmekten ziyade daha da alevlendirir. Hem kendinizi yakarsınız hem de milleti. Şimdi bana çözüm yolu söyleyin," dedi.

Ortalığı bir süre sessizlik aldı. Ayhan Bey ayağa kalkarak kendi çayını kendisi getirdi ve bir kaç yudum aldıktan sonra: "Önümdeki raporlardan anladığım kadarıyla iki yıl sonra ihtilal olacak." Dediğinde Eray söz alarak:

"Hocam aslında 2001 yılında bu darbeyi yapmak için planlamışlardı. Bu nedenle Ortadoğu'da Körfez savaşlarının 1991 yıllarında ülkemizde ekonomik kriz yaratmaya çalıştılar. Ülkemizin mevcut kaynakları hortumlanarak devlet ve halk fakirleştirilmeye çalışıldı. Terör örgütleri kurularak desteklendi. Almanya, Suriye, Irak, Ermenistan ve Güney Kıbrıs ile bazı Avrupa ülkelerinde PKK terör örgütlerinin kampları kuruldu. Devalüasyon yaratarak piyasalardan paraları çektiler. Paranın değerini düşürerek halkın alım gücünü ve devlete karşı olan güvenini sarsarak devlet, millet vatan kavramlarını yok etmeye çalıştılar. Yanlış İslami anlayış ve taassupça hareketleriyle de İslam'a ve Müslümanlığa zarar vermeye çalıştılar.

Nihayetinde bizim uyarılarımız bazı zamanlar dikkate alındı. Cematın yurt içi ve yurt dışındaki meskenlerine baskın yapıldı. Yapılan baskılara daha fazla dayanamadılar ve CIA, terör başı FETÖ'yü ABD'ye kaçırdı.

Rusları uyarmamız sonrasında Ruslar bunları incelemeye aldılar. Ruslar; FETÖ Cemaat'ının içinde CIA ajanının kaynadığını belirterek Orta Asya'daki varlıklarını engellediler.

Arkadaşlar Türk halkını komple katledilerek Anadolu'daki Müslümanların yok edilme tehlikesi ile karşı karşıyayız. Avrupa güçlü bir Türkiye istemiyor. Tarihte kurulan Hunlar ve Osmanlılardan dolayı Avrupalıların ırkçı olanları bize karşı çok kinlidirler. Dişlerini geçirebileceklerini anladıkları anda başımıza yağmur gibi bomba dökerler. Zaten bizi bir ahtapot gibi sarmalamışlar. O ahtapotun bir ayağı FETÖ'dür, bir diğer ayağı Barzani, başka bir ayağı PKK, PJK, ...vb. terör örgütleri. Ayrıca devlet kurumları içine, sızdırdıkları adamları var.

Eray: "Biz şimdi desek ki bunlar ihtilal yapacaklar, bize herkes güler ve deli der. Vallahi ne yapabiliriz ki!...

Tarihte kurulan Romalıların son yüzyılda ise İngilizlerin yaptığını yapabilir miyiz?" dedi. Sonra dişlerini biraz sıkarak suçluluk duygusu içinde:

"Onların cemaatinin içine sızalım, onlar gibi görünelim. Onlar adına çevreye zarar verelim, açık ve aşikâr olarak halkı her an hazır olmalarını ve onlar adına yakında padişahlık veya kraliyeti getireceğimizi söyleyelim," dedi ve sonra acayip şekilde sırıttı.

Ayhan Bey de orada bulunanlarla birlikte hayretler içinde Eray'ın fikirlerini dinliyordu. Eray tekrar kaldığı yerden konuşmaya başladı:

"Bu tür olayları tarihte Romalılar günümüzde ise en çok İngilizler ile Fransızlar yapıyor. Fransızlar Osmanlı askeri üniformasıyla masum Yemen halkının kafasına çivi çaktılar. Böylece "Kuş Geçidinde" "Muş Türküsü'nü" yazdırdılar. Burası Muş'tur, Yolu Yokuştur! Türküsü"

Osmanlıya karşı Cihat fetvası çıkararak Osmanlılara saldırdılar. Yemen'de 90 bin Osmanlı askeri hayatını kaybetti.

Biz de aynısını yapabiliriz. Böylece devlet yetkililerinin ve istihbaratının dikkatini çekeriz. Devlet de o zaman onların üzerine gider ve baskı altına alır." Halk bunlardan nefret eder.

Ayhan Beyin yüzü gerildi, dişlerini gıcırdatarak: "Bizim o zaman Romalılar, Fransızlar ve İngilizlerden farkımız kalmaz ki. Bu fitneciliğe girer. Aldatmaya girer. Yüce Rabbimiz kutsal kitabımız Kur'an'da kesinlikle yasakladığı bir olaydır. Allah'ın yasakladığı bir metotla –Fesat ve fitnecilikle mi- hedefimize varmamızı istiyorsun? Merkezinde adaletin olmadığı bir dini Allah kabul etmez. Adalet anlayışı içinde olmayan bir Müslüman'ın ibadetini Allah kabul etmez. Ahret yurdunda Adalet eksenli olmayan bir çalışmadan sorguya çekildiğimizde verebileceğimiz hiç bir cevap olmaz.

Evet İngilizler kurtuluş savaşında aynı şekilde Şeyh Sait Ayaklanması'nı çıkarmışlardı. Ama İngilizleri başarıya götüren tek olay, Şeyh Said İsyanı'na bağlamak doğru değil. Halkın içine düştüğü cehaleti de göz önüne almak gerekir. Halk aydın ve

bilgili, din adamları ile yöneticiler liyakat ve basiret sahibi olsalardı bu gibi sorunlar yaşanmayacaktı."

Gökhan söze karışarak şu ayeti okudu:

" Bakara Suresi 11. ve 12. Ayette Yüce Allah: "***Bunlara, "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde, "Biz ancak ıslah edicileriz!" derler***," buyurmaktadır.

Hem biz senin dediğini yaparsak zalimi mazlum haline getiririz, kendimiz de zalimlerden oluruz, kanaatindeyim. Bu fikir doğru değil. Bana başka bir yol bulun," dedi.

Ayhan Bey, ayağa kalktı: "Benim bir fikirim var" dedi. Herkes heyecanlandı ve pür dikkat Gökhan'a yöneldiler: "Askere giden tanıdıklar var. Geçmiş zamana 1990'lı yıllardan sonraki zamana gidelim. Biz şimdi gidip üst düzey bir devlet görevlisine bunu söylersek bize inanmayacaklar. Ama yine de bir teklifimizi deneyelim. Bize inanmasalar bile en azından her an hazırlıklı olurlar."

Gökhan: "Yani anladığım kadarıyla diyorsun ki, biz geçmişe gidelim. Askere giden tanıdık, akraba aracılığı ile askerlikte görev yapan bizi anlayabilecek, bizi dinleye bilecek komutan ve devlet adamları ile görüşelim. Onlara ileride bu cemaatin ülke için yaratacağı tehlikeyi anlatmaya çalışalım. Elbette bizi dinleyen komutan, devlet adamları olacaktır, bize hak verenler olacaktır diyorsunuz, değil mi?" dedi Gökhan Bey.

Ayhan Bey, biraz bekledi dudaklarını biraz sıktı sonra başını evet manasında sallayarak: "Evet öğle," dedi.

Gökhan Bey: "Bu güzel fikir. O zaman herkes bunların gelecekte devleti ele geçirme planları, düşünce sistemleri ve görüşleri hakkında bilgi sahibidir. Tarihe yolculuk yaparak önemli bazı siyasetçileri uyaralım. Bakalım sonuç ne olacak?" Kürt Said'in kitaplarını da inceleyelim. Devleti ele geçirme ile ilgili bir takım ipuçları bulmaya çalışın. O cümleleri bulup altını

işaretleyin. Sonra bunları üst düzey subay ve generallere, güvenilir bakanlara gizlice söyleyin.

Asena: Hocam bunu teşhis edemeyiz ki, adamlar ya gizlice orduya sızmışlarsa.

Ayhan: Evet ama bunların geldiği yer bellidir. Cemaat yurtlarından gelenler teşhis edilirse bu durum çözülerek ayırt edilebilir.

Bu tartışmalar üç gün sürdü. Üç gün boyunca durum değerlendirilmesi yapıldı. Hemen herkes görevi başarı ile tamamlamıştı.

***

Çalışmalar devlet kademesinde gündeme taşınır. Gelecekte bu cemaatin tehlike yaratabileceği ile ilgili delil ve raporlara sahip üst düzey devlet adamları ile konuşulur. Her an teyakkuzda olunması gerektiğini üzerine raporlar sunulur. Devlet yetkililerine böylesi hainlerle ilgili yeterli derecede bilgi verilir.

Turgut Özal'ın bunlarla ilgili ciddi uyarıları olmuştur.

Yine Cumhurbaşkanlarından Ahmet Necdet Sezer de bu tehlikeye dikkat çeker.

FETÖ'nün kurum ve binalarına baskın yaparak arama yapılır.

Yapılan ve yapılabilecek tüm faaliyetler bu şekilde gözden geçirilerek durum değerlendirilmesi yapılır.

Söze **Ayhan** Bey başladı: "Ben kısaca önümdeki raporları incelediğimde bu cemaat hakkında şunları görmekteyim.

"Bunlar düşünen, akleden mantık yürüten bir asker veya bir halk kitlesi istemiyorlar. İtaat eden bir asker, kaderci bir toplum veya cemaat üyesi istiyorlar.

Sorunu çözerken intikam ve nefret güdüsü içinde değil de kardeşliği, hoş görülüğü geliştirmek suretiyle çözüme gidilmesi ve yapılan yanlışlıkların incelenmesi gerekir. Oysa yapılan yanlışlıklar gelecekte bizi daha büyük sorunlar ve içinden çıkılmaz bir ortama sürükleyebilir.

Doğru inancın dışına, adaletin dışına bir defa çıktın mı saçmalıklar da ortaya çıkar. Anlaşılan o ki bunlar yolsuzlukta sınır tanımıyorlar." Dedi.

Gökhan Bey söze karışarak:

Din ümittir.

Din güvendir.

Din ahlaklı ve kibar olmaktır.

Din geleceğin daha iyiye gitmesi için edilen mücadeledir.

Din hoş görüdür.

Din Allah rızası için hareket etmek ve yardım etmektir.

Din sadece Allah'a iyi kul olmayı ve tek ilah olarak Allah'ı kabul etmeyi gerektiren bir yaşam tarzıdır.

Din yanlışta olduğunu anladığında tövbe ederek, doğru yola girmektir.
Din erdemli insan olmalıdır.
Din affetmektir.
Din mükemmelliğe varmak, kemale yürümektir.
Din iman ve takva elbisesine bürünmektir.
Din izzetli ve egemen olma anlayışıdır.
Din bilgi edinerek cehaletten kurtulmaktır.
Din iradeyi kullanarak akla önem vermektir.
Din, Allah'a, aileye, topluma karşı sorumluluk anlayışıdır
Din başın sıkıştığında, çıkmaza girdiğinde Allah'tan yardım istemektir.

Din Allah ile insan arasındaki en güçlü bağdır.
Din insanın başıboş olmadığı her an Allah tarafından gözetilme inancıdır.

Evet bunlar tüm kutsal kitapların emirleridir.
Oysa bunlar dinimizi ne hale getirmişler. Soru çalmak, devlete sızmak, devleti ele geçirmek.

Hazırlanan raporlar arasında kısa bir belgesel sunumu da vardı.
Sunumda:
FETÖ nedeniyle devlet sırrımız diye ortada bir şeyimiz kalmadı.
Devletimizin tüm sırları ifşa oldu.
Tüm Devlet sırlarımız düşmanın elinde.
Düşman elinde bulunan bu sırlarımızdan yararlanmak isteyecektir.

Türkiye'yi yıkmak isteyenler; ellerinde bulunan bu sırlarımızdan bir takım açıklar bularak faydalanmaya çalışabilirler.
Türkiye'deki DAEŞ'in sayı 83 bine ulaşmış durumda.
PKK gibi diğer terör örgütlerini de hesaba alacak olursak
Türkiye'de 2000 bin civarında canlı bomba vardır.

Bizler canlı bomba tehdidi altındayız
Yanlış bir din anlayışı oluşturulmaya çalışılmaktadır. Cennetteki hurilerle evlenmek için kendini patlatarak cennetteki köşküne ve hurilere kavuşma anlayışıyla yetiştiriliyor.

DEAŞ'ın üyelerinin çoğunluğu gelenekçi dini vaciplerini normal yaşayan ailelerden seçilmiştir.
Suriye'deki DAEŞ teröristlerin % 80'i dışarıdan gelmiştir.
145 ülkeden bu teröristlere katılım vardır.
PKK sosyal ve kominizim düşüncesi üzerine kurulmuştur.
DAEŞ ise İslami gelenekler düşüncesine uygun kurulmuştur. Ama yaptıkları tamamen taban tabana İslam ve din anlayışına terstir.
DAEŞ ve PKK diğer terör örgütlerine göre çok daha planlı ve organizeli hareket etmektedir. Bu terör örgütlerinin arkasında Avrupa ve ABD devleti var.
PKK'yı destekleyen ulusal güçler gizliden desteklerken, DEAŞ'ı destekleyen uluslar aşikâr ve resmi yollardan bunu yapıyorlar. Bu nedenle askeri malzeme, silah araç gereç, tank savar gibi çok güçlü silahlarla PKK ve İŞİD destekleniyor.

PKK'nın 5 bin militanı var. Oysa İŞİD'in' 83 bin militanı var. Yani canlı bombalarla iç içe yaşıyoruz. İŞİD; Türkiye'nin yanlış politikaları yüzünden bu kadar güçlendi. Burada Türkiye'nin büyük kusur ve hataları var.

İŞİD, Irak - Şam İslam Devleti'nin kısaltılmış ismidir. Ağırlıklı olarak Ortadoğu ülkelerinden olan Irak ve Suriye'de aktif olan bir terör örgütüdür. Etkin oldukları bölgede hiçbir güvenlik gücü, sivil, silahlı örgüt veya ülkeyi muhatap almayarak hilafet devleti kurmayı kendilerine amaç edinmişlerdir. Hedeflerine ulaşabilirlerse tipi bir şekillenme ortaya çıkacak. Yeni bir içtihat ile karşı karşıya kalınacak. Tüm İslam mezhep ve anlayışlarını kendi çatısı altına alarak yeni bir anlayış ile ortaya çıkmanın planlarını yapıyorlar. Bunlar bu amaçlarına ulaşmak için akla gelebilecek tüm kötü yöntemleri uygulamaktan çekinmezler. Ortalığı kül ve yangın yerine çevirebilecek kadar acımasızlardır. Bu da Ortadoğu'ya savaş getirir.

Irak ve Suriye'deki petrol kaynaklarına yakınlıkları sebebiyle en zengin silahlı terör örgütü olarak da bilinmekte olan DEAŞ, 20

Mart 2003 yılında başlayan Irak Savaşı'nın ilk yıllarında kurulmuş ve ilk başlarda El-Kaide terör örgütüne bağlı kalmıştır.

2014 yılının Şubat ayında, El-Kaide'nin DEAŞ ile tüm bağlarını kestiğini duyurduktan sonra DEAŞ adı altında, dış güçlerin yardımları sonucunda etkin hale geldiler.

Körfez ülkeleri yeni bir tehdit adlında. Bu nedenle kapı içeriden kilit tutmuyor. İslam dünyası büyük bir ihanetle karşı karşıyadır. Ülkemizde yönetimi elinde bulunduran hükümet ve iktidarın organizeli ve birbiri ile işbirliği içinde uyumlu olarak çalışması gerekir. Aksi durumda bu yıkıcı terör örgütle mücadele edemeyiz.

Yapılan toplantı sonunda artık bekle ve gör görüşü hâkimdi."

Sunum burada biter.

Eray: "Hocam bu demek oluyor ki; İBDA-C, PKK, HDP, BDP, FETÖ, şimdi de DEAŞ ve İŞİT tehlikesiyle mi karşı karşıyayız?

Peki neden bu topraklar bu kadar Terör üretiyor, bunun sebebi ne?

Eray'ın bu sorusunu Ayhan Bey.

-Çünkü Kur'an ayetleri yanlış yorumlanıyor. İslam dini Allah rızasından çok egemen gücü elinde bulunduran yöneticilerin istediği şekilde yorumlanıyor. İslam adına yapılan yanlışlıklar gençleri Deizm'e yönlendiriyor.

-İnsanlar hakiki İslam dinine ve Kur'an'a değil, kendi çıkarlarına uygun olan din adamlarına gönül bağlıyor.

-Rızıklarına haram katıyorlar, bu da onların gönül ve basiret gözünü bağlıyor.

-Nefislerini eğitmiyorlar, böyle olunca şeytan nefsani istekleri üzerine taht kurarak akıllarına hükmediyor.

-İnsanların yanlış zihniyetleri terör örgütlerini doğuruyor. Halkımız çok saf ve temiz ama az kitap okuyor. Bu da muhakeme yeteneklerini zayıflatıyor. Bilgi eksiklikleri nedeniyle mantık ve iradelerini, güvenlerini kazanan tarikat ve cemaat liderlerinin kararlarına göre kullanmaya çalışıyorlar. Cemaat ve

tarikatların büyük çoğunluğu 17. Yüzyıldan beri İngilizlerin veya emperyalistlerin kontrolündedir. Hal böyle olunca İslam adına bağnazlıklar başını almış, önü alınamaz olmuştur.

İşte en yanlışlığa düştüğümüz nokta burası. Tarihte İslam adına kurulmuş hakiki tarikat "Fütüvvet" adıyla kurulmuştu. **Fütüvvet**; Emevi zulmüne karşı Müslüman Arap esnafların dinî ve mesleki birlik oluşturmak amacıyla kurdukları teşkilatlanmadır.

Fütüvvet teşkilatlanması, Emevilerin yıkılmasında büyük rol oynadı, ama Abbasiler döneminde bu teşkilat bozuldu. Çünkü Fütüvvet teşkilatının desteğiyle kurulan Abbasiler bu teşkilatın gücünden çekinmiştir. Bir başka tabirle Fütüvvet Teşkilatlanması Emeviler döneminde gizli bir yapılanma içindeydiler. Abbasiler döneminde ifşa oldular. Abbasiler de bu teşkilatın gücünden çekindiği için bu teşkilatı bozarak gruplara ayırmıştır. Abbasi Halifesi, gurupları birbirine düşürerek merkezi yönetimi sağlama almaya çalıştığını görmekteyiz. Bu da İslam topraklarında mezheplerin doğmasına ve iç karışıklıklara neden oldu. İç mücadeleler Abbasiler döneminde oldukça kanlı sahnelerin yaşanmasına neden oldu. Buna bir de taht kavgaları ve Müslüman devletlerin birbiriyle savaşlarını ekleyecek olursak Müslümanlar gittikçe zayıfladı. Mesele Büyük Selçuklular ile Türkiye Selçuklularının birbiriyle mücadelesi gibi. Hal böyle olunca büyük bir musibet indi. Kuraklık, kıtlık, salgın hastalıklar ve ardından düşman saldırıları başladı.

Haçlılar ve sonrasında Moğol saldırıları neticesinde Abbasiler, Türkiye Selçukluları ve Büyük Selçuklular yıkıldı. İslam toprakları Moğolların eline geçti. Haçlılar; İznik, Kudüs, Urfa ve Antakya'yı ele geçirdiler. Moğol ve Haçlı saldırıları neticesinde 100 milyon Müslümanın öldüğünü tahmin etmekteyiz.

Kafkas kökenli Ahi Evran, Moğolları İslam topraklarından atmak için Fütüvvet Teşkilatını, "Ahilik" adıyla yeniden kurdu. Ahiler yok olmanın eşiğine gelen Müslümanları yeniden örgütleyerek

Moğol ve Haçlılara karşı mücadeleye başladı. Osmanlıların da kuruluş temelinde Ahilik teşkilatı var. Eğer Ahilerin desteği olmasaydı "Osmanlı Devleti" gibi bir devlet olmayacaktı. Ne yazık ki Fatih Sultan Mehmet döneminde bu teşkilat devlet kontrolüne almak için bazı kanunlar çıkardı. Yavuz Sultan Selim döneminde ise tamamen kaldırılarak Bizans usulü "Lonca"lara dönüştürüldü. Osmanlıları ekonomik yönden çökerten asıl yanlışlık bu. Bu da Osmanlıyı zayıflatarak yıkılışa götürdü.

-Günümüzde ise akıl tutulması yaşayan Müslüman gençlerin bir kısmı samimi dindar olmaktan ziyade çeşitli tarikat ve cemaatlerin tuzağına düşüyor. Cehalet içindeki Müslümanları canlı bomba haline çeviriyor.

-Bir diğer olay da dış güçlerin bu coğrafyalarımızda oynadığı politik oyunlar. Evet bütün bu nedenler!." diyerek sözünü sonlandırdı.

Bir süre sessizlik ortalığı kapladı. Sonra **Ayhan** gülümseyerek:

"Evet arkadaşlar şimdi hangi yıldayız? O kadar yıllara gidip geliyoruz ki bazen yorulduğumda kafam şiştiği zaman yılları karıştırıyorum. Şimdi de çok yoruldum. Sizi dinlemekten ve önümde sizin çalışmalarınızı okumaktan. Sahiden şu an hangi yıldayız?" diyerek espri yaptı.

Eray sırıtarak: "Hocam, haziran 2016'dayız," dedi.

Gökhan: "Artık gözümüz aydın. Sorun biliniyor, sorunun çözümü ise teyakkuzda olacağız, bekle gör politikası içinde hazırda bekleyeceğiz. Bunlar 28 Şubat darbesinde istedikleri sonucu alamadılar. Ardından 17 Aralık darbesini gerçekleştirmek istediler. Bunda da istedikleri başarıya ulaşamadılar. Sizleri candan tebrik ederim," dedi.

Eray: "Bir şey daha gözden kaçtı, söylemeyi unuttum. Süleyman Demirel'in cumhurbaşkanlığı ve Tansu Çiller'in başbakanlığı döneminde TSK; İran'ın PKK terör örgütlerini desteklediğine dair raporlar sunmuşlar. İran'da bazı hedefleri PKK kampı olarak göstermişler. Ani bir kararla İran'daki

hedefleri vurmak için başbakan'ın talimatıyla jetleri kaldırıyorlar. Dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel bu durumu öğrenince Türk jetlerini geri çağırıyor. Yani Türkiye ile İran arasında çıkmak üzere olan savaş son anda Demirel tarafından önlemeyi başardık," diyerek sözlerine nokta koydu.

Gökhan: "Türkiye, İran, Suriye veya Rusya gibi komşu bazı devletlerle savaştırılarak zayıflatmak isteniyor. Böyle bir kurguları var. Bilmem bunu başarabilecekler mi? Amaçları İran ile Türkiye'yi karşı karşıya getirip savaştırmak. Bunun için sahte kurgular düzenliyorlar.

Aynı planı Karabağ üzerinden de kurgulamışlar. Planlarına göre Ermeniler Karabağ'dan sonra Azerbaycan'a saldıracak. Yapılan büyük Müslüman ve Türk katliamı karşısında Türkiye Azerbaycan Türklerini korumak için Ermenistan'a müdahale edecek. Rusya Ermenilerin tarafını destekleyeceğinden dolayı Türkiye ile Karabağ üzerinde birbiriyle savaşa sokmak için plan kurmuşlar. Biz Batılı emperyalistlerin sinsi planlarını Kremline bir rapor halinde sunduk. Ayrıca Ankara'yı da bilgilendirdik."

Ayhan: "Arkadaşlar bu günlük bu kadar. Yoruldunuz. Hepinizi yaptığınız bu yorucu çalışmalar nedeniyle tebrik ederim. Allah size zihin açıklığı, sebat ve azim versin. Bugünlük bu kadar! Yarın inşallah kaldığımız yerden çalışmaya başlamak üzere hoşça kalın." dedi.

***

Ayhan ve Gökhan Bey yerlerine oturmuş toplantının başlaması için geri sayım başlamıştı. Zehra ortalıkta yoktu. Zehra da selam vererek yerine oturdu. Sonra toplantı başladı.

Ayhan Öğretmen Hasan ile Serkan'a bakarak, "Nasılsınız, çalışmalar nasıl gidiyor, Hasan ve Serkan kardeşler," dedi. Serkan gülümseyerek; "Hocam bizim yaptığımız çok mühim bir çalışma var. Bu yaptığımız çalışma hayati bir çalışmadır. Biz tarihi olayların akışı ile iklimler arasında bir ilişki kurmaya çalıştık. Bunun için yaptığımız çok önemli çalışmalar var.

Hocam bazen güneşte lekeler görünür bazen de görülmez. Güneş lekeleri 11, 12 yıl boyunca olur, bu zamanda dünya ortalama sıcaklıklarında minimum derecelerde biraz yükselme olur. Hem de güneşin çekim gücüne bağlı olarak yeryüzünde hortumlar oluşabiliyor mu diye bazı gözlemler yaptık. Bir o kadar da yani 11, 12 yıl boyunca da güneşteki bu lekeler kayıp olur, görülmez. Doğa'nın kendi içinde bir kanunu var ve doğanın işleyişinde bizim müdahale etme şansımız hiç yok.

Yani güneşin doğudan doğup batıdan batması, rüzgârların esişi, kışların çok sert geçmesi veya ılık geçmesi, depremlerin oluşması, yer altındaki doğal zenginlikler, zeminin sert veya yumuşak olması, yer altı ve yer üstü zenginlikleri, güneş veya ay tutulması, dört mevsimin oluşması, ayın hareketleri, güneşin ve dünyanın hareketleri. Bunların hepsi bir nizam içinde uyumludur.

Tüm bunların oluşumunda biz insanların müdahale etme şansı yok. Biz ancak doğanın bu kanunlarına göre hareket etmek zorundayız ve kendimizi doğanın şartlarına göre ayarlamalıyız. Yani yazın yazlık elbise giymeli, kışın daha kalın elbise giyinerek soğuktan kendimizi korumalıyız. Deprem olduğunda ise depremlerin evimizi yıkmayacak şekilde dayanıklı yapmalıyız. Doğanın kanunlarının dışına çıkmak ve doğayla uyum göstermemek en büyük yanlışlıklardan birisi olur.

Hocam sözü daha çok uzatmadan "Volkanlar!" dedi ve sonra biraz duraksadı içini çekti.

Ortalığı bir süre sessizlik kapsadı.

Sonra Hasan: "Hocam Volkanlar! Başımıza büyük sorunlar, dertler açacak gibi. Tarihte MÖ 1660-1620 yılları arasında belli aralıklarla volkanlar aktif hale gelmiştir. Volkanların etkisi ile dünyanın bazı yerlerinde iklim ve atmosfer üzerinde olumsuz tesirler yaratmıştır. Buna bağlı olarak büyük göç dalgaları neticesinde Hitit devleti ile birlikte birçok devlet yıkılmış. Güneşte meydana gelen lekeler nedeniyle bazı yerlerde şiddetli kuraklıklar yaşanmış. Orta Çağ'da kavimler göçünün sebebini kuraklık ve kıtlığın neden olduğunu tespit ettik.
1453 İstanbul'un fethedildiği yıl; Kuwae Volkanı nedeniyle yazı serin geçen bir yıl yaşandı.
Nisan 1815 Endonezya Tambora Yanardağı infilakı ile atmosfere bol miktarda tüf ve kül bıraktı.

Tambora Dağı'nın patlamasından hemen bir yıl sonra 1816 yılında Rusya, Kuzey Amerika ve Avrupa gibi birçok ülkedeki etkisinden dolayı; "Yazı Olmayan bir yıl" yaşandı.

Kuzey Yarımküre'nin büyük bölümünde tarımsal ürünler zarar gördü, çiftlik hayvanları kıtlık ve soğuk nedeniyle öldü." diyerek sözünü tamamladı.

Serkan Hasan'ın kaldığı yerden konuşmaya başladı:

"Hocam anlaşılan o ki dünyanın başı büyük belada. İnşallah yanılmış olurum, böyle giderse ne yazık ki dünyada yaşayan insanların 1/3'ü doğa ve tabiatın olumsuz şartları nedeniyle meydana gelen felaketlerde hayatını kaybedebilir. Tabi ki doğrusunu Allah bilir. Bizimki sadece bir tahmindir.

Nisa, izin almadan araya girdi. "Siz ne diyorsunuz? Bu rakam ürkütücü bir sayı. Siz ne dediğinizi kulağınız duyuyor mu? Bu bir buçuk 2 milyar insanın ölümü demektir. Bu kadar çok sayıda insanın ölümü salgın hastalıkları da beraberinde getirir."

Hasan: "Keşke matematiksel olarak gösterildiği gibi 1 olsa, ne yazık ki bu ürkütücü bir rakam. 1,5- 2 milyar insana tekabül ediyor. Keşke tahminlerimde yanılmış olsam. Ne yazık ki bunu ben demiyorum, yaptığım araştırmalar diyor. Tabi ki her şey Allah'ın taktirinde. Bizimki bir tahminden ibaret," diyerek sözünü sonlandırdı.

Yaren: Siz bunu neye dayanarak söylüyorsunuz.

Hasan: Tarihte yaşanmış olaylara bakarak.

Ayhan Hoca Serkan ile Hasan'ın bu çalışması üzerine söze karışarak şunları söyledi

Arkadaşlar biz buna tarihin girdabı diyoruz. Öğle bir düzen, öğle bir çark ile karşı karşıyayız ki inançlı olanlar yani Allah'a inananlara göre; başımıza gelenler bir musibettir, günahlarımızdan dolayı bize Allah'ın taktir ettiği bir musibettir, bu musibet ve felaketler karşısında sabırlı olmalıyız, diyerek dua edecekler. Ben de aynı düşüncedeyim. Geçmiş günahlarımızdan bir an evvel kurtulmanın yolunu aramalıyız. Hele ki böyle bir girdaba giriş yaparken kul hakkı üzerimizde hiç olmamalı. Allah'a sığınmalı, iyi bir kul olmalı, Allah'ın bize gönderdiği Kur'an kalesine sığınmalıyız.

Meydana gelebilecek iklimsel değişme ve felaketler karşısında inanmayanlar bu hadiselere bir doğa olayı olarak bakacaklar. Doğanın kanunları gereği bu olaylar başımıza geliyor diye düşünecekler ve hayatta kalmaya çalışacaklar. Mesele Avrupa ve ABD'de yaşayan kapitalistler yani Allah'a inanmayanlar hayatta kalmayı başarsalar bile ölüm korkusu nedeniyle psikolojik bakımdan mahvolacaklar gibime geliyor.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah-ı Teal: "Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır; onları O'ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde ne varsa bilir; O'nun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. O,

yerin karanlıklarındaki tek bir taneyi bile bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır." buyurmuştur.[9]

Evet tarihin akışında zaman zaman büyük girdaplarla karşılaşıyoruz. Galiba öğle bir girdaba doğru yaklaşıyoruz gibime geliyor," dedi.

Ortalığı bir anda sessizliğe bürünmüştü.

Ayhan Bey: "Peki ne yapmalıyız Serkan ile Hasan yani nasıl bir hazırlık yapmalıyız?" diye bir soru yöneltti.

Bilmiyoruz hocam onu da Yılmaz Hoca'ya soralım. Yalnız biz daha konuşmalarımızı bitirmedik. İzin verirseniz sözlerimi tamamlamak istiyorum.

Ayhan hoca her iki eliyle işaret ederek: "Buyurun, buyurun tabi ki" dedi.

Hocam ben bununla ilgili bir rapor hazırladım. Hazırladığım rapor ile ilgili özet olarak şunları söyleyebilirim:

İklim üzerinde güneş ışınları ve volkanlardan çıkan gazların da etkisi vardır.
Güneşte meydana gelen lekeler zaman zaman atmosfer ısısını 1, 2 derece kadar yükselmesine neden olmaktadır.
Son on yılda dünyadaki yanardağların sayısında belirgin bir artış vardır.
Yanardağlar aktif hale gelerek, lav, kül ve çeşitli gazlar püskürmektedir. Şu anda dünya genelinde 500'ün üzerinde aktif volkan var ve her yıl buna bir ellisi daha ekleniyor.

Tarihte yanardağlar, çok büyük tsunamiler yaratmıştır. Yanardağlardan çıkan gazlar atmosferin ortalama sıcaklığını aşağı düşürebilir veya artırabilir. Ayrıca depremlere de neden olabilmektedir.

[9] Enam 59. ayet

Yanardağlar:
1-İklim üzerinde etkisi vardır. Öncesinde küresel ısınmayı tetikliyor, sonrasında ise havanın soğumasına neden oluyor.
2-Depremlerin üzerinde etkisi vardır.
Yanardağlardan çıkan CO_2 ve SO_2 gazları öncesinde atmosferdeki yıllık ortalama sıcaklığı 1-4 santigrat derece yükseltebileceği ve buna bağlı olarak:
-Bazı yerlerde şiddetli kuraklık yaşanırken
-Bazı yerlerde sel baskınlarına neden olabilmektedir.

Zamanla atmosferde bulunan SO_2 gazı bazı etkenler nedeniyle H_2SO_4'de dönüşerek atmosferin üst katmanlarında mini parçacıklar halinde asılı kalarak bir katman oluşturuyor. Atmosferdeki bu sülfürik asit katmanı güneş ışınlarının dünya irişi esnasında ısıyı tutarak geri yansıtması dünyada bir soğumaya neden olabilmektedir.

Bu durumda kutuplardan başlayarak ekvatora doğru 40-45 derece enlemlerine doğru bir soğumaya neden olabiliyor. Buzullaşma da meydana getirebilir. Böyle olunca kuraklık ve sonrasında kıtlık oluşur.

Tarihte kıtlık ve kuraklık nedeniyle büyük göç dalgaları oluşmuştur.

Tarihte meydana gelen kıtlık ve iklimsel değişme nedeniyle meydana gelen göç dalgalarından en olumsuz olarak coğrafi konumu yüzünden Anadolu coğrafyası etkilenmiştir.

Yaptığımız araştırmalara göre önümüzdeki 10-20 yıllık gibi süre zarfında bir riskli dönem var. Tabi ki bunun doğrusunu Allah bilir. Yanardağların aktif hale gelmesi bizim elimizde değil. Yanardağların aktif hale gelerek sürekli lav ve çeşitli gazlardan oluşan duman püskürmesi bazı doğal felaketlere neden olabilir. Deprem, küresel ısınma, atmosferin soğuması gibi olaylarla karşılaşmak mümkün olabilir.
Bu durum akabinde savaşları tetikleyebilir.

Ülke genelinde önümüzdeki 15-20 yıl içinde genel bir seferberlik ilan edilmeli.

Ordudaki asker sayısını en az 1,500 milyona çıkarılmalı.
Yaşı 20-55 yaş arası hemen herkesi sivil savunmada üslenebileceği görevleri belirlenmeli.

En mühimi de ahlakı çöküntü nedeniyle düzensizlik yaratanlara karşı sert önlemler alınmalı. Kurtlar sisli havalardan hoşlanır. Böylesi durumda yankesiciler, anarşistler çok sayıda topluma zarar verebilir.
Bu nedenle ismi suç dosyasına karışanlar toplumun içine salınmamalı, bu riskli dönemi atlatana kadar gözetim altında tutulmalı.

Gökhan: "Himm demek öğle diyorsun ha, ben gerekli notlarımı aldım," diye kendi kendine mırıldandı.

Bu arada Ayhan Bey çayını bitirmişti. O anda Hatice ayağa kalkarak kendi çayını kendisi doldurdu, sonra Ayhan Hoca'nın da çayını doldurdu.

Ayhan öğretmen, Hatice'ye teşekkür ettikten sonra bir yudum çay içti sonra:**"**Son zamanlarda basın yayını takip ediyor musunuz?" NATO ve ABD'ye ait bazı uçaklar o tarafa bu tarafa uçup duruyorlar."
Ayhan, Eray'a yönelerek: "Hele radar taramalarına bir girebilir misin? Uçuş sıklıkları nasıl? Ne yapıyorlar?" diye sordu.

Eray hemen bilgisayarın başına oturdu, taramalardan radar penceresini açtı. Radar taramaları ile Atmosferin uydu görüntülerine girdi: "Ben bakıyorum. Şu an taramadayım. Bütün ulusların radar taramasını buradan görebiliyorum." dedi.
Gökhan: "Bugün günlerden Cumartesi değil mi?"
Ayhan kısa bir cümle ile: "Evet," dedi.
Eray: "Şu an Kıbrıs ve Akdeniz üzerinde uçan bir NATO F-35 jet uçağı uçuşta."

Ayhan güler bir ses tonuyla: **"**Ya onlarla bir kafa bulabilir misin? Biraz eğlenelim."
"Nasıl hocam?"

"O F-35 uçağının komuta sistemine girerek pilotu devre dışı bırak ve uygun bir yere güvenli iniş yaptır. Cumartesi okulda kimse olmaz. Onlarla biraz alay geçelim. Biraz da kızdıralım ve gözdağı verelim. Belli ki onlar bir şeyler planlıyorlar. Belki bir şeyler yapmak için hazırlanıyorlar. Suriye'de istedikleri hedefe ulaşamadılar. İstediklerini yapamadılar. Türkiye ile Suriye'yi savaştırmak istiyorlar. Türkiye ise Suriye sınırına askeri yığınak yapmış ama bir türlü savaşa girmiyor ve Batılı devletleri oyalayıp duruyor. Buna FETÖ yanlısı bazı komutanlar kızgın.

Bazı komutanlar da Suriye'yle savaşa girilmesi sonucu İran ve Rusya gibi komşu ülkelerle aramızın açılabileceğini söylüyorlar. Tıpkı Türkiye'yi devrik lider Saddam gibi savaşa sokmak istiyorlar.

Söze **Gökhan** başlar; "FETÖ'cülarin yüzünden!" der. Gazete ve basında "**savaşın ayak sesleri**" başlıklı manşetler görüyorum. Yani belli belli. Bunlar pek yakında bir şey yapabilirler. PKK terör örgütü, seçimde kazandığı bölgeleri mayın ve tuzak tarlasına çevirdi.

Devlet şimdilik ya bunu görmüyor ya da görmezlikten geliyor. Belki kimin ne yapmak istediği ortaya çıksın, diye bekliyor. Eminim devlet kartal pençesini bunların boynuna saplayacaktır. Devletimiz o kadar da güçsüz değildir. TSK eninde sonunda kartal pençeleri altında, bu hainleri bir böcek gibi ezilecek.

Sude: "Evet hocam FETÖ'cüler üniversite kampusunda PKK yandaşları ile ittifak kurdular."

Eray heycanlı bir ses tonuyla: "Hocam şu an ABD'ye ait bir F-35 uçağının kontrolü bende, ne yapayım. Pilotunu devre dışı bıraktım. Ayhan hızla Eray'ın yanına geldi ve seyretmeye başlayarak: "Bak onu takip et, bizim karasularımıza girdiği anda uygun bir yere indir."

Eray: "Hocam tamam girdi bizim sınırımızda uçuyor."

"Onu indir bakalım,"dedi. "Evet hocam şu anda kontrol bende, bana koordinat verin."

Gökhan: "Bir dakika bekle, şimdi veriyorum. Al koordinatlar burada. Al!" dedi.

Sonra uçak İstanbul Bahçelievler Atatürk İlkokulu'nun bahçesine iniş yaptırılır.

Eray gülerek: "Hocam şimdi çılgına dönmüşlerdir. Ne oluyor diye."

Gökhan: "Evet şimdi çok kızmışlardır, Amerikalılar çok kinciler de." diyerek gülüştüler.

Ayhan omzunu sağa sola sallayarak: "Sen onu ne üzerinden yaptın?"diye sordu.

Eray: "Çekimler burada, "You Tube" attım. Uçağın indirilmesini "You Tupe'de paylaştım hocam." dedi sonra gülmeye başladı.

Eray; "Hocam bak tehdit geldi, yakında sizi oraya gömeceğiz! Ben de -Bir dene bakalım!- diye cevap yazdım."

Ayhan bir an duraksadı sonra; **"**Sen ne yaptın! Bunu neden yaptın? Şimdi bizim yerimizi tespit etmişlerdir. Bize sıkıntı çıkarabilirler."

"Doğru ya hocam! Keşke paylaşmasaydım. Hiç düşünemedim doğrusu," diyerek üzüldü. Sonra ortalığa bir süre sessizlik hâkim oldu.

******

13. BÖLÜM
BAŞARISIZ BİR BASKIN

Aradan on gün geçmişti ki yapılan sahte bir şikâyet üzerine içişleri bakanlığının talimatı ile valiliğe gelen bakanlık müfettişleri okulda denetim yapacaklarını bildirirler.

Okul Müdürü'nü arayarak okulda denetim yapılacağını okul ile ilgili çevre halkını rahatsız edecek bazı gürültü ve seslerin olduğunu, bu nedenle okul ve çevresini incelemek için bir ekibin okula geleceğini bildirirler.

Müdür bey avuçlarını ovalayarak ne yapabileceklerini bu durumu nasıl atlatabileceklerini düşünmekteydi.

Ayhan'ın iki eli de cebinde kendi etrafında o tarafa bu tarafa dolaşıp dururken bir yandan da ne yapabileceklerini düşünmekteydi. Ayhan, okul müdürü gibi şoktaydı. Sonra kendi kendisine o uçağı okula indirdik ya, o onların çok ağırına gitmiş olmalı, diye düşündü. Şimdi içerdeki uzantıları ile birlikte gelirler. Galiba okulu basmaya karar vermişler. Belli ki içimizdeki kuyruklarını harekete geçirdiler, diyerek hızla Araştırma Merkezi'ne gitti.

Ayhan, tüm çalışanları acil olarak toplantıya çağırır ve olay hakkında gerekli açıklamayı yapar:

Ayhan: "Arkadaşlar artık bizimki bura kadar. Bundan sonra ekibi dağıtıyoruz. Sizlerin tanınmaması, bilinmemesi, deşifre edilmemeniz gerekir. Burada ben ve Eray kalıyoruz diğerleriniz gitsin. Size bir ay tatil. Bizden talimat gelmedikçe de asla harekete geçmeyin. Şimdi hemen gidiniz," diyerek acil durumda ne yapabileceklerini, hangi planlarının olduğunu bir bir gözden geçirir.

Ayhan bu çalışmaları yaparken Müdür Bey geldi. Müdür Bey içini çekiyor, büyük telaş içinde derin derin nefes alıyordu. Günlerden salı, hava berrak, ortalık mis gibi kokuyordu. Sonra kendi kendisine ümit vermek için havanın açık olması, mis gibi

kokulu olması, biz bu işin içinden anlımızın akıyla çıkacağız demektir. Biz onları alt edeceğiz demektir diyerek kendisini teselli etmeye çalıştı. Onlar bize gözdağı vermek için gönderilen kuyruk sökümlerini ise rezil edip maskara durumuna düşüreceğiz inşallah, dedi. Sonra hemen hızlıca gidip abdest aldı. Araştırma merkezinin mescidine giderek iki rekât namaz kıldı. Ardından ellerini dua pozisyonuna getirerek:

"***Allah'ım bize yardım et. Dar ve geniş günün rabbi olan Allah'ım, biz sıkıntı içindeyiz. Arkadaşlarımıza yardım et. Üzerimize gölge düşürmek isteyenlere fırsat verme. Bizi şanlı, kalbimizi açık, liderlerimizi liyakatli ve basiretli kıl. Bize yardım et Allah'ım,***" diyerek dua etti. Sonra Kadir Suresini üç defa okudu. Ardından Yasin suresini okudu.

Müdür beyin sesiydi bu. Ayhan Bey dönüp baktığında **Müdür Bey:** "Gençler benim aklıma bir fikir geldi. Sen en iyisi çocukları dağıtma. Ben onayladım. Sizin burada okul ile ilgili, öğrencileri bilimsel çalışmalara teşvik etmek için bir çekim yaptıklarını söyleyeceğim. Senaryo da elimde. O nedenle korkulacak bir şey yok. Bu durumu geçiştirmeye çalışacağım.

Ayhan Bey: Tamam müdür bey çok iyi düşünmüşsünüz. Ama sadece ben ve Eray burada kalalım, diğerleri gitsinler." diğer arkadaşlara yönelerek: "Arkadaşlar biz bu tür sıkıntı ile karşılaştığımızda ne yapabiliriz böylesi bir durum ile ilgili aldığımız önlemler var. O nedenle pek endişe etmenize gerek yok. Dua edin. Elbette bu gibi sıkıntıların üstesinden geleceğiz inşallah. Allah'tan ümit kesilmez. Her işte bir hayır vardır inşallah.

Ayhan öğretmen sonra Eray'a yöneldi: "Artık olan olmuştur Eray. Üzülmene gerek yok. Artık bundan sonra ne yapılması gerekir ona bakacağız," diyerek en yakın sandalyeye oturdu.

Hakikaten de bu bir baskın niteliğindeydi. Evet aradan bir buçuk saat geçmişti hala ortalıkta kimse yoktu. O da ne!.. Aniden özel emniyette görevli polisler ve bir kaç tane de yüzü

maskeli emniyet görevlisi göründü. Okul çevresinde dolaşarak kontrol ettiler. Sonra telsizle "güvenli" dediler. Bu konuşmadan 10 dakika sonra bakanlık müfettişi, içişleri bakan yardımcısı ve beraberindekilerle okula hızlı bir giriş yaptılar.

Okulun köşe ve bucaklarında güvenlik görevlileri yerlerini aldılar.

Müdür Bey onlara: "Buyurun, hoş geldiniz," dediyse de bakanlık müfettişi ve içişleri bakan yardımcısı Müdür Beyi hiç dinlemedi. Müfettiş yüksek bir ses tonuyla Müdür Bey'e hitaben:

"Bu okulda neler oluyor! Çevre sakinleri tarafından büyük şikâyetler var. Sonra ses tonunu biraz yumuşatarak orta sertlikle bir ses tonuyla: "Binanın krokisini istiyorum. Bana getirin?" dedi.

Oysa hepten yalan konuşuyordu. Çevre sakinlerinden yapılan bir şikâyet yoktu. Denildiği gibi çevre halkını rahatsız edecek derecede de bir gürültü yapılmamıştı. Okuldaki bilimsel çalışmalarla ilgili ne okuldaki öğrencilerin ne de okulda görev yapan memur ve hademelerin bile haberi yoktu. Sadece okul müdürü, Gökhan ve Ayhan Bey, bir de projede çalışan öğrenciler biliyordu.

Müdür bey hemen dolabın alt çekmecesindeki okulun Sivil Savunma Kulübü tarafından hazırlanan dosyayı eline aldı ve sonra krokiyi Müfettişe uzatarak; "Buyurun" dedi.

Müfettiş bey binanın krokisini alır almaz hızla ayağa kalktı ve bina denetimine başladı.

Bodrum kattaki kalorifer odası, spor salonu derken, sığınağa girdiklerinde bambaşka bir görüntü ile karşılaştılar. Bilgisayarlar, dev ekran, acayip robota benzer cihazlar.

Müfettiş: "Bunlar ne demektir, burada ne karıştırıyorsunuz?" dedi.

Müdür Bey sorulan soruya karşılık: "Müfettiş Bey," dediğinde yine orta sertlikte bir ses tonuyla müdürün konuşmasını keserek: "Ne müfettişi! Ben içişleri bakanlığı adına burada bulunuyorum. Bana "Bakanım!" diye hitap edin!" dedi.

Müdür bey alçak ve nazik ses tonuyla: "Pekî sayın bakanım, gördüğünüz bu odada öğrencileri bilimsel çalışma ve araştırmaya teşvik etmek, ilgi uyandırmak için çocuklar okulumuz öğretmenlerinden tarih öğretmeni Ayhan İzzetoğlu rehberliğinde çekim yapıyorlar. Bu gördüğünüz şeyler filim çekiminde kullandıkları araç gereçlerdir. Sayın emniyet amirimiz de bunu bilir, onlardan da polis kıyafeti almıştık," dediğinde bakanlık müfettişi yüzünü emniyet amirine çevirerek; "Doğru mu bu!"

"Evet sayın bakanım, doğru. Bunlara polis üniforma ve elbiseler gönderdik."

Müfettiş eliyle robotları işaret ederek: "Peki bunlar ne Müdür Bey!" dedi.

"Sayın Bakanım bunlar da filim dublajında kullandıkları robotlardır. Onları marangoz ve tornacılara yaptırdık."

"Bunların masraflarını nasıl karşıladınız?"

"Sayın bakanım, bazı öğrenci velilerimiz bize yardım etti. Burası İstanbul. Bazı iş adamlarımızın böylesi şeylere karşı ilgisi var. Sağ olsunlar, desteklediler. Ayrıca İlçe Kaymakam beyin ve Belediye başkanımızın da destekleri oldu, cevabını verdi.

Ayhan hocanın o anda elinde tablet vardı. Arada bir bakıp duruyordu.

Bakanlık müfettişi: "Boş şeylerle uğraşıyorsunuz! Boşuna masraflar yapmışsınız! Yazık, yazık yetimin yoksulun hakkını böyle boş şeylere harcamışsınız. Anlaşılan o ki baya masraf yapmışsınız. Şimdi ben burayı mühürleteceğim, sonra çocuklara talimat vereceğim, yarın gelip buradaki cihazları alıp götürsünler. Teamüllere aykırı hareket etmişsiniz. Hem burası okulun sığınak yeri. Siz burayı marangozhaneye çevirmişsiniz be! Ya bir yangın çıksa, ya bir doğal afet yaşansa, ya bir savaş çıksa demesiyle birlikte hafiften bakanın başından bir çıt sesi duyuldu. Hani yünlü kazağı gece karanlığında üzerinden çıkardığında hafiften bir kıvılcım "çıt" diye bir ses çıkar ya işte

öğle bir sesi duyulmuştu. Bu anda aniden Müfettiş Bey, çok sinirlemiş kudurmuş, küplere bindi. Ortalığı yakıp yıkmak istedi ki yanında bulunanlar tuttular. Ne'oldu buna bir anda diye.

Okul Müdür'ü Ayhan Bey'e yaklaşarak elini dudaklarının üzerine koyarak fısıldadı: "Buna bir şey mi yaptın ki bu bir anda kuduruverdi?" Ayhan Bey elini ağzına sus işareti yaparak sonra açıklarım, Müdür Bey," dedi.

***

MÜFETTİŞ BEY'İN SAHRA YOLCULUĞU

Müfettiş kendisini bir nehrinin kıyısında buldu. Yanında ne para, ne koruma görevlileri ve ne de bir otomobil vardı. Önce bir müddet düşündü. Sonra bir sağa, bir sola baktı. Kendi kendine; "Allah-Allah yahu bana ne oldu! Ben hayal mi görüyorum! Rüyada mıyım? Yahu burası neresi? Az önce ben bir okulda değil miydim? Nereye kayboldu okul ve içindeki insanlar? Vali!.. Okul Müdürü!... Polisler!... Bakanlık korumalarım!..."

Kendi kendine: "Yahu yoksa ben öldüm mü? Burası cennetteki bir nehir mi?"

Sonra iki eliyle yüzünün her iki tarafına vurdu.

"Yok canım ben ölseydim sorgu-sual meleği beni sorguya çekerdi. Namaz kıldın mı, oruç tutun mu? Kul hakkı yedin mi? Falan filan sorular. Onlar olmadığına göre demek ki burası ölüler dünyası değil. Vallahi kul hakkı yemedim. Vallahi soruları sızdırıp vermedim dersem yalan olur. Sınav sorularını gizliden sızdırdım, aracılık yaptım. Hem ben bunu hocanın isteği üzerine yaptım. Ne yapalım! Ülkeyi komünistlere, ateistlere mi teslim etseydik. Bu yaptığım günah olamaz canım. Bu kul hakkı yemek değildir. Altın bir nesil yetiştirmek için ateist ve komünistleri bertaraf etmek için bunu yaptık. Hoca efendi hep bize kul hakkından bahsedip duruyordu. Zekâtınızı verin. Zekât kul hakkına girer. Zekât'ın; yetimin, fukaranın, yardıma muhtaç olan fakirin hakkı olduğunu söylerdi. Ben fazlasıyla ödedim. Yahu ben kimim? Bir rüya mı görüyorum," diye tekrar düşünmeye başladı.

Elini cebine attı ki cep telefonunu alsın. Ama ne yazı ki, "tüh" dedi. Yanında yoktu. Kişisel eşyası, anahtarı ve cüzdanı da yanında değildi. Hepsi elinde taşıdığı küçük çantadaydı ve kendisini koruyan güvenlik memuruna vermişti. Şimdi ne yapacaktı! Hiç olmazsa cep telefonu yanında olsaydı arayıp nerede olduğunu bilemediğini söyleyecekti. "Haydaaa...burası nere acaba? Şimdi ne yapacağım ben!"

Bir süre kendi içinde şaşkınlık yaşadı. Biraz içini çekti. Tekrar ayağa kalktı, sağa baktı, sola baktı. Nehrin yukarısına tırmandı. Bir patika yol vardı aşağı yukarı baktı ve bu patika yolda bir saat civarında yürüdü. Patika yolundan yürüyerek bir süre sonra kervan yoluna çıktı. Evet burası bir kervan yoluydu. Fakat ortalıkta ne in ne de cin vardı. Ama bu yol ne şose yolu, ne de asfalttan bir yol değildi. Yolda sadece hayvan ayak izleri ile hayvan dışkıları vardı. Hayvan dışkılarının bazısı kurumuş bazısı ise hafif nemliydi. Başını kaldırıp biraz uzaklara baktığında uzaklarda bir deve sürüsünün kendisine doğru geldiğini görünce beklemeye başladı. Deve sürüsü ve beraberindekiler git gide kendisine yaklaştılar. Onlara:

"Burası neresi? Siz kimsiniz?" diye sordu.

Kervanla birlikte gelenler konuştuğu dili anlayamadılar. Bu kervanda 14 deve, 2 atlı asker olmak üzere 21 kişi vardı. 2 tane de takriben 12 ile 14 dört yaşlarında çocuk bulunuyordu. Arapça konuşuyorlardı. Müfettiş bey de onları anlayamadı. Ama Arapça konuştuklarını anladı. Neyse ki kervanda olanlardan iki kişi Türkçe biliyormuş. Türkçe bilenler tepeden tırnağa silahlıydılar. Boyunlarına asılı ok sadağı kemerlerine takılı kılıçları ise kınlarının içindeydi. Silahlı Türklerden biri beyaz at, diğeri ise kahverengi bir at üzerindeydi. Beyaz at üzerindeki silahlı Türk tok bir ses tonuyla:

"Sen Türk-seen?" (Sen Türk müsün?) dedi. Türkçe konuşmaları günümüz Türkçesi gibi değildi, baya farklıydı.

Heyecanlı bir sesle "Ya ya!.. Ben Türküm!" dedi.

Müfettiş Bey sonra biraz duraksayarak düşündü "Ya siz filim mi çeviriyorsunuz, eski Türk filmlerini mi canlandırıyorsunuz?" dedi.

Her iki atlı iyice anlayamadılar ve bir anda sessizlik oluştu ki müfettiş bey ikinci bir soru daha patlattı. Suyu işaret ederek:

"Burası neresi?" Bu suyu adı ne?"

"Nil," cevabını verdiler.

Müfettiş beyin yüzü gerildi sinirlenerek; "Yahu siz benimle kafa mı buluyorsunuz? Ne Nil'i… Ben Türküm. Ben daha az önce İstanbul'daydım, bura nasıl geldim? Yanımda korumalarım vardı. Yakında önemli görevlere yükselecektim." Dediğinde Muhafızlar önce anlayamadılar, sonra kaba bir dil ile: "O da na? (ne)," dedi

Beyaz atlı Muhafız, diğer atlı Türk Muhafıza bakarak bir süre şaşkınlık yaşadı ve;

"Demin", "Türkiye", "İstanbul" ne olduğunu bilirseeen? (biyorsun mü?) bu neden behsedir (bahsediyor)?"

Diğer Türk dolgun bir ses tonuyla; " yoğ vallah. (Hayır,)" men bilmirem" (bilmiyorum) cevabını verdi.

Kervandaki şahıslar birbirleriyle Müfettiş Bey'in üzerindeki kıyafeti ile ilgili Arapça olarak konuşuyorlardı. Çünkü üzerindeki mavi renkli takım elbisesi ile boynundaki kırmızı kravat dikkatlerini çekmişti.

Hey Türk! Biz anlamırık ne deyirsen?" (Biz ne dediğini anlamıyoruz.)

Müfettiş bey yüzünü kırıştırdı biraz durgunlaştı sonra: "Siz kimsiniz, burada ne yapıyorsunuz?"

"Biz bu kervanın muhafızlarıyığ."

"Neden otomobil, kamyon ile değil de deve ile götürüyorsunuz, siz eski filim çeviriyor olmalısınız" demesi üzerine kervandakiler şaşırdılar. İlk defa duydukları bu kelimelerin olduğunu pek anlamadılar.

Her iki Türk de kafasını sallayarak ne dediklerini anlayamadıklarını ağız mimik ve el hareketleriyle söylemeye çalıştılar.

"Sen kimsin?"

Müfettiş Bey, biraz düşündü sonra: "Bakan Danışmanı" cevapladı.

"Hengi yönetici? Kadı mı? sancak beyi mi"

Müfettiş gözleri ve kafası ile yukarı hareket ve işareti yaparak:

"Çık çık."

"Sancak beyi mi?"
Gözüyle hayır manasında başını da biraz yukarı kaldırarak:
"Çık çık." demeye devam etti.
"Sancak beyi mi, yoksa ne?"
"Hayır çık çık."
"Emir mi?"
Müfettiş, başını hayır manasında sallayarak:
"Hayır daha çık." dedi.
"Halife mi? Yani imparator, kral gibi" dedi.
Müfettiş gülümseyerek:
"Ha! Evet işte onun baş yardımcısı olacağım," dedi. Sonra da gülümsedi.
"Yani vezir'e siz bagan mı deyirsiniz (diyorsunuz)?"
Heyecanlanarak "Evet!" dedi.
"O zaman buraya niye geldin? Bu acayip kıyafetlerinle onun için mi buradasın?"

"Başını sallayarak, içini çekti, biraz düşündü; "Ben vallahi anlayamıyorum. Buraya nasıl geldiğimi. Bir teftişe yani kontrole gitmiştim. Bir okulda denetim yapıyordum. Aniden kendimi burada buldum." diyerek cevap verdi.
-"Okul! O da ne?"
-"Medrese, orada bilgi, bilim öğreniyorsun, öyle bir şey işte."
Sonra el kol işaretiyle; "Ben, onları denetliyordum. Aniden kendimi burada buldum. İnanın ki ben buraya nasıl geldiğimi bilmiyorum. Bana yardım edin.

Diğer Türk yüzünü arkadaşına dönerek:
"Belli belli baksana giyiminden kuşamından belli." dedi. Sonra
"Ben böyle kıyafetli birini ilk defa görüyorum." diyerek dudağını büzdü. Müfettişe dönerek:
"Hey yabancı Törk! Sen bu kıyafetleri nereden aldın? Biz, şimdiye kadar böyle patlar (giysi) hiç görmedik." dedi.

-Sonra kervanda bulunanlara yönelerek Arapça : "Yahu bu vezirmiş, ya da vezirlik beratını bekliyormuş.. galiba bura sürgüne göndermişler," diyerek, birbirleri ile konuştular. Sonra kendi aralarında kıkır kıkır gülüştüler.

Sonra tekrar müfettiş beye yönelerek: "Sen hengi dövlette bağandın, yeni nerde vezir olacaktın?"
"Türkiye'de." diyen müfettişin bu sözlerine oldukça yine şaşırdılar. Sonra dudağını büzerek: "Orası ha ğalda?" (Ora nerede?)

Müfettiş: "Ya hani Rum devletinin merkezi var ya... Krallar orada oturur, o şehir, işte. İşte biz orada devlet kurduk. Rumları İstanbul'dan çıkardık. Kral kaçtı. Şimdi orası Türk şehri. Konstantinopolis" diyerek cevap verdi.

Her iki Türk Muhafız birbirlerine bakarak:"Yahu bu neden bahsediyor? Benim kefam garışıp."[10]
Diğer Türk: "Yaaa.. Bizans yıkılmadı ki. Şu anda varlığını sürdürüyor. Merkezleri de Konstantinopolis'tir. Bizans'ın topraklarının çoğunluğu Selçukluların elinde ve orada Süleyman Şah torunları hüküm sürüyor. Hani şu Melik Şah'ın amcası var ya o Rum diyarında bir dövlet kurdu. İndi (şimdi) merkezi de Konya'dır." dedi ve arkadaşına yönelerek:
"Bu yebancı adam neden behsediyor anle'yamedım." diyerek şaşkın şaşkın müfettişin yüzüne baktı.

"Sen bilir sen mi bögle bir diyar veya il…. Adı neydi?

Müfettiş cevaben: "Türkiye!" Dedi.
"Hayır ben ilk defa bögle bir isim duyuram." İndi böyle bir dövlet yoğ.
Sonra bakanlık müfettişine: "Türkiye hengi toprağta? Biz ilk defa bögle bir ad işitirik. Biz ticaretle uğraşırık. Cenk[11]

[10] Kefam garişip: Kafam karıştı.
[11] **Cenk**: Savaş harp

olduğunda koşuna katılırığ,[12] barış zamanında ise ticaret kervanlarını koruyuruğ. Böyle isimli bir ülke olsaydı, bize söylerlerdi."
Diğer Türk başını sallayarak: "Böyle adlı bir yer bir toprağ bilmirik. Biz eşitmedik," diyerek şaşkınlıklarını dile getirirler.

Müfettiş bey de kendi kendine şaşırmıştı. Bir an ne diyeceğine karar veremedi. Cebinden hoca tarafından hediye edilen mendili çıkardı. "Bu benim efendim hocaya ait," dediğinde onlar bunu anlayamadılar.

"Yahu bana ne oldu! Bunlar Türkiye'yi bile tanımıyorlar. Ben şimdi anladım. O okul müdürü de orada çalışan o öğretmen de büyücü mü! Onlar beni bu duruma düşürmüş olmalı." diyerek içinde düşünmekteydi.
Müfettiş Bey; "Yanımdaki devlet adamları, çocuklarım, arabam nerede!" diye mırıldanıyordu. Hala şaşkındı ve şaşkınlığını üzerinden atamamıştı. "Allah aşkına bana büyü yapıldıysa yanımdakiler neden, buna izin versin ki!" diye kendi içinde düşünmekteydi. Sonra başını kaldırarak kervanı bir süre süzerek onlara:
"Bana bir şey söyleyin. Buraya ben nereden geldim! Nasıl geldim?" diyerek şaşkınlık içinde olduğunu onlara doğru koşarak anlatmaya çalıştıysa onlar da müfettiş beyi anlayamamışlardı.
Kervandakiler birbiriyle konuşarak: "Yahu bu ne görkemli paltar! Acayip gözel baltarı var.[13] acayip bir kıyafeti var. Galiba bu adam çok zengin biri. Baksana parıl parıl parlıyor. Bence bu kafayı sıyırmış olabilir. Kendisini vezir sanıyor," sonra da birbirlerine bakarak gülüştüler.

Müfettiş bey kederli bir ses tonuyla "Ah o okul müdürü, nereye kayboldu? Ulan müdür bana büyü mü yaptın! Yahu bu devirde

[12] Koşun: Ordu
[13] Paltar: Elbise

büyücülük yapılıyor demek ha! Büyük bir tuzağa düştüm vallahi," diyerek kendi kendine yakındı.

Kervandakiler birbirlerine "Galiba o yakın köyden buraya gelmiş biridir. Vallahi bu kafayı sıyırmış," diyerek yollarına devam ettiler. Bir süre sonra müfettiş yapa yalnız kalmıştı. Koca bir vahanın içinde artık yapa yalnızdı. Müfettiş uzaktan hareket halinde olan tilkileri görüyordu. Kendisine saldıran bir hayvan olması durumunda kendisini savunacağı hiç bir şeyi yoktu.

Müfettiş bir müddet daha içlenerek düşündü. Dudaklarını çekip büzüştürüyor, ağlayıp kendi saçlarını neredeyse yolacak bir psikolojik hal içindeydi. Kendisinin bu durumuna oldukça şaşırıp kalmıştı. Ne olduğunu hala anlayamamıştı. Acaba başına ne gelmiş olabilirdi! Görevi ve tüm kariyeri bir anda sona ermiş, bir vahada tek başına yapa yalnız kalmıştı. Bu nedenle kendisini bu duruma düşürenlere beddua ediyordu.

O anda uzaklarda bir kervan daha göründü. Kervanın kendisine doğru geldiğini görür görmez müthiş derecede heyecanlandı. Ayrıca açlık hissi vardı. Midesi adeta zil çalıyordu. Karnı açlık ve susuzluktan gurulduyordu. Bir süre sonra kervan kendisine yaklaşmıştı.

Müfettiş bey, kervana doğru koşarak, "Su, su, açım, yemeğiniz var mı, burası neresi? Ben galiba yolumu kaybettim!" diye bir soru sordu kervandakilere.
Kervandakiler anlayamazlar. Zira içlerinde Türkçe bilen hiç kimse yoktu.

Sonra kervandakilerden birisi, o tarafa bu tarafa baktı. Ortalıkta bu şık giysili adamdan başka kimse yoktu. Arapça olarak birbirleriyle: "Yahu bunu götürüp köle pazarında satalım. Baksana baya da üzerinde değerli kumaşlar var. Belli ki zengin birisi. Kısmet ayağımıza geldi," dediler.

Sonra aniden Müfettiş beyi kamçılayarak yere yatırdılar. Üzerindeki elbiseleri çıkarırlar. Müfettiş'in üzerinde donundan

başka bir şey kalmamıştı. Ceplerini aradılar. Cebinde 1 dolar bir de kirli bir mendil buldular. Başka bir şey yoktu. Haramiler 1 dolara baktılar ama anlayamadılar. Sonra Müfettişin üzerinden çıkardıkları ceketinin iç cebine koydular. Mendili de yere attılar. Eski püskü elbiseleri giymesi için Müfettiş'e verdiler. O da giyindi. Mendili de uğur getirmesi için yerden aldı. Haramiler Müfettişi, uzun iple deveye bağladılar. Birkaç kırbaç vurarak korkuttular. Deve yürüdüğünde Müfettiş de yürümek zorundaydı. Arapça olarak: "Artık sen bizim kölemizsiniz," dediler.

Müfettiş bey bunların ne dediklerini, ne konuştuklarını anlayamadı. Müfettiş bağırarak:

"Pis Araplar! Beni bırakın!" demesiyle birlikte Müfettiş'in kafasına kırbaçla defalarca vurdular. Sırtında ve yüzünde kamçı iz yaptı sonra kamçının izleri morardı. Yüzü mosmor kesilmişti. Artık burasının Cennet'teki bir yer değil Cehennem'de bir yer olduğuna karar verdi.

Arapça ona seni köle pazarında satacağız, dediler. Müfettiş Arapça bilmediğinden ne dediklerini anlayamadı. Ama ne dediklerini az çok tahmin edebiliyordu. Ne kadar kendisinin bakanlık müfettişi olduğunu söylese de, onlar Müfettiş'in konuştuğu dili anlamadı. Çünkü içlerinde Türkçe bilen yoktu.

Kervan yoluna devam eder. Bir müddet yol gittiler. Bir anda yolun yakınında kamp kurmuş kervan gördü. Kamptan duman çıkıyordu. Yolda önce karşılaştığı kervanın mola verdiğini gören Müfettiş, onlardan yardım istemeye karar verir. Elini ağzına götürerek su işareti yaparak su ister. Onlar da elini açar ve su kırbaçlarındaki suyu verirler. Su içerken bir gözü de diğer kervandakilerdeydi. Suyu bitirir bitirmez diğer kervana doğru hızla koşmaya başladı; "Beni kurtarın! Bunlar beni esir aldı! Köle pazarında satacaklar! Ne olur, Allah aşkına beni kurtarın!" diyerek yanıklı ve acıklı bir ses tonuyla yardım ister.

Kervanda bulunan muhafız Türklerin her ikisi de kılıcı kılıç kullanmakta maharetliydiler. Kervanı korumak için ücret karşılığında Fatimi halifesinin emri üzerine kervanda bulunmaktaydılar. Muhafızlar önce ne olup bittiğini anlamaya çalıştılar.

Arapça olarak yanlarına kaçan adamın köleleri olduğunu, kendisine sığınan kölelerini istediler.
Türk muhafızlar: "Hayır, bu adam köle değil! Biz onu tanıyoruz. Siz yalan söylüyorsunuz," diyerek kendilerine sığınan müfettiş beyi vermek istemezler. Bu nedenle Kılıçlarını kınından çıkararak: "Eğer vermezseniz biz zorla almasını biliriz," derler.

Türk Muhafızlar; "Hadi, o zaman gelin alın da görelim," diyerek kılıçlarını kınından çektiler. Her iki kervan arasında kılıç kılıca savaş çıktı. Kervanda bulunan iki Türk muhafız diğer kervanda bulunanların nasıl kılıç kullandıklarını sınamak için önce kendilerine doğru savrulan kılıçları kalkanları ve kılıçlarıyla savurdular. Sonra da hepsini kılıçtan geçirdiler. Kervanda bulunan haramilerin hepsini öldürdüler. Haramilerin yanında bulunan iki çocuğu ise esir alarak yanlarına aldılar. Öldürülen haramilerin mallarına ve develerine ganimet olarak el koydular.

Sonra Müfettişe; "Sen bize bereket getirdin." diyerek kılıçlarını kınına sokarak yanmakta olan ateşin başına otururlar. Müfettiş bey, kendisine ait üzerinden çıkartılan kendi elbiselerini arar ve bulur. Bunu giymek isterken Türkler müfettişe sert bir ses tonuyla:

"Onları geyme![14] O paltarların (giysilerin) içinde Sultan Şah gibi görünürsen. O patlarla (giysiyle) dikkat çekersen. Şu öldürdüğüm haramilerin üzerindekileri çığar gey! Böylece tanınmazsın. Köyüne gittiğinde gey (giyin)," derler.
Müfettiş bey Türklere teşekkür manasında başını sallayarak elini göğsüne koyarak: "Tamam," der.

[14] Geyme: giyinme

Kervandaki Türklerden biri müfettiş beye önce bakar sonra da:
"Sen nereye getmek istiyirsen?"

"İstanbul'a gitmek istiyorum."

Biraz durakladı, şaşkın şaşkın:
"Ne! Orası nere? İstanbul nerede?" "Eski Bizans'ın başkenti." der.

Sonra Müfettiş, kendi içinde; ”Yahu bu adamlar neden Türkiye dediğimde beni anlamıyor. Bizans ya da Rum ülkesi dediğimde beni anlıyorlar,” diyerek acayip acayip düşünür. Beyaz atlı Muhafız Türk:

"Bizans'ın merkezi İstanbul değil ki. Onların merkezi Konstantinopolis’dir, " sonra biraz düşünür. Bir müddet kimse konuşmadı. Son

"Ha ya oraya Rom dövletine sen Törkiye deyirseen?" dedi.[15]*

Müfettiş, şaşırarak anlayamaz.
Sonra tekrar bu sözünü tekrarlayarak: "Rum ülkesine sen Türkiye deyirsen? El-Selçuki Rumi diyarıdır. O dövlet Bizinis!

Bağ sen Konstantinopolis'e buradan gedemezsin. Önce Kahire'ye gedin (gidiniz). Sonra Filistin, ondan sonra da Bağdat ya da Şam'a gidersin. Ancak öyle gedebilirsin. Ya da buradan ticaret gemisiyle gidersin ama bu çok tehlikeli. Seni korsanlar kaçırırlar. Köle olarak bir ömür kolunda zincir gemilerde kürek çektirirler. Şu anda sahil limanları şovalyaların elinde. Bu çok tehlikeli. Kervan yolundan da getsen şu anda savaşlar var. Selçukoğulları taht mücadelesi var. Hem de Haçlı saldırıları var. Yollar tehlikeli, seni öldürürler.”

“Ama nasıl gideyim, vallahi bilmiyorum.”

Sen en iyisi buradan köyüne git. Seni buraya getiren gelip seni bulur. Belki de kafana bir şey çarpmış, ağlını itiripsen (kaybetmek). Biraz sabret, inşallah yağında senin helifen gelip

[15] * Rum devletine Türkiye mi diyorsun?

tapar (bulur)." der. Sonra ateşin üzerinde pişirdiği eti şişten çıkarıp yemeğe başlar.

Müfettiş:

"O zaman ben Bağdat'a gitmek istiyorum."

"Çok uzak! Böyle tek başına gidemezsin."

Müfettişin açlıktan karnı gurluyordu. Tamah ederek ateş üzerindeki etlere bakıyordu.

"Biraz yanınızda yiyecek var mı, çok açım?" diye sorar. Kervan reisi omzunda taşıdığı yiyecek torbasından bir miktar kuru ekmek verir. Birkaç parça da yediği etlerden kalın ve tok bir ses tonuyla "al"der.

O anda Müfettiş dona kalmıştı. Alıp almama arasında daha karar verememişti. Türk tekrar kalın ve tok sesiyle

"Al bunu ye!"

Müfettiş önce yarı pişmiş eti yer sonra ekmek için: "Ama çok sert." der.

"Su ile biraz ıslat ele (öyle) ye!"

"Bu nasıl böyle. Kemik gibi. Çok kuru. Ben hayatımda böyle bir şey yemedim. Et eh idare eder ama bu çok sert. Daha düzgün bir şeyler yok mu?"

Muhafız Beyin sinirinden yüzü gerildi. Türk arkadaşına dönerek: "Biz hele yiyecek veririğh bu beyenmir," diyerek sinirlendi.

Müfettiş, önce ayağa kalktı, sonra yanan odun ateşini elindeki sopa ile biraz karıştırırken hem de; "Ya vallahi bana inanın ben yakında içişleri bakanı olacaktım. Yani vezir olacağım. Bak bu üstat hocamızın bir doları. Bu da mendili." der ve sonra mendili yere attığında başıyla o tarafa, sonra bu tarafa bakarak ayağa kalktı. Yürüyerek kamp alanından biraz uzağa gitti. Hem de içinde; artık mendil işime yaramaz diye düşünmekteydi. Bana uğursuzluk getirdi. Beni büyük tuzağa düşürdüler. Git bir sorun var, dediler. Bu sorunu çöz seni ileride içişleri bakanı yapacağız, dediler. Yanıma da bakanlık danışmanları ve bilirkişiler verdiler. Onlar senin ne yapman gerektiğini söyleyecek," diye kendi

kendisine düşünmekteydi. Sonra tekrar ağır adımlarla yanan ateşin etrafında oturanların yanına gelerek oturdu.

Orada bulunan ve Türkçe bilen iki Türk Muhafız; "Yani sizin anlayacağınız vezir yapacaklardı beni. Ama şimdi ben Nil ırmağının kenarındayım? Bunu hala anlayamadım. Hoca efendi belki beni bir sınavla sınıyor. Siz de benim hareketlerimi gözetleyen bir aktör olabilirsiniz.
Yoksa hocanın bir kerameti mi bu! Beni sınıyor olabilirler mi? Acaba!" Sonra başını sallayarak yani anlayacağınız benim kafam şu anda çok karışık!" dedi. Sonra koşar adımlarla yerden mendili aldı, öptü ve cebine koydu. Şayet bu hoca tarafından uygulanan bir sınama olmasın, diye o an düşünmüştü. Belki de benim ne derece güvenilir olup olmadığımı denemek için böyle bir plan yapmış olabilirler.

Her halinde bana uyuşturucu iğne yaptılar, sonra bu çöle atıp gittiler. Bunların hepsi bir figüran olabilir. En iyisi ben bu doları ve mendili yanımdan hiç ayırmayayım. Bu ne de olsa aramızda bir sadakat ve ahde bağlılığın nişanesidir, diye içinden geçirdi.
Bunlar sana uğur getirecek demişlerdi. Bunları not alıp hoca efendiye söyleyebilirler. Ben de o zaman hoca efendiye karşı mahcup olurum. Bu dolar ve mendil bizim rütbemizdir. Bunu bize dağıtırken öyle söylemişlerdi, diye kendi kendisine söylenip duruyordu.

Kervandakiler birbirleri ile: "Yahu bu Türk'ün yardıma ihtiyacı var. Molayı biraz uzatalım, sonra bu adamın sorunu nedir onu çözelim," diyerek birbirleri ile konuştular.

Muhafız, Müfettişe: "Ya sen hele bir de bakalım, sen bakan olacağım diyorsun bu ne demek. Bize bir daha yeniden de. Biz bu sözü indi eşidirik.[16]

[16] İndi eşidirik: şimdi duyuyoruz

Müfettiş Bey: "Hükümdar, yani halife yardımcısına siz ne dersiniz?"

"Vezir."

"İşte ben vezir olacağım."

" Rum diyarındaki Selçukluların mı dövletinde olacaktın?"

"Evet."

"Yahu bizim bildiğimiz kadarıyla ele (öyle) bir dövlet yok ki. Seni kandırmış olmasınlar? İndi öğle bir yer yok." dediler.

Müfettiş, hepten delirecekmiş gibi oldu. Hızla ayağa katlı. İçinde; "Yahu bunlar benimle kendi kendilerine alay geçerek sabrımı ölçüyor olabilirler," diye düşündü. Kendi kendisine, bu nedenle sabırlı olmam lazım, diyerek içini çekti ve cevap vermedi.

Türk savaşçılar bu sessizliği bozarak sert bir ses tonuyla:

"İndi (şimdi) Bağdat'ta Abbasoğlları var. Halife orada oturur.

"Horasan, Rey, Revan'da da Selçukoğulları var."

Müfettiş bey sinirlenerek: "Sen neden bahsediyorsun?" öyle. Benim bildiğim onlar yüzyıllar öncesiydi."

Sonra Müfettiş, aniden ayağa kalktı, başını ellerinin arasına aldı, elleriyle kendi saçlarını yolmaya başladı. Kendi dizlerine vurarak sinirli sinirlenerek: "Yahu söyleyin ben kimim! Burası neresi! Ne Abbasiler? Onlar bin yıl önce kurulmuş sonra Moğollar tarafından yıkılmış!. Abbasoğulları Moğolların kılıcıyla öldürüldü! Öldürüldü! Anlayacağın hepsi katledildi! Moğollar halifeyi kilime sararak sopayla gün batana kadar döve döve öldüreli yüzyıllar oldu! Siz benimle kafa mı buluyorsunuz! Halifenin eşleri, kızları köle edildi! Ne olursunuz biriniz bana burada ne olup bittiğini anlatsın! Burası neresi! Allah aşkına!!.." diyerek yanıklı yanıklı ağlamaya başladı.

Kervandakiler birbirlerine: "Yahu bu adam kafayı sıyırmış. Kendisini vezir sanıyor." diyerek birbirlerine baktılar.

Diğerleri de başlarını evet manasında sallayarak; "ğalibe bunu Rum diyarına vezir olarak atayacağız diye kandırmışlar,"

Diğer Türk: "Evet ben de öğle sanıyorum," dedi.

Sonra Müfettiş, yürüyerek eski yerine oturdu. Bohçanın içinde olan elbiseleri çıkarıp dizlerinin üzerine koydu. Derin düşüncelere daldı. Bu arada kervan reisi ayağa kalkarak Arapça; "Hadi mola bitmiştir gidiyoruz," emrini verdi.

Birbirleri ile vezirin burada, bu çölde tek başına ne yapacağını konuştular. Sonra da müfettiş beye yönelerek:
"Hey yabancı Törk! Diye seslendiklerinde. Müfettiş buna çok sinirlendi. Onlara "Ya ne yabancısı!" diyerek parmağıyla kendisini işaret ederek ben!...ben!, **Önder!!** Dedi.
Muhafız: "Galiba ben senin sorununu çözdüm. Senin kafandaki tahtalarında eksiklik var! Ya da seni kandırmışlar. İndi! Törkiye diye bir dövlet yok. Ögle bir ülke yok. Şu an Rum diyarında El Selçuk-i Rumi isminde bir dövlet var." Sonra biraz gülümsedi. Yüzünü diğer arkadaşına çevirerek: "Kafayı sıyırmış bu." diyerek dudaklarını büzdü.

Arkadaşlarına dönerek: "Aklını da yitirmiş olabilir," diyerek sözünü ikinci defa tekrarladı. Sonra kervana hareket emri verdi.
Müfettiş kervandakilere acıklı ve yüksek bir ses tonuyla:
"Hey! Siz nereye gidiyorsunuz?"
"Hindistan'a!" diyerek kısa ve net bir cevap verdi.
"O zaman söyleyin bana, eğer bura Mısır'ın Nil nehri ise biz hangi ülke sınırları içindeyiz!
"Fatimi!"
Eğer bura Mısır ise ben buradan Bağdat'a nasıl gidebilirim? Kaç gün sürer?"
"İki ay," diye cevap verdiler.
"Ya benim yanımda para, yok, yiyecek yok, ben Bağdat'a nasıl gidebilirim. Ne olursunuz bana yardım edin."
"Gedemezsin! Her zaman şanslı olmayabilirsin. Bak biz seni kurtardık. Buralarda Haçlı şövalyeleri var. Korsanlar var. Onların

eline düşersen seni satarlar. Sen en iyisi yakında konar-göçer Türkleri var. Kölemen Türkleri! Ora get! Kabilenin çoğunluğu Törk. Azatlı Törkler. Sana ancak onlar yardım yepabilir." dediler.

"Konargöçer yani köy mü? Hangi tarafta?" Evet sultanın emriyle yerleşik hayata geçtiler. Çönkü hayvanları ile çiftçilerin tarlasına zarar vermesinler diye (Eliyle işaret ederek) o karşı köye yerleştirdiler.

"Bizim geldiğimiz güzergâhı takip et. O yol seni direkt Törk göçebelerinin yaşadığı yere çattırır. Yolun hemen yakınından sağ tarafa bakarak gidince göreceksin."

"Adı nedir o yerin?"

"Bilmiyrem,"

Kervan yola koyulur. Müfettiş öylece kervanı arkadan bir süre seyretti. Derin bakışlar içinde hala kervana bakıyordu. Artık kervan çok uzaklaşmıştı bir süre sonra gözden kayboldular.

Müfettiş bey neredeyse 4 saate yakın yürüyordu. Çok acıkmıştı. Yanındaki kuru ekmeyi suyla ıslatır. Ekmek biraz ıslandıktan sonra yer ve yürümeye devam eder.

Müfettiş, kendi durumuna çok sinirlenir, ne parası vardı, ne bir atı. Okul müdürüne sinirlenip durur. "Ah be ah! De sanki bunlar neden benim başıma geldi," diye kendi kendine yakınarak köyün yolunu tutmuştu. Sonra takım elbisesini eline alarak ceketinin cebini arar ve hoca tarafından kendisine gönderilen mendili bulur yüzüne sürer. Bu uğursuzluğun üzerinden kalkması için dua eder. Ellerini havaya kaldırarak:

"Allahımmm!" diye bağırır.

"Burası neresi!!"

"Bunlar kim!"

"Ben anlamadım. Ne Abbasi, ne El Selçuki Rumisi. Ben kafayı mı yediiiim? Yoksa ben öldüm mü? Bana Cennette böyle yer mi uygun gördüüün!" Onca ibadetime onca namazıma karşı. Bu

mu, bu kadar emeğimin karşılığı. Oysa o kadar çok sana ibadet etmiştim ki, bu nasıl bir Cennet!"

"Burası cehennemse nerede ateşin, neden beni yakmıyor!"

"Benim başıma ne geldi?" dedi ve başını ellerinin arasına aldı hüngür hüngür ağlamaya başladı. Kendi içinde: "Buraya nasıl geldim? Bana o okul müdürü, o öğretmen tuzak mı kurdular? Yoksa büyü mü yaptılar?" söylenerek yürüyordu.

Sonra kendi içinde sızlanarak: "Yoksa hoca efendi bana bir oyun mu oynamıştı. Sabrımı ölçmek için bir sınav mıydı bu?" diye düşündü. Müfettiş hala ne olduğunu anlayamamıştı.

Sonra elini kaldırır, yumruğunu sıkar ve kendi kafasına yumruğuyla vurarak " Ah kafam! Ah kafam! Sen neden o müdürün dediklerini yaparsın ki. Beni nasıl da büyüledi. Şimdi ben ne yapacağım! Buralarda, tek başıma." diyerek söylenmekteydi.

Üzerinde öldürülen Arapların elbisesi vardı. Kanları daha kurumamıştı. Kendi takım elbisesi bir bohçanın içindeydi. O bohçayı da omzuna atmış tarif edilen yöne doğru gidiyordu.

Kendisini çok yorgun hissediyordu. Yorgunluktan artık takati kalmamıştı. Kervandaki Türk savaşçılar tarafından kendisine verilen su kırbacından biraz su içti ve biraz uzanıp dinlenmek istedi. Suyu bitmişti. Nil nehrine doğru giderek su kırbacına su doldurdu. Elbisesini çıkararak üzerindeki kanları Nil nehrinde yıkadı. Sonra kendi vücudunu da yıkayarak temizlendi. Elbiseleri çalı ve çırpıların üzerine sererek kurumasını bekledi. Ardından uygun bir yer aradı. Yorgunluktan bitap düşmüştü. Bohçasını açarak yere serdi. Beline bağladığı kuşağı da üzerine yorgan gibi sererek uzandı. Uzandığı yerde uyuya kalmıştı. Ağzı açık horuldayarak uyuyordu. Uykudayken üzerinden bir şeyin geçtiğini fark etti. Evet gözünü açtığında koca bir yılan üzerinden sürünerek geçiyordu. Kırbacını eline aldığı gibi bağırarak kaçmaya başladı. Neyse ki yılan kendisine bir zarar vermemişti. Yılan da başka yöne doğru kaçmıştı. Sonra geri dönerek çalı çırpı üzerine astığı Arap giysilerini giyindi. Kılıcı da

eline alarak yola çıktı. Kendi kendine karanlık çökmeden köye varmalıyım, diye düşündü. Yoksa tek başına koca karanlık çölde ne yapabilirdi.

Yolun önce bir tarafına sonra diğer tarafına baktı. Hangi yönden gelip hangi yöne gittiğini teşhis etmeye çalıştı. Kendi gideceği yönü teşhis ettikten sonra yola koyuldu ki birden uzaklarda bir karaltı gördü. Dikkatle baktığında bu gelenlerin başka bir kervan olduğunu fark etti. Ama bu kervan gideceği yönden kendisine doğru geliyordu. Kervan şimdilik çok uzaklarda idi. Artık kervanlardan gözü korkmuştu. Ya harami ise diye düşündü. Kendisini tutup köle olarak tekrardan satabilirlerdi. Her zaman önceki gibi şanslı olmayabilirdi. Bu nedenle gözü ile yola yakın yerleri arayarak gizlenebileceği bir yer aradı. Biraz uzakta uygun saklanabileceği bir kaya parçası, tam da arkasına saklanabileceği uygun yerdi. Yanında da çalı çırpı ve bodur ağaçlar vardı. Orası tam uygundu. Hemen gitti, o çalıların arasına gizlendi. Kervan gelip geçerken kervandakilerden birisi çok sıkışmıştı. Uygun bir yer aradı ve sonra oraya gelerek tam da Müfettiş Beyin içine gizlendiği çalıların üzerine işemeye başladı. Müfettiş Bey korkusundan ses çıkaramadı. Boydan boya idrar suyu ile ıslanmıştı. Kervan yolcusu arkasını dönüp gitmişti. Ama Müfettiş Bey tepeden tırnağa adamın idrar suyuyla pislenmişti. Kervanın tam olarak uzaklaştığından emin olduktan sonra müfettiş bey tekrar etrafa baktı kimse yoktu. Ulan alçak adam sanki yer mi yok bu çölde, diye söylendi. Tekrar Nil nehrine döndü. Nil nehrinde tekrar yıkanarak temizlendi. Bu defa elbiselerini kurutmadı. Vakti yoktu. Karanlık çökmeden köye varmalıydı. Yıkadığı elbiselerini ıslak ıslak giyerek yola koyuldu.

Kendi kendine: " Ulan alçak Arap, ne olacak ki, koca çölde sanki yer mi yok! Tam da gelip gizlendiğim çalıların üzerine işiyor," diye yakındı. Sonra tekrar yola çıktı. Önce sağa, sonra sola baktı. Gözleri ile her tarafa baktı. Evet bu defa yolda kimsecikler yoktu. Yerleşik hayata geçen Türk köyünün yolunu tuttu. Hızlı adımlarla yürümeye başladı.

****

Bakanlık Müfettişi ayniden çılgına dönmüştü, güvenlik görevlilerinin elindeki silaha sarılarak ben sizi öldüreceğim ulan! Alçaklar! Alçak herifler, siz bana hangi oyunu oynadınız. Bunları tutuklayın, her ikisine de kelepçe takıp sorgulamak üzere merkeze götürün!" Diyerek talimatlar yağdırmaya başladı.

Polisler, okul müdürü, orada bulunan tüm ekip ve şahıslar, şaşırmış büyük şaşkınlık içindeydiler.

Polisler, Müfettiş'i bu çılgınca hareketi ve konuşması üzerine yatıştırmaya çalıştılar. "Önder Bey! Önder Bey!" dediler. Sonra ellerini tutup sakinleşmesini istediler. Müfettiş adeta cin çarpmış gibi delice sözler ve küfürler yağdırıyordu. "Bırakın beni bu hainleri öldüreyim."
"Sizin yüzünüzden benim başıma ne geldi ulan! Sizi öldüreceğim!"

Yakın koruması telefonla arayarak bir ambulans istedi. Bakanın hastalandığını, cinnet geçirdiğini, acil doktora yetiştirilmesi gerektiğini söyledi.

Müdür Bey, Ayhan'ın yanına yaklaşarak: "Sen mi bir şey yaptın? Bu böyle kudurdu? Ne oldu? Deliler gibi konuşuyor?" kulağına fısıldadı.

Ayhan parmaklarını dudağının üzerine dayayarak Müdür Bey'e fısıldayarak: "Hocam ben onu 1100 yıllarına gönderdim. Abbasiler döneminde Mısır topraklarına ışınladım. Biraz orda akıllansın diye. Orada 5 yıl gibi bir süre kaldı. Kim bilir ne çileler çekmiştir." diyerek gülümsedi.

Bakanlık müfettişinin ellini kemerle bağlamışlardı. Ambulans gelir gelmez acil yardım ekibindeki doktor ve hemşireler, ne olduğunu sorduklarında; Önder Bey'in sinir krizi geçirdiğini, aniden polislerin elindeki silahı alarak buradakileri öldürme teşebbüsünde bulunduğunu, söylediler.

Doktorlar bir sakinleştirici iğne yaparak sedyeye yatırıp hastaneye kaldırdılar.

Hemen herkes yukarı çıkarken güvenlik görevlileri içinde bulunan biri -belli ki Ayhan'ı ve Müdür Beyi tanıyan biriydi- Ayhan'ın yanına yaklaşarak, hocam iyi yapmışsınız. NATO'ya ait uçağı indirmekle çok iyi yaptınız. Herifler artık Türkiye' gibi bir ülkeye müdahale etme ve saldırma cesaretinde bulunamazlar. Ne olup bittiğini çözmeye çalışıyorlar. Uçaklarının kontrolden çıkıp bir ilkokul bahçesine nasıl iniş yaptırıldığını hala çözebilmiş değiller. Askeriyenin de bilgisi yok. ABD'nin dış istihbarat servisi CIA bu işi araştırmaya koyulmuş. 34 tane CIA turist olarak Türkiye'ye giriş yapmışlar. Dikkatli olun. Biz sizi koruyacağız. Ama siz de dikkatli olun.

Sonra okul müdürüne yönelerek, hocam siz işinize devam edin. Biz gidiyoruz. Burada her hangi bir şey yok. Hoca Efendi'nin talimatları ile gönderdiği ahmak müfettiş. Bunlar boşuna telaş yapmışlardır," dedi ve sonra ortalıkta bir süre sessizlik hâkim oldu. Herkes şaşkındı.

Ayhan Bey, Müdür Bey'e fısıldayarak; "Bunu tanıyor musun?

Müdür Bey: "Evet bu kaymakam beyin özel koruyucusu Murat. Van Erciş'te görev yaptığımda tanışmıştım. Ben burada yaptığınız çalışmalar hakkında biraz bilgilendirmiştim." Onlar emir üzerine gelmişler, bizim tarafta, korkulacak bir şey yok.

Diğer güvenlik görevlisi yüzündeki maskeyi çıkardı ve tekrar Müdür Bey'e yaklaşarak: "Hocam siz tedbirinizi alınız, ben onları oyalayacağım," diye fısıldadı ve hızla uzaklaştı.

Bakanlık müfettişi acil olarak hastaneye kaldırılmıştı. Serum bağlandı. Bir süre sonra kendisine geldi. Yapılan muayene sonucunda iyi olduğu görüldü.

Ruh ve sinir hastalıkları dalında uzman doktorlar bazı sorular sordular. Bakanlık Müfettişi, doktorların sorularına, başından geçenleri olduğu gibi anlatmaya başladı.

Müfettiş doktora:
"İçişleri bakanlığı ve başbakanlığın görevlendirilmesi üzerine emirlerini yerine getirmek için yapılan şikâyetler ve ihbar üzerine okulu denetlemeye gönderildim. Emniyet görevlileri ve danışmanlarıma birlikteydim. Okulda denetim yaptığım sırada aniden kendimi Nil nehrinin kenarında buldum. Haremiler beni yere yatırıp elbiselerimi çıkardılar. Kırbaçla başıma vurdular. Sonra benim elimi kolumu bağladılar kırbaçlayarak beni götürdüler. Bir kervanla karşılaştım. Kervanı korumakla görevli muhafızlar Türkçe biliyordu. Yani Türklerdi. Onlardan yardım istedim. Onlar bana yardım ederek haramileri öldürdüler. Allah onlardan razı olsun. Onlar olmasaydı köle pazarında satışa çıkarılacaktım.

Bana yakında bir yerleşim yeri olduğunu oranın çoğunluğunun Türk olduğunu söylediler. Ben tarif edilen o köye gittim. Amacım köylülerin yardımı ile Türkiye'ye gelmekti. Ya da en yakın Türk konsolosluğuna ulaşmaktı. Ama beni anlamadılar.

Köylüler bana iyi davrandı. Yarısından çoğu Türkçe konuşuyorlardı. Ama eski Türkçe konuşuyorlardı. Bizim konuştuğumuz Türkçe gibi değildi. Benim sözlerimin çoğunu anlamıyorlardı. Cahil Türkler ne olacak! Bazen onlar beni anlamıyordu. Bazen de ben onları anlamıyordum. Hafızamı kaybettiğimi söylüyorlardı. Köylülere içişleri bakanlık müfettişi olduğumu söylediğimde bana inanmadılar. Beni alaya aldılar. Ben de bundan dolayı artık kimseye geçmişimden bahsetmedim.
Daha sonraları samimiyet kurduğum birkaç köylüye zamanında Rum ülkesinde büyük bir devlet adamı olduğumu, büyük devlet adamları ile oturup kalktığımı söyledim. Ama onlar da bana güldüler ve benimle alay geçti. Köyde çalışarak para kazandıktan sonra Bağdat'a oradan Rum ülkesine giderek bakanlık görevini yapacağımı söylediğimde bana inanmayıp gülüyorlardı. Bu aklını sıyırmış, hafıza kaybına uğramış diyerek benimle alay geçiyorlardı. Ben de bundan dolayı bir daha bu durumdan kimseye bahsetmedim. Beş yıl boyunca birisinin

ahırında çalıştım, bütün işlerini bana yaptırıyorlardı. Ahırda yatıyordum. Düzgün yer istediğimde seni karımın yanında mı yatırayım diyerek beni kovmakla tehdit ediyorlardı. Eğer oradan ayrılacak olsam yollar çok tehlikeliydi. Bir anda kendimi köle pazarında bulabilirdim. Koyunlarına baktım. Çobanlık yaptım. Köyün sürülerini otlattım. Bu çalışmamın karşılığında bana sadece günlük yemek veriyorlardı. Bir de senede bir kat elbise veriyorlardı. Sene sonunda benim bu kadar emeğimin karşılığında sadece 4 koyun veya bir sığır veriyorlardı. Ben beş senede kendime ancak 20 koyun edindim. Onlara ben ayda 10 bin dolar aldığımı söyledim. Hele yaptığım hizmetlerin karşılığında aldıklarımı hariç, dedim. Onlar yine beni anlamadı. Fakat bir kurt saldırısında koyunlarımın 6'sını kaybettim. Ben de koyunları satarak Bağdat'a gelmeyi düşünüyordum.

Tam beş yıl orada çalıştım. Ama inanın hemen her gün beni bu hale düşürenlere beddua edip duruyordum. Benim makamımı, şöhretimi elimden kim aldıysa onlara kinlenip duruyordum. Bana bu hileyi kuranları nefretle anıyordum.

Orada beş yılın dolmasına bir hafta kalmıştı. Bana sonraki yıl da çoban olup olmayacağımı sordular. Eğer olmayacaksam yeni bir çoban bulacaklarını ve yeni çoban bulana kadar ayrılmamamı, söylediler."

Doktor bey içinden gülümseyerek gayet ciddi: "Eee sonra ne oldu? Buraya nasıl geldin?" diyerek sordu.

"Ben sürülere su vermek için akarsuyun kıyısına gittim. Sürüler su içiyordu ben de onları seyredip eski günlerimi düşünüyordum. O gün takım elbisemi bohça içinde yanımda götürmüştüm. İstedim ki kimsenin görmeyeceği yerde elbiselerimi giyip eski günleri hatırlayayım. Elbiselerimi giydim. Bunlar bir hayal mi, hayalse bu elbiseler ne diye kendime sordum. Aynanın ne olduğunu bile bilmiyorlardı. Kendi yüzüme ancak kova içindeki su vasıtası ile bakıyordum. Nehrin kenarında takım elbiselerimi giydim. Durgun suda kendimin nasıl göründüğüne baktım. Sonra Dereden bir su içeyim dedim. Bu

derenin Nil nehri ile bağlantısı vardı. Temiz su içilebilecek bir yere yaklaştım. Sonra su içmek için ellerimi yıkadım, avucuma su aldım ki bir kurbağa "vırak" sesi çıkararak suya atladı. Atlarken yüzüme su sıçradı. Başımı kaldırdığımda okulda olduğumu fark ettim.

Doktor Bey: "Peki görevlileri neden öldürmek istedin?"

"Neden izin verdiler, neden beni korumadılar."

"Yıllarca beni mahrum eden o müdürün yüzünden oldu bütün bunların hepsi! Onlar bana oyun oynadılar. O görevlileri herkesi öldürerek onlardan intikam almak istedim. O nedenle silahı elime geçirdiğim gibi müdür ve yanındaki o uğursuz öğretmeni öldürecektim. O marangozhaneye çevirdikleri okulu yakıp yıkmak istedim."

Bakanlık müfettişinin yanında bulunan İçişleri Bakanının baş danışmanı da olay karşısında şaşkınlığını gizleyememişti.

İçten içe Müfettiş Önder Bey'in anlattıklarına gülüyordu. Sonra parmaklarını kendi ağzına dayayarak çaktırmadan sırıttı.

Ardından kendi ciddiyetini sağladıktan sonra doktora: "Müfettiş Ender Bey neler anlatıyor. Ender Bey biraz kendini topla! Sen bizim yanımızdan hiç ayrılmadın ki!" dedi. Sonra tekrar sözünü yineleyerek: "Başka bir yere ayrılmadın ki Müfettiş Bey," dedi.

Doktor Bey: "Bu sizin yanınızda mı aniden böyle fenalaştı?" diyerek bakanlık danışmanına sordu.

"Evet."

"Hiç ayrı kaldı mı?"

"Hayır biz okula geldik, acele olarak hızlı adımlarla aşağı indik. Çevreye baktı, bunlar ne, dedi. Burayı marangozhaneye çevirmişsiniz. Bu kanunlara aykırıdır. Birazdan burasını mühürletip eşyaları aldırtacağım, dedi. Sonra aniden çıldırdı."

Doktor; içişleri bakan danışmanını, biraz uzağa çağırarak müfettişin duyamayacağı bir yerde; "Suratında herhangi bir

değişme, morarma, yere düşme, bayılma, başını yere çarpma gibi hadiseler olmuş mu önce ya da o anda veya geçmişte?"

"Geçmişi bilemem. Ama yanımızda Hayır öğle bir şey olmadı," cevabını verdi.

Polislerin silahını alarak okul müdürünü öldürmek istedi. Okul müdürüne acayip şeyler söyledi. Biz tabi ki Önder Bey'in bu durumuna çok şaşırdık." diyerek cevap verdi.

Doktor Bey biraz düşündü, sonra içini çekerek: "Cinnet geçirmiş olabilir. Çok stresli. Karısını öldürenler, eşini öldürenler, günümüzde gittikçe sayı artıyor. Anlaşılan kendisini çok yoruyor. Artık son günlerde böylesi şeyler çok yaşanmaya başlandı. Böylesi olaya da ilk defa tanık oluyorum. İyi ki polisler silahlarını kaptırmamış. Hepinizi öldürebilirdi. Allah sizi kurtarmış"

Sonra müfettişin yanına gelerek: "Geçmiş olsun. Büyük bir geçmiş olsun. Ben senin anlattıklarını rapor olarak tutanağa kaydettim. Sana bunu kim yapmışsa cezalandırılmasını isteyeceğim. Sen canını sıkma," diyerek reçeteyi eline alarak bazı sakinleştirici ilaç isimleri yazdı.

O anda müfettiş beyin eşi de geldi. Doktor Bey'e Müfettiş Ender Bey'in eşi olduğunu söyledi. Doktor, Müfettiş'in eşini biraz uzağa götürerek eşinin sinir krizi geçirdiğini, bu nedenle hayal gördüğünü, biraz dinlenmesi gerektiğini, bir süre daha gözetim altında tutulmasının uygun olacağını söyledi. Ayrıca geçmişte böyle şeyler hiç yaşayıp yaşamadığını sordu.

Eşi Önder Bey'in yanına gelerek ellerini avucuna aldı. Nasılsın kocacığım dedi. O da başından geçenleri anlattı. Eşi ona: "Kocacığım, burada yaşananları bir daha kimseye anlatma! Bizi rezil ediyorsun! Eğer böyle giderse seni bakan yapmazlar. Sen aşrı yorgunluktan sinir krizi geçirmişsin. Hayal görmüşsün. Sen hiç oradan ayrılmamışsın." Bu meseleyi artık kapat ve biraz dinlen," dedi sert bir şekilde.

Müfettiş Önder Bey sinirlendi. Ve bir anda yüzü gerildi: "Ne yani şimdiye kadar ben bütün bu olayların, bu başımdan geçen o beş yıllık yaşadığım çilelerin hayal ürünü mü olduğunu söylüyorsun?"

Sonra Müfettiş Bey; yanındakilerin de duyabileceği bir ses tonuyla:

"Allah'ım bu ne! Benim başıma gelenler! Orada onlar, burada da bunlar bana inanmıyor. Hangi yaşamım gerçek o mu, bu mu? Eşim de bana inanmıyor. Bunlar ne diyor. Hayır doktor bey, bunlar yalan söylüyor. Bunlar bana büyük bir oyun oynuyorlar. Eşim de bu oyunun bir parçası. Belli ki bunlar beni orada morfin vererek uyuttular. Bunlar beni kıskanıyor. Benim adımı deliye çıkarmak istiyorlar. Benim yerime kendi adamlarını yerleştirmek istiyorlar. Evet evet… hocanın talimatı ile bazı devlet adamları ve komutanlarına zamanında biz de farklı senaryolar oynamıştım. Gizli kamera çekimleri yapıp şantaj yapıyorduk. Onların seslerini kaydedip makaslayıp suçlu durumuna düşürüyorduk. Böylece boşalan yerlere hocanın emri üzerine kendi adamlarımızı geçiriyorduk. Bunun adına sızma, kök salma ve yeniden yapılanma diyorduk. Hedefe varmak için aklınıza gelen her türlü fırıldağı çevirdik. Ah be hoca efendi ah. Ben sizin her dediğinizi yaptım. Neden bana da bu fırıldağı oynadınız. Hani beni bakan yapacaklardı. Şimdi ise beni deli diye hastaneye yatırmışlar.

Beni bir çöle sürgün ettiler! O Tunus topraklarına! O Libya çölüne! O Mısır mezarlığına! Kim bilir belki anlaşmalı öyle bir köy kurmuşlar. Beş yıl sonra bana iğne yaparak uyutup beni buraya getirdiler! Sizin hepinizden şikâyetçiyim! Her şeyi bildireceğim.

Yalan söylüyorsunuz! Kurtlar Vadisi filminde de bu tür şeyleri yapıyorlardı birbirlerine! Ama şimdi o filimdeki olayları bana yapıyorlar. Oyun oynayan ben, şimdi oyunun kurbanı oldum." diyerek bağırdı.

Sonra derin bir soluk aldı ve bir süre suskunluğunu korudu. Tekrar sinirlenerek yanıklı bir ses tonuyla: "Zamanında birçok subayı sahte delillerle ordudan attırdık. Ama biz böyle yapmıyorduk. Biz vatan hainliği veya yolsuzlukla suçluyorduk. Şimdiki oyun senaryosu farklı! Çıldırtmak! Şimdi oyunun bir parçası oldum! Bütün bunların benim de başıma geleceğini nerden bilebilirdim,".

Önder Beyin karısı ise işaret ederek; "Sus, sus" diyordu. "Bizi artık rezil etme. Her şeyi ifşa etme," demesine rağmen Önder Bey susmadı.

Yine yanıklı ve acıklı olarak: "Vay ulan vay! Benim ayağımı kaydırmak, yerime başka birisini getirmek için bana nasıl fırıldaklar oynadılar. Vay alçaklar!" dedi.

Sonra hocanın kendisine hediye olarak gönderdiği mendili cebinden çıkarıp fırlattı. Ardından cebindeki 1 doları da çıkarıp eliyle ikiye bölerek yere attı.

Ender Bey bağırarak; "Ben rütbe falan istemiyorum! Tamam mı! Beni bırakın evime gideyim! Bu doları artık yakın. Bunu istemiyorum. Bu rütbeyi de istemiyorum! Hoca Efendi'nin en yakın güvenilir adamlarından biriydim! Ne istedilerse yaptım! Ben kandırıldım! Yalan vaatlerle bize neler yaptırmadılar! Müfettiş olduğum için benim aracılığımla soruları istediklerine ulaştırdım! Daha ne yapmalıyım, sizin için! Kazma kuyunu kazarlar kuyunu! Evet şimdi de birileri benim kuyumu kazdı!

Artık kimse Önder Bey'in sözlerine itimat edip ciddiye almıyordu. Ne konuşuyor, neden bahsediyor. Kimse hiç ilgilenmiyordu. Ama söyledikleri doğruydu ve yaptıkları bütün yolsuzluklarını itiraf ediyordu. Orada bulunanlar doğru mu, yanlış mı, yalan mı konuştuğunu bilemiyorlardı.

Mendil ve 1 dolar banknot da ne demek, kimse anlayamamıştı. Ama eşi bunun ne demek olduğunu çok iyi biliyordu. Önder Bey'in eşi ayağa kalkarak yerdeki mendil ve yırtık 1 doları alıp

çantasına koydu. Çantasından bir peçete kâğıdı çıkararak kendi gözyaşını silerek içini çekti.

Doktor bey müfettişin karısına yaklaşarak: "Galiba yine hayal geçirmeye başladı," diyerek, bir sakinleştirici iğne yapınca Önder Bey tekrardan uyudu."

Bir süre sonra resmi görevliler müfettişin hanımına "Geçmiş olsun," diyerek hastane odasından ayrıldılar.

Bakanlık müfettişinin ambulansla ayrılması ve sonra devlet yetkililerin de gitmesinden sonra Ayhan, Müdür Bey'in odasına girerken; "Selamunaleykum" dedi.
Müdür Bey "Aleykümselam" diyerek selamını aldı.

Ayhan: "Müdür Bey, kusura bakmayın, bizim yüzümüzden sıkıntı yaşadınız," dedi.

"Ne kusuru, bu bir insani görevimiz. Sen canını sıkma. Bundan sonra ne yapacaksınız? Ben üzerime düşen her şeyi yapmaya hazırım, tebrik ederim vallahi, nasıl da yaptıkları hokkabazlıkları itiraf etmeye başladı."

Ayhan Bey: "Müdür Bey biz önceden böylesi bir durumla karşılaşabileceğimizi ve bu durumda ne yapabileceğimiz üzerine bazı tedbirler almıştık, zaten. Bunlar tekrar gelecekler. Mutlaka buradan taşınmamız gerekir."

Müdür Bey elini ovuşturarak: "Bak! Bu iyi olur," dedi. Sonra gülümseyerek: "Bak ya, çok iyi yaptın. Odayı mühürleyin, dediğinde ben artık her şey, bitti diye düşündüm. O teknolojik aletleri ve bilgisayarları, alıp götürseydiler, yazılımlar ve tüm planlarınız ellerine geçecekti."

Ayhan: "Müdür Bey hiç böyle şeyler şansa bırakılır mı? Bu ne demek olur. Bu bir ihanet olurdu. Bilime ihanetimizin bedeli dünyaya ağır olurdu. Kötü adamların eline geçen bir teknoloji! Sonra bizi kaçırıp bu yazılım ve detaylarını kafamıza silah

dayayarak öğrenirlerdi. Tabi ki biz bunun önlemini almıştık. Öyle önlemlerimiz var ki anlatırsam dilini ısırırsın. Bizi uzaktan takip eden bir arkadaşımız daha var. Bundan sana bile bahsetmedim. Ayrıca görünmez manyetik robotlarımız var. O tam bir ruh. Bizimle asla mücadele etmeleri mümkün değil. Onların tozunu tumanına katardık. Eğer Müfettiş Önder'i önlemeyi başaramasaydık, "B" planını yürürlüğe koyacaktık!"

"B planı, da nedir?" diye sordu Müdür Bey.

"Bizim manyetik robotumuz var. Ruh gibidir. İsmi "Akım" olan manyetik robotumuzu harekete geçirecektik. O tek başına bir ülkenin ordusuna bedel. Ben o zaman onu harekete geçirecektim. Mesela bir uçak kabinine oturup uçağın kontrolünü eline aldığında pilot bunu fark edemiyor.

Eğer akım harekete geçseydi, sadece müfettiş değil orada bulunan herkes cin çarpmışa dönecekti. Kanaatime göre bunlar tekrar gelecekler, biz hemen hazırlıklara başlayıp taşınsak iyi olacak."

"Nere'ye taşınıyorsunuz?" dedi Müdür Bey.

"Çatalca-Silivri arasında bir yer. Taşınalım gelip görürsün yeni yerimizi inşallah." Belediye başkanı ile Gökhan Bey görüşmüş. Bize boş bir arazi hibe etmiş,"

"Tamam, size Allah kolaylıklar versin. Benden bu kadar! Ben elimden geleni yapacağım. Hiç çekinmeden istediğiniz an yanınızdayım," dedi Müdür Bey.

Ayhan: "Tamam Müdür Bey her şey için teşekkür ederim," dedikten sonra Ayhan, ayağa kalktı ve hoşça kalın diyerek Müdür'ün odasından ayrılarak araştırma merkezine gittiğinde Eray toplantı masasında yalnız düşüncelere dalmış oturuyordu.

Ayhan, selam vererek içeri girdi. Eray selamını alarak ayağa kalkarak "Hoş geldin hocam," dedi.

Ayhan Bey, hemen herkesin merkezde toplanmasını istedi. Adaletin temsilcileri alelacele toplantı yerine geldiler.

Ayhan: "Arkadaşlar, bugün bakanlıktan bir müfettişle ve birlikte birçok üst düzey etkili ve yetkili bizi denetlemek için geldi. Çalışma yerimizin sıkı bir denetimden geçirilme ve kapatılma durumu var. Eğer öyle olursa, her şeyimize el koyarlar. Daha kötüsü ise buradaki bütün bilimsel çalışmalar diğer ulusların eline geçer. Bu nedenle alelacele taşınmamız gerekir.

"Biz nere taşınacağız?" diyerek sordular.

"Çatalca'ya. Bunun önlemini almıştık, böylesi bir durumda ne yapacağımız hakkında zaten bazı hazırlıklar yapmıştık. Gidince göreceksiniz. Oyalanacak vaktimiz yok." dedi.

"Tamam hocam. Taşınma işi, bizim en az 4 günümüzü alır. Taşındığımızı görürler."

"Ne 4 gününden bahsediyorsunuz. Zamanın ötesine geçelim. Şimdiki zamandan çıkıp dikey geçişle taşınma işini yapacağız."

Eray: "He hocam şimdi anladım. Bu bir saniye bile sürmez."

Ayhan, Müdür Bey'in yanından 10 dakika önce ayrılmıştı. Bu arada Müdür Bey yalnız başına odasında koltuğunda oturmuş, çay içiyordu.

O anda Gökhan Bey Müdür'ün odasına geldi. "Selamünaleyküm," dedi. Müdür Bey de; "Aleykümselam," diyerek selamını aldı.

Müdür Bey Gökhan'a taşınma işini ayarladınız mı? Kamyon nakliyat araçları, dev ekran panoları. En az bir haftanızı alır.

Gökhan: Müdür Bey biz taşındık Müdürüm. O orada şimdi yeller esiyor. Tekrar gelirseler avuçlarını yalarlar.

Müdür Bey şaşırarak "Ne yani, ne zaman taşındınız! Ayhan Bey az önce benim yanımdaydı. Buradan sığınağa gitmesi nereden baksan 5 dakikasını alır."

"Vallahi Müdür Bey biz taşındık," dedi.

"Espri yapıyorsun, inanmıyorum!" dedi Müdür Bey gülerek.

"İnanmazsan kalk sığınağa gidelim. Vallahi biz çoktan taşındık"

Gökhan ile Müdür Bey sığınağa girdiğinde hiç bir şey yoktu. Oda öylece önceki hali gibi bomboştu.

Müdür Bey: "Aman Allah'ım bunu nasıl yaptınız. Bizim hiç haberimiz olmadı. Vallahi ben Onur'un durumuna düşeceğim. Allah'ım koru beni!

Sizi tebrik ederim. Ama bunu nasıl yaptınız? Bu da yeni icadınız mı. Ayhan bunu cinlere mi yaptırdı, ne?"

Gökhan övünerek kibar bir dille, "Zamanın ötesine dikey geçiş yaparak taşınma işini yaptık." Sonra tatlı bir gülümseme yaparak; "Ya işte öyle," dedi.

Müdür Bey, Ellerini birbirine yaklaştırarak hem alkışlıyor hem de; "Bravo, bravo, aferin vallahi" dedi.

****

Yeni yerleri Çatalca'ya taşınmışlardı.

İlk toplantılarını perşembe akşamı yaptılar. Toplantıda Ayhan:

"Arkadaşlar bir süreliğine yani bizden haber gelene kadar kimse ortalıkta görünmesin. ABD'ye ait F-35 uçağını Atatürk İlkokulu'nun Bahçesine indirmemiz çok ağırlarına gitmiş. Bunu araştırmak üzere ABD'nin dış istihbaratından sorumlu 30-35 civarında CIA ajanı Türkiye'ye turist olarak giriş yapmışlar. Bu bilgi istihbaratta görevli bazı güvenilir mit üyeleri tarafından iletildi. Bu nedenle bura taşındık. Sizler bir süreliğine ortada görünmeyin." Sonra hemen herkes ortak çay ve kahve içtiler. Çay içme esnasında Müfettişin başına gelenleri konuşarak gülüştüler.

Aradan bir kaç gün geçmişti.

Ayhan: "Arkadaşlar biz buraya taşındıktan sonra okulu tekrar denetlemek için gelmişler ve Müdür Bey'e, cihazların nereye kaybolduğunu sorduklarında, Müdür onlara: "Teamüllere aykırı hareket ederek sığınağı marangoz haneye çevirmişsiniz denildiğinden dolayı, biz sığınaktaki ıvır zıvırları temizledik,"demiş. Arkadaşlar şimdilik korkulacak bir durum yok. Sadece tedbirli olmamız gerekir. Yakında her şey ortaya çıkacak. Kimlerin hain, kimlerin vatan evladı olduğu ortaya çıkacak. Siz hiç canınızı sıkmayın."

Aradan on günün üzerinde bir zaman geçmişti. 2015 yılının içindeydik. Terör olayları her geçen gün giderek şiddetini artırıyordu. Devlet karayollarındaki iş makine ve araçları yakılıyordu.

Şehitlerimizin sayısı her geçen gün artıyordu. PKK ülkeyi kan gölüne çevirmeye çalışıyordu. Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da devlete ait araçlar, şantiyeler yakılarak ülke içinde güvensizlik yaratılmak isteniyordu. PKK Terör Örgütü yol kapatıyor, karakollarımıza saldırıyordu. Anlaşılan o ki Türkiye "Kürt Açılımı" ile oyuna getirilmişti.

Vatandaşlarımız üzülerek haberleri izliyor vay alçaklar vay, nasıl da insanımızın alın teriyle alınan devlete ait araçlarımızı, makinelerimizi, yakıyorlar diye üzülürken, dış basında da Türklerin Kürtlere baskı yaptığıyla ilgili yalan haberler boy boy manşetlere taşınıyordu.

NATO veya ABD'nin Türkiye'ye dayattığı istekler ne zaman hükümet tarafından reddedilse intihar saldırıları oluyor ve bu saldırılarda yüzlerce insanımız hayatını kaybediyordu. Emniyetteki önemli ve kendileri için engel olarak gördükleri bazı önemli polis memurları geçici görevlendirme ile doğuya gönderiliyor ve orada uzaktan dürbünlü silahlarla suikast düzenlenerek vuruldu.

Yine NATO'ya ait üst düzey yetkili ne zaman Türkiye'ye ziyarette bulunsa bir kaç gün öncesinde orada burada patlamalar oluyordu.

Bunlardan birisi de Ankara Garı'ndaki 10 Ekim 1915 canlı bomba patlaması vakası yaşandı. Saldırıda yüzlerce kişi hayatını kaybetti. Güney Anadolu'da Diyarbakır gibi büyük şehirlerde PKK terör örgütü tarafından çocuklar dağa kaçırılıyordu. Bir tarafta evlatları dağa kaçırılan Kürt analar ağıt yakıp evlatlarını geri isterken, diğer taraftan evlatlarını askere gönderen Kürt ve Türk anneler şehit olan biricik evlatlarına gözyaşı dökmekteydi. Bir anda ülke yangın yerine dönmüştü.

Anlaşılan o ki dış güçler düğmeye basmış içeride düşmana kuyruk olmaktan şeref duyan alçaklar harekete geçmiş, ülkeyi yangın yerine çevirmişlerdi. Amaçları ülke içinde karışıklık ve güvensizlik yaratarak darbe ortamı hazırlamaktı. Ama güvenlik güçlerimiz içeride ve dışarıdaki düşmana göz açtırmadı. İçteki düşman hücrelerine baskın yaparak hepsini yok ettiler. Böylece dıştaki düşmanın da gözünü korkutmayı başarmışlardı.

Emniyet ve güvenlik güçlerinin bu başarısı güzelim vatanımızı işgale hazırlanan düşmanda moral kırıklığı yarattı. Düşmanın cesaretlerini kırmaya yönelik mesajlar verilmiş olundu. Dış

güçler PKK terör örgütünü bir at gibi ülke içinde bir cepheden diğerine koşturuyordu. PKK terör örgütü görünür düşmandı ve hedefteki düşman belliydi. Düşmanın PKK uzantısı başarısız olunca bu defa "B Planı"nı devreye sokmaya karar vermişlerdi. Bu planları daha tehlikeliydi.

Çünkü buradaki düşmanın yeri belli değildi. Mehmetçiğin hedefindeki düşmanın anı-sanı yoktu.

Hani bilirsiniz ya bazı hastalıkların aşısını. Aşı mikrobun kendisiden üretilmiştir. Vücut direncini mikroba karşı duyarlı hale getirmek için mikroplar laboratuar ortamında güçsüzleştirilip vücuda verilir ya işte öyle. Bizim kültür ve inancımızdan, beslenen bu alçak zihniyetler bize karşı düşman kesilmişlerdi. Evet şimdi Türk milleti böyle bir tehlike ile karşı karşıyaydı. Doğrusu büyük ve çetin bir imtihan ile karşı karşıya kalacağımız belliydi.

Görünür ve görünmez düşmanlarımız, vardı. Bu görünmez düşmanların elbette görünür kılmak lazımdı. Ama nasıl?

Şu an dua etme zamanıydı; "Allah'ım bizim basiret gözümüzü aç.
İlmimizi artır, Peygamberimiz ve Ehlibeyt sevgisini kalbimize yerleştir ki dostumuz ile düşmanımızı ayır edelim. Allah'ım bize liyakatli devlet adamları ver," diyerek içimizden dua ediyorduk.

Gökhan yanında bulunanlara: "Vay alçaklar! Sahte ifade, delil ve haberlerle bu halkı canından çok seven, dürüst güvenlik görevlilerini karalayarak devlete karşı küstürme planını tezgâhlamışlar. Böylece devletimizi çözmeyi planlamışlar," dedi.

Evet şimdi dua zamanıydı. Gönül gözümüzün açık olması, basiret ve liyakat sahibi devlet adamları, cesur ve korkusuz bir vatandaşa ihtiyaç vardı.

En büyük tehlikeyi atlatmanın bir yolu da cehalet içine düşürülmeye çalışılan vatandaşların vereceği karar olacaktı.

İsyancıların oyununa gelmeyerek onların safına geçmeyen uyanık bir millet olmamız lazım. Evet bunları yapmayı başarabilirdik. Tek yumruk tek yürek olmalıydık. Birlik ve beraberliği sağlayan kültürel değerlerine ve dini inancımıza önem verilmeli. Aydın kişilerin ise korkusuz olmaları halka zamanında ve gerekli bilgiyi vermeleri gerekir. Başımızda kara rüzgârlar esmeye başlamıştı. Bu kara rüzgârlar ortaya çıkması muhtemel güçlü kasırganın habercisi gibiydi. Eğer tek yumruk tek yürek olursak bu kasırga esecek ve sonra yıkım yapmadan geçip gidecekti. Eğer halkımız tek yürek, tek yumruk olmazsa her kafadan farklı ses, her aydından farklı görüş, sergilenirse o zaman bu fitne kasırgaya dönüşecek. Geçtiği yerleri bir kasırga gibi yakıp, yıkıp küle çevirecek. Halkımız bu fitnesel kasırganın yarattığı acılar için asırlarca ağıtlar yakacak. Ortada kül yığınına dönmüş bir memleket, ırzı kirletilmiş kadınlar ve kızlar, katledilmiş baba ve anneler, köleleştirilmiş çocuklar kalacak. Anlaşılan o ki düşman artık son kozunu oynayarak ülkeyi bir savaş arenasına çevirme niyetindeydi!

Ulusumuz; düşmanın tırnağıyla milletimizin hangi tarafımızdaki şah damarını koparma girişimini önceden kestirmesi gerekirdi. Nihayetinde o kâbus dolu gün gelmişti.

Ulusumuz ya düşmanın attığı o tokada el kaldırmayarak boyun eğecek. Kendisini ve namusunu -Osmanlı'nın son padişahı Vahdettin gibi-düşmanın inisiyatifine bırakacaktı. Ya da düşmanın attığı tokada karşılık vererek düşmanın indirmeye çalıştığı yumruğunu havada tutarak kolunu kırarak bir Kuva-yi Milliye Kahramanı olacaktı.

Ulusumuza balyoz indirmeye çalışan kolu kırdı. Düşmanın içine korku sindi.

***

Günlerden cumaydı. Ayhan Bey sabah namazını kıldı ve her zamanki gibi Kur'an okudu. Dua ettikten sonra sütlü kahve içti. Sonra biraz uzanarak dinlenmek istedi.

Ayhan Bey uyuklamıştı. Rüyasında, askeri darbe olduğu; halkın elindeki silahların toplandığını gördü. Ayhan Bey, kendi silahının da toplanan silahların arasında olduğunu gördü. Toplanan silahlar eşeğin sırtına yükleniyordu.

Ayhan, komutana yaklaşarak: "Komutanım bu silah benim. Neden silahları topluyorsun? Benim silahımın ruhsatı var. Silahımı geri verebilir misin?" dedi.

Komutan; "Hayır, veremem! Askeri darbe olduğunu bu nedenle topladık," dedi.

Bir anda çatışma çıktı. Ayhan, da silahını alarak komutanla birlikte ateş açmaya başladı. Sonra Ayhan Bey, askeri cemse kamyonuna tırmanarak makineli tüfekle darbecilere karşı ateş açtı. Makineli tüfeğin tetiğine basarak karşı tarafı tarıyordu.

Bir süre sonra silahlı çatışma bitti. Komutan Ayhan'ı yanına çağırdı. Ayhan'a gel birlikte gidelim dedi. Komutan ile Ayhan Bey bir köye gittiler. Köyde ekmek yapılan tandır damına girdiler. Tandır damında kadınlar ekmek pişiriyordu. Komutan yere çömeldi sonra sırtını duvara dayayarak yere oturdu. Ayhan da komutanın yanına oturdu. Komutan Ayhan'a gel sana bir masal anlatayım dedi. Ayhan Bey de dikkatlice komutanı dinlemeye başladı. Ayhan Bey aniden gözlerini açtı. Uykusunda gördüğü rüyayı hatırladı: "İnşallah hayırdır," dedi.

***

14. BÖLÜM

15 TEMMUZ DARBE GECESİ

Akşam olmuş karanlık çökmüştü. Ayhan'ın telefonu çaldı. Arayan Ayhan'ın dayısı Ahmet Dursundu. Ahmet Bey bir okulda müdürdü. Tatil için Fransa'ya gitmişti. Heyecanlı bir ses tonuyla: "Nasılsın yeğenim," dedi. Ayhan da iyiyim dayı dediğinde," daha sözünü bitirmemişti ki Ahmet: "Ayhan, Türkiye'de darbe mi olmuş?"

"Hayır! Ahmet Dayı; Yok! Ben 20 dakika önce dışarıdaydım, öyle bir şey yok."

"Hele bir televizyonu aç!"

"Dayı televizyon açık."

Ama sesi kısık olduğu için sadece görüntü vardı.

Ayhan: "Tamam dayı hemen bakıyorum," cevabını verdi.

Ayhan televizyonun kanalını değiştirerek TRT'ye geçince TRT ve bazı diğer kanallarda sarışın bir bayan spiker tarafından darbe bildirisi okuduğunu görünce önce çok şaşırdı. Televizyon kumandası Ayhan Bey'in elinden yere düştü. Sonra Ayhan, üzüntülü bir ses tonuyla:

"Tamam dayı teşekkürler. Evet doğru, darbe girişimi olmuş. İyi ki dedin. Şimdi ben dışarı çıkıyorum. Bakayım ne oluyor."

Telefon'u kapattığında telefon tekrar çalmaya başladı. Bu defa arayan Eray'dı. Boğuk ve heyecanlı bir ses tonuyla: "Hocam darbe! Darbe! Darbe girişimi var! Ne yapacağız? Toplanacak mıyız?"

Ayhan, kısa ve net cevap verdi:

"Hayır."

"Neden hocam?"

"Şu an bakalım millet ne yapıyor? Tanıdık, tanımadık herkesi sokağa davet edin.

Eray, tekrar:

"Hocam!"
Ayhan: "Eray biliyorsun ki taşıma su ile değirmen taşı dönmez." Onlar nice yıllarca "Hizmet, himmet hareketi ile milleti kandırmaya çalışmıştı. Biz de nice yıllarca düşmanın içteki ve dıştaki hile ve oyunlarını anlattık.

Artık bu doğruları anlatmaktan, görev ve sorumluluklarımızın önemini anlatmaktan, birlik ve bütünlüğümüzü anlatmaktan hakiki İslam'ı anlatmaktan dilimizde tüy bitti.
Kültürümüzü, milli değerlerimizi anlatmaktan yorulduk.
Millet, artık bize değil de o hainlere inanarak onlara boyun eğmeyi kabullenmişse ben böyle bir halkla gurur duyamam.
Bu bizim için tarihin en utanç verici yaşantısı olur.

Korkak, pısırık, çıkarcı bir millet isek, her türlü yalan ve hokkabazlıklara inanan bir millet isek bırak bu millet batsın.
Böyle bir milletten fayda gelmez. Bu demek oluyor ki yok edilmeyi, kahrolmayı çoktan hak etmişizdir. O zaman bu nesil harcansın yerine belki daha cesur bir millet gelir.

Şimdiye kadar hem onlar, hem de biz ektiğimizi biçeceğiz.
İnan ki Eray, eğer millet pısırıklık eder, cesurca hareket etmezse düşman milletimizi bir saman çöpü gibi öğüterek toza çevirir. Eğer bu darbeciler yönetimi ele geçirirse adımız kaybolacak, şanımızdan da bahseden olmayacaktır. Gelecek milletler Türk Milleti için bir zamanlar bu coğrafyalara hâkim olan bir bozkır milleti vardı. Vah vah yazık oldular, diyecekler. Bu tarih sayfası da böylece kapanacak. Veya bizim için yerleşik hayata geçtiler, bunu başaramadığımızı söyleyecekler. Ve böylece tarihin sayfalarında koca bir millet iki üç cümle ile anlatılacağız.

Artık millet burada kendi fermanını kendisi verecek. Varsınlar kendi istekleriyle celladın kılıcının altına boyunlarını koyarak şah damarlarını kestirsinler. Kendi düşene ağlanmaz. Millet intihar etmeye karar vermişse maalesef elimizden bir şey gelmez. Doğrusu da sence bu değil mi? Şu anda siz tanıdığınız herkesi

meydanlara çıkmalarını isteyin. Hükümeti ve devlet adamlarını bu darbeci adamların karşısında yalnız bırakmayalım.

Bir anda her ikisi de sustu. Eray kısık bir ses tonuyla: "Evet hocam doğrusu budur. Sizin dediğiniz gibi," diyerek cevap verdi.

Ayhan konuşmalarına kaldığı yerden başladı: "Unutma Eray, hani yazılı öncesi öğrenciler hazırlanır ve sınav günü gelip sınava girilir, sınavda herkes çalıştığı ve öğrendiğinin karşılığını alır. Çalışmayan tembel öğrenciler ya soruların zor sorduğunu, ya da o gün işinin olduğunu veya hasta olduğunu ileri sürerek kendi başarısızlığını kapatmaya çalışır. İşte şimdi biz de aynı durumla karşı karşıyayız. Bu gün bizim sınav günümüzdür. Biz, millete ne derece faydalı olabildik. Onun sınavını vereceğiz. Ya da millet bizim anlattıklarımızı ne derece anlayabilmiştir? Kapasiteler ortaya çıkacaktır. Bunun sonucunu birkaç gün içinde göreceğiz. Yani herkes kendi boyunun ve yaptığının ölçüsünü alacak.

Herkes!

Bu herifler yönetimi ele geçirirlerse Afganlı bağnazlar gibi bunu başaramayacaklar. Başarısız bir yönetim sergileyecekler. Böylesi ödlekler, o korkaklar kendi hatalarını onun bunun veya hükümetin üzerine yükleyerek tembel öğrenciler gibi hatayı ve kusuru başkalarında arayacaklar.

Hükümet, Cumhur Reisi ve Devlet Reislerinin birçoğu elinden geleni yapıyor. Bugünden sonra hainlerin yüzü ortaya çıkacak. Sahte deliller, sahte ifadeler, sahte suçlamalarla burada yaşananları sulandırmaya çalışanlar olabilir. Daha ne yapsınlar. Her taraf hainle dolu!

Bir de buna korkak ve pısırık halkı ekle, o zaman hükümetin veya devletin yapacağı bir şey olmaz. Cumhurbaşkanımız elinden geleni yapmaya çalışıyor. Daha ne yapsın.

Şimdi vatandaşların içine girerek tanıdık tanımadık herkesi meydanlara çağırın. Çeşitli kanallarda dışarıya çıkmama ve sıkıyönetim gereği herkesin evlerinde oturmalarını istiyorlar. Eğer halk o hainlere uyarsa ellerinde liste var. Aydınlarımız,

profesörlerimiz, önemli uzman ve strateji devlet adamlarımız, bilim adamlarımız hepsi hatta birçok yazarlarımız fişlenmiş. Yani bunların hepsini bir bir adreslerden toplayarak öldürecekler. En az 90 bin üst düzey devlet aydını ve yönetici öldürülecek. Taşıma su ile değirmen dönmez. Biz yaptıklarımızla bugün yüzleşeceğiz. Bugün yüzleşme günü. Ya galip geleceğiz, ya da mağlup olup haritadan silineceğiz." dedi.

Sonra Ayhan; "Hoşça kal Eray. Şimdi milletle beraber hareket edeceğiz. Üç gün sonra inşallah toplanarak durum değerlendirmesi yapalım.

Eray: "Tamam hocam, inşallah. Allah'a emanet olun, Allah yar ve yardımcınız olsun. Allah bu milleti korusun. Allah kalplerimizi birleştirsin inşallah. Hoşça kalın hocam ellerinden öperim. Hakkınızı helal edin," diyerek telefonu kapattı.

Darbe girişimi duyulduğunda ilk 1 saat millet olarak şok içine girmiştik. Ülkemiz Suriye mi oldu, denmeye başlamıştı.

Ne yapılabilirdi ki?

Onların ellerinde dünyanın en güçlü süper babalarının, tankı, silahı, topu vardı.

Onların arkasında dünyaya fitne yağmuru yağdıran NOEL babaların barış türküleri vardı.

Onların destekleyen; üçgen kafalı, keçi suratlı, tek gözlü para babaları vardı.

Bizim ise geniş ve dar günümüzde Rabbimiz ALLAH var.

Bu fitnesel kurgularını öyle bir şekilde tezgâhlayıp tüm dünyayı kandırıyorlardı ki, bunları anlamak oldukça zordu. Yalan ile doğru, hak ile batıl, iyi ile kötü, at izi ile it izi bir birine karışmıştı. Gel de ayıkla pirincin taşını.

Afganistan'ı, Irak'ı, Suriye'yi kana boyayanlar bu defa gözlerini Türkiye'ye dikmişti. Aynısını Türkiye'ye yapmaya çalışıyorlardı.

Türkiye'yi kana boğmak, devlet yöneticilerimizi, idarecilerimizi yok etmek için 15 Temmuz gecesi aniden

harekete geçmişlerdi. Bu defa bizim boyumuzun ölçüsünü almak istemişlerdi ve bizi ringe çıkarmanın planıydı bu. Evet ringin bir tarafında biz, diğer tarafında ise onların kum kafalı sırtlanları vardı. Ne yazık ki bize karşı düşman safında ringe çıkan bu kum kafalı, telis beyinliler bizden biriydi. Düşman yine ortalıkta yoktu.

Beyni ve ruhu zehirlenmiş kuş beyinliler, nasıl da kandırılmışlardı, bunun farkında değillerdi hala da değiller.

Onca uyarılarımıza, onca tarihten örnek vermemize rağmen ne tarihten ibret almışlardı, ne de hakikati öğrenme ve araştırma şuuru yoktu bu saman kafalı zehirlenmiş alçaklarda.

Amerikan dolarları, himmet adı altında halkı kandırarak topladıkları paralar, fakirin sofrasından çekip aldıkları zekât paraları onların ruhunu zehirlemişti.

Bu yaptıkları haramdı ve bu haram para, onların emdikleri anne sütünü bile bozmuştu.

Vicdanları körelmiş, ruhları alçalmış, boyunlarına ve ağızlarına şeytanın zincirleri takılmış gemlerinin ipi ise üçgen kafalı keçi suratlı dolar babalarının elindeydi. Kendilerini 1 dolar karşılığında satmış, düşman tarafından verilen rütbeyi ise kendileri için bir şeref ve onur abidesi saymaktaydılar. Bu nedenle ne kalplerine iman gelmiş, ne de kanlarında vatan sevgisi maya tutmuştu. Vatan sevgisi bir maya gibidir, kanı bozuk olanlarda asla tutmazdı. Nitekim de öyle oldu. Vatan sevgisi uğruna vatana kurşun sıktılar. Koca bir milletin başına ölüm yağdırmak istediler.

Köprüler ve önemli stratejik yerler ele geçirilerek yönetimi felç etmek için cuntacıları harekete geçirmişlerdi. Olay gecesi bu cunta hareketi duyulduğunda ülke halkı şok olmuştu. Ülkemiz Suriye mi oldu? Ülkemiz Afganistan mı oluyor! Herkesin ağzında bu soru dolaşıyordu? Bu durum karşısında ne yapılabilirdi ki;

Millet olarak ortak hareket edilmesi gerekirdi. Milletimiz tek yumruk, tek yürek, tek ses olmalıydı.

Ama nasıl?

Darbeciler TRT yayınında kendilerini "**Yurtta Sulh Konseyi**" olarak tanıtmışlardı.

Yönetime el koyduklarını, ikinci bir emre kadar sokağa çıkılmamasını telkin etmeye çalışıyorlardı. Hem de defalarca, bıkmadan usanmadan, utanmadan bunu zorla bir papağan gibi haber spikerimize tekrar tekrar okutturuyorlardı. Haber spikerinin gözleri büyümüş, yüzü asılmış, endişe ve korku içinde şuurunu kaybetmiş bir halde okuyordu. Onlar da haya olsa, onlarda şeref olsa, onlarda saygı olsa özgür bir bayana silah doğrultulmayacağını bilirlerdi.

Biz öyle şerefli milletin torunuyuz ki;

-Savaş meydanında önümüzden kaçan düşmanı kovalamayız,

-Aman dileyene aman verir, silahımızı kınımıza sokarız. Çünkü bizim dinimiz bunu böyle buyurmuştur.

Ama o alçaklar hem de bir bayana, silah doğrultarak eline tutuşturdukları kâğıdı okutuyorlardı.

Dünya kamuoyu gözünde bu yaptıkları ile milletimizi küçük düşürmekten haya etmeyen alçaklar.

Kimileri bu darbeyi yapanların "Atatürkçü Subaylar" olduğunu,

Kimileri ise bu darbeyi; hükümetin bir senaryosu yani bir tiyatro olduğunu söylüyordu.

Kimileri ise buna karışmak istemiyor bekleyip görelim kim olduklarını, diyorlardı.

Ama zaman yoktu!

İktidarı ele geçirip milletin yönetim iplerini ellerine geçirerek, millete gem vurduktan sonra artık çok geç olurdu. Bir an önce harekete geçilmeliydi.

Tanıdık hemen herkese;

-Keşke bu darbeyi yapanlar Atatürkçü olsa,

-Keşke bu yapanlar iktidarı elinden bulunduran hükümetin bir senaryosu olsaydı,

-Kötü olan yüzünü demokrasi maskesiyle gizleyen sahtekârların olması,

-Kötü olan, yüzünü Atatürkçülük maskeleri ile gizleyen küresel emperyalistlerinin olmasıydı.

Nitekim yüzlerini bu milletin inanç ve değerleriyle gizlemeye çalışan FETÖ'cüler olduğu anlaşıldı. Millete ölüm yağdıran, ülkeyi bölmeye ve parçalamaya yönelik yaptıkları cunta hareketinin adına; utanmadan, arlanmadan "YURTTA SULH KONSEYİ" demişlerdi.

Bu konseyin gerçek hedefi; yurdu parçalamak, milleti zayıflatarak düşman işgaline hazırlamaktı.

Ortalık dumanlı ve sisli, rüzgâr güçlü, kimin dost kimin düşman olduğu daha belli değildi. Bir tarafta ülkeyi PKK terör örgütünün eylemleri için kapıları ardına kadar açıp bucak ve köylerimize yerleştiren hainler, sonra da bizi o hainlerin elinden kurtarmak için "Yurtta Sulh Konseyi" adıyla ortaya çıkmaya karar vermiş alçaklar!

Çoban postuna girmiş kurt, koyun sürüsü olarak gördükleri koca bir Türk milletini kandırmanın çok kolay olacağını sandılar, kendilerince!

Yüce kitabımız Kuran'da Yüce Allah'u Teala (c.c) şöyle buyuruyor: "***Onlara yeryüzünde fesat çıkarmayın denildiğinde, biz ıslah ehliyiz derler. Bilin ki onlardı fesatçılar ama bunu anlamazlar***."[17] Kur'an'da bu tür hainlerin genel adı fitneciler olarak geçmekte. Bunlar bu fitnecilik yüzlerini "sulh maskesi" ile gizlemeye çalışmışlardı.

İşte biz büyük bir fitne ile karşı karşıya geldik.

[17] Bakara Suresi 11. ve 12. Ayet'in Türkçe Meali,

Eğer bu kötü olan şey gerçekleşirse Türkiye Cumhuriyeti'nin ruhuna Fatiha okur, Suriye'deki, Afganistan'daki huzuru arar durumuna gelecektik!

Evlatlarımız yok edilecek!

Soyumuz kurutulacaktı!

Bu darbeyi yapanlar Türkiye'yi refaha sürükleyen partilerden biri değildi!

Öyleyse bu hainlere karşı direnmek bir vatan sevdası olmalıydı!

Vatanını sevenler meydanları doldurmalıydı! Nitekim doldurdular da, meydanı onlara bırakmadılar.

Eğer darbeciler iktidarı ele geçirecek olsalardı;

-Dünya gözünde komik durumuna düşerek dünyanın gülünç kaynağı olacaktık.

-Zırt-pırt her 4-5 yılda bir darbe ile mi karşılaşacaktık!

-Her on yılda yapılan bu darbeler bizim alın yazımız olmamalıydı.

Yoksa zihniyet, düşünce ve inanç yanlışlığımı vardı ki bizde.

Bu zalim alçaklar darbelerle bir millete ayar vermeye çalışmaları haysiyet kırıcı bir gelişmeydi.

Ya da millet ve halk olarak işlediğimiz günahlarımız yüzünden isyancıların bize musallat olması bize biçilen bir kefen miydi?

Her ne pahasına olursa olsun bu darbenin önüne geçmemiz gerekirdi.

Millet tek yumruk olmalıydık, olduk da.

Bunun sancılarını acı acı düşünüp karar verdik.

Cumhur Reisimiz yurdu terk edip kaçacak mı, yoksa zalim hainlerin merhametine boyun eğerek idam ipini boynuna geçirilmesine razımı olacaktı!

Bir süre sonra Cumhur Reisimiz ve diğer devlet adamlarımız ardı ardına cesaret şemsiyelerini açtılar, kartal pençelerini eğeleyerek sivrileştirdiler, gönüllerindeki şefkat ve merhamet zırhını ateş çemberine çevirdiler. Gönüllerinin derinliklerindeki

ateş kasırgasını harekete geçirdiler. Düşmanın kasırga yaratmak için ringe çıkardığı sırtlanlar bir fare gibi ringde o tarafa bu tarafa savruluyordu. Bu sırtlanları ringe gönderen asıl düşmanlar bile ürkütmüştü. Çünkü reislerimiz öğle bir konuşma yaptı ki, ülke tek yumruk, tek yürek oldu. Kasırga ve tufan rüzgârını koca bir milletin başına geçirmek isteyen düşman, Türk'ün kasırga ve tufan yağmuruna tutulmuştu. Ne yapacaklarını şaşırmış, lav alevleri altında o tarafa bu tarafa kaçışmaya başlayan fareler gibiydiler..

Cumhurbaşkanı yaptığı ilk açıklamada:

"Arkasına karanlık odakları alanlar, arkasına çeteleri alanlar bu ülkeye istikamet çizemezler! Arkasına sermayenin ve medyanın gücünü alanlar bu ülkeye istikamet çizemezler. Ayarlarımızı değiştiremeyeceksiniz. Türkiye üzerinde operasyon yapılacak, ameliyat yapılacak bir ülke değildir. Biz buna izin vermeyiz," diyerek halka haykırdığı bu sözleri milletimizin cesaret kaynağı oldu. Duyarlı tüm bilinçli vatandaşlar hemen dışarı çıktılar. Milyonlar sokaklara ve meydanlara yönelerek sele dönüştü.

Cumhurbaşkanının bu sözleri, düşman uşakları olan o sırtlanların başına balyoz gibi inen bir yumruk oldu. Millet ve ordu el ele vermiş çelik pençeli yumruklarını ardı ardına düşmanın başına indiriyordu.

Yollara dökülen halkımız;

"Ülkemizi Irak gibi, Afganistan gibi ABD'nin piknik yapacağı bir alana çevirmesine izin vermeyiz!" diyerek akın akın yollara dökülmüştü. Millet cuntacılar karşısında birbirine kenetlendi. Tek yumruk tek yürek olmuştu. Sel olup yolları doldurmuştu.

Yollara dökülen halkımız:

"Ülkemizi teröristlere teslim etmeyeceğiz!"

"Ülkemizi darbecilere, cuntacılara teslim etmeyeceğiz!"

"Demokrasimize, kimse gölge düşüremez!" diyerek caddelere çıkıp haykırmaya başlamışlardı.

Oturduğumuz muhitin Atatürk Havalimanı'na yakınlığı nedeniyle bu çevrenin halkı, Atatürk Havaalanına doğru yürüyüşe geçmişti. Yollar ve köprüler üzerinde halk sele dönüşmüştü Cuntacılar bu halk seli içinde çırpınmaya başlamıştı. Zaman ilerledikçe yollara çıkan insanların sayısı git gide bir çığ gibi artıyordu. Çığın ilk başlangıcı az olur, fakat giderek büyür. İşte biz halk olarak öyle olduk.

Darbe girişimini engellemeye katılan her fert, yaptığından dolayı kendisiyle gurur duymalıydı.

Milletimizin şanlı yürüyüşüne katılan bir kimse, ömür boyu bu yaptığından dolayı övünçlü olacaktı.

Biz o tanklara, o sıkılan kurşunlara karşı omuz omuza direnmenin gururunu bir ömür boyu taşımakla gurur duyacağız.

Bu şanlı direnişe katılanlara ne mutlu!

Meydanlara dökülen halkın üzerinden zaman zaman alçak uçuştan jetler geçiyordu. Bu savaş jetlerinin ışıkları yanmıyordu. Savaş jetlerinin sadece arka taraftan püskürttüğü ateş belli oluyordu. Bundan dolayı gece karanlığında füzeye benziyordu.

Bir füze gibi alçalarak üzerimize doğru yaklaştığında kelimeyi şahadet getiriyorduk. Sonra yükselişe geçtiğinde bunların bir füze değil jet uçakları olduğunu anlayabiliyorduk. İstanbul Atatürk Havalimanı'na giden yolun elektrikleri kesikti. Üstelik bu jet uçaklarının ne yapacağını da önceden kestirilemiyorduk. Üzerimize ateş açabilir veya bomba atabilirlerdi. 15 Temmuz'u 16 Temmuz'a bağlayan gecede böyle korkunç ve korkulu oldu. Ayhan Bey de Atatürk Hava Limanı'na doğru yürüyenlerin arasındaydı.

Her türlü İŞİD ve PKK gibi terör eylemleri karşısında endişeler vardı ama içimizde bir korku yoktu. Cesaretle hava limanına doğru yürüdük. Hz. İsmail'in Allah'ın emri üzerine babası Hz. İbrahim (a.s.) bıçağının altına yatması gibi biz Allah rızası için vatan uğruna ölümü göze almıştık. Başımız üzerinden geçen kurşunların altında yürüyüş yapıyorduk.

Böylesi kâbus dolu bir gecede uçuş yapan savaş jetleri ani bir ses patlaması ile ortaya çıktıklarında dehşet saçıyorlardı. Mesele Allah için özgürlük, hürriyet, demokrasi ve vatan sevgisi olunca bu değerlerden ötesi teferruattı. Bu değerler ülküsü ve inancı içindeydik.

Darbe karşıtı olan bizler; Hz. İsmail gibi kendimizi, keskin bıçağın altına koymayla hazırladık.

Allah'ım bu milletimize, bu Muhammed ümmetine acı diyerek dua ediyor ve gözlerimizden yaşlar akıyordu.

Yüreklerimizde Allah sevgisi, dillerimizde:

"Ya Allah,

"Bismillah"

"Allah'ı Ekber" sesleri vardı.

Bu duygular içinde milletçe gözlerden akan yaşlar ve dualar ile Allah'u Teala'ya da dua ederek yürüyorduk.

Zaten Kurban bayramının gerçek anlamı da bu değil miydi? Hz. İsmail (a.s) nasıl kendisini Allah'ın emri üzerine gözünü kırpmadan keskin bıçağın altına yattıysa, biz de vatan ve özgürlüğümüz uğruna Hz. İsmail'i kendimize örnek alarak Allah için kendimizi ölümün kucağına attık. Üzerimize yürüyen tankların önüne çelikten bir zırh olduk. Bu değerler, bu İslam kültürü bizim ruhumuzun derinliklerine kazınmış koca bir dağ gibi kök salmıştı.

Onun için;

-vatanına ihanet etmiş,

-kendi milletine kurşun yağdıran,

-kendi halkının üzerine tank süren nankörler önünde asla diz çökmek bizim şanımıza yakışmazdı.

-zillete boyun eğip uzun yaşayacağımıza, cesurca özgürlük uğruna şehit olmayı göze aldık.

İşte böylesi kâbus dolu bir gecede geleceğimizi karartarak, zillete çevirmek isteyenlere, Allah'ın lütfü ve yardımı ile izin vermedik.

-Neslimizi yok etmek, soyumuzu kurutmak isteyenlere Allah'ın inayetiyle dur dedik.

-Bizim en etkili silahımız; dua ve vatan sevgisiydi.

O korkunç gecenin karanlığında başımıza çökertilmek istenen zillet ağını, çelik pençelerimizle yırttık.

O korkunç gecenin karınlığında, üzerimize ateş püsküren canavarının balyoz yumruğunun altında kendimizi ezdirtmedik. İngiliz ve Batı Emperyalistlerinin başımıza geçirmek istedikleri çuval dar geldi.

Ülkemizde tüm halk olarak tek yumruk, tek yürek, tek bilek olduk.

Şimdilerde Mehmet Akif Ersoy'un bahsettiği "Ağzında tek dişi kalmış canavarı" daha da kudurtmuştur. Bu kudurmuş sırtlan ruhlu alçakların önünde biz, asla diz çökmeyeceğiz. Zulme boyun eğip zillet önünde diz çökmek bizim şanımıza yakışmazdı. Düşman önünde diz çökmektense babalarımızın evlatları gibi çarpışarak ölmeyi tercih etmiştik.

Allah kötü niyetli darbeciler karşısında milletimize bir özgürlük destanı yazmayı nasip etti.

Bundan dolayı; Yüce Rabbimize şükürler olsun.

Yüce Allah'a hamt olsun.

İşte şimdi Emperyalist devletlerin içine bir korku ve endişe düştü. Bu korku ve endişeye kapılmış maymun kafalı, sömürgeci anlayışı temsil eden devlet adamları,

Acaba ne yapmak istiyordu?

Belli ki ani saldırıları ve fitnesel olaylar yaratma peşindeydiler.

-Solu ve Sağıyla,

-Alevi'si ve Sünni'si ile

-Türkü-Kürdü ile tek yumruk olmuştuk.

Bu vatan gemisinde yaşayan bütün herkes böylesi bir tehlike karşısında üzerine düşen görevi yapmalıydı, yaptı da. Bize düşen, görevimizi yapmak sonuç ise Allah'ın taktirine aittir.

Eğer biz, Allah'ın rızasına teslim olursak Allah bize zafer kazandıracaktır.

Eğer biz Allah'ın rızası dışında hareket eder, Allah'tan başka güçlerden korkar ve cesaretimizi yitirirsek, Allah bizi korktuğumuz şeyle baş başa bırakıverir ve bizi o korktuğumuz şeyle imtihana çekerdi. Bu bizim için hiç de iyi olmazdı. İşte biz korkmadık.

Biz Allah'ın ipine sarıldığımız müddetçe o alçaklar bize tuzak kurmak istese Allah onların tuzaklarını ters-yüz ederek kendi üzerlerine geçirir. Bu Allah'ın Kur'an'da vaat ettiği ayetlerden biridir. Kur'an-ı Kerm'de Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "**Onlar tuzak kurdular. Allah da tuzak kurdu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.**"[18]

****

[18] Al-i İmran 54. Ayet

Dini Duyguların Sömürülmesi:

Eray, FETÖ ve yaptıkları dini faaliyetlerle ilgili bir belgesel video hazırladıklarını söyledi. İzninizle bunu gösterime sunmak istiyorum dedi.
Gökhan Öğretmen: "Memnuniyetle, tabi ki. Buyurun" dedi.

Belgesel Adı: "**İNANÇ SÖMÜRÜSÜ ÜZERİNE KURULMAYA ÇALIŞILAN KAPİTALİZMİN YENİ TUZAĞI"**

Onca kitap yazdılar, onca dergi çıkardılar, onca masraflar yaptılar, alın terleri boşa gitti, imanları gırtlaktan aşağı inmedi.
Kurdukları cümlelerinde anlam, sözlerinde bir yücelik, davranışlarında peygamber ahlakının niteliği görülmedi.
Himmet yoluna hizmet ettiğinde, maneviyat yolunda yükselirsin dediler,
Manevi yolda yükseldiğinde de meleklerin kanat sesinin hışırtısını duyarsın bir zaman sonra dediler.
Meğerse meleklerin kanatlarının hışırtısı dedikleri şey, şeytanın kulaklarına üflediği vesvesesiymiş.

İbadethaneleri süslü, cepleri dolu, konferansına katılanlar yığınlar olurdu.
Yaptığı konuşmalarındaki sözlerinin etkisi, su üzerindeki bir köpük gibi hafifti ve hafif bir rüzgâr karşısında yok olurdu. Kimse ne söylediğini anlamazdı.
Onlar Müslüman'ca hareket ettiler, ama bu onlara özgürlük getirmedi. Akledip düşünmediler. Dünya onlar için bir kâbus, ahret ise onlar için bir cehennem oluverdi.
Onlar kandırıldılar, kandırıldıklarını da anlamak istemediler. Gittikleri yolun yanlış olduğu söylendiğinde de, menfaatleri gereği sessiz kaldılar. Yaptıkları hataları yüzlerine karşı söylendiğinde inat ederek hakkı aramadılar.

Bu yaşanan olayların perde arkasını ve hakikatini asla anlayamadılar.

Bu zihniyetle zaten anlamaları da mümkün değildi.

Tarihte yapılan hataları tekrarladılar, bu da onları felakete sürükledi. Akıllı olmaya teşvik ettiler, meğerse akıllı olmak onların üstatlarına itaat etmekmiş.

Hoca efendi dedikleri zata, gönülden bağlılık, onlar için imanın esasıymış.

Düşünen insan istemediler, itaat eden bir nesil istediler. Böyle bir nesle ise altın nesil dediler. Çeşitli millet ve kavimlerden oluşan koca bir ümmeti; İslam adına köleleştirmek için kolları sıvadılar. Dünyanın tüm ülkelerinde yurtlar, okullar açtılar. İlim öğretiyoruz, altın çağını başlatacağız dediler.

Meğerse altın çağ dedikleri şey; üçgen kafalı, keçi suratlı, tek gözlü şeytanın temsilcisinin önünde ceketin iliklerini düğmeleyerek elini öpmekmiş. Dünyadaki herkes onların aynısını yaptığında altın çağa geçiş o zaman başlayacakmış!

Onlara itaat etmeyenleri ve özgür düşünenleri yanlışlık yapmakla suçladılar. Sorumluluğunun bilincinde olan devlet adamlarını sahte delillerle görevden attırdılar. Allah'ın istemediği şeyleri haram saydılar, ama sınav sorularını çalmayı, adam kayırmayı, haksız atamaları ise sünnet saydılar.

Ben yoruldum be zaman, ben yoruldum be Dünya. Ne zaman benim yüzümü güldüreceksin. Dün Hariciler, öteki gün Vahabiler, bir sonraki gün FETÖ'cular, İşitciler…

Öncesinde peygambersiz bir Kur'an sonrasında ise Kuran'sız bir ümmet istiyorlar.

Ve belgesel burada bitti.

Ayhan Öğretmen: "Aferin! Dört dörtlük bir belgesel olmuş. Çok harika yapmışsınız," diyerek ayakta alkışladı.

BAZI KAVRAM VE KELİMLER:

basiret: Gerçekleri yanılmadan görebilme yeteneği, uzağı görüş, seziş,
emare: (Arapça) belirti, iz
feodalite: Bir çeşit yönetim sistemi, derebeylik
ihsan, inayet,
liyakat: Yaptığı işin ehli olmak, o işe en uygun kişi
lütuf: Önem verilen, sayılan birinden gelen iyilik ve yardım,
mutaassıp: bağnaz
taassup: ırkçı, ön yargıyla hareket eden, bağnaz
makûs: Ters çevrilmiş, baş aşağı getirilmiş.
müstekbir: kendini büyük ve üstün görüp gerçekleri kabul etmeyen, hakka karşı inatla direnen kimse
paltar: elbise, giysi
teşhis: Kim ve ne olduğunu anlama, tanıma, seçme
vehim: kuruntu
vassal: toprak sahibi
versiyon; (fransızca) yorum